2. poglavlje

Novi program za neizlečive bolesti

Ovo je program kojim su se izlečili oni koje je medicina odbacila. Ovo je program kojim mogu da se izleče ljudi koje drugi lekari nisu mogli da izleče. Ovo je program koji se koristi kada vam svi kažu da je sve gotovo, a vi i dalje želite da živite.

Ovaj program je pre mnogo godina stvorio pokojni dr Džon R. Kristofer u svom lečilištu u Sautvestu, a onda ga je u svojoj klinici u Kaliforniji nadogradio dr Ričard Šulc.

Program čini primena raznih biljnih formula i druge metode koje su opisane u poglavljima koja slede i na video snimcima. U program su uključene i specijalne metode koje su opisane na sledećim stranicama. Glavna svrha ovog poglavlja jeste da vam pruži suštinske informacije i odgovore na određena pitanja.

Koliko dugo treba primenjivati ovaj program? Najmanje 30 dana. Možda bude bilo potrebno i šest meseci, u zavisnosti od stanja bolesnika. Ovaj 30-dnevni program možete koristiti i kada osetite da vam se zdravlje ponovo pogoršava. Takođe, u zavisnosti od vašeg stanja, između dva 30-dnevna ciklusa možete napraviti pauzu od jedne sedmice, tokom koje ne smete navaliti na nezdravu hranu. Držite se samo kvalitetne biljne hrane.

Ipak, kod ozbiljnijih slučajeva bolje je ne praviti pauzu. Nemojte prekinuti sa programom istog trenutka kada se simptomi bolesti povuku, već nastavite duže vreme na programu nakon njihovog prestanka. U suprotnom, doći će samo do delimičnog izlečenja.

Evo kako izgleda program:

Prva na listi je ishrana. Ako ste teško bolesni, morate odmah prestati da jedete. Treba samo da pijete oko 3,5 litra vode i svežih sokova dnevno. Bez hrane.

Potreban vam je sokovnik kod kojeg na jednoj strani izlazi sok, a na drugoj mesnati deo ploda. U suprotnom biste morali stalno da čistite svoj sokovnik od toga.

Uvek u slučaju manje opasnih stanja postite na sokovima i vodi najmanje jedanput sedmično. Takođe, pijte 2,5 - 5 dl svežeg soka od šargarepe svakog dana. Čisto da znate, ovaj sok od šargarepe je odličan izvor rastvorljivog kalcijuma.

Potrebno vam je dosta hranljivih materija da bi došlo do izlečenja, ali ne iz krompira, niti teške hrane koja se vari 6 sati. Jer tada sva krv i energija idu u sistem za varenje. Dakle, koristite ISKLJUČIVO SOKOVE I VODU tokom najkritičnijih faza procesa izlečenja.

Ako nemate sokovnik, kupite ga. Dr Ričard Šulc odbija da radi sa pacijentima koji ne žele da kupe sokovnik.

Kada se završi stoprocentno konzumiranje sokova i vode, onda se prelazi na stoprocentnu biljnu sirovu hranu: sve vrste povrća, voća, sirovih orašastih plodova i semenja, i u vodu potapanih i isklijalih mahunarki. Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode, ako je moguće.

Od tečnosti konzumirati samo čistu negaziranu vodu (biljne čajeve uvek pravite sa njom), biljne čajeve (bez kofeina) i sokove od voća i povrća. Jedino treba biti oprezan sa sokovima od voća, jer ljudi sa određenim bolestima ne smeju da unose previše šećera. Ja koristim samo male količine soka od voća, koje pomešam sa dosta vode.

Bez alkohola, kafe, crnog čaja i belog šećera.

Bez životinjskog mesa, jaja, mleka i mlečnih proizvoda (sir, jogurt, pavlaka) i bez kuvane hrane (hleb, kuvan krompir, tofu i drugo). Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode.

Sada na red dolazi biljni nutricionistički program. Dr Šulc ne veruje u lekovitost vitaminskih pilula. On mi je rekao: „To su hemikalije, a ne hrana. Na primer, da li ste znali da se vitamin niacin dobija zagrevanjem sumpora u prisustvu azbesta? Dok se vitamin B_{12} pravi uz pomoć ostatka đubreta iz kanalizacije u sirovom stanju. Da li bi to uopšte moglo da se nazove *prirodnim* načinom lečenja?"

Evo recepta za zdrav obrok, koji ja zovem **„superhrana"**. Uzimajte 4 supene kašike svakog dana, dve ujutru i dve uveče. Sastojci su: trava lucerke, ječmena trava, pšenična trava, cvekla, spanać, šipak, kore limuna i pomorandže. Probajte da prikupite svaki od ovih sastojaka. Koristite sve što možete.

Ako ste pod velikim stresom, možete povećati dozu vaše „superhrane", i da je uzimate 4-6 puta dnevno.

Može se napraviti i ovakvo hranljivo piće:

- oko 250 ml svežeg soka od voća, ili manje od toga ako treba manje šećera. Pojedini ljudi više vole sok od jabuke nego od citrusnog voća, i manje im suši kožu.
- oko 250 ml ili više čiste negazirane vode.
- pola do jedne šolje svežeg sezonskog voća (jedna šolja je oko 2,5 dl).
- oko 500 ml gore opisane mešane hrane (superhrane).

Ako zbog voća koje stavljate u svoju superhranu bude bilo previše šećera, onda tu hranu pomešajte sa vodom ili sokom od šargarepe ili nečeg drugog.

Mojoj supruzi je koža postala suvlja dok je bila na biljnom programu, tako da je u svoje „superpiće" dodavala dve kašičice ulja od lanenog semena. Delovalo je. Takođe, na svoje ispucale suve ruke stavljala je ricinusovo ulje, što je dosta pomoglo.

Jedan manji problem u vezi sa dodavanjem bilo kojeg ulja jeste taj što kod nekih ljudi može dovesti do smanjenja energije. Zbog toga biste možda mogli da uzimate laneno ulje uveče, kada gubitak energije i nije toliko bitan. Druga mogućnost jeste da u svoje „superpiće" dodate izmleveno laneno seme, umesto ulja.

Isto tako, zbog razlika u metabolizmu, ljudima ne odgovaraju sve vrste ulja. Laneno ulje nije uvek najbolje za svakog. Ja, na primer, najviše volim suncokretovo hladno ceđeno ulje.

Moja supruga je takođe primetila da je postala malo depresivnija tokom ovog programa. Pošto nije bila bolesna, uvidela je da treba da unese više mahunarki i kalorija u svoju ishranu, i pošto je zima dolazila, bila joj je potrebna malo teža hrana, kako bi se prilagodila hladnom vremenu. Time je rešila problem; salate i voće više nisu bili dovoljni, jer je leto prošlo.

Prečišćavanje jetre/žučne kese

Svako jutro treba započeti sa prečišćavanjem jetre/žučne kese ili prečišćavanjem bubrega/bešike (više detalja na sledećoj strani). Možete naizmenično primenjivati ove dve metode svake sedmice.

Sastojci:

Jesen i zima: oko 250 ml soka od jabuke ili grejpfruta, ili...

Proleće i leto: oko 250 ml soka od pomorandže ili zajedno sa sokom od citrusnog voća (iscedite jedan limun i pomešate sa dovoljno soka od pomorandže, grejpfruta ili mandarine, pa da ukupno bude 250 ml).

U svakoj opciji dodati:

- oko 250 ml čiste negazirane vode
- jedan do četiri češnja belog luka (počnite sa jednim, pa povećavajte dozu svakog dana). Ja uvek uzimam četiri velika češnja bez problema.
- jednu do četiri kašičice hladno ceđenog maslinovog ulja (počnite sa jednom kašičicom, pa povećavajte dozu svakog dana).
- jedan mali deo (oko 2,5 cm) svežeg korena đumbira (zbog mučnine).

Uputstvo:

Izmešajte sastojke u blenderu i posle to popijte. Petnaest minuta kasnije popijte dve šolje čaja za detoksikaciju (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) ili jak čaj za stomak, poput čaja od lista nane ili korena đumbira. Popijte još jednu-dve šolje čaja tokom ranog popodneva i isto toliko rano ujutru.

Takođe, pijte i po 70 kapi tonika za jetru/žučnu kesu (formula se nalazi u poglavlju o čišćenju jetre, vidi str. 100) 4 puta dnevno. Možete ga popiti zajedno sa malo vode. Neki bi morali da koriste ovu formulu za jetru kao bazu, pa da dodaju malo čaparala, pelena ili šimširike (latinski nazivi svih biljaka nalaze se na kraju knjige).

Ja stavljam mnogo čaja od čaparala, više nego što obično neko stavi. U taj čaj dodam formulu za jetru. Možete ga piti iz većih plastičnih čaša, pošto se čaparal i druge biljke teže čiste sa stakla, a pored toga, manje treba da radite u kuhinji, da vam je lakše kada ste bolesni.

Koristite staru džezvu pri spremanju čaja od čaparala, pošto je on lepljiv i uništava je, osim u slučaju da imate vremena i energije da svaki put koristite žicu za sudove. Možda je bolje da napravite tinkturu od čaparala.

Slobodno dodajte ovoj bazičnoj formuli šta sami volite. Nemojte se nikada plašiti da pojačate svoj program lečenja ili da probate nove stvari.

Prečišćavanje bubrega/bešike – primenjujte svake druge sedmice

Bez obzira da li su vam bubrezi oboleli ili ne, prečišćavajte bubrege svake druge sedmice, za sve vreme njenog trajanja.

Dr Šulc je imao prilike da vidi fotografije i medicinske snimke bubrega na kojima se nalaze nekakvi objekti, koji su ličili na korale, morske sase sa pipcima i rogove jelena 7-10 cm velikih. To su bili kristalizovani otpadni

produkti ljudi koji nisu imali bubrežnu bolest. Urin nekih od njegovih pacijenata bio je pun bakterija, gnoja i krvi.

Ako ste na ovom programu za neizlečive bolesti, onda treba da prečišćavate bubrege/bešiku ili jetru/žučnu kesu, kao što je malopre opisano. Možete programe prečišćavanja i naizmenično primenjivati svake sedmice.

Sastojci:
- sok od jednog do dva limuna
- oko 0,5 - 1 litar negazirane vode
- malo ljute aleve paprike
- sirup od javora, radi ukusa (nije obavezno)

Petnaest minuta kasnije, nakon što popijete taj tonik, popijte dve šolje formule za bubrege/bešiku (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju bubrega, vidi str. 105). Popijte još jednu-dve šolje ovog čaja tokom ranog popodneva i isto toliko predveče.

U svaku šolju spomenutog čaja sipajte i oko 35 kapi tinkture za bubrege/bešiku, čija se formula nalazi u poglavlju o prečišćavanju bubrega (vidi str. 105).

Biljni programi detoksikacije za neizlečive bolesti

Svakog dana morate koristiti biljnu formulu za pročišćavanje kako bi vaše debelo crevo bilo aktivno. Počnite sa jednom kapsulom nakon večere i povećavajte dozu za po jednu kapsulu svakog dana, sve dok ne dobijete željeni efekat. Sastojci za ovu formulu se nalaze u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 84.

Možete svakoga dana čistiti creva i sa još jednom drugom formulom koja se nalazi u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 85: uzima se puna kašičica na 250-500 ml vode ili soka, 3 puta dnevno.

Takođe, svakog dana, 4 puta dnevno, uzimajte po 70 kapi formule za čišćenje krvi (koja je opisana u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) sa oko 60 ml vode ili soka.

Pored toga, svake druge sedmice umesto toga primenjujte formulu sa korenom ehinacee, koja je opisana u poglavlju o imunom sistemu, vidi str. 211. Uzimajte po 70 kapi 4 puta dnevno.

Sve navedene doze su početna tačka. Ja sam bez problema kasnije koristio 2-5 puta veću dozu. Nemojte se bojati lekovitih biljaka, naročito ako se držite celokupnog programa.

Neobavezne formule za lečenje nerava

Ljudi koji su teško bolesni često su i pod ogromnim stresom. A kako i da ne budu kada im lekar kaže da im, recimo, mora odstraniti testise i da će ionako-iovako, za tri meseca biti mrtvi, i da će umirati u najvećim mukama?

Postoje dve vrste formula za lečenje nerava i različite vrste lekovitog bilja, koji su opisani u raznim poglavljima ove knjige, najviše u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311). Dve osnovne vrste takvih formula jesu sedativna i obnavljajuća.

Glavni efekat sedativne formule jeste da umiri obolelog. Ako se u tome ne uspe, manje su šanse za izlečenje. Uzimajte po 70 kapi ove formule 4 puta dnevno. Dozu možete dvostruko povećati, a možete uzeti i 140 kapi odjednom, ako bude potrebno. Opis sedativne formule nalazi se u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311).

Većina bolesnih ljudi ne jede dovoljno aleve paprike ili jedu onu koja je slabog kvaliteta

Za vreme trajanja programa za neizlečive bolesti, morate jesti 3-6 kašičica aleve paprike svakog dana. Počnite polako i povećavajte količinu.

Takođe, treba uzimati alevu papriku koja je jačine najmanje 100.000 H.U. (heat unit - jedinica jačine). Većina paprike koja se prodaje je 40.000 H.U. jačine. To **nije** vrsta koju je dr Kristofer koristio u svom lečilištu.

Ovo je još jedan razlog što ljudi ne postižu rezultate koje je dr Kristofer postizao. Oni koriste manje količine komercijalne vrste aleve paprike, koja poseduje samo mali deo dejstva od one koju je koristio dr Kristofer.

Veoma mali broj ljudi ima vruć, suv metabolizam, te mogu samo da jedu papriku povremeno, a ne redovno. I ja sam jedan od takvih.

- Najbolje mesto za kupovinu jeste neki etnički kvart grada. Na primer, u Los Anđelesu ja ih uzimam na iranskoj pijaci. Oni imaju dobre ljute papričice. U bilo kojem karipskom, kineskom, japanskom, korejskom ili afričkom kvartu naći ćete bolju papriku nego u prodavnici zdrave hrane.

Sve što treba da pitate prodavca jeste: „Šta imate što je najljuće?" Ako nema etničkog kvarta u vašem gradu, probajte da nađete prodavnicu sa velikom ponudom zdrave hrane i samo kažite njihovom menadžeru: „Treba mi ljuta aleva paprika". Možete je kupiti sledeći put kad dođete kod njih.

Neke paprike su jačine 200.000, dok je najviša granica 300.000. Nikad nisam okusio ništa jače od toga. Takve su habenero – meksičke čili papričice. To je narandžasta paprika u obliku tikve, samo što je veličine novčića i verovatno je najljuća poznata vrsta paprike.

Šta radite sa njima? Da li ih osušite?

- O da. Možete ih samo staviti na sto, na neki papirni ubrus ili krpu, i tako će se same osušiti. Kod kuće imam pune činije toga. Kada ih kupujem, samo ih nabacam na mesto gde ima puno strujanja vazduha ili ih stavim u onu mrežu za hranu koja visi u kuhinji. Kada se osuše, veličine su vrha štapića za uši. Sitne, ali dinamitne. Neverovatno!

Postoji još jedna vrsta – pikina, koja se zove i afrička ptičja papričica. Lično sam putovao sa dr Kristoferom, i on je sve vreme pričao o njoj. Retko ko ima ili prodaje takvu papriku. Najviše što su prodavnice lekovitog bilja prodavale jesu čili papričice sa svojih 40.000 H.U, ali to nije afrička ptičja papričica koju je koristio dr Kristofer.

Znači da ja mogu redovno jesti papriku od 40.000 i da je skoro ne osetim?

- Da, ali dr Kristofer nije samo o tome govorio. Evo još jedne nedostajuće karike. Kao što sam već rekao, kada je dr Kristofer govorio o alevoj paprici, on je uvek mislio na afričku ptičju papričicu. Tada sam po prvi put od njega čuo za tu vrstu.

Dakle, on je koristio papriku od 300.000 H.U?

- O da. On je koristio veoma ljutu vrstu, najljuću koja postoji.

Znači, kada on kaže 3 kašičice, on nije mislio na 40.000 jedinica?

- Ne, mislio je uvek na ono izistinski ljuto.

I sada smo došli do 40.000?

- Pa, nažalost, sada smo spali na takav standard.

Da, ali to je samo deseti deo od onoga što je on preporučivao.

- Upravo tako. Pogledajte ovo... Nedavno sam izvršio ispiranje očiju nad svojim učenicima. Kada sam to radio sa učenicima iz Engleske, nisam koristio alevu papriku. A sa dr Kristoferom smo koristili papriku od 40.000 H.U.

Ali kada smo koristili preporučenu količinu dr Kristofera od 300.000 H.U, ovima su se oči refleksno zatvarale i nisu mogli pet minuta da ih otvore. A deset minuta kasnije sami su govorili da vide čak i stvari koje pre nisu videli.

Suština je u tome da nabavimo najljuću moguću alevu papriku. Domorodački narodi, kada bi probali ovu vrstu koja se prodaje po prodavnicama, rekli bi da ne valja ništa.

(Napomena Sema Bajsera: Evo šta sam saznao – sa ovim veoma ljutim meksičkim paprikama morate krenuti prvo sa veoma malom količinom, na vrh kašičice, pa da postepeno povećavate dok se ne naviknete. Uzmite je zajedno sa dosta vode, ali ne na prazan želudac.)

Ja sam probao da uzmem punu kašičicu prvog dana, i moj stomak je zbog toga stradao. Bol me je prošao nakon deset minuta jakih grčeva, te sam se posle osećao mnogo bolje. Shvatio sam da je bolje uzimati po malo više puta na dan, nego celu kašičicu odjednom.

Ako je dirate prstima, posle nemojte dirati oči, jer će vas peći. Naročito budite oprezni da ne dirate genitalije takvim prstima. Ali ako budete tako uradili, jedno vreme ćete imati velike bolove. Znam da zvuči protivrečno, pošto se ova ljuta paprika koristi kod ispiranja očiju, međutim, ona se tada primenjuje u tečnom rastvoru, i to u terapeutske svrhe.

Pojedite najmanje tri velika češnja sirovog belog luka svakog dana. Idealno je osam češnjeva luka dnevno.

- U svim člancima o belom luku koje sam pročitao, pisalo je da treba uzimati najmanje tri češnja dnevno. Tako da ako neko misli da će se izlečiti sa jednim ili dva češnja, grdno se vara.

Kada kažete češanj, ne mislite na one male?

- Ne, nikako. Treba da bude dužine oko 2,5 cm i širine oko 1,25 cm.

O, pa to je veliki češanj luka!

- Da, to je neki standard: 2,5 x 1,25 cm. Danas se na mnogim mestima prodaje loš beli luk, to jest, onaj kod koga se glavica sastoji iz 50 sitnih češnjeva. To je loš beli luk. On nije tretiran na dobar način.

Vi možete da ga iscedite, ali ko će da cedi i ljušti takav luk? Kvalitetan beli luk je veličine manjeg limuna i sadrži oko 15 češnjeva. Takav luk vama treba. Ponekad su češnjevi još veći. Mogu biti oko 2,5 cm široki i isto toliko dugački, ali su uglavnom oko 2,5 x 1,25 cm. Minimum je da se koristi jedan takav 3 puta dnevno. Odatle se počinje.

A koja je idealna mera kada smo teško bolesni?

- Pa, 8-10 češnjeva dnevno. Jednom je neki grip harao Los Anđelesom, i čim ga je moj prijatelj osetio, on je pojeo 12 češnjeva, i to je bilo to. Više

ga nije bilo, tako da nam je potrebno 8-12 češnjeva dnevno kod opasnijih oboljenja.

Znate, jedanput nas je zvala neka žena i rekla: „Ja ne volim beli luk". Moja supruga je ovako odgovorila: „Onda nemojte ozdraviti". Jer ako hoćete da se izlečite prirodnim putem, nemojte kukati zbog mirisa luka iz usta koji mogu osetiti vaši prijatelji. Mislim, ovde govorimo o spasavanju ljudskih života.

Ja sam jutros sebi napravio energetsko piće od iseckanih 5-8 češnjeva belog luka i šake đumbira, koje sam pomešao u činiji. Dodao sam malo soka od jabuke, promešao, pustio da sok natopi smesu 10 minuta, i onda popio. Meni je sok od jabuke umanjio neprijatni miris luka. Pijem to jedanput-dvaput dnevno.

Po neki put dodam mnogo belog luka u ono „superpiće" koje stavim u blender. Mislim da je bolje kada se koristi blender.

- E, to je pravo piće! Stari narodi, poput Grka, Rimljana i Egipćana, koristili su celu glavicu belog luka, 10-15 češnjeva. Mi u stvari i pečemo beli luk, isto celu glavicu, i uvek svako pojede po jednu.

Da li morate da ih dobro očistite pre nego što ih ispečete?

- Ne, sve što treba da uradite jeste da namažete malo maslinovog ulja na luk i stavite u rernu, da se peče kao krompir sa ljuskom. Ne morate ništa drugo da radite. Kada se ispeku, samo pritisnete češnjeve i izađe smesa kao puter od kikirikija.

Time se umanjuje efekat luka, zbog toplote, ali na ovaj način možete bez problema pojesti 20-30 češnjeva belog luka, ili da ga namažete na krišku hleba od celog zrna. Možete ga pomešati sa povrćem i poslužiti ljudima koji nisu navikli na sirovu hranu. Za njih se luk može malo ispeći. Ali, svako ko je na programu za neizlečive bolesti mora jesti samo sirovo.

Hidroterapijski program

Temeljni klistir: Svakog drugog dana morate primenjivati temeljni klistir. Sadržaj klistira može da se sastoji od oko 250 g gela od aloje i oko 250 ml vode (mlake).

Možete koristiti i oko 60 ml soka od pšenične trave sa oko 500 ml vode. (Ovo služi za detoksikaciju).

Druga opcija je sledeća: 1-2 češnja belog luka izblendiranog zajedno sa oko 250 ml jabukovog sirćeta i isto toliko vode. (Ovo deluje antibakterijski, antivirusno i fugicidno.)

Budite maštoviti: ako osećate da vam je potreban čaj za pročišćavanje krvi, koristite crvenu detelinu, a ako treba da se ojača imuni sistem, koristite čaj od korena ehinacee.

Topli i hladni tuševi: Ovo je najefikasniji način za pokretanje krvi i stvaranje bolje cirkulacije. O ovome više u poglavlju o upotrebi vode u svrhe lečenja. Jedanput dnevno morate primenjivati kompletnu metodu toplog i hladnog tuša. Počnite prvo sa toplom vodom i držite tako jedan minut, a zatim primenjujte hladnu jedan minut. Ponovite to sedam puta, tako da ceo tretman traje oko 15 minuta.

Drugi put tokom dana možete ponoviti isti ceo postupak ili samo delimičan: voda se direktno primenjuje samo na oboleli deo tela, na primer, grudi, glava ili genitalije. Snažno masirajte oboleli deo tela dok preko prelazite toplim i hladnim tušom.

Ako tuš nije dostupan, onda koristite tople obloge i kese sa ledom.

Ricinusovo ulje se mora svako veče primenjivati, ne sme se preskočiti

Svako veče stavljajte oblogu sa ricinusovim uljem na oboleli deo tela i ostavite je preko noći. Možete istovremeno staviti više takvih obloga na razne obolele delove tela. Možete ih održavati toplim uz pomoć flaše sa vrućom vodom. Natopite najmanje 30 x 30 cm obloge od flanela. Zagrejte ricinusovo ulje pre nego što ga primenite.

Nemojte biti štedljivi sa veličinom flanela ili količinom ulja. Bolje je da veći deo tela zahvatite nego manji od onog kojeg treba. Ako stavite više, očistićete i druge delove tela, koji su verovatno isto zaraženi ili zakrečeni.

Ričard Šulc kaže ovako: „Samo otiđite do lokalne prodavnice tekstilnog materijala i uzmite malo pamučnog muslina koji se koristi za pravljenje pelena. Oni ga imaju dosta, te možete naručiti koliko hoćete. Isecite ga po meri koja vama odgovara.

Dobro je ako spojite krajeve, a ako nije dovoljno debeo materijal, možete kupiti pamuk veće težine i staviti ga unutra, pa da bude kao sendvič. Potom ga natopite ricinusovim uljem i tako dobijete jednu dobru poveću oblogu. Možete i sašiti više slojeva zajedno ili da stavite čak i pamučni vatelin unut-

ra. Oblogu prekrijte plastičnom kesom da ne biste nakvasili ćebe i čaršav (mada će se ionako isflekati). Ja stavljam kese preko obloge, onda debeli sloj krpa i na kraju opet plastični materijal preko čaršava.

Pored sapuna, soda-bikarbona vam može biti od koristi pri skidanju ulja sa vašeg tela sutra ujutru.

Vremenom će se i obloga isflekati raznim bojama usled izvlačenja toksina iz tela. Tada je zamenite novom oblogom. Nije neophodno da obloge sa ricinusovim uljem držite u frižideru preko dana.

Pojedini teško bolesni ljudi su primenjivali ove obloge svako veče po celom telu. Čuo sam da je jedna osoba, koja je patila od završnog stadijuma raka, bila spasena ovom metodom. Njegov sin je celu vreću za spavanje natopio ricinusovim uljem i tako je primenjivao nad svojim bolesnim ocem.

Budite pažljivi sa ricinusovim uljem, pošto vam ono može upropastiti svu posteljinu i nameštaj. Ja koristim velike crne kese za smeće koje stavljam ispod sebe preko čaršava. Kada primenjujem oblogu sa ricinusovim uljem na glavi, ja prekrijem ceo jastuk i zaglavlje kreveta kesama. Pri primeni ove metode, nosite donji veš i majice koji su vam manje potrebni, pošto ulje može zahvatiti i vaš donji veš, sa kojeg se fleke nikada neće skinuti.

Ako su vam potrebne obloge sa uljem za glavu, onda prekrijte glavu nekim plastičnim materijalom ili kesom za smeće odgovarajuće veličine. A onda, na glavu stavite zimsku kapu, kako bi sve stajalo na mestu. Ako isto primenjujete na svoje genitalije, koristite pelene za odrasle, sa plastičnim slojem ispod, kako se čaršav ne bi isflekao (mada će i dalje biti fleka, ali manje).

Kada vam ricinusovo ulje ostane na rukama, prvo ga obrišite papirom, a onda operite vodom, kako ulje ne bi ostalo svuda po kupatilu. Nakon što stavim obloge, a možete ih istovremeno staviti na više delova tela, ja stavim preko sebe frotir, kako se uljem ne bi ništa više isprljalo u kući.

Svi pacijenti moraju da primenjuju tretman sa hladnim čaršavom

Konačno da opišemo i tretman sa hladnim čaršavom za stvaranje veštačke groznice: jedanput dnevno se primenjuje. Od drugog ili trećeg puta ćete se navići na ovaj ili bilo koji drugi postupak, i biće vam prijatnije. NEMOJTE preskakati ovu metodu, a raditi sve ostalo.

NEMA te biljke, niti fizičke vežbe koja može da zameni ovu metodu. Ako je preskočite, samo ćete sebi naškoditi. Detaljnije o ovome pisao sam u poglavlju o vodi kao leku. Takođe, posebna uputstva za decu nalaze se u poglavlju o deci na kasnijim stranicama.

Fizičke vežbe za telo

Masirajte celo telo svakog dana, naročito stopala i obolele delove tela. Nemojte se bojati da ih dodirnete. Neka živnu malo ti delovi tela. Ne smete izbegavati delove tela koji vas bole.

Za masažu koristite naizmenično ricinusovo i maslinovo ulje. Zaboravite na ulje od pšeničnih klica. Ulje od pšeničnih klica koje je preporučivao dr Kristofer sada je možda pokvareno ili su mu dodati veštački vitamini.

Svakoga dana se dobro IZRIBAJTE. Tako se stimuliše cirkulacija limfe, a limfni sistem čini čista tečnost vašeg tela. On nema pumpu kao što je srce. To je „bela krv" koja sadrži samo imune ćelije. Ribanje kože podstiče limfna tkiva. Isti učinak se dobija i običnim trljanjem kože, što je jedan od najboljih načina da se pokrene limfa svuda po telu.

Vežbanje: morate vežbati svakog dana. Radite bilo šta, samo budite fizički aktivni. Svakog dana povećavajte minutažu. Treba duboko da dišete i da se preznojite. Krajnji cilj jeste da budete aktivni sat vremena dnevno. Ako se izležavate, propadate. Ili još gore – umirete.

Vaš životni stav

Ričard Šulc savetuje svakom čoveku kome je dijagnostikovana neizlečiva bolest ili rečeno da je beznadežan slučaj, da uradi sledeće: ignorišite takvu dijagnozu i odmah počnite sa programom izlečenja. Ovi programi za neizlečive bolesti nemaju efekta ako u njega ne uložite sve svoje vreme i svu svoju energiju. Morate dati 110% od sebe.

Evo šta treba da uradite ili da shvatite:

1. LJUBAV – voleti i biti voljen jeste najsnažnije sredstvo pročišćenja i izlečenja organizma.

2. Budite odgovorni. Sami ste stvorili sebi problem i treba da ga se otarasite. Nikome nije bilo bolje od samosažaljevanja.

3. Lekari nisu bili u pravu, vi možete da se izlečite.

4. Oprostite svima koji su nešto loše uradili u prošlosti, uključujući i lekare. Pogledajte lična iskustva dr Kristofera o mržnji i raku, na video snimku broj 3.

Glavna funkcija vašeg tela jeste da popravlja i leči. Stoga, počnimo. NE postoje neizlečive bolesti. Postanite pozitivni, od ovog trenutka. Verujte. Počnite ODMAH.

Kada vam lekari kažu: „Ostalo vam je još šest meseci života", šta to zapravo znači?

Kakvog uticaja imaju reči lekara na vaš imuni sistem kada vam kažu da ćete umreti za šest meseci?

- Pa, znate kako, kada počne depresija, onda i svaka funkcija imunog sistema postaje takva, one slabe.

Dakle, oni vam uništavaju imuni sistem tim rečima?

- Tako je. Tada vaš mozak šalje hemijsku poruku imunim ćelijama: „Umrećemo. Umrećemo. Prestani da se boriš".

Šta vi kažete svojim pacijentima?

- Jedna od stvari koje kažem ljudima jeste da sve što nastane u telu može biti i izbačeno iz tela. To ih odmah natera da razmisle i kažu u sebi: „U redu, doveo sam sebe do ovog haosa, sada se mogu i izvući odatle". Kažem im da spomenute reči njihovih lekara se odnose na one koji nastave da žive poput prosečnog Amerikanca. Lekari konvencionalne medicine ne misle na one koji se hrane biljnom hranom i koji su fizički aktivni, koji redovno pročišćavaju creva i svoju jetru. Oni nemaju pojma o tome.

Znači tako oni gledaju na to – neko će umreti za šest meseci ako nastavi da živi kao i većina ljudi što živi.

- Da, to biva tako ako nastavite da pijete po gajbu piva svako veče, gledate španske serije na TV-u, ako ne vežbate i sedite u svojoj udobnoj stolici, razmišljate o negativnim stvarima, imate zatvor poput prosečnog Amerikanca, a onda na kraju, za šest meseci umrete od raka pankreasa.

Znate šta, lekari jesu u pravu, potpuno su u pravu: takvi ljudi će umreti.

Međutim, to ne važi za one koji tad dođu kući, bace svoj televizor, izvade blender, pripreme se za pročišćavanje jetre, postanu fizički aktivni, čitaju knjige koje inspirišu, primenjuju temeljne klistire, koriste lekovito bilje, hladne i tople tuševe, i koji se drže biljne hrane. Za lekare još nije napisana knjiga o tome šta će se desiti ako budete uradili sve ovo.

Dakle, pošto nemaju pojma i pošto ne poznaju nikog ko je ovo radio, lekari kažu nekom da će umreti za tri do šest meseci.

Ali ljudima je lakše nakon što vi popričate sa njima?

- Naravno. To im deluje logično. Kada lekari na takav način govore, oni uglavnom misle na način života njujorških taksista ili njima sličnima. Oni za primer uzimaju tipične bolesne i gojazne Amerikance, te misle na njih kada iznose svoje morbidne komentare. Ignorišite ih i odmah počnite sa programom za neizlečive bolesti.

Ostalo iz programa za neizlečive bolesti

Svakog dana se izlažite suncu i vazduhu 1-15 minuta („sunčana i vazdušna kupka"). Svima nam je mozak ispiran time kako je sunce opasno za ljude. Sunce ima lekovito dejstvo – kada se pravilno njemu izlažete. Čitave klinike su postojale u Evropi početkom 20. veka u kojima su teška oboljenja lečena sunčevim zracima. To su zvali helioterapija.

Svakog dana možete bosonogi da prošetate napolju po travi, a možete čak i leći na zemlju, da budete bliži prirodi, da je "osetite". Duboko dišite dok ste napolju. Svež vazduh će vam pomoći da brže ozdravite.

Dremajte po malo preko dana: 1-3 puta dnevno, i više ako vam je potrebno. Ali nemojte to predugo raditi, jer ćete postati sanjivi. Bolje je da kraće, a češće spavate preko dana, ako vas hvata zamor. Mnogi pacijenti pitaju Ričarda Šulca šta da rade da bi imali energije i kažu mu da su umorni posle ručka. Šta tu nije u redu? Posle obroka bi trebali malo da se prošetaju.

Koristite samo prirodne sapune, šampone i paste za zube. Nemojte nikada koristiti parfeme, dezodoranse, kolonjsku vodu, itd. Protiv neprijatnog mirisa možete upotrebiti čista esencijalna ulja. Nosite samo prirodna vlakna - pamuk, lan, vunu i svilu. Bez poliestera, najlona i čak mešanog materijala.

Jedite ovu kalijumsku čorbu kad god je neophodno: ova čorba će vaše telo pročistiti od neželjenih soli i kiselina, pritom vam pružajući koncentrisanu količinu vitamina i minerala. Napunite veliku činiju sa ljuskama izrendanog krompira (25%), izrendanim šargarepama i iseckanom cveklom (25%), iseckanim crnim i belim lukom (25%) i celerom i zelenišom (25%). Dodajte ljute papričice radi ukusa.

Dodajte negaziranu vodu toliko da prekrije povrće i neka se krčka na veoma niskoj temperaturi najmanje sat-dva. Iscedite i popijte samo čorbu,

a povrće stavite u kompost. Napravite dovoljno za dva dana, a ostatak čorbe stavite u frižider. Ako imate, dobro je koristiti organsko povrće. Nisu preporučljivi nikakvi toksični insekticidi, pesticidi, niti hemijska đubriva, za sve vreme programa pročišćavanja tela i detoksikacije.

Na kraju, ovo je moje mišljenje (Sem Bajserovo). Preporučujem, ako ste u mogućnosti, da koristite nerafinisanu morsku so u svojoj hrani – u Americi se takva so prodaje u prodavnicama pod imenom „keltska so" - to je jedina prirodna nezagrevana okeanska so za koju ja znam. Ako je nemate, onda možete da koristite koju imate - morsku ili kamenu.

Saznajte kako dr Šulc leči pacijente kojima drugi lekari ne mogu pomoći

Šta je glavna greška lekara koji ne uspevaju da izleče teško bolesne ljude?

- Nedovoljno intenzivno lečenje. To je veliki problem.

Znate, kada ja dođem u Evropu, njihovi najbolji lekari u hodniku postroje za mene svoje najteže bolesnike. To su ljudi koje oni nisu uspeli da izleče. Veliki problem je u tome što se svi oni plaše da nekoga ne povrede. Oni "ne žele da slome pacijenta".

Taj veliki problem jeste smrt!

- Upravo tako. Oni nisu hteli da idu do kraja sa lečenjem pacijenta.

Pa šta onda rade – održavaju svoje doze i metode umerenim?

- Tako je. A još kad pogledam ove pacijente, vidim da je način života koji su vodili pre nego što su se razboleli bio potpuno pogrešan. Pili su na litre i litre loših pića, pušili cigarete i uglavnom jeli hranu životinjskog porekla. A ljudi se pritom plaše da će malo prirodnog načina lečenja da im naškodi. Zato im ja pojačam celokupan program lečenja.

Uverio sam se u potpunosti da je ljudsko telo neverovatno snažno, jer meni nijedan pacijent nije preminuo. Nad ovima tek treba da izvršim terapiju, na primer, da primenim ledenu kupku ili metodu sa hladnim čaršavom, pa još da mi umru. Niko od mojih pacijenata nije umro. Ljudi su mnogo izdržljiviji nego što se misli.

Tako vam ja uzmem one pacijente i za jedan dan postignem ono što njihovi lekari nisu mogli za dve sedmice. Oni se svi preznojavaju u pozadini i misle: „Vidi šta ovaj radi gospođi Džons".

Lekovito bilje nije moglo da izleči čoveka sa kamenom u bubregu dok ovaj nije prošao kroz težak i bolan proces masaže stopala

A šta ste vi to radili gospođi Džons što oni nisu?

- Pa recimo da sam joj ispirao debelo crevo ili snažno masirao stopala. U vezi s tim, jednom prilikom sam video dr Kristofera koji je lečio nekog čoveka sa kamenom u bubregu. Kamen nije hteo da izađe iako je obolela osoba uzimala sve biljne formule. Tada je dr Kristofer počeo da masira njegova stopala, a ovaj je pomislio da mu zabija nokte u njih. Kamen je izašao u roku od sat vremena. Iako je uzimao sve vrste lekovitog bilja, bilo je neophodno da se nervi stimulišu kako bi došlo do pokreta.

„Kada se kod obolelog ne javljaju poboljšanja, ja znam da moram zasukati rukave i pojačati program."

- Većina lekara se plaši da radi kao ja, zbog svoje nesigurnosti. Čak iako imaju desetogodišnje iskustvo, i dalje se plaše za sebe i svoje pacijente. Oni ne shvataju da takvim stidljivim stavom povređuju pacijenta.

Uglavnom lekari ne leče dovoljno intenzivno. Njihove terapije su slabe jačine.

Znate, mnogo ljudi se plaši brige o pacijentu, mada sam i ja sličan bio u prvih dvadeset godina rada – tako da se sada ničega ne plašim. Mene su mnogo puta maltretirali, pa šta više može loše da mi se desi?

Šta će ovi pacijenti meni da urade? Ja ih se ne plašim. Razumete me?

Ovaj ovde zub mi je izbijen. Dve godine sam se bavio kik-boksom. To je verovatno jedna od mojih mana, da se ne plašim. Ničega i nikoga se ne plašim, osim Boga. Nemam takvu vrstu straha. Ne plašim se pacijenata.

Šta mogu da mi urade – da se naljute na mene, da zaplaču, da me nazovu kretenom? Nazivali su me tako. Ne mogu da me povrede, te ih ja „ribam" po ceo dan. Ne plašim se njihovih suza: u redu je, plači, kada završiš sa tim, nastavljamo dalje. Ako hoćete da vičete na mene, da mi zalupite vrata, samo izvolite. Nemojte da vas vrata zakače otpozadi dok ih zatvarate. Ja im samo pojačam intenzitet. Smatram da je u tome suština.

A šta ako lekar dođe do krajnjih granica i ne može da izleči pacijenta?

- To znači da se lekari plaše da urade nešto više. Oni ovako razmišljaju: „O Bože, ne smem to da im kažem".

Ali mene nije briga. Ja ih pitam sve redom. Na primer, ako vidim da ima muža, ja je pitam: „Kakav je on čovek? Da li ga voliš? Da li ste u dobrim odnosima?" Ja samo idem tako. Želim sve da znam. Ako vidim da nešto malo nije u redu, onda teram po tome. Ako nešto pitam, a oni se tada nešto zbune, ja kažem ovako: „U čemu je problem? Ne sviđa ti se ovo što te pitam? Ovo pitam da bi mogao da ozdraviš. Je l' to nije u redu?"

Ne odustajem i radim sve više i sve jače. Oni to prosto obožavaju. Po tome je moja reputacija u Evropi i postala takva.

Mislite po „maltretiranju"?

- Upravo tako. Ja ne odustajem. Dajte više aleve paprike, više tinkture. Više od svega. Na svom nedavnom putovanju upoznao sam ženu sa tumorom na mozgu. Pogledao sam celokupan program njenih herbalista i sve ono što je važilo za jedan dan kod njih, kod mene je to bila samo jutarnja doza. Davao sam im to 6-8 puta dnevno.

Uvideo sam da je radila na poslu hemijskog čišćenja, te je tamo udisala sva ona toksična isparenja. Rekao sam joj da napusti posao i pređe u neku manje zagađenu sredinu. Drugi lekari su se ustručavali da joj to kažu.

Ja pridem ovim ljudima u lečilištima i kažem im: „Donesite mi deset kilograma leda u kadu gore na spratu". A ako mi pacijent odgovori: „Ne razumete", onda ja njemu kažem: „U redu, hajdemo gore u kadu sa ledenom vodom. Da vidimo da li će nas to izvući iz ove situacije".

„Zašto ljude stavljam u kadu sa ledenom vodom"

Zašto stavljate ljude u led? Čemu to služi?

- Ne možete biti mirni i opušteni kada ste u kadi sa ledom. Ne možete, a da se ne razbesnite. Zaglavljeni ste i ljuti. Plačete. To je veoma bolno. Predstavlja šok, jednu šok terapiju. Uzimao sam ljude po lečilištima i za kosu ih vukao do kupatila da ih stavim pod tuš, jer su mi njihovi staratelji to dopuštali. Dobro je znati borilačke veštine. Kasnije to zavole, jer ih niko drugi nije lečio kao ja. Na kraju i ozdrave.

Naravno, dešavaju nam se i čudesna izlečenja. I opet, jedan od glavnih razloga zašto dolazi do čuda, jeste taj što udarim gas do daske i idem do kraja. Stvar je takođe i u tome što ja ne odustajem. Ja ne bežim od odgovornosti.

Ima toliko mnogo stvari. Ne može se doći u situaciju da nema više šta da se preduzme. A kad bi to i moglo da se desi, mislim da bih ja počeo sve

iznova. Ili bih radio na drugačiji način ili bih dodao još neke stvari. Prirodni lekovi i metode se ne mogu istrošiti. To je ono što vaši čitaoci moraju da shvate o procesu izlečenja: ne treba odustajati.

Drugim rečima, nema mesta za stidljive mraviće.

- Tako je. Svi misle da pacijente leče previše intenzivno. Ja vam kažem, dajte ih meni i ja ću to raditi 10 puta intenzivnije. Nikom neće naškoditi, a svima će biti bolje. Nikad nisam video osobu koja je od toga predahnula. Jedna od mojih najboljih strana jeste da se osećam dovoljno sigurnim da mogu pojačati intenzitet lečenja.

Dakle, ako ne biste pojačali taj intenzitet, porodica obolelog bi trebalo da se pripremi za sahranu?

- Upravo tako. Došli bismo do toga da na nadgrobnoj ploči urežemo onaj drugi datum.

Imao sam ljude kojima sam govorio ovako: „Mislim da treba da pijete nekoliko čaša soka od šargarepe dnevno", na šta oni meni kažu: „Pio sam ih". Ja im onda odgovorim: „Dobro, treba da primenjujete tople i hladne tuševe". A oni kažu: „Radio sam to pre". Vi im onda nabrojite lekovite biljke, a oni opet kažu: „Uzimao sam ih pre".

Međutim, sve gore nabrojano nikad nisu primenjivali istovremeno. Nisu ispoštovali celokupan program lečenja i nisu to radili svakog dana. U programu kao celini krije se velika snaga. Oni nikad nisu iskusili *tu* vrstu snage izlečenja.

Kako znati da li osoba preživljava krizu izlečenja ili je pri samrti?

Kada ljudi počnu da izbacuju toksine iz sebe ili se osećaju gore nego pre, kako znate da li preživljavaju krizu izlečenja ili se bolest pogoršava?

- Postoji samo jedan način da se to sazna. Znate, ako neko povraća žuč, kako ja znam da li je to zbog bolesti ili lečenja? Pa, samo ih pitate šta su radili prethodno veče.

Ako mi kažu da su otišli do kafića, popili par laganih piva, nekoliko čašica votke i pojeli picu sa feferonima, onda se radi o krizi bolesti. Ali ako mi kažu da su postili jednu sedmicu, onda znam da se radi o krizi izlečenja, iako simptomi mogu biti slični. Jednostavan način da se sazna da li je nekom bolje ili gore, jeste da se upita šta je nedavno radio.

Vaše telo će se boriti i boriti, i na kraju će eliminisati toksine, a vi ćete tada pomisliti da je to previše za telo; ipak, ono što prvo naučite na pred-

metu imunologije jeste da je glavna funkcija tela da preživi, a ne da umre, ne da se raspadne ako očistite jetru i onda da samo sebe uništi. Ono će uraditi sve što je neophodno kako bi preživelo.

Ali kako znate da li se osoba sprema da umre i da se njeno telo uopšte ne pročišćava?

- Evo da vam ispričam jedan doživljaj. Lečio sam jednu devojčicu koja je imala tumor na mozgu. Došli smo do tačke kada su roditelji mislili da će ona umreti. Roditelji su paničili i bilo im je sve gore. Majka je plakala, a otac je postao depresivan. Onda sam ja nešto otišao iz grada, kad odjednom, došlo je do čudesnog izlečenja devojčice.

Stari lekari su to zvali „kriza izlečenja". To nije baš dobar izraz, on bi trebalo ovako da glasi: „Kad misliš da ćeš umreti".

Sećate se momka sa rakom kostiju o kojem sam vam govorio i za koga smo mislili da će umreti? I njegova porodica i njegova supruga su mislili da umire. I baš tada, sve se okrenulo. Odmah nakon takvog lošeg stanja postalo mu je bolje i sav rak je nestao. Ponekad pomislim da tokom procesa izlečenja telu biva sve gore i gore, a da se onda sve što je loše u telu odjednom izbaci napolje.

Svojim pacijentima govorim da ne obraćaju previše pažnje na te uspone i padove tokom procesa lečenja.

Poput dr Kristofera, i ja verujem da samo Bog zna za svakog čoveka kada će umreti. A vi treba da budete dovoljno prosvetljeni kako biste to osetili i znali. Meni je to zadavalo dosta muka. Ja pogledam te ljude i oni izgledaju kao da su već mrtvi. Ne znam šta ih održava živim. Mislim ovako u sebi: „To je to. Oni neće biti srećne ruke poput drugih".

Ali sledeća vest koju sam čuo jeste da su ozdravili. Dakle, ne bih ništa dobro učinio da sam im rekao da će umreti, da odu na Devičanska ostrva, jedu tamo čokoladu i čekaju da umru.

Nisam ja taj koji odlučuje ko će umreti, a ko ne. To nije na meni. Ja pokušavam podstaći pacijente da razmisle o tome i da sami odluče. Možda će oni dobiti neki znak od Boga. Možda im se Bog obrati. Imao sam takve pacijente koji su znali šta će se desiti. Jedan je rekao ovako: „Ja ne mogu preživeti ovo. Hajde da organizujemo veselje". Sutradan nakon tog veselja je umro.

Pacijenti vam stvarno tako kažu?

- Da, kažu mi. Tako da nikad, ali nikada nisam rekao nekome da neće preživeti. Čak i onda kada umiru. Čak i kada povraćaju krv. Ja im kažem: „Hajde samo da idemo dan po dan". Nikada nisam rekao: „Gotovo je". Kako to nekome da kažem?

Ne možete znati šta će biti.

- Pa da, stvarno ne mogu. Osim u slučaju da mi Bog lično kaže, nikoga neću da otpisujem. Zato uvek kažem: „Samo napred". I tako sam izlečio mnoge od kojih su *drugi digli ruke*.

3. poglavlje

Post na sokovima

Ovde se nalaze osnovni podaci o lečenju raka i drugih teških oboljenja. Nisam sreo nikog boljeg od dr Ričarda Šulca koji govori o tome. Znam da želite neke složene biljne formule, ali ovo ide prvo. Dobro obratite pažnju.

Jedna od najvažnijih stvari koju mi je rekao dr Šulc jeste da ljudi sa teškim oboljenjima moraju da popiju oko 3,5 litara tečnosti dnevno, ponekad i do 7,5 litara. Rekao je: „Nikada nisam video da je neko naškodio svojim bubrezima od previše tečnosti. Jedino sam video da pacijenti umiru od *nedovoljnog* pijenja tečnosti ili *neupotrebe* dovoljno lekovitog bilja."

Rekao mi je da se pacijenti sa bubrežnim problemima oporavljaju pijući velike količine sokova. Mnogo puta su pojedinci imali neke manje bubrežne infekcije koje su bile odstranjene uz pomoć sokova. Konzumiranjem što više tečnosti omogućavate vašim bubrezima da lakše pročiste krv. Ako dehidrirate, krv vam postaje gusta, te vaši bubrezi pokušavaju da pročiste sluz. Nemojte dozvoliti da se to dogodi. Pijte dosta tečnosti.

„Kada se osećate loše, prestanite da jedete hranu i pređite na sokove."

- Kada je bolesna, životinja najpre prestane da jede hranu. One same poste. Na isti način i *mi* ljudi kada smo bolesni prvo treba da prestanemo da jedemo. Postoji mnogo razloga za tim. Hrana iziskuje ogromne količine energije za varenje, to jest, krvi i energije. Naš sistem organa za varenje, uglavnom mišići i tkiva, puni se krvlju. Kada ne jedete, vaš sistem za varenje se odmara, te sva njegova krv i energija može da se prosledi na mesta kojima je potrebno lečenje.

Ljudi me pitaju: „Šta treba da radim kod te i te bolesti?" Ja im kažem da poste na sokovima. „Šta da radim kod degenerativnih oboljenja?" Post na sokovima. „Šta da radim kod srčanog oboljenja?" Post na sokovima.

Ako nastavite da žderete hranu, samo ćete biti umorniji. Vaše telo mora da vari ogromne količine hrane, što je upravo suprotno od onoga što treba raditi kada se osećate loše.

„Jedan od mojih prvih pacijenata je izgubio velike količine krvi nakon operacije. Lekari su hteli da mu daju transfuziju. Ja sam mu povratio normalne nivoe krvi u roku od 24 sata uz pomoć sokova."

Na koji način pomaže post na sokovima?

- Hrana sadrži hranljive materije, ali je potrebno mnogo vremena da se oni razlože. Sokovi s druge strane skoro da su poput transfuzije krvi.

Za čašu soka od voća ili povrća potrebno je veoma malo varenja, ako je uopšte i potrebno. On direktno ulazi u krvotok. Za nas su sokovi isto što i intravenozna terapija (IV) za konvencionalnu medicinu.

Jedan od mojih prvih pacijenata bila je jedna žena koja je imala neku operaciju. Lekari su isekli arteriju i došlo je do velikog krvarenja. Kad su sredili problem, ona je već bila na intenzivnoj nezi, i izgubila je ogromne količine krvi.

Lekari su hteli da urade transfuziju. Ona se plašila toga, te joj je lekar rekao: „Vi ste veoma anemični i nivo hemoglobina vam je na najnižem mogućem nivou kod žena".

Onda je mene pitala: „Postoji li nešto što mogu da preduzmem?"

I ja sam odgovorio: „Naravno". Izvadio sam sokovnik i iscedio nekoliko sokova od šargarepe i cvekle. Odneo sam ih u bolnicu i samo joj rekao: „Neka ti lekari ovo daju da piješ po ceo dan".

Uradili su kako im je rečeno i ona je 24 sata bila na sokovima. Rekli su posle da joj je nivo hemoglobina skočio na najvišu tačku koju dostižu muškarci, ne žene, a kod muškaraca je veći nivo nego kod žena.

Ovo je bila moja prva demonstracija moći sokova za izgradnju krvi.

Čekajte malo. Dali ste joj da pije sokove. Kako ste joj dali kad je bila u bolnici 24 sata?

- Pa i ja sam otišao u bolnicu. Iscedio sam sokove i stavio ih u flaše od po litar. Sveži sokovi od cvekle, zeleniša cvekle i šargarepe. Odneo sam ih direktno u njenu sobu i ona ih je popila.

Samo je to pila 24 sata, i ne samo da joj je nivo hemoglobina porastao, već je prešao i najvišu tačku koja važi za muškarce. Lekari su bili šokirani, nikada pre nisu videli tako nešto.

Nikada nisam svom pacijentu morao da dajem transfuziju ako sam pored sebe imao sokovnik. U mnogim slučajevima smo odlazili u bolnicu i tamo nosili sokovnike. U pojedinim prilikama smo dva puta dnevno odnosili sveže sokove u bolnicu.

Čovek se izlečio od raka debelog creva uz pomoć posta na sokovima. Rak je izbačen u WC-šolju.

- Došao mi je jedanput čovek sa rakom debelog creva, koji je uglavnom odbijao da se leči, osim što je hteo da prestane sa jelom i da pređe na sokove. Ovo je takođe bilo jedno od mojih ranih iskustava, jedan od mojih prvih pacijenata.

Počeo je sa velikom količinom soka od voća i povrća. Sećam se, oko mesec dana kasnije, na postu na sokovima, izbacio je rak napolje. Bio je dugačak 45 cm. Izgledao je poput konopca na koji su zakačene kao neke smokve. Viđao sam takve stvari po knjigama, ali sam tada prvi put video uživo izbačen rak iz čovekovog tela.

Poput konopca?

- Da, kao konopac sa kesicama na sebi, veličine smokvi. On je zapravo pobedio rak samo uz pomoć posta na sokovima. Nije koristio nikakvo lekovito bilje ili bilo šta drugo; to sada nikome ne bih na taj način preporučio.

Post na sokovima, po mom i njegovom iskustvu, ima jačeg efekta od posta na vodi. Sokovi ne samo da vam daju hranljive sastojke, već i pročišćavaju telo. Ako sumnjate u ovu tvrdnju, idite kući i popijte litar soka od šljiva, i javite šta se desilo. Sokovi pročišćavaju organe u vašem telu.

Sokovi predstavljaju enzimsku terapiju

- Sokovi sadrže ogromne količine enzima. Mnogi ljudi danas uzimaju dodatke enzima, ali to vam ne treba, jer oni se nalaze u sokovima. Enzimi su osetljivi na toplotu, što znači da kada kuvate hranu, vi uništavate sve enzime. Ali kada jedete sirovu hranu ili pijete sok, to je u redu. Vaše telo će proizvesti enzime kako bi svarilo hranu. Pritom, ono ne može ništa drugo da radi dok se ne završi taj proces. Poseduje ograničenu količinu energije.

Tako da jedna od stvari koju rade sokovi jeste da vašem telu pružaju odmor, pošto su prepuni enzima.

Većina nas jede hranu koja ne sadrži enzime. Ako jedemo samo kuvanu hranu, nećemo dobiti nimalo enzima. Konzumiranjem velikih količina enzima, svojim organima, pankreasu, jetri, sistemu organa za varenje, vi pružate odmor, jer supstance koje sokovi sadrže ne moraju da se razlažu i vare.

Dakle, to je enzimski godišnji odmor! A da li velika količina šećera u sokovima škodi dijabetičarima?

- Ne. Nikada nisam video da se ljudima povišava nivo šećera dok su na postu sa sokovima. Veliki broj naučnika mi je rekao da se razlog tome krije u količini enzima. Oni podstiču rad pankreasa, te on bolje kontroliše nivo šećera. A ako je neko zabrinut oko ovih stvari, onda svoje sokove u početku može da pije razblažene. Ali ovde se radi o svežim sokovima, ne o konzervisanim. Postoji velika razlika. Kada pijete sok iz neke flaše ili konzerve, tu nema enzima, ostala je samo voda sa šećerom.

„Proređivanje krvi je jedna od najbitnijih stvari da se uradi kada ste bolesni, a za to služe upravo sokovi."

- Da, tako je, enzimski godišnji odmor. Oni takođe i proređuju krv. U tome se nalazi ključ. Većina nas kada smo bolesni pokušavamo da uradimo nešto kako bismo dovukli krv u oboleli deo tela. Ali naše telo pokušava da prođe kroz gustiš, ali ne može. Proređivanje krvi je jedan od najvažnijih činilaca ozdravljenja. Tako se poboljšava cirkulacija, jer krv više liči na vodu nego na gustu masu. A suština je u tome da post na sokovima upravo proređuje krv. Ona onda može dublje da prodire do vitalnih područja, u kapilare koji su začepljeni i ispunjeni mašću.

„Post na sokovima obezbeđuje hormonalnu ravnotežu i nadoknadu nedostajućih hemikalija."

- Mnogi ljudi su bolesni jer njihovo telo ne proizvodi dovoljno insulina. Ili, ne proizvode dovoljnu količinu tiroksina iz tiroidne žlezde. Ili, ne proizvode interferon ili imunoglobulin, kako bi imuni sistem ostao snažan. Ne proizvode dovoljno estrogena ili progesterona ili testosterona. Sve te hemikalije nastaju od hranljivih materija. A jedna od stvari kojima vas sokovi snabdevaju jesu upravo ogromne količine hranljivih materija. Stoga,

oni održavaju ravnotežu vašeg metabolizma, hormona endokrinog sistema, tiroidne žlezde, pankreasa i reproduktivnih organa. Sokovi doprinose jednoj važnoj stvari: oni vam odrade veliki deo posla u procesu izlečenja.

Post na sokovima pročišćava um

Kako doprinose tome kada ostajete gladni, pošto ne jedete čvrstu hranu?

- Vidite, upravo je suprotno od onoga što mislite. Ako hoćete neverovatne promene, prestanite da jedete na par dana. Osećaj je kao kada se magla skloni pa sve vidite jasno. Bićete zadivljeni svojim novim čulom mirisa, čulom ukusa, vidom, opažanjem i mislima. Svi ljudi iz prošlosti, od spisa Starih Grka i Rimljana, Egipćana, preko Isusa, pa sve do Šekspira, pričali su o postu kao leku za pročišćavanje misli.

Mogu vam preporučiti sledeće: ako imate neki težak problem ili vas nešto strašno muči, samo prestanite da jedete. Tako vam se pročišćavaju misli. Mi smo postali pijani od hrane. Prejedanje vas otupljuje. Umesto da vam krv ide ka mozgu, ona ide u sistem za varenje.

U Bibliji čitamo kako Isus ide u prirodu da bi postio. Svi ljudi iz prošlosti su odlazili iz gradova, da bi postili na sokovima i vodi. Post pročišćuje um, to je jedna vrsta fizičkog i emocionalnog pročišćavanja, a možda čak i duhovnog.

„Svi treba to da rade povremeno. Garantujem svakom ko ovo čita da će se oduševiti ako bude postio samo par dana."

Kada ste radili u Holivudu sa svim onim ljudima iz filmske industrije, da li ste i njima davali iste savete?

- Da. Zapravo, mnogo ljudi je dolazilo kod mene, i bili su zabrinuti oko prve sedmice rada ili nekog dela filma koji im je bio težak za glumu. Pitali bi me ovako: „Da li ja to mogu da uradim?" ili „Da li ću proći dobro?" A ja bih im tad preporučivao svoj petodnevni program. Petodnevni program se sastoji od 2 dana lagane hrane – samo voće i salate, 2 dana posta na sokovima i onda jedan dan opet samo voće i salate.

Oni bi odgovorili: „O, pa ja to ne mogu, to će samo dovesti do još većeg stresa". Ja bih im rekao: „Možete. Biće vam lakše kada vam telo bude koristilo svu krv i energiju za ono što vam treba, a ne da bude prenatrpano hranom". Oni koji bi me poslušali, posle su mi govorili: „Jao, hvala vam mnogo".

Jedanput mi je dolazila jedna žena koja nije radila nekoliko godina, jedna veoma poznata glumica. Imala je četiri razgovora za posao tokom jedne sedmice, a njima nije prisustvovala dugo vremena. „Šta da radim?", pita me ona. A ja joj kažem: „Postite". „To ne zvuči nimalo dobro. Potrebna mi je sva moja snaga i energija", odgovara ona. „Samo vi postite, verujte mi", kažem ja. Postila je i posle toga dobila sve četiri uloge za koje je išla. Uvek sam to viđao da se dešava sa mojim klijentima.

Sećam se da sam kao mali jeo velike obroke, misleći da ću tako postati jači. A osećao sam se umornije. Tako da sam jeo još više i bivao sve umorniji. Pa opet jedem, pa sam opet umoran, i sve tako.

Mnogo puta sam postio – mislim na kratke postove. Dva puta u životu sam postio po 30 dana i jedanput 60 dana. Mi možemo mesecima da izdržimo bez hrane, sve dok dobijamo potrebne hranljive sastojke.

Ali da li vam je telo od toga malaksalo?

- Ne, ne. Zapravo, tokom poslednjih dana mog posta imao sam kik-boks meč, na kojem sam izdržao 17 rundi i boksovao bolje nego ikad. Niko mi ništa nije mogao. Imao sam bolji vid, bolje reflekse, i neku neograničenu snagu. Moramo pobediti zabludu da post slabi ljude. To nije istina.

„Kada postite, treba da obratite pažnju na nekoliko stvari."

- Ponekad kada postite, malo vam je manja telesna toplota. Zato treba da obučete džemper kada izlazite napolje. Povremeno vam može biti malo hladnije, pošto telo zagrevaju toplotne jedinice iz kalorija.

Dakle, pošto ne jedete hranu, a pijete samo sokove, obucite se malo bolje i sa sobom nosite džemper i neko ćebe u kolima. To je prvo što kažem ljudima.

Druga stvar je u tome da ćete povremeno imati padove energije. Dok postite, možda vam se desi da se odjednom osetite slabašnim, naročito tokom dužih postova, ili čak da pomislite kako uopšte nemate energije. Nemojte previše obraćati pažnju na to, jer takvo stanje traje desetak minuta. Ta pojava je uobičajena pošto smo navikli na čvrsto gorivo, a kad postimo, mi smo na tečnom. Isto kao kod neke mašine, kada promenite gorivo, potrebno je vreme da se ona prilagodi njemu. I mi tako treba da se prilagodimo, a kada se to desi, onda će sve biti u redu. Zato nemojte obraćati previše pažnje na to.

Evo još nekoliko stvari da kažem. Uvek napomenem ljudima da će tokom posta možda žudeti za hranom. Ta hrana za kojom se žudi nije stvarna. Samo odjednom vam se pojavi u mislima, ili u snu, pečeni krompir sa prelivima i lukom. Ako se to stvarno nađe pred vama, žudnja će trajati još 3-4 sata. Tako da jedan od načina da ovo prevaziđete jeste da ga jednostavno ignorišete, i ono će nestati.

Većina ljudi misli da je post isto što i gladovanje. Ja na to gledam drugačije. Post predstavlja pročišćavanje – pročišćavanje sa tečnošću. Razumete? Razlika je samo u tome što ne jedete čvrstu, već tečnu hranu, koja vam mnoga dobra čini.

„Post predstavlja pročišćavanje. Ljudi treba da piju oko 3,5 litara tečnosti dnevno: sokove, vodu i biljne čajeve. Većina ljudi greši u tome što ne pije dovoljno tečnosti. A ako ste gladni, pijte još više."

Koji sok koristite kada treba da se uradi potpuna detoksikacija?

- Sok od pšenične trave je odličan. On može da detoksikuje kada ništa drugo ne uspeva u tome. Ili kada je neko koristio mali broj biljaka i misli da se pročistio.

Sećam se kako sam ja pre razmišljao. Mislio sam da sam se skroz pročistio. Ali tek posle provedenih šest meseci kod dr Jensena i jedenja samo sirove hrane i posta na sokovima, i tek nakon nekoliko godina od toga, ja sam izlečio svoje srce. Počeo sam da pijem oko 30 ml soka od pšenične trave, pa sam povećavao dozu i jednog jutra došao do oko 250 ml; sećam se da sam se osećao grozno, morao sam da povraćam. To je bilo previše za mene, ali sam tada konačno dostigao tačku kada je telo počelo da se pročišćava. Pšenična trava je sve staro pročistila i izbacila na površinu.

Na šta mislite kada kažete „sve staro"?

- Pa, kada sam pročišćavao creva par godina ranije, moji hemoroidi su nestali i više ih godinama nemam. Ali onda, usled pročišćavanja pšeničnom travom, hemoroidi su se ponovo pojavili, ali ne zbog dijareje, zatvora ili nečeg sličnog. Mislim da je to bilo zbog malih kapilara koji su i dalje bili začepljeni, a da ih je tada pšenična trava počela čistiti.

Počeo sam da primećujem i probleme sa svojim bronhijama i sinusima, i mnogobrojne druge probleme. Sada su se svi pojavljivali. Kada dobro

izvedete konačno pročišćavanje i lečenje, dosta starih problema se ponovo javi, ali samo na nekoliko dana, dok ih ne očistite. Ni do danas nisam prestao da pijem sok od pšenične trave. Primetio sam i da mi je koža potpuno drugačijeg izgleda zbog toga. Ljudi mi prilaze i kažu: „Kako ti lepo izgleda koža". Stalno mi tako govore, a ja znam da je to zato što sam se pročistio iznutra.

Kako napraviti sok od pšenične trave za detoksikaciju?

Šta čitalac treba da zna o tome? Izgleda veoma moćno.

- Možda bi trebalo da uzgajaju sopstvenu pšeničnu travu i da kupe jedan sokovnik za nju ili nešto sa čime mogu da iscede sok. Ako nemaju takav sokovnik, samo potopite travu u vodu, stavite u blender i onda popijte sve zajedno.

Svako može da je uzgaja. Posadite pšenicu i ona izraste u travu. Možete je sami uzgajati. Ništa tu nije teško. Kupite pšenicu, uzmite seme i potopite ga u vodu na nekoliko dana dok ne proklija. Drži se u vodi 24 sata, pa ih onda stavite na vlažnu pamučnu krpu da stoje još 2-3 dana dok pšenica ne proklija, i onda radite isto što i sa drugim klicama. Ispirate ih u vodi 2-3 puta dnevno dok ne dobiju one „repiće" dugačke oko 2,5 cm, te ih onda posadite direktno u zemlju.

Neki ljudi ih odmah sade u zemlju, koju potom održavaju vlažnom prvih nekoliko dana, i tako uzgajaju sopstvenu pšenicu. Tako ćete dobiti nešto što liči na travnjak, recimo, ispred vaše kuće.

Šta raditi sa tim? Pa, možete sve iskoristiti za svoj sokovnik. Mnogo ljudi misli da se mora imati sokovnik za pšeničnu travu. On samo daje više soka iz nje. Postoje ručni i električni. Možete i samo iseckati travu, potopiti je u vodu i staviti u blender. Mnogi od mojih pacijenata su tako radili. U blender na kraju stave pšeničnu travu i vodu, i tako dobiju neku zelenkastu vodu. Ili možete u sokovnik zajedno staviti i nešto drugo, poput šargarepe.

Dakle, pšenična trava je nešto što svako treba da shvati kao jedno medicinsko sredstvo za pročišćavanje i sok za jačanje tela, veoma gorkog ukusa. Počnite sa veoma malom količinom. Ja savetujem ljudima da krenu od 30 ml dnevno, ali da ništa ne preduzimaju sami. Ja volim da pomešam oko 30 ml soka od pšenične trave sa oko 500 ml svežeg soka od šargarepe. To ovom poslednjem daje malo zelenkastu nijansu i prija za nepce.

Postoji i nešto što ja nazivam koktel od pšenične trave, koji ima sledeće sastojke: oko 360 ml soka od jabuke, nekoliko desetina mililitara soka od limuna, parče đumbira veličine palca i 30 ml pšenične trave.

Zanimljivo je da limun neutrališe ukus pšenične trave, što je dobro, jer većini ljudi je njen ukus previše jak.

Koktel za detoksikaciju dr Šulca, za teška oboljenja, naročito rak

- Imam i recept za koktel za detoksikaciju koji sam koristio u svom lečilištu i koji ima sledeće sastojke: oko 300 ml soka od šargarepe, 90 ml soka od korena i listova cvekle, 60 ml soka od izmešanog brokolija, prokelja, kupusa i karfiola, a možete dodati i kelj, oko 30 ml soka od pšenične trave i 2-4 češnja belog luka.

Ima mnogo bolji ukus nego što mislite, naročito zbog soka od šargarepe. To je moj koktel za detoksikaciju, koji je svaki pacijent morao da popije najmanje 500 ml jedanput, ako ne tri puta, na dan, u zavisnosti koliko mogu da popiju.

Lubenica za pročišćavanje bubrega

Koje sokove koristite za bubrege?

- Dve vrste: jedan od povrća – peršuna, i jedan od voća – lubenice.

Svojim pacijentima govorim da uveče umesto večere uzmu jednu lubenicu i da je celu pojedu.

Da li je to vrsta onih popularnih dijeta ili to stvarno ima lekovito dejstvo?

- Bio sam jednom kod dr Jensena. Imali su tamo organski uzgajane lubenice. Ja sam rekao: „Dobro, večeras ću pojesti samo lubenicu". Uzeo sam jednu, veličine košarkaške lopte, i pojeo je prilično brzo. Posle toga sam otišao u krevet.

Sutradan ujutru se budim i idem u kupatilo da mokrim. Kod nekih pacijenata mokrenje može da bude bolno.

Sok od lubenice, njeno seme i sama lubenica imaju diuretsko i dezinfekciono dejstvo. Kada ljudi prave sok od lubenice, oni cede samo onaj mesnati deo, ali treba i koru. Kora sadrži minerale. Ubacite je u sokovnik - i lubenicu i njenu koru, ima izvanredan ukus. Možete osetiti so, natrijum u kori i njene minerale – odlično pročišćuje bubrege.

A kako to da ljudi jedu lubenice, a bubrezi im se nimalo ne pročišćavaju, niti imaju lekovitog dejstva?

- Mislim da je to zbog toga što ne cede koru, a i većina današnjih lubenica ne sadrži seme. Ja bih savetovao svima da ne kupuju lubenice bez semena. Iscedite i lubenice i semenke i sve ostalo.

„Napravite sok od peršuna, ne čaj. Imaće većeg lekovitog dejstva."

Ja sam mislio da je peršun samo dobar kao začinska biljka, nisam znao da je nešto posebno lekovita.

- Ne, on je jako lekovit. Problem je u tome što ljudi samo prave čaj od njega. Kada naspete vrelu vodu preko osušenog peršuna, nećete dobiti mnogo od esencijalnih ulja. Ali ako uzmete svež peršun i izmeljete ga u sokovniku, to već ima efekta.

Sličan je kao bokvica. Dr Kristofer ju je koristio kod trovanja krvi. Možete ili da napravite čajić od bokvice, da izgnječite list bokvice, ili je možete staviti u sokovnik. Kada je reč o trovanju krvi, kome bi pobogu palo na pamet da napravi čaj od bokvice sa malo vrele vode? Ubacite je u sokovnik i napravite oko 60-90 ml soka od bokvice. Ja sam ga pravio.

Iscedite rotkve radi čišćenja jetre

- Ako vam treba sok za stimulaciju jetre, rotkve će prilično dobro odraditi posao. Neki spominju crne rotkve i druge vrste, ali možete koristiti one crvene, i čak divlje rotkve kojih ima svuda. Zapamtite da onde gde raste slačica, tu rastu i divlje rotkve.

Možete uzimati i mahune, listove ili izdanke, ali sve vrste rotkvi stimulišu jetru i pročišćavaju je. Što se tiče lošeg varenja, video sam da su mnogim ljudima pomogli sokovi od celera i kupusa.

Hoćete da kažete da sok od kupusa ne izaziva gasove?

- Tako je. Kupus odlično pročišćava i leči digestivni trakt. Posmatrao sam odlične rezultate na ljudima sa čirevima i digestivnim problemima koji su pili sok od kupusa i celera. Sok od kupusa je odličan. Moji pacijenti su pili oko 250 ml dnevno, u dozama od po 30 ml. Može se pomešati i sa drugim sokovima. Sok od celera je dobar kod smirivanja organizma, najpre kada su prisutni čirevi.

Važno je znati da povrće, a naročito voće, treba dobro oprati ako nisu organski uzgajani.

Leukemija: koštana srž se regeneriše nakon višemesečnog posta na sokovima

- Imao sam pacijenta sa leukemijom. Bio je to malo teži oblik leukemije. Prošao je nekoliko različitih tretmana i par hemoterapija. Osećao se toliko užasno da je više voleo da umre nego da još jednom prođe hemoterapiju. Nije više otišao tamo i došao je pravo kod mene. Hteo je da napravi neku baš radikalnu promenu, pa sam mu preporučio post na sokovima. Stvarno se tome posvetio.

Prvog meseca mu nije bilo ništa bolje. Zapravo, krvna slika mu se pogoršala. Zatim je prešao na malo sirove hrane, uzeo je jednu sedmicu pauze. Potom se vratio na sokove i drugog meseca mu se stanje stabilizovalo i krvna slika poboljšala. Na kraju je ponovo prešao na sirovu hranu i jačanje tela.

Trećeg meseca posta na sokovima došlo je do zaista velikih promena. Njegova krvna slika se potpuno izmenila. Sve do perioda između drugog i trećeg meseca i nije bilo nekih promena raka, ali već do četvrtog, petog meseca sve je bilo očišćeno.

Šta mislite zašto mu se krvna slika pogoršala prvog meseca, iako je...

- Pa, mislim da je zbog toga što je bio bolestan. Četrdeset godina pokušavao je sebe da ubije – imao je 55 kada je došao...

Kako to da se ubije?

- Pa razumete, nezdrava hrana, bez fizičke aktivnosti, visok nivo holesterola, genetika...

Mislite, brojke su imale negativnu tendenciju, i vi to niste mogli odmah da zaustavite?

- Da. Mnogo ljudi misli da čim popije tri biljne kapsule ili prestane sa jelom na jedan dan, da će istog trenutka bolest početi da se povlači.

Koje sokove ste koristili da biste mu obnovili krvnu sliku?

- Kad je u pitanju krv, ja volim da koristim cveklu i njene listove. Zato otiđite u prodavnicu i kupite to, ali nemojte zaboraviti na zeleniš.

Sprovedene su brojne naučne analize cvekle. U listovima postoji tri puta više gvožđa nego u samoj cvekli, mada je ponekad situacija obrnuta. Ze-

leniš je prepun različitim vrstama minerala. Oni zajedno čine savršenu hranu.

Kada počnete sa konzumiranjem cvekle i njenog zeleniša, pa dodate i sok od šargarepe, videćete velike promene. Sada, ako hoćete da poboljšate krvnu sliku, postoji još nekoliko vrsta sokova, od voća: tamnoplavog, crvenog i ljubičastog voća. Na primer, kupine, maline, borovnica, šljiva i trešnja – svi su „super-izgrađivači krvi". Oni su prepuni gvožđa; počnite da pijete sok tamnoplave boje, pijte to i krv će biti zdravija.

Naterati decu da piju zdrave sokove

Kako ubedite decu da piju te sokove radi svog zdravlja?

- Ja sam ih ubedio tako što sam im prvo dao da piju sok od jabuke, sa jednom šargarepom. Počnete sa 90% jabuke i 10% šargarepe. Deca će voleti da piju takav sok. Kada se naviknu, onda povećate šargarepu na 20%, a jabuku smanjite na 80%. I tako sve postepeno dok ne dođete do odnosa 50:50.

Mnogo ljudi bi sad reklo da je loše što se u ovom soku mešaju voće i povrće, ali svaki stručnjak bi se složio da je jedini izuzetak od tog pravila upravo kombinacija sa kiselim voćem, kao što je u ovom slučaju jabuka.

Sokovi pomažu mršavim ljudima da se ugoje

Zar post na sokovima ne bi imao loš efekat na mršave ljude?

- Ne, zapravo tako se mogu ugojiti, čak i ako imaju sidu. Dolazio je kod mene čovek čiji je broj T-ćelija pao između 5 i 25, što je najniža tačka za ljude. Imao je mnogo infekcija izazvanih sidom. Odmah smo počeli sa postom na sokovima. Želim da pričam o njemu, pošto je bio veoma mršav, a znamo kako ljudi kažu: „Ne mogu da postim na sokovima, da ne bih smršao". Kod mene su se ljudi ugojili postom na sokovima, a ovaj čovek je bio jedan od njih.

On je pio samo sokove i počeo je da stiče kilograme. Ljudi se pitaju: „Kako je to moguće?" Veoma jednostavno. Mnogo hrane koje pojedemo ne može da se apsorbuje. Kada smo bolesni, procesi varenja, upijanja i izlučivanja ne funkcionišu kako treba. Ali onda počnite da pijete sokove i videćete kako će kilogrami da vam se vraćaju. Zato ja sokove zovem „prirodnom intravenoznom terapijom (IV)". To je poput IV-a u bolnici, samo prirodnim putem. U roku od nekoliko sedmica, uz pomoć sokova i nekih

drugih programa, broj T-ćelija kod pomenutog pacijenta se popeo na preko hiljadu.

Koliko se kilograma ugojio?

- Mislim da se ugojio oko 7,5 kg u prvih nekoliko meseci, a uglavnom je bio na tečnoj hrani.

Pomislili biste da će tako smršati 15 kilograma?

- Upravo tako. Ali sa sokovima je dobijao hranljive materije koje pre nije mogao da unese, tako da je tu glavna stvar, koliko vidim, u tome što sokovi izgrađuju krv, i moje je lično ubeđenje da utiču na njen nastanak u koštanoj srži.

Sveži citrusni sokovi sa korom odlično pročišćavaju jetru

- Gorka ulja u citrusnom voću su odlična za čišćenje jetre. Ona dezinfikuju i podstiču izlučivanje žuči. Treba i koru da koristite, jer ona sadrži pektin. Stavite koru u svoj sokovnik.

Na citrusno voće gledam više kao na pročišćivače bubrega i jetre. Takođe su efikasni u pročišćavanju krvi i zglobova, kao na primer kod artritisa.

Otklanjanje parazita uz pomoć voća

- Sećam se kada sam prvi put primenio metodu pročišćavanja creva, kada još uvek nisam znao mnogo o lekovitim biljkama. Popio sam dva litra sveže isceđenog soka od jabuke i litar svežeg soka od šljiva. Ne samo da sam izbacio parazite, već i nešto nalik kobasici iz debelog creva. Takođe sam izbacio iz tela neke crne fleke od nečeg starog u crevima. To je bilo moje prvo pročišćavanje creva.

Sve to samo od voća?

- Samo od voća.

Ali ste popili dosta soka. Većina ljudi ne uzima toliko da bi moglo da izbaci parazite ili bilo šta iz creva.

- Ne uzimaju. Popijte dva litra soka od jabuke i litar od šljiva u jednom danu tokom posta na sokovima, i videćete na delu veoma efikasno čišćenje creva. Možete koristiti i vodu sa smokvama. Samo uzmete par smokvi i stavite ih u blender zajedno sa vodom. Problem je u tome što većina ljudi jede osušene smokve i šljive, koje izazivaju zatvor.

Tokom posta na sokovima treba piti samo ono što se iscedi u sokovniku. Ne treba konzumirati mesnati deo ploda. U većini voća to je vrsta vlakna koje nije svarljivo i koje bi tokom posta nateralo želudac da malo radi.

U redu, dakle, trebalo bi koristiti sokovnik.

- Da, trebalo bi. Ako želite da postite, da vaš želudac u potpunosti postane pasivan i ako želite da svu energiju uložite u izlečenje, onda izbegavajte mesnati deo ploda. Ako pak koristite sokove da biste očistili creva, bolje je da bude i mesnatog dela, jer on aktivira vaš sistem za varenje i time, naravno, podstiče pražnjenje creva.

Najveća greška ljudi koji su na postu sa sokovima

Zašto veliki broj ljudi ne dobije nikakve koristi od posta sokovima?

- Zato što pre toga nisu pročistili svoje debelo crevo. Svakog dana treba prazniti crevo; mogu se koristiti i lekovite biljke, a posle i temeljni klistiri; uvidite razliku, eksperimentišite i pogledajte šta će se desiti.

Temeljne klistire treba primenjivati tokom posta na sokovima, kako bi sve čvrste ostatke izbacili iz tela. Klistiri su veoma dobri za to. Ali glavna stvar je u tome da tokom posta, svakog dana creva treba da budu aktivna, mada ne moraju obavezno da se prazne tri puta dnevno.

Neki ljudi moraju i do sedam puta dnevno da prazne creva, zavisi od osobe do osobe. Ali oni koji imaju pospanija, usporenija creva, oni mogu da poste jednu sedmicu i nijednom da ne isprazne creva, tako da ne žele to da rade.

Uzimajte isitnjenu „superhranu" tokom posta

Post ima još snažniji efekat ako se poboljša ishrana. Tzv. superhrana izazvaće još bolju detoksikaciju pročišćavanjem uz pomoć vitamina i minerala, a i brže se izgrađuje krv. Zato ljudima uvek savetujem da svom postu na sokovima dodaju superhranu.

Ako ne možete nabaviti pšeničnu travu, možete koristiti i isitnjenu pšeničnu travu, isitnjenu travu ječma, isitnjenu travu lucerke i samu biljku lucerku. Imaju detoksikajući efekat i sadrže vitamine i minerale. Obično svojim pacijentima kažem, jedanput dnevno tokom posta, da dodaju ovu vrstu hrane u svoje voćne sokove.

Video sam zaista dobre rezultate kod ljudi koji su bili samo na postu sa sokovima ili su kombinovali post sa isitnjenom superhranom.

Mislite, osećali su se mnogo bolje?

Pa, imaju mnogo više energije kada uzimaju superhranu. Takođe, ona bolje pročišćava telo i brže izgrađuje krv. Kada sam to počeo da stavljam u sokove svojim pacijentima, primetio sam veliku razliku. Zato sam naročiti pristalica toga.

Dodajte lekovito bilje u svoje sokove

Mnogo volim da u sokove stavljam nešto od lekovitog bilja. Na primer, ako pravite neki sok zbog problema sa varenjem, dodajte i malo đumbira u njega. On ima lep ukus sa bilo kojim voćem ili povrćem kada ga stavite. Ako se borite protiv bilo kakve vrste infekcije, u svoj sokovnik uvek stavite i češanj belog luka.

Ako želite da stvarno pokrenete cirkulaciju krvi u telu, u sokovnik stavite samo jednu malu čili (ljutu) papričicu. Možete staviti i nanu. Ako imate problema sa sinusima, stavite malo svežeg rena. Ako želite, možete dodati i biljni tonik ili malo tinkture od ginka. Sok tako može biti pravi lek.

I na kraju ne zaboravite da sokovi ponekad mogu biti prejaki, tako da bi ih trebalo razblažiti.

Srčanim bolesnicima je potreban post na sokovima

Neki ljudi kažu da srčani bolesnici nikako ne smeju da poste, jer je to prevelik napor za njihovo telo.

To je zapravo prva stvar koju srčani bolesnik treba da uradi – da posti na sokovima. Najpre treba da prestane sa jelom, jer su njegove krvne ćelije 99% vremena preguste i njegove koronarne arterije zakrečene. Kada je cirkulacija toliko loša, čak ni prelazak na biljnu ishranu nekada ne može da otčepi krvne žile. Mora da se posti na sokovima kako bi se krv proredila i vratila u zdravo stanje.

Kako je to kada je krv pregusta?

Tada se osećate punim, tromim, ne samo kad pojedete nešto, već uzmete malo da potrčite i odmah se preznojite i osećate se punim masti. Osećate to. Osećate da se krv ne pumpa iz srca u dovoljnoj meri. Otežano dišete. Ali onda prestanete da jedete – to je najbolji univerzalni lek – samo prestanete da jedete. Ne unosite više hranu i uzmite sokovnik u ruke.

Kako sam se izlečio od srčanih tegoba uz pomoć dugih postova

Znam da niste oduvek bili pristalica posta na sokovima, zar ne?

- O da. U početku sam uzimao dosta vitaminskih i mineralnih dodataka. Nisam znao da se proređivanjem krvi poboljšava cirkulacija kroz svaki kapilar u vašem telu. Stoga, od svog prvog posta nisam očekivao mnogo. Ali kada se završio, osećao sam se mnogo bolje. Rekao sam sebi: „Ovo je mnogo moćnije od svega do sada".

Sećam se da sam postio jednu sedmicu. A drugog puta sam postio desetak dana. Onda sam pomislio: „U redu, sada ću da probam da postim 30 dana, da vidim šta će se desiti". To je verovatno bila najveća promena u zdravlju koju sam ikada doživeo. Ona se desila davno, kada sam živeo u Njujorku. Postio sam 30 dana. Mislim da posle samo nekoliko dana nijednom više nisam osetio preskakanje srca. Nikad nisam osetio više nijedan srčani problem. Kao da je post bio nedostajuća karika mog zdravstvenog programa.

Zatim, godinu dana kasnije, postio sam dva meseca. To je bila stvarno velika promena u mom životu. Od tada skoro da nikad nisam imao loš dan. Većini svojih pacijenata savetujem dva-tri dana posta tokom pet dana sirove ishrane. U tome se sastoji moj petodnevni program lečenja.

„Svakom ko je bio na samrti i došao kod mene – svakom ko je životno ugrožen – ZABRANIO sam da jede hranu."

Mnogi od mojih pacijenata su došli kod mene, pre toga prošavši sve moguće terapije poznate ovom svetu, ponekad sve njih istovremeno ili skoro pa tako, ali nisu baš nešto postili.

Veliki broj ljudi se plaši posta. Plaše se onoga što može da ih izleči. Kod nas u Americi postoji zabluda da se bez doručka sa slaninom i jajima ne može početi dan; a naravno, to je jedna od onih stvari koja nas ubija. Takav doručak ja zovem „obrok za srčani napad".

Pre nego što sam vas upoznao, mislio sam da su sokovi više stvar dijete, a ne da su dovoljno dobri za lečenje teških oboljenja.

- Mnogi ljudi tako misle. I ja sam imao takvo mišljenje, dok nisam počeo da se ugledam na dobre stare lekare.

Dakle, time se skoro niko ne leči?

Tako je. Svi u Americi, kada kupuju nešto u prodavnici zdrave hrane ili lekovitog bilja, to obično bude neki dodatak hroma ili plod kole. Obično se pomisli na ljutić. Ili beli luk. Ili alevu papriku. Ili klistiranje creva. Stalno tražimo nešto, ali retko ko prestane da konzumira hranu. Stari herbalisti nisu imali sokovnike. U to vreme sokovnik nije bio deo kuhinje. Ali danas, svako bi trebalo da ima po jedan sokovnik. Po meni, najbolji je sokovnik pod nazivom "Čempion đuser" (Champion Juicer). On može da pravi, osim sokova, i sosove, namaze, ali i sjajan sladoled od smrznutog voća (deca ga mnogo vole). Malo je skup (u Americi košta oko 250 dolara, a u Evropi oko 400 evra). Ali, umesto njega može da se koristi bilo koji drugi sokovnik, po mogućstvu snage 750 vati, da bi mogli da se cede šargarepa i cvekla.

Dakle, hrana čini temelj izlečenja. Ali lekari su neverovatni. Po njihovom mišljenju, lekovi su temelj izlečenja. Dok prema mišljenju ljudi koji idu u prodavnice zdrave hrane, temelj čine vitaminske tablete. Niko od njih nije u pravu. Hrana je temelj svega.

4. poglavlje

Približavanje prirodi

I dr Kristofer i dr Šulc veruju da treba ponekad učiniti da telo ima direktan kontakt sa prirodom. Zato su od svojih pacijenata tražili da se ponekad izuvaju i da bosi hodaju po travi. Možda vam se ovo čini bezveze ili besmisleno, ali ova dva velika lekara nisu mislila tako.

- S mnogim ljudima sam tako radio i video sam odlične rezultate. To je odličan lek za nesanicu. Dobar san je ono što je potrebno obolelom čoveku. Imao sam ljude koji su patili od hronične nesanice. Oni su me uvek čekali na plaži da bismo započeli naše lečenje. Dolazili su u kupaćem kostimu, ma koji mesec u godini da je bio. Potom sam ih odvodio ka okeanu i ubacivao u talase.

Pustim ih da se valjaju po pesku, tako da posle izgledaju poput zašećerene krofne. Na njih bacam morsku travu. Onda trče po plaži napred-nazad, pa ponovo odu u talase okeana. Tu su bivali izloženi prirodi u potpunosti.

Ljudi me zatim zovu i kažu: „Zamalo nisam pao u nesvest na putu do kuće". Posle toga nemaju nikakvih problema da zaspu.

Dr Kristofer je govorio da telo nekada treba „prizemljiti", a to ne može da se desi preko patika, ne može do toga doći dok se ne izujete i dodirnete tlo.

Kako se jedna žena izlečila od raka materice kontaktom sa prirodom

Da li ste nekada teško obolelog pacijenta lečili ovom metodom kontakta sa prirodom ili je to samo za nesanicu?

Ne, to je deo celokupnog programa za neizlečive bolesti. Pomoglo je i ljudima obolelim od raka, jer su oni bili pod prevelikim stresom. Svako ko je izložen stresu treba da se vrati, da se posveti jednostavnim stvarima u životu. Sva stara lečilišta prirodne medicine koristile su metodu tople i hladne vode, 5-minutno izlaganje suncu i 5-minutno izlaganje vazduhu. Važan deo tog programa jeste i kupanje u okeanu.

Imao sam pacijente sa rakom kojima nije bivalo bolje, dok nisu probali ovo. Lečio sam jednu ženu koja je patila od raka materice. Sećam se da je inicijalna kapisla procesa izlečenja bilo obično kupanje u okeanu, to jest, ulazak u vodu koja se nalazi napolju, šetnje plažom i oslobađanje od stresa. Moć sunca i vazduha je neverovatna, ali mi je ne koristimo.

„Ljude sa gripom i prehladom sam usred zime odvodio u okean. Tako su se i izlečili."

Zar vam ljudi ne kažu da ćete ih time ubiti?

- Ali to ih ne ubije, već izleči. Imao sam mnogo pacijenata koji su imali grip tri meseca i koji su mislili da će umreti. Uzimali su sve moguće vrste antibiotika. Ja bih im onda rekao: „Hajdemo malo do okeana, da prošetamo plažom". Tada je bio januar, oko 10 stepeni.

Oni misle da idete u šetnju?

- Oni mi kažu: „Bolestan sam, ne bih čak trebalo ni da budem napolju". Ja odgovorim: „A šta kažeš na ovo?", i onda ih gurnem u okean sa svom odećom. Oni se onda praćakaju, traže vazduh, ali se ne dave, jer je voda tu duboka jedan metar. Kažu mi oni: „Ne mogu da verujem da si to uradio. Umreću". I znate šta bude? Izleče se.

Jedan od razloga što to radim sa njima jeste da bih im pokazao kako 98% njihovog tela dobro funkcioniše. Ljudi koji su bolesni previše razmišljaju o svojoj bolesti, a ne misle o hiljadama stvari u njihovom telu koje *dobro* funkcionišu.

Da li je to vrsta šok-terapije, kada treba da onako bolesni uđu u vodu?

Upravo tako. To je kao hidroterapijska metoda sa hladnim čaršavom. U mokroj su odeći i moraju da pešače oko 3 km do moje kućice na plaži. Pobrinem se da taj put dugo potraje. Oni cvokoću, drhte i sprovode spomenutu metodu sa slanom vodom. Nema bolje terapije. Kući idu u vlažnoj i hladnoj odeći. Nakon 3 km pešačenja u toj vlažnoj odeći, kući odu kolima, pa dok stignu, verovatno dobiju temperaturu od 39 stepeni. Onda ih pustim u kadu sa toplom vodom, piju topao biljni čaj i sve bude kako treba.

Toliko sam puta tako radio, da sam postao poznat po bacanju ljudi u okean. Šta da vam pričam kada sam i vlasnike banaka bacao tamo. Da ne poverujete, to im se svidelo.

Ali to je zaista efikasna terapija, jer posle nje svi lepo zaspu.

Razmišljajte o tome. Svaki put kada su izlazili napolje, bili su u svojim cipelama obloženim gumom, i žive na trećem spratu u stanu sa svilenim tepisima. Znam za ljude koji godinama nisu bosi dotakli zemlju.

Morate svakog dana „dodirnuti" prirodu. To je deo programa za neizlečive bolesti.

Znate šta je stvarno izvanredno: kad odete da se istuširate vrućom, ali baš vrućom vodom, a onda da nagi izađete napolje na sneg. Radio sam to hiljadu puta. Pogledajte malo naokolo, skočite u gomilu snega, pa se vratite u kuću. Prvi put kada budete tako uradili, pomislićete da ćete umreti, ali ovo je najbolja vrsta hidroterapije.

5. poglavlje

Korišćenje vode za lečenje - moć hidroterapije

Ovo je možda najvažnije poglavlje u knjizi. Toliko je važno da sam nove informacije dodao u novembru 1998. godine o većem broju lekova za najteže slučajeve bolesti.

Hidroterapija može da izleči onde gde lekovito bilje nema efekta. Hladna voda deluje stimulišuće, a topla voda opušta. Oni zajedno deluju poput neke pumpe koja pokreće krv. Cirkulacija krvi dovodi do izlečenja.

Biljke ne mogu da leče ako krv ne cirkuliše. Ovo sam nazvao Prvim zakonom prirodnog lečenja. Upamtite ga. Kada se govori o hidroterapiji, tu se ne misli na ugodne kupke koje služe da opuste umorne i napete, ali zdrave ljude. Ovde govorim o hidroterapijskim metodama toliko jakim da u roku od četiri sata mogu smanjiti kancerogeni tumor za polovinu.

Ako ne budete primenjivali te metode iz straha, samo ćete svom zdravlju uskratiti. Ovo se uči u SAMO jednoj glavnoj školi za herbaliste. Savremeni herbalisti se plaše sudskih procesa, ili kako je to jedna gospođa rekla: „Da li ćemo napraviti nered u kuhinji sa ovim biljkama?"

„Da, Virdžinija, bojim se da ćemo morati na sto da stavimo neke neuredne biljke. Pokušajte da se saberete. Ne znam kako da vam otkrijem ovu neprijatnu tajnu, ali možda čak budemo i *uprljali* čaršave (znam, kakva tragedija!)... Dakle, samo kupite nove, čiste čaršave. Hajde, sad se smirite, to su samo otrovi koji se izbacuju iz kancerogenog tkiva".

Nema mesta za plašljivce. Sada ću vas naučiti kako su se ljudi lečili pre više stotina godina.

Ako ste na programu za neizlečive bolesti, metodu sa hladnim čaršavom primenjujte jedanput sedmično. Evo kako izgleda postupak:

PRVI KORAK: Najpre, pre nego što počnete, primenite hladan klistir, kako bi iz debelog creva otklonili ostatke fekalnih materija. U vodu možete ubaciti lekovito bilje, poput mačje metvice ili maline. Hladan klistir izaziva sužavanje rektalnog područja, što pomaže da se tečnost zadrži duže vreme,

pre nego što izbacite napolje čaj i fekalne materije. Nakon što ih izbacite, pređite na drugi korak.

DRUGI KORAK: Nakon izbacivanja biljnog čaja, drugi korak je ubacivanje smese sa belim lukom. Treba da nabavite rektalni špric iz apoteke, pošto bi se cev za klistiranje začepila. Stavite 8-10 većih češnjeva belog luka u blender, zajedno sa 50% jabukovog sirćeta i 50% vode. Dr Šulc kaže da to deluje kao napalm u rektumu (poslednjem delu debelog creva). Ubacite tu smesu uz pomoć šprica, odjednom, pošto čim budete ubacili, ono će izaći napolje.

Ričard Šulc kaže: „Snažno deluje. Peče. Diže pacijenta na noge. Moraće da otrče do kupatila, ali ne mogu sve da izbace. Peckanje i grčevi prestaju nakon dva minuta. Pacijent se ponaša skroz drugačije, bez ikakvog ustručavanja. Odmah postanu svesni da nikada do tada nisu osetili tako nešto."

TREĆI KORAK: Uđite u kadu punu vruće vode. Treba da bude mnogo vruća, ali ne toliko da vas opeče, već koliko može da se izdrži. Pre nego što uđete u kadu, neka neko za vas u vodu ubaci po 30 mg ili više aleve paprike, đumbira i suve slačice. Nabavite kvalitetnu i jaku slačicu. Predeo genitalija dobro namažite vazelinom, da biste ga zaštitili. Biljna ulja nisu od koristi.

Alevu paprika, đumbir i slačicu treba staviti prvo u kesice, pa onda u vodu. Ako ih ne stavite u kese, začepićete odvod i nastaće nered. Ako nemate nekih krpa, najbolje je da isečete na kvadrat jednu staru majicu i u nju stavite po šaku korena đumbira, aleve paprike i semena slačice, po mogućstvu isitnjene, ili u bilo kom obliku. Stavite u to, zavežite nekim kanapčićem, ubacite u vrelu kupku i nekoliko puta stisnite tokom deset minuta, pre nego što uđete u kadu.

Da biste još brže povisili temperaturu, pijte vruće biljne čajeve dok ste u kadi. Ričard Šulc kaže: „Za odrasle je najbolji gorki diaforetični (koji povišava temperaturu) čaj od hajdučke trave. To je preporučivao dr Kristofer."

Rekao mi je ovako: „Ja više volim čaj od đumbira, kao i većina ljudi. On zaista stimuliše digestivni sistem, izaziva znojenje, deluje diaforetično i svi ga piju. Hajdučka trava je odlična, ali znate, ja uvek gledam da nađem šta mogu po marketima? Dakle, hajdučka trava jeste odlična, ali šta ako je ovde zima? Pa, onda da vidim šta mogu da kupim u prodavnici?" Tamo obično možete da kupite đumbir, a ako ga nema svežeg, samo uzmite onaj

u konzervi u odseku sa začinima. Tamo možete uzeti i alevu papriku i slačicu, đumbir za kupku i đumbir za biljni čaj.

Ako treba, možete uzeti izmlevene, isceđene češnjeve belog luka. Sada, dakle, imate sve što vam je potrebno za ubacivanje u debelo crevo. Sve što je neophodno za primenu metode sa hladnim čaršavom možete nabaviti u prodavnici.

Popijte što više šolja čaja, ali minimum je šest. Ako vam se vrti u glavi ili imate osećaj kao da ćete pasti u nesvest, neka vam neko na čelo stavi hladan peškir ili oblogu. Takođe, postoje i dve vrste tinkture koje morate imati pored sebe: tinkturu od aleve paprike i tinkturu od lobelije. Paprika sprečava da dođe do nesvestice, a lobelija zaustavlja grčeve koji se ponekad javljaju po celom telu.

Neka vam neko ubrizga u usta tinkturu od aleve paprike ako padate u nesvest. To će vas povratiti.

Kada dođete do tačke da više ne možete izdržati ni sekundu više, vaš pomagač vam treba pomoći da izdržite još 5 minuta. Do tada ćete možda biti u suzama. Kod većine ljudi je tako. Kada izađete iz kade, vaš pomagač treba da vas obmota čaršavom koji je bio u ledenoj vodi. To treba da bude čaršav koji je stajao u deset kilograma leda. On nije prohladan, već ledeno hladan. Vi ga nećete ni primetiti. Vi ćete biti skroz na drugom svetu u mislima. Posle toga, pomagač treba da vas smesti u krevet i da pređe na sledeći korak.

ČETVRTI KORAK: Treba da budete uvijeni u čist, beli, pamučni čaršav (bez sintetike), veličine dva puta veće od kreveta, koji je prethodno bio potopljen u ledenoj vodi. Krajeve čaršava treba zavezati, tako da ga ne možete otkloniti. Taj čaršav će upiti otrove koje će vaša koža izbaciti, kao posledicu malopređašnje tople kupke.

Krevet se spremi tako što se preko dušeka stavi plastični ili gumeni materijal, a preko toga čaršav od pamuka, vune, platna ili svile (bilo koji materijal što diše, samo ne sintetika). Na to, onako uvijeni u onaj čaršav, legnete, pa se preko vas stavi još jedan suv čaršav bez sintetike. Preko toga se potom pokrijete nesintetičkom ćebadi.

PETI KORAK: Stopala su otkrivena. Ona i članovi se namažu maslinovim uljem, a obloga od belog luka, koju ste napravili sa sirćetom, stavlja se na tabane, u cilju sprečavanja bilo kakve vrste infekcije. Koristite gazu od oko 5 cm ili iscepajte neku belu pamučnu krpu da vam posluži kao zavoj i da

zadrži pastu na tabanima. Preko toga obujte bele pamučne ili vunene čarape.

Potom se preko stopala ponovo stavlja hladni, vlažni čaršav. Kraj tog čaršava biće zavezan, tako da ćete biti kao u jednoj vlažnoj kesi. Preko toga se stavljaju suvi čaršav i ćebad, kako bi vam bilo toplo.

Ako vam se bude išlo u WC, slobodno mokrite u krevetu, nemojte sklanjati čaršav. Mokraća neće ništa poremetiti, a nije vredno toga da se sve sklanja i obloga od belog luka ponovo primenjuje.

U takvom položaju ostajete preko noći. Do jutra čaršavi će biti obojeni raznim bojama usled izvlačenja otrova iz vašeg tela. Dr Kristofer je rekao da oni nekad poprime sve nijanse ljubičaste, žute, crne i zelene. To su toksini koji su godinama bili u telu obolele osobe, a ponekad i celog života do tada.

Ujutru se uz pomoć toplog sirćeta i vode (pola-pola odnos) obrišete, kako bi se iz pora otklonili ostaci toksina. Zatim obučete čistu odeću i legnete.

Možete samo piti sokove od voća i povrća, biljne čajeve i dosta negazirane vode, kao i voće jedan do tri dana, u cilju kompletnog pročišćenja tela.

<u>Šta morate znati:</u> reći će vam čovek koji je primenjivao hidroterapijske metode više puta nego bilo ko drugi u svetu.

Poslušajte razgovor između mene i Ričarda Šulca o tretmanu sa hladnim čaršavom, metodi toplih i hladnih tuševa, i o neiskorišćenim moćima hidroterapije.

Kod tretmana sa hladnim čaršavom, o kojoj temperaturi tu govorimo?

- Može da varira. Bilo je ljudi kod kojih se uopšte nije javljala groznica, kod drugih se snižavala, a kod mnogih je dostizala 39 stepeni.

Ali nikada nije izbegla vašoj kontroli?

- O, ne, nikada! Nikada mi se to nije desilo tokom ovog tretmana sa hladnim čaršavom, sve dok bi obolela osoba pila dovoljno tečnosti. Ako ne uzimate dovoljno, to je kao kada se pokvari rashlađivač u automobilu. Ali ako uzimate tečnost, onda ne bude nikakvih problema.

Jedan moj pacijent, oboleo od raka kostiju, imao je stalnu temperaturu od 38-39 stepeni tokom dva meseca. To ga je baš ometalo.

Da li je zbog toga stalno morao da bude u krevetu?

- Ne, radio je po nešto; izlazio je, igrao golf, i tako, ali je sve vreme osećao da nema energije. Tako se i osećate kada imate groznicu, malaksalo, slabašno.

Metoda sa hladnim čaršavom može ubrzati kretanje vaših belih krvnih zrnaca do 64 puta.

Zašto je imao toliku temperaturu?

- Tako telo reaguje u cilju povećanja brzine kretanja belih krvnih zrnaca, kako bi se stimulisao imuni sistem i uništili napadači, na primer, neke infekcije ili čak rak. Većina ljudi to ne shvata, ali primenom metode sa hladnim čaršavom započinje se ono što se u medicini zove leukotaksija. To znači da se aktivnost i kretanje belih krvnih zrnaca povećava, što je temperatura veća.

Evo kako funkcioniše: Za svaki povećan stepen telesne temperature, brzina belih krvnih zrnaca se povećava oko četiri puta. Na 39 stepeni, ona se kreću 64 puta brže nego što je normalno. Brže uništavaju napadače, brže ih pojedu i brže se kreću.

Dakle, kada imate temperaturu 39 stepeni, bela krvna zrnca se kreću 64 puta brže nego inače. Brzina se stalno povećava četiri puta. Normalna telesna temperatura bi trebalo da bude ispod 37 stepeni, oko 36,7 stepeni.

Dakle, na oko 37 stepeni, bela krvna zrnca će se kretati četiri puta brže, na jedan stepen više (38 stepeni) kretaće se 16 puta brže, a na dva stepena više (39 stepeni) kretaće se 64 puta brže. Sledeći stepen bi bio 256 puta brže.

Koliko se ta metoda razlikuje od hipertermijskih tretmana, kada vas stave u onu mašinu i onda zagreju?

- Kod metode sa hladnim čaršavom telo samo podešava temperaturu. To se razlikuje od neke mašine koja nema pojma kolika temperatura treba da bude. Ono što je izvanredno kod naše metode jeste to što vi samo pomažete telu da radi ono što inače i treba da radi.

Primena metode sa hladnim čaršavom kod zapaljenja pluća otpornog na lekove

Koliko puta ste najviše primenjivali ovu metodu nad nekom teško obolelom osobom?

- Mislim dvanaest puta.

A koliko su bile bolesne te osobe?

- Umirale su od zapaljenja pluća. Tako da smo ovu metodu sa hladnim čaršavom primenjivali svakog dana... ponekad bismo jedan ili dva dana pravili pauzu, a onda bismo nastavljali. S drugim ljudima sam verovatno radio desetine puta tokom perioda od šest meseci, nekoliko puta mesečno.

Kako ste znali da umiru od zapaljenja pluća?

- Celog života su imali problema sa plućima. Reći ću vam da su imali po sedamdesetak godina i da su imali česte napade kašlja. Na kraju su dobili jako opasne napade koji nisu prestajali. Lekari su već iskoristili sav svoj arsenal lekova.

Dakle, bolest je bila otporna na lekove?

- Upravo tako.

Znači da više nije bilo lekova koji bi mogli da se koriste?

- Da, niko im više nije mogao pomoći. Naravno, ovaj problem sa zapaljenjem pluća se često dešava kod starijih ljudi i čest je uzrok smrti u staračkim domovima.

Do kakve je veće promene došlo nakon 12 tretmana nad tom osobom?

- Posle svakog puta im je bivalo bolje. Jedanput-dvaput jednostavno nije bilo dovoljno i ova osoba je bila prilično slabašna. Tako da smo prvih nekoliko tretmana radili sa pola snage, ali kada su pacijenti ojačali, onda smo krenuli sa regularnom primenom programa.

Šta je izašlo iz njih?

- Mnogo toga je izašlo iz njihovih pluća. Otvrdnjena krv i mnogo sluzi. Obično je zelene, svetlozelene, tamnozelene ili braon do crne boje. Video sam kako izlaze neke crne trake, katran i otvrdnjena krv iz njihovih pluća.

Odakle sve to tu?

- Krvni ugrušci su uglavnom od plućnog tkiva koje je krvarilo. Pluća su bila toliko iziritirana i pod zapaljenjem, da krvni sudovi zapravo puknu. I naravno, sluz nastaje usled infekcije i tog rata imunog sistema sa napadačima iz pluća. Sve je to dobar znak. Dobro je da se nastavi tim putem. Da samo nastavi da izlazi.

Niko ne bi ni znao da metodu sa hladnim čaršavom može da koristi 12 puta u različito vreme.

- Da. Većina ljudi misli da je dovoljno uraditi jedanput. Tako, mnogim ljudima sa kojim radim kažem ovako: „Treba da uradimo ovo". A oni meni kažu: „Već sam to završio". Tada pomislim u sebi: „A gde to piše da ne može da se uradi dva, tri ili četiri puta?"

Obično u početku postoji neki strah i zabrinutost kod pacijenata. Niste baš sigurni. Ne radite sa sto posto snage ili se plašite da ćete tako nastradati. Kada se neko po prvi put sreće sa prirodnim metodama lečenja, bilo da je u pitanju tretman sa lobelijom ili metoda sa hladnim čaršavom, on se obično ne opusti i ne uradi sve kako treba, iz straha koji je prisutan u njemu. Ali jednom kad uradi i shvati da nije umro od toga, da je preživeo, onda drugog puta postane opušteniji i uradi sve kako treba. Već trećeg ili četvrtog puta dobija se maksimalna korist od tretmana sa hladnim čaršavom ili bilo kojim novim vidom lečenja.

Tokom tretmana morate da zaštitite genitalije vazelinom

Imate li neki praktični savet za čitaoce u vezi sa metodom hladnog čaršava?

- Imam. Pre tretmana, na genitalije ne stavljam samo malo vazelina, već celu onu kutijicu. Ne treba da budete štedljivi. Jer ako vam vruća aleva paprika, đumbir ili slačica zahvati testise, penis ili vaginu, odraće vam kožu. Meni se to jedanput desilo. Samo uzmite pune šake vazelina i nanesite na sve svoje intimne delove tela. Na primer, nanesite na anus (otvor debelog creva), i obavezno iznad, pa sve do ispod njega. Žene treba da nanesu dosta preko predela vagine.

Još nešto, pre nego što krenemo dalje?

- Da. Ne znam da li ljudi znaju da metoda sa hladnim čaršavom nije samo fizički iscrpljujuća, već je i uzrok emocionalnih promena. To je kao da osoba, osim fizičkog, prolazi i kroz emocionalno pročišćavanje. Bilo je pacijenata sa psihičkim oboljenjima, poput epilepsije, koji nakon tretmana više nisu imali napade. Ovde je reč o tretmanu koji menja život, a uprkos tome, drugi herbalisti se plaše da o ovome predaju studentima.

Komplikovano je, prljav posao i oduzima vreme, ali oni se zapravo plaše da neko ne umre. Međutim, ja sam to radio stotine i stotine puta, i samo sam uspevao da izlečim ljude. Čega god se oni plašili, istina je ova: Po mom mišljenju, bilo odrastao čovek ili dete, ko ne prođe kroz tretman sa hladnim čaršavom, ima veće šanse da umre.

Ako se pacijent ne dovede do tačke „vrhunca", tretman nema dovoljno jak efekat

Kako znate koliko dugo obolela osoba treba da bude u vrućoj biljnoj kupki? Većina ljudi bi pomislila da tako muči svoje bolesne ili umiruće rođake!

- Otkrio sam nešto što ranije nisam znao: ako ne idete sa ovim tretmanom do maksimuma, onda on ima samo polovičan efekat. A ako imate nekog ko umire, takav efekat možda neće biti dovoljan da ga održite živim.

Evo kako sam to otkrio: Kada po prvi put uđu u kadu, ponašaju se opušteno. Kažu: „Hej, pa nema nikakvih problema. Ovo je ništa. Ne znam zašto se drugi žale". Posle 5-10 minuta kažu: „Uh, ovde postaje toplo. Baš je vruće". Možda desetak minuta kasnije kažu: „Sada bih želeo da izađem odavde, molim vas". Samo što i dalje deluju opušteno.

Ali, na 15. minutu ili nešto kasnije, ženama kreću suze, maltene odmah posle tog vremena. Muškarci se iznerviraju. Oni viču: „Vadi me odavde." U sebi plaču od muke, ali ne umeju to da izraze.

Dakle, sve što treba da uradite jeste da se pobrinete da obolela osoba po svaku cenu ostane malo duže u kadi. Ja sam uzimao hladan peškir, kojim bih, ako je bilo neophodno, trljao pacijente po licu, kako bi ostali budni. Držao sam ih budnim i slušali su me šta im govorim. „Budi još samo malo u kadi", kažem im. Tada oni dostižu „vrhunac".

Saznao sam ovo: ako prestanete sa tretmanom pre „vrhunca" pacijenta, efekat će biti manji od polovine kog bi trebalo da bude. Ali kada dožive vrhunac, prvo ćete uvideti da im vrelina vode u kadi i čaja više ne smeta toliko. Kao da su prešli granicu. Minut-dva nakon toga, izvadite ih iz kade, pošto će se vrhunac nastaviti još malo, te će ih izlazak povratiti.

Ovo mi se nikad nije dešavalo u početku. Hteo sam da budem dobar čika, pa kada su mi tražili da izađu iz kade, ja sam ih puštao. Ali, jednom prilikom sam išao do kraja i pacijent je dostigao „vrhunac". Video sam izlečenje na delu, pošto je ta osoba izašla iz kade ne samo fizički, već i emocionalno i duhovno pročišćena.

Bilo je ljudi koji kao da su se prisećali svog rađanja, kao da se ponovo rađaju. Svaki čovek doživi tako nešto, jer je voda u kadi vrela, ima aleve paprike, đumbira i slačice, koji im ulaze u pore, i još kada shvate da im nema izlaska, kao da se nešto u njima javi. Nešto od Boga dato. Ne znam

šta je to. Ako prekinete sa tretmanom pre toga, biće samo fizičkog, ali ne emocionalnog i duhovnog pročišćenja.

„Duhovno pročišćenje kod metode sa hladnim čaršavom je sastavni deo izlečenja."

- I muškarci na isti način reaguju i bivaju izlečeni. Prvi mi pada na pamet čovek koji je imao rak grla. Pokušavao je da me ubedi kako za njega nije dobro da bude duže vreme u kadi. Potom je ozbiljnije pokušavao da me ubedi.

Sve je to zanimljivo slušati. Ali da li je to pomoglo u lečenju raka?

- O da. Smanjio se skoro za pola samo od tretmana sa hladnim čaršavom. Vremenom, čovek se potpuno izlečio držeći se celokupnog programa za neizlečive bolesti.

Šta radite nakon što pacijent doživi „vrhunac"?

- Kada se to desi, više ne mora da bude u kadi. Obavijete oko njega ledeni čaršav i smestite ga u krevet. Uglavnom se taj „vrhunac" nastavlja i tokom ležanja u krevetu.

Da li ikada ponovite proceduru sa jednim istim pacijentom?

- Rekao sam, sve u zavisnosti od situacije i bolesti; u programu za neizlečive bolesti, metoda sa hladnim čaršavom bi, po mom mišljenju, trebalo da se primenjuje dva puta sedmično.

Imao sam pacijente koji su više puta prolazili kroz katarzu, svaki put tokom 8, 10 ili 12 tretmana. Nakon nekog vremena, metoda sa hladnim čaršavom gubi svoj efekat u tome, mada ovo deluje na duže staze. Čak i kad prestanete na mesec-dva, ono i dalje ima snažan efekat.

Jedna od najvećih američkih zabluda jeste ta da ljudi mogu dostići nekakvu tačku u svom životu kada će biti fizički, emocionalno i duhovno pročišćeni, čisti ili prosvetljeni i tome slično. Istina je da to ni kod koga nisam video. Viđao sam ljude koji su doživeli prosvetljenje u pogledu izbora hrane, ali su recimo živeli sa osobama koje ne vole. Viđao sam osobe koje su se prosvetlile u ljubavnom životu, ali su i dalje bili pod insulinom. Nagledao sam se indijskih gurua koji su navodno bili prosvetljeni, ali su jeli hranu koja ih je ubijala, i umirali su u svojim 50-tim godinama. Ljudi tako misle da im ništa ne fali, da su oni *iznad* toga. Međutim, najbolji od takvih ljudi se raspadaju u mojoj kadi za kupanje.

Da li ste i vi imali „ispade" tokom tretmana?

- Naravno da jesam. Imao sam razne ispade, pošto sam živeo težak život. Ali nisam to preživeo baveći se svojim emocionalnim problemima. Ja sam sve gutao u sebi, žvakao i trpeo. Držao sam to u sebi celog života. Nisam imao ni mesta ni vremena za to, znate, kada vam advokati kažu: „Napustite kuću u roku od 24 sata". Majka mi je odmah zatim umrla. Nisam imao roditelje, a imao sam 14 godina; nisam imao ni novca ni vremena za...

Za svoja osećanja.

- Da, nisam imao sa kim da se posavetujem, niti da iskažem osećanja. Morao sam da brinem o tome šta ću jesti sutra. Kada sam odrastao, video sam da su sva ta moja iskustva ostala zakopana u meni. Tako da ova metoda sa hladnim čaršavom može biti od velike koristi ljudima koji rade na osećanjima drugih ljudi.

Igrom slučaja sam otkrio da ova metoda ima tako dubok uticaj. Sve što treba da uradite jeste da sačekate 30 sekundi više. Samo je u tome razlika. Tako dolazi do emocionalnog pročišćenja.

Za kraj, evo poslednje stvari koju vaši čitaoci treba da znaju: ne prestajte sa tretmanom. Zato budite spremni da se suočite sa tim, u redu? Zato što je toj osobi možda i potrebno da se fizički iscrpi. Ali jedno sam naučio: tretman sa hladnim čaršavom nije završen dok vam pacijent to ne pokaže.

To niko ne zna, g. Ričard. Ovo može spasiti život mnogih ljudi koji bi u suprotnom umrli ili godinama patili.

- Ljudi misle da je ova metoda okrutna. Misle: „Zašto bi to nekom bilo rađeno koga izjeda rak?" Ali upravo takvim ljudima je najviše potrebno. To se desilo i meni. Ali većina onih koji su bili u mojoj kadi već su prošli sve metode konvencionalne medicine, imali najbolju medicinsku negu, i na kraju, ta ista medicina im je rekla da idu kući, da umru i srede svoj testament.

Naučio sam lekciju: nekoliko puta kada sam posustao u primeni ove metode, pacijent bi me pitao: „Zašto ste stali?" Drugim rečima, bez obzira koliko loše izgledalo, nemojte misliti da to i samom pacijentu pričinjava štetu.

Sa strane možda izgleda drugačije, rekli bismo: „Ovde kao da se sprovodi isterivanje demona." Verujte mi, to je kao kada osoba ima veliko pražnjenje creva. Dobro je da se sve izbaci iz tela.

Da ponovim, metoda sa hladnim čaršavom obično nije prva stvar koja se radi nad pacijentom. Mogla bi da se primeni nakon više poseta ili dužeg rada sa tom osobom, dok vas ne upoznaju i ne povere vam se. Ipak, ponekad moram da je odmah primenim. Šta ako ta osoba može umreti ovog vikenda? Neke pacijente sam, čim su prvi put došli, nakon 5 minuta, stavljao pod hladan tuš, i u nekim slučajevima odmah prelazio na metodu sa hladnim čaršavom.

„Metoda sa hladnim čaršavom kao da razbija kristalisanu materiju, začepljenja i sluz. To je kao da palite ljudsko telo iznutra. Time ćete izbaciti iz tela sav onaj otrov koji drugi lekari nisu mogli da izbace."

Nekada niste imali vremena?

- Tako je. Mnogi moji pacijenti su proživljavali poslednje sate života, ili su bar tako izgledali. Popričao bih s njima 2-3 minuta, ali nije bilo vremena za saosećanje i objašnjenja. Jednostavno su morali da mi veruju i da se odmah bace na posao.

Ako pravilno primenite ovu metodu, doći će do pročišćenja tela kakvo drugi lekari ne bi mogli da postignu. Ovde se radi o nečemu iznad bilo čega drugog što sam video, čuo ili pročitao. Zato sam i uspevao da izlečim ljude koje drugi nisu mogli. Ja sam išao dalje od njih. Nisam se plašio.

Dakle, problem nije u tome da li ćete povrediti pacijenta, već da pacijent može umreti ako to NE uradite.

- Govorili su mi ovako: „Ubićeš čoveka". Ali to se nikad nije desilo. Samo sam viđao da im je bivalo bolje. Ljudi u ovoj zemlji umiru usled patetičnih pokušaja prirodnog alternativnog načina lečenja. *Slab* intenzitet tretmana je ono što ubija ljude.

Metoda sa hladnim čaršavom je kao 30-dnevni post u pola sata

Lako je iz našeg razgovora zaključiti da vam je hidroterapija veoma bitna. Za vas to nije neka usputna radnja.

- Upravo tako. Mislim da je to najefikasniji tretman koji mogu da pružim svojim pacijentima – jači i od samog lekovitog bilja.

Posećivao sam najbolje hidroterapijske centre u svetu: u Luksemburgu, Francuskoj, Belgiji, Malvernu u Engleskoj i ovde u Hot Springs u Arkanzasu, u Americi. Hidroterapija je moja opsesija.

Bio sam u Hot Springsu. Malo sam se plašio, pošto sam ispred video starije ljude kako povijeni leže po podu i kao da balave dole. Pomislio sam: „O Bože, ovo je sanatorijum". Ali na znaku ispred je stajalo: „Izvorni tretman kupkama", tako da sam ušao.

Prvo su me stavili u kadu sa vrućom vodom – jednu ogromnu kadu ispunjenu vrućom termalnom vodom. Dok sam bio unutra, dali su mi da pijem oko 8 šolja iste te vruće termalne vode. Tako da sam se kuvao i spolja i iznutra. Petnaest minuta kasnije su me podigli i izložili isparenjima ove vode. Zatim su me odveli u prostoriju u kojoj je bilo oko 20 tuševa. Odvili su slavine i ledena voda me je prskala iz svih pravaca.

Kakav je bio osećaj?

- Želeo sam da iskočim iz sopstvene kože. Mislio sam da ću umreti, da ću dobiti srčani napad, ali, ništa se nije desilo. Posle ledene vode vratili su me u vruću kadu, pa onda me utapali u hladnu vodu, i na kraju me odveli u prostoriju na čijim su zidovima bili poređani radijatori. Stavili su me u vruću vodu, a na razne delove tela mi stavili ledene obloge, kako bi pojačali cirkulaciju.

Nakon pola sata ove terapije odveli su me kolicima na trem, gde sam sedeo povijen, jaukao i balavio po podu. Mogao sam da vidim svoja kola parkirana preko puta ulice. Dva sata nisam mogao da ustanem iz onih kolica i da odem do kola. Tada sam shvatio kolika je moć hidroterapije – tople i hladne vode. To su znali stariji ljudi. Znali su oni u Nemačkoj, u Evropi i po starim lečilištima prirodne medicine. Znali su da samo uz pomoć vruće i hladne vode mogu dovesti do promena u vašem telu, do kojih se ne može doći drugim putem.

Da li ste se osećali bolje kada se sve završilo?

- Ih, osećao sam se kao da mi je neko izvadio sve mišiće iz tela i umesto njih stavio nove novcate mišiće i zglobove. Osećao sam se kao ponovo rođen. Kao da sam imao 15 godina. Bilo je neverovatno. Kada postupak ponavljate više puta, tkiva i organi se zalečuju. Najbolji način da pojačate cirkulaciju krvi u telu jeste uz pomoć vruće i hladne vode. Zapravo, testovi su pokazali da se time detoksikuje telo. Samo zato što krv teče! Jer više krvi ide kroz jetru, više krvi kroz bubrege, i još pijete tu vodu koja prolazi

kroz vas. Nakon jedne od tih napornih terapija u stranim hidroterapijskim lečilištima, mislio sam da će mi krv izaći kroz kožu. Znate i sami da se ovde ne radi ništa slično. Ali kada bi se radilo, bilo bi velikih, velikih izlečenja. Međutim, hidroterapija izaziva haos i nečistoću, a to nije u modi u ovoj državi. Niko ne primenjuje hidroterapiju. A to je jedno od najmoćnijih sredstava lečenja, ja vam kažem. Zapravo, postoje lečilišta koja leče najrazličitije vrste bolesti isključivo hidroterapijom, i ničim više.

Drevni tekstovi pokazuju da su sve po život opasne bolesti lečene uz pomoć vruće i hladne vode. Ali američki lekari to ne prihvataju.

Oni čak ne prihvataju ni ostalo iz vašeg programa?

- Tako je, ni ostalo iz mog programa. Benedikt Last je bio jedan od najboljih lekara prirodne medicine sa početka 19. veka. On je koristio jednu metodu pročišćavanja krvi, koja se sastojala u tome da pacijent stoji pod tušem 8 sati, pritom uzimajući detoksikativne lekovite biljke. Tu je dolazilo do dramatičnih izlečenja. Ali sada, ja ne mogu nekog da nateram da stoji pod tušem 8 minuta, dok je tada bilo 8 sati pod vodom različite temperature.

U Engleskoj je ceo grad Malvern bio u znaku hidroterapije. Oni su imali jednu veliku kofu koja je visila 9 metara iznad zemlje i sa koje je voda padala direktno na glavu pacijenta. U to vreme nije bilo creva sa pritiskom, pa su zato radili tako. Ali, oni su bili poznati po lečenju neizlečivog. Recimo, izlečili su ljude sa mentalnim poremećajima, pacijente koji čak nisu mogli normalno ni da misle. Izlečili su i ljude sa tumorima na mozgu – samo tako što su povećali protok krvi uz pomoć hidroterapijskih metoda.

I rak su lečili? Da li ste sigurni?

- Apsolutno. To znam jer sam iste metode koristio za lečenje raka kod svojih pacijenata. Posle toga bi oni stari lekari primenjivali tople biljne obloge i slične stvari. Putovao sam po mestima gde se tako radilo i tamo sam nabavio stare knjige o lekovitom bilju. Tamo su zapisane ove vrste terapija.

Ali ako to kažete ljudima, oni će vam reći: „To su samo bajke iz davnina"?

- Ili će reći da su bajke ili da je to previše radikalno. Ali tim drevnim narodima smrt je bilo ono radikalno. Začuđujuće je da kada sam počeo da radim, jedini izvor informacija su mi bile te stare knjige, pošto o tome niko

više nije pisao, niti danas piše. Kristofer i Jensen su pričali o tome, ali nisu nešto mnogo zapisa ostavili. I niko nije išao toliko daleko kao ja. A sve dobre stvari po ovom pitanju potiču iz dalje prošlosti.

Reći ću vam da su mi u ovim lečilištima u Arkanzasu dozvolili da posetim jednu zgradu koju nisu koristili. Neverovatno je šta sam video. Na granitu i mermeru stoje nekakvi ventili, koji su ličili na hidrantska creva sa mlaznicama na sebi. Na zidu je bilo stvari za koje biste mogli da se držite. Tamo bi vas privezali kaiševima, pošto je pritisak vode mnogo jak. Izdubilo bi vam kožu. Ja sam im rekao da puste tu vodu nada mnom. Bilo je neverovatno. Koža mi se udubila oko 3 cm.

Da li vam je otkinula kožu?

- Ne, ali ju je udubila, ulazi čak i u pore. Udubljuje vam kožu, tu se radi o MASAŽI sa toplom i hladnom vodom. Mislim, kičma mi je bila u stanju kao nikad do tada. Ja sam jedini koji je proveo tamo dva dana.

A ljudi danas misle da je to neka ne baš normalna ideja iz prošlosti, zar ne?

- Ako me pitate šta je bilo najmoćnije sredstvo koje je pomoglo mojim pacijentima da se izleče od raka, to je bila terapija sa hladnom i vrućom vodom. Ništa nije ni približno moći hidroterapije, kada treba pokrenuti krv da teče po različitim delovima tela. Druga po jačini metoda za pokretanje krvi jeste ljuta aleva paprika. To je jedina biljka za koju znam da kada je jedete može lice da vam se zacrveni od krvi. Ljuta aleva paprika i fizička aktivnost su dobri za cirkulaciju. Ali i jedno i drugo su ništa u poređenju sa hidroterapijom.

Praktični saveti za terapiju sa toplom i hladnom vodom.

Koliko preporučujete da osoba ostane dugo pod hladnim i vrućim tuševima?

- Ako je reč o smrtonosnoj bolesti, po 45 minuta tri puta dnevno. Jer ti ljudi umiru. Odlaze sa ovog sveta. Mora se uraditi sve što je neophodno da bi se to sprečilo. Kod mene su bili takvi pacijenti sa rakom, kojima nije ostalo ni mesec dana života. Znate, njima je po dva organa nedostajalo, samo je bilo potrebno da se krv stimuliše na bilo koji način. Nismo imali vremena ni za šta.

Rekli ste po 45 minuta tri puta dnevno. Ali koliko dugo vruća, a koliko dugo se primenjuje hladna voda?

- Pa obično par minuta hladna, pa 5 minuta vruća, i tako se ponavlja oko 7 puta. Ali to je iscrpljujuće, oni su obično radili 3-4 ponavljanja.

Potrebno je da uradite dve osnovne stvari. Prvo, primenjujte što je vreliju vodu moguće, i što hladniju moguće, na oboleli deo tela. I drugo, tuširajte se vrućom i hladnom vodom, ili samo vrućom, a onda uskočite u kadu sa ledenom vodom, sa oko 10-20 kilograma leda unutra.

Svrha ove dve stvari nije da se neko maltretira, već da krv ULETI u obolele delove tela u kojima nema dovoljno krvi. Dok se to ne uradi, nema izlečenja. Jedan pacijent je probao moje programe za rak kože, koji "nisu uspevali", zato što je zaboravio na jednu stvar: vrući i hladni tuševi. Čim je počeo da ih primenjuje, rak kože je nestao.

Jednostavna pravila: Kod onih koji su slabašni, samo razmislite logički i počnite laganijim tempom. Na primer, za bebe koristite mlaku i prohladnu vodu. Očito je da kod njih treba da budete nežni. Ako imate srčanih problema, počnite prvo sa toplom i prohladnom vodom. Ne biste voleli da iznenadite slabo srce. Najbolje rezultate daju što vrelija (ne toliko vrela da vam ispeče kožu) i što je hladnija voda moguća.

Kod svoje kuće ja ne koristim samo hladnu vodu. Otkrio sam da je mnogo bolje dejstvo kad se koriste kese sa ledom.

- Tako je. Ljudi shvataju da je lakše sa vrućom i hladnom vodom. Ali bolja je zaista vrela voda i led, a ne samo hladna voda.

Jedna od stvari koja mi je mnogo pomogla jeste čitanje onih starih knjiga, i svest o tome da koliko god jakim intenzitetom da sam lečio ljude, nikad nisam mogao da dostignem ono što su oni mogli pre sto godina. Koliko god ja izgledao okrutno svojim kolegama, ja čak nisam ni prišao blizu onog intenziteta koji su stari lekari umeli da postignu.

To me je održavalo, da idem toliko jakim intenzitetom kakav pacijenti ni u svojim najgorim snovima nisu mogli da zamisle, niti savremeni lekari prirodne medicine i herbalisti nisu mogli da dostignu. Znao sam da nisam prišao ni najslabijem intenzitetu kojim su se ljudi lečili pre 100-150 godina.

Ljudi u ta vremena nisu imali izbora. Ništa od toga im nije delovalo okrutno, jer je za njih mnogo okrutnija bila sama smrt.

Izgleda da smo mi, civilizovani ljudi, velike kukavice, koje bi radije da umru nego da uđu u kadu sa vrućom vodom i biljkama, da se znoje i tresu. Smrt sa ponosom na čistoj bolničkoj posteljini bolja nam je od života očuvanog „društveno nepodobnim" metodama!

6. poglavlje

Čišćenje creva

Debelo crevo je ono što koči izlečenje. Ako ga ne pročistite, otpadni produkti neće moći da izađu iz vašeg tela. Ako nikada niste radili u klinici sa pacijentima koji umiru, onda ćete teže shvatiti koliko samo bolesti nastaje zbog lošeg funkcionisanja debelog creva. Kasnije u ovom poglavlju videćete potrebne biljne formule u vezi sa tim. Ali, sada ćemo se upoznati sa jednim slučajem dr Ričarda Šulca, i sa nekim drugim informacijama koje mi je dao.

Jedan 67-godišnjak je patio od teškog oblika depresije, koja je nestala kada su mu očistili „deponiju" iz njegovog debelog creva.

- U emocionalnom smislu, taj čovek je bio mrtav. Bio je penzionisani učitelj i glavni savetnik u jednoj državnoj školi. Vodio je normalan život i bio je inteligentan čovek. Kada je napunio 67 godina, iznenada, našao se u nekom lošem stanju.

Govorio je: „Ne želim da ustanem. Ne želim da idem u školu. Ne želim da ustajem, niti bilo šta da radim". U januaru 1993. godine dijagnostikovana mu je klinička depresija. Vodali su ga u četiri različite bolnice, i davali mu tri vrste lekova: prozak, valijum i druge supstance slične valijumu, kako bi ga održali prisebnim.

Njegovi rođaci su ga doveli kod mene, ali on nije hteo da uđe u kancelariju. Sedeo je na kauču u dnevnoj sobi i sa spuštenom glavom izgovarao je: „Neću. Želim samo da odem odavde, ne sviđa mi se ovo. Biće posle gužve u saobraćaju".

Dao sam mu miris za usta i rekao mu: „Da li vam je neko nekad rekao da imate neprijatan zadah?" Nije mi ništa odgovorio.

Znate, njegovo stanje može se uporediti sa onim kada biste došli kući i kupatilo zatekli svo u izmetu koje preliva iz WC šolje. A znate li šta ljudi rade kada je reč o njihovim sopstvenim telima? Umesto da pročiste svoje

debelo crevo, da pozovu „vodoinstalatera", oni dodaju ulje na vatru i potom prskaju osveživačima vazduha. To oni rade.

Industrija koja se bavi proizvodnjom dezodoranasa, tečnosti za ispiranje usta, pasti za zube, gelova, osveživača daha, sprejeva, kolonjske vode i parfema, svetskog je obima. To je industrija od više milijardi dolara koja postoji da bi prekrila smrad ljudi koji trule iznutra i pune se izmetom. A samo kada bi ti isti ljudi pročistili svoja creva, cela ta industrija bi nestala.

Spomenutog pacijenta sam mogao da osetim na pet metara od sebe. Zato sam mu preporučio dve biljne formule za debelo crevo, koje ću vam malo kasnije opisati. Njegova porodica me nije zvala sledećih mesec i po dana, ali pošto nisu znali šta drugo da rade, ili pošto su želeli da mu pomognu, uzeli su ceo džak tih biljnih formula u kojem je bilo dovoljno za deset dana. Mislim da su ih uzeli više nego bilo ko pre njih.

To je bila izvanredna porodica. Svom ocu su prečišćavali jetru svakog dana tokom perioda od 30-40 dana. Davali su mu sokove da pije i sve ostalo. Primenjivali su one biljne formule za debelo crevo, da bi ga pročistili. Pet do deset puta dnevno je išao da prazni creva.

Govorili su mi: „Po ceo dan je na WC šolji". Zapravo, i njegov psihoterapeut me je zvao i rekao mi: „Ne znam šta ste mu radili, ali izgleda da je nešto ekstremno". Ja pitam: „Što?" A on kaže: „Zato što više ne mogu ni jednu terapiju da završim sa njim. Svakih 15 minuta ide u toalet".

Ja odgovorim: „Pa dobro, znate, mogu da ublažim". A on kaže: „A ne, izlečen je on. Ne treba mu više valijum, ne treba mu nijedan lek, ništa". Ponovo su ga doveli do moje kancelarije. Depresija je potpuno nestala i bio je skroz izlečen samo zahvaljujući čestom pročišćavanju creva.

Niste čak ni koristili lekovito bilje protiv depresije?

- Ni jednu jedinu. Nismo ni stigli dotle. Očekivao sam da ga vidim opet za tri sedmice, ali, evo najboljeg dela: prvi put me je posetio u februaru, a do tad, već je godinu i po dana bio hronično depresivan, dok lekari nisu mogli da mu pomognu. A zatim, njegova porodica je počela da primenjuje biljke i programe koje sam im preporučio. Drugog avgusta je sam došao na kontrolu. Šetao je ovde kod mene kao srećno dete. Želeo je još da čisti creva. Nikad neće prestati sa tim.

A šta je sve izašlo iz njega?

- Nisu mogli da veruju, kažu mi. Začepio je WC šolju. Bio je pun izmeta. Mogao sam to da osetim. Rekli su mi da je bilo grozno. Zapravo, psihotera-

peut mi je rekao da je jedva podnosio njegov dolazak, pošto mu je kancelarija posle satima neprijatno zaudarala.

Zato su morali sve da izbace iz njega?

- O da. Rekli su mi da je zapušio WC šolju. Govorili su mi da je koristio po celu rolnu toalet papira, bilo je strašno, ali ovo je... ovo je još jedna od onih priča koje nas vode nazad ka Džonu Kristoferu i Bernardu Jensenu; jednostavno ne znate koliko je velika moć čišćenja creva. Kažem vam, u ovom čoveku se sve sabilo. Baš pravo sabijanje.

I uprkos tome, stomak mu nije bio ispupčen?

- O, ne, nimalo. Bio je mršav. Na kraju sam ga poslao kod terapeuta koji vrši klistiranje debelog creva. Rekli su mi da je i nakon sat vremena klistiranja iz njega i dalje izlazio izmet. Morali su da prekinu i da mu kažu: „Vidite, moraćete da dođete još nekoliko puta". Rekli su: „Tretmani su prolazili i prolazili, a ono je samo izlazilo iz njega". Očito, nisu ni znali odakle mu sve to više izlazi.

Najbolje od svega je što je on posle sam zakazivao preglede i dolazio ovde. Ušao bi u moju kancelariju i rekao: „Zdravo, ja sam taj i taj, došao sam da vidim Ričarda Šulca". Naravno, kasnije smo mu davali lekovito bilje za mozak, ali uglavnom je izlečen uz pomoć čišćenja creva i jetre, i ničega više. A kada je prvi put dolazio, glava mu je bila spuštena među kolenima, i drhteći je govorio: „Neću". Stalno je ponavljao: „Neću i neću". Mislim da je jedanput rekao: „Moramo da odemo odavde", i da je onda stvarno otišao! Pre tri godine je takav postao, kada su mu dali dijagnozu da pati od „teške kliničke depresije". Sada bi rekli da je patio od Alchajmerove bolesti.

Bio je u penziji. Sada više nije. Rekao mi je da se samo jedne stvari plaši. Pitao sam ga koje. A on odgovori: „Plašim se da neću gde imati da uzmem biljke za pročišćavanje creva." I jedino se toga plašio u životu. Ja sam mu rekao da ne brine.

Ako ne pročistite debelo crevo, drugi organi ne mogu da izbace otpadne produkte

Svaki herbalista kojeg znate dao bi mu biljne formule za mozak.

- Odmah bi lečenje time počeli. Ali ja sam mogao da mu osetim zadah iz usta. Znao sam zbog čega je to tako. Jer ne možete lečiti simptome.

Većina radi upravo to, što ja zovem „alopatski herbalizam". Kao što je dr Kristofer lepo rekao: „Morate da pronađete uzrok svih uzroka".

Skoro svi misle da čišćenje creva nije neophodno. Oni misle da se tako ne može uticati bitnije na zdravlje.

- Oni misle da se time ne može uticati na tumor, ili ako imaju bubrežnu infekciju ili srčane probleme. Oni ne shvataju da čak i kad očistite plak sa arterija, a ne pročistite creva, da će se plak vratiti. Samo će ga reapsorbovati. Telo neće izbaciti otpadne produkte ako debelo crevo ne funkcioniše dobro. Ovi telesni sistemi su povezani. Informacija od creva dolazi preko krvotoka do svih delova tela.

Kao da telo zna kada je debelo crevo začepljeno?

- Upravo tako. Ali zato kada crevo pročistite da se sjaji, dolazi do neverovatnog osećaja. Vaše telo će sa svih strana početi da izbacuje otrove. Jer „zna" da može.

Isto tako, ne treba zaboraviti da otpadni produkti iz debelog creva mogu da se previše nagomilaju i da zagade i druge organe, kao što ćemo posle videti. Te organe možete tretirati prirodnim metodama, ali rezultati će biti samo polovični, jer zbog čestica iz debelog creva stalno dolazi do ponovne infekcije ili iritacije istih organa.

Merkov priručnik za utvrđivanje dijagnoze i terapije **kaže da kada bi poživeli dovoljno dugo, <u>svi</u> Amerikanci bi imali herniju debelog creva (kesice sa toksinima na debelom crevu)**

- Mislim da većina današnjih medicinskih knjiga potvrđuje dobrobit prirodnog načina lečenja. Ja svakog dana svojim pacijentima čitam iz *Merkovog priručnika*. Evo citata iz poslednjeg izdanja: „Svaka osoba će imati problema sa većim brojem hernija". To je bez sumnje tačno za ljude današnjice. Piše tamo da kada bi poživeli dovoljno dugo, svaki bi Amerikanac imao problema sa hernijom creva. Kažu da se rizik naglo povećava kod osoba starijih od 40 godina.

Dr Kristofer je govorio o tome pre 50 godina! Drugi su mu se smejali. Ismevali su ga. Govorio je da creva imaju na sebi kesice, i da se u njima nalaze fekalne materije. Oni su se smejali. Rekli su da je to najgluplja stvar koju su ikad čuli. Govorili su: „Znamo da creva nemaju nikakve kesice", a on im je odgovarao: „Creva imaju kesice, na njima se nalaze kesice." I rekao im je da ako fekalne materije predugo ostanu unutra, da mogu da

procure u ostatak tela i izazovu ono što je on nazivao autointoksikacija. Ali opet, lekari su mu se smejali.

Viđao sam i lekare prirodne medicine koji su govorili da su to sve njegove izmišljotine. Govorili su: „Pogledali smo u creva i nismo videli ništa. Ne vide se te kesice sa izmetom." Reći ću vam zašto ih nisu videli.

Zašto?

- Lekari nikako nisu mogli da ih vide, jer se one ne nalaze unutar creva, već izvan. Tako da ih iznutra teško možete videti, iznutra se sa instrumentima vide samo crne tačkice. To su možda samo delići fekalne materije. Oni su mislili da se radi samo o deliću fekalija koji se zaglavio u zidu creva. Međutim, iza tog delića nalazi se jedna od tih kesica na crevima.

Kako zatvor uzrokuje zapaljenje slepog creva

Dakle, te kesice se nalaze na spoljnjem delu creva!

- Da. Godine 1991. izneli su u javnost te nove spiskove bolesti digestivnog sistema, među kojima se nalazio i divertikulitis debelog creva, to jest, spoljašnje hernije creva ispunjene izmetom.

Ali onaj bolji deo informacija nalazi se ovde u ovoj knjizi: a to je da fekalne materije uzrokuju zapaljenje slepog creva (apendicitis). Oni sada govore da je uzrok zapaljenja slepog creva začepljenje otvora slepog creva, usled fekalnih materija, zbog kojih crevo ne može da otpusti tečnost, te dolazi do zapaljenja. Dakle, tu se ne radi o „nepotrebnom organu", već je zatvor uzrok zapaljenja slepog creva.

Da li savremeni lekari znaju nešto o tome?

- Ne, niko ne čita o tome. *Merkov priručnik* je Biblija za američke lekare u pogledu dijagnoze i načina lečenja. Savremeni lekari ni to čak ne čitaju. Ja kupujem svako izdanje i uvek pročitam od korice do korice. Sve je bolji sadržaj iz godine u godinu.

U suštini, tamo se kaže da su divertikule (kesice ili džepići na debelom crevu) ponekad uzrok rektalnog krvarenja i da često dolazi do zapaljenja, divertikuloze. Piše da su asimptomatični, tako da ljudi nisu ni svesni kada ih dobiju. A evo najboljeg dela: Kako ih lečiti?

„Lečenje: ishrana siromašna vitaminima nije preporučljiva za ljude koji pate od divertikuloze. U cilju normalnog funkcionisanja debelog creva, ishrana treba da se sastoji od dovoljne količine tečnosti i grube hrane: hleba od celog zrna, mekinja, voća i povrća."

Isto je i dr Kristofer govorio: „Ako dobijete zatvor, dobićete i crevne kesice, a najbolji način da ih se otarasite jeste hrana koja ne izaziva stvaranje sluzi: celo zrno žitarice, mekinje, voće i povrće." Oni u savremenim medicinskim knjigama samo citiraju reči dr Kristofera. Neverovatno!

Dalje se govori o divertikulozi kao zapaljenju divertikula, onih kesica koje izlaze iz zida debelog creva. Tamo piše da i male, čak najmanje rupice na tankom zidu divertikula, usled zapaljenja ili velikog pritiska u debelom crevu zbog zatvora, dovode do – *šta mislite čega?* – bakterijske i fekalne kontaminacije unutrašnjeg tkiva.

Unutrašnjeg tkiva?! Eto, i to se nalazi u Merkovom priručniku. Koje izdanje i koja stranica?

- To se nalazi na 813-814. stranici 15. izdanja. Izdaju ga tek svake pete godine. Ovo izdanje je iz 1987. godine. I tu se nalazi ono što je dr Kristofer govorio, kada su mu se svi lekari smejali. Evo sada jednog izdanja iz 1992. godine. Uglavnom se može kupiti po prodavnicama knjiga sa popustom. Moram da kažem da sam bio šokiran, nisam verovao da sam pročitao sledeće reči:

„Divertikule, mukozne kesice koje se javljaju na mišićnom sloju debelog creva/rektuma, mogu nastati bilo gde na debelom crevu, mada uglavnom u sigmoidnom delu, retko ispod rektuma. Variraju u veličini, uglavnom ih ima u većem broju, retka su pojava kod osoba mlađih od 40 godina, ali se povećava rizik od tog doba pa nadalje, tako da će ih vremenom svaka osoba imati mnogo."

To je to. Vremenom, svaka osoba će ih imati, zaboravite na 10%, 15%, 20%, 30% kako su navodili u prethodnim izdanjima. Sa vremenom će ih svaka osoba imati mnogo.

Merkov priručnik **kaže da iz ovih crevnih kesica cure gnoj, krv i fekalne materije nazad u krvotok**

To znači da svi ljudi imaju te kesice.

- Naravno, baš tako. Pacijenti mi govore: „Ja po nekoliko puta dnevno praznim creva. Zar baš moram da ih pročišćavam?" Ali po *Merkovom priručniku*, svaka osoba će dobiti mnogo ovih kesica ili hernija, a da simptomi ne budu prisutni. Što znači da i ako redovno praznite creva, to pak ne znači da nemate kesice pune fekalne materije, koje vise sa zida debelog creva.

A u tim kesicama može doći do zapaljenja, a time i do pojave gnoja.

- Upravo tako. Jer kada fekalne materije izađu odatle, tkiva ne mogu ostati čista i zdrava, o čemu je govorio i dr Kristofer. Tu će biti crva, nastaće gnoj, i krvariće. Zato je u svoju formulu za debelo crevo stavio alevu papriku zbog krvarenja, i ljutić zbog gnoja i infekcije. Tako ju je napravio, jer je znao da postoje ove inficirane kesice.

Ali nikada nisam saznao sledeće: Kako je znao da one postoje? Kako je znao da se one nalaze na crevima svakog čoveka, kada je savremena medicina, po njenim rečima, to otkrila tek 1992. godine, devet godina nakon njegove smrti?

„Čir na nozi neće zarasti ako prvo ne pročistite creva. Telo ih stvara kao vrstu drugog rektuma, da bi izbacilo otpadne produkte iz sebe."

- Dolazili su ljudi sa čirevima na nozi, iz kojih su samo isticali gnoj i krv. Nisu mogli to da zaustave. Oni bi stavljali zavoje, ali bi sve curilo kroz njih. Shvatio sam da su oni kao neka vrsta drugog rektuma. Jer kada telo ne može da izbaci otpadne produkte normalnim putem, ono će pokušati kroz bilo koji svoj deo. Nemoguće je izlečiti čir na nozi ako samo lečite njega. Ja sam to shvatio. Ne možete ga izlečiti kada vaše telo pokušava da izbaci sve one otrove iz sebe.

Stariji ljudi mogu i umreti od čireva na nozi.

- Jedini način da se izleče jeste putem pročišćavanja creva. Očistite creva, pa tek onda čir, i on će nestati. Ali ako imate zatvor, čir na nozi se ne može izlečiti.

Tumori mogu nastati kao posledica pokušaja tela da izbaci iz sebe otpadne produkte. Ponekad, ti spoljni kancerogeni tumori imaju rupice na svom vrhu iz kojih izlaze gnoj i krv. I koža ponekad pocrveni ili postane tamnije boje, pa se otvori. Tako se desilo jednoj ženi. Ona je imala tumor na vratu. Imala je preko toga gazu i zavoj. Stalno je morala da je menja, pošto je iz vrata curelo mnogo tečnosti. Pitao sam je: „Kako to mislite, da curi?" Ona mi kaže: „Pa pogledajte". Sklonila je gazu i odjednom kao da je potekla voda. Ta voda je curela iz njenog vrata, i bila je gusta i neprijatnog mirisa. Znate, to je uobičajena pojava. Dr Kristofer je govorio da će telo na sve načine pokušati da izbaci otpadne produkte iz sebe ako kanali za izlučivanje nisu otvoreni.

Dve formule Ričarda Šulca za detoksikaciju i čišćenje creva

Prva formula izaziva pražnjenje creva, čak i ako su nervi do njega oštećeni ili ih nema. Formulu možete napraviti kod kuće ili je kupiti, ali kao što iznova govorim, napominjem vam da naučite kako sami da ih napravite.

Formule se mere u „delovima" – to može biti bilo šta: šolja, šaka, kašičica ili bilo šta što želite. Ako ikada budete pravili bilo koju od ovih formula, lekovito bilje bi bilo najbolje da uzimate iz zemlje.

Evo prve biljne formule:

- **2 dela** aloja listova (ako ih nemate, koristite jedan deo kore krušine ili dva dela rabarbare)
- **jedan deo listova i mahuna sene** (počnite prvo sa polovinom jednog dela, jer je ova biljka jaka)
- **jedan deo stare kore krkavine** (počnite sa polovinom jednog dela)
- **jedan deo kore šimširike**
- **jedan deo korena đumbira ili lista pitome nane ili komorača**
- **jedan deo glavice belog luka ili koren ljutića**
- **jedan deo afričke ptičje papričice** ili najljuće aleve paprike koju možete naći.

U činiji pomešate isitnjeno bilje i dobijenu smesu stavite u prazne kapsule, koje se mogu kupiti u mnogim apotekama. Nema veze i ako vam fali jedan, dva ili tri sastojka određene formule, ili ako treba da zamenite originalne sastojke. Ova formula će vremenom ojačati zidove tankog creva. Ona sprečava razvitak kandide, uništava i izbacuje parazite, i oslobađa gasova i grčeva.

Doza: Uzimajte jednu kapsulu dnevno, tokom ili odmah nakon večere. Formula ima najbolji učinak ako se uzme zajedno sa hranom. Ako sa tom dozom bude bilo efekta na vaša creva, onda koristite nju, jer vam je onda tolika doza potrebna. Ako ne bude nikakvih promena sa vašim crevima, povećajte dozu za jednu kapsulu. Povećavanje doze za jednu kapsulu po večeri možete nastaviti sve dok ne uvidite velike promene u radu vaših creva. Nastavite da povećavate dozu, sve dok ne budete mogli ujutru da odete do kupatila i uzviknete: „Kakvo olakšanje".

Posebna uputstva...

Pacijent tipa A: tip sporih creva. Gore opisana, prva formula preporučljiva je za 97% ljudi, onima kojima je potrebno da se creva prazne redovno.

Pacijent tipa B: tip iritabilnih creva. Odnosi se samo na mali broj ljudi, onih koji pate od kolitisa, sindroma iritabilnog creva, Kronove bolesti, itd. Ako su vam creva iritirana ili se prazne prečesto, preskočite prvu i pređite na drugu formulu.

Moja supruga koristi ovu prvu formulu, moja creva su previše aktivna pa koristim samo drugu formulu.

Druga formula se koristi tek nakon prve formule za creva.
Ova druga predstavlja snažan „usisivač" za creva.

Druga formula se koristi posle prve. Ona je snažan pročišćivač i „usisivač" za creva.

Evo sastojaka:

- **2 dela lanenog semena**
- **2 dela pektina iz jabuka** (Nije obavezno. Ima ga samo u velikim količinama za prodaju i teško se nabavlja. Najmanja količina je oko 25 kg.)
- **2 dela farmaceutske bentonit gline** (ima je u prodavnicama zdrave hrane) **ili neke druge gline**
- **7 delova semena i ljuspi bokvice**
- **2 dela unutrašnjeg dela kore bresta ili korena belog sleza**
- **1 deo semena komorača ili pitome nane**
- **1 deo drvenog uglja od vrbe**

Ova formula će sa zida debelog creva i sa crevnih kesica otkloniti davno zaostale fekalne materije. Otkloniće i otrove, toksine, teške metale poput olova i žive, i čak radioaktivne materijale poput stroncijuma-90. Otkloniće i ostatke 2.000 poznatih farmaceutskih hemikalija i lekova. Njeno prirodno dejstvo omekšavanja opustiće stvrdnute fekalne materije kako bi se lakše otklonile i ublažiće zapaljenje u stomaku i crevima.

Posebna uputstva: Ova formula ponekad može izazvati zatvor. Stoga, sve što treba da uradite jeste da povećate dozu prve formule.

Doza: Pomešajte jednu punu kašičicu isitnjenih biljaka sa oko 120-180 ml svežeg soka. Nakon toga, popijte još 250-500 ml vode. Radite tako 5 puta dnevno, ili jedite više, a smanjite broj doza. Budite pažljivi, pošto ova

formula može izazvati zatvor, te možda bi bilo potrebno da povećate dozu prve formule.

Odredite posebne dane za pročišćavanje creva

- Povremeno, recimo, jedanput u nekoliko sedmica, odredite dan-dva za pročišćavanje creva. Recimo četiri ili više puta u tih nekoliko sedmica odredite dan kada uopšte nećete jesti hranu, ili ako morate, onda da jedete samo što laganiju hranu; probajte da jedete samo voće. Istog dana popijte i oko 3,5 litara tečnosti: vode, biljnih čajeva, sokova od voća i povrća.

Tog dana, biće vam lako da u tim tečnostima, sokovima, izmešate i po kašičicu one druge formule za creva, pet do šest puta dnevno.

Kako primeniti temeljni klistir

Temeljni klistiri su obavezni za one koji su na programu za neizlečive bolesti, dok očito su manje potrebne za one koji nisu preterano bolesni. Ričarde, šta je neophodno da ljudi znaju o ovome da bi klistir primenili pravilno?

- Temeljni klistir služi da opere, iščisti i isprazni čitavo debelo crevo. Recimo, obični klistir otklanja fekalnu materiju samo iz dela koji je blizu rektuma. Zapravo, ako budete dovoljno strpljivi i uporni sa temeljnim klistirom, voda koju ubacite stići će sve do slepog creva. Naravno, to je najniži deo creva, početak debelog creva, sve do ileocekalne valve (mali mišić koji se nalazi između tankog i debelog creva) gde se završava tanko crevo.

Da li naši čitaoci mogu to da urade kod kuće?

- Možete raditi kod kuće. Veoma je jednostavno. Prvi put kad radite, morate biti malo strpljivi. Počinje se sa primenom običnog klistira. Ubacuje se oko 250-500 ml vode u rektum, na šta većina ljudi reaguje otprilike ovako: „Au, moram ovo što pre da izbacim iz sebe". Zato se posle ode u kupatilo.

Ubacuje se voda ili biljni čaj, dok vi ležite na leđima na podu. Lakše je ako imate nekog pored sebe ko je upućen u ceo proces. Na podu svog kupatila stavite par starih peškira, pošto ćete verovatno prosuti dole vodu, ali mogućno i malo fekalne materije, biljne masti i druge stvari.

Uvek sam mislio da je bolje uraditi klistir brzo sa malo vode, i izbaciti sve šta se nalazi unutra.

- Da, upravo tako.

Jer ako pokušate odjednom da stavite veliku količinu, nećete moći da sve zadržite u sebi.

- Tako je. Morate da primenite najmanje dva-tri rektalna klistira. Obavezno lezite dole na peškirima, uredite sve da bude udobno i prijatno, i stavite neku grejalicu u kupatilo, da bi vam bilo toplo.

I uz neku „klistir-muziku"?

- Da, pustite neku muziku, poprskajte kupatilo malo esencijalnim uljima, pošto će biti neprijatnog mirisa usled zastarelih fekalnih materija koje izlaze. Učinite, dakle, da se osećate prijatno. Lezite na pod, obavezno nanesite malo neke biljne masti, i dobro namažite predeo oko rektuma. Bilo bi dobro da nanesete malo vazelina, jer bolje je da bude previše biljne masti, nego da je ima premalo. Napunite kesu za klistir s lepom toplom vodom, na telesnoj temperaturi ili malo nižoj.

Ako želite, u to možete dodati i malo mačje metvice, ako su vam creva malo sklonija grčevima. Lezite i neka vam neko ubaci samo malo vode. Obično ćete osetiti početni grč, posle čega odmah ustanite i sedite na WC šolju da biste izbacili sve one fekalije iz creva. Uradite tako ponovo. Možete uraditi dva-tri puta. Posle nekog vremena voda će izaći.

Posle toga treba da se voda ubacuje u samo debelo crevo. Veoma je jednostavno. Prvo treba da legnete na svoju levu stranu. Lezite tako, a neka neko drugi primenjuje klistir nad vama. Napunite kesu za klistir sa litar-dva vode, ako može da stane toliko. Unutra ste stavili i malo nekog biljnog čaja. Lezite na levu stranu, a druga osoba neka otvori ventil da voda počne teći iz klistira u debelo crevo. Osetićete je kako ulazi u rektum; dišite. Morate disati. Duboko dišite i opustite se. Možda budete osetili manje grčenje. Zbog toga možete reći svom pomoćniku da stane, i on će zatvoriti ventil. Neka ostane tako dok grčevi ne prestanu.

Na levoj strani se leži.

- Tako je. Osetićete kako voda ulazi, naročito ako se koristi malo prohladnija voda. Osetićete je na svojoj levoj strani. Ulazi u sigmoidni i silazeći deo debelog creva. Ponovo, ako osetite neki grč ili ne možete da izdržite, recite da vaš pomoćnik zaustavi vodu. Opustite se i dišite, ali probajte da ubacite što je više vode moguće.

Kako da se zadrži voda, a da se ne izbaci čim uđe, da ne bi posao ostao potpuno neobavljen?

- Možda bude bilo i toga. Ali ne zaboravite, ova procedura se radi oko sat vremena. Nema žurbe za ustajanjem. Ispraznićete rektum, ali treba isprazniti sigmoidni i silazni deo debelog creva. Lezite dole, nanesite malo više biljne masti ili vazelina, ponovo napunite kesu sa vodom i onda lezite na levu stranu. Drugog ili trećeg puta verovatno ćete ubaciti mnogo više vode. Verovatno ništa neće ostati u onoj kesi za klistir. Osetićete vodu na levoj strani tela. Mislićete da je voda došla sve do ispod levih rebara, do mesta koje se zove slezinski pleksus, pošto se nalazi odmah do slezine. Zatim se okrenite i lezite na leđa.

Od pomoći može biti neki stari jastuk, da ga stavite ispod zadnjice, da je malo izdigne. Telom napravite mali nagib, pa ćete osetiti kako voda prolazi kroz poprečni deo debelog creva, s leve na desnu stranu, nazad kroz debelo crevo i u suprotnom smeru od kretanja fekalija.

Potom ćete osetiti vodu. A kada je budete osetili u predelu pupka, ispod rebara, kako prolazi kroz poprečni deo debelog creva, osetićete i kao da vam je stomak ili donji deo abdomena pun vode – neverovatan osećaj! Zatim se okrenite na desnu stranu.

Dok se budete tako okretali, možda bude bilo potrebno da promenite vodu. Neka vaš pomoćnik izvadi cev za klistir. Znate, u Evropi postoje kese za klistir sa otvorenim gornjim vrhom, tako da voda može stalno da se dodaje, a da se ne prestane sa primenom klistira. Međutim, u našoj zemlji, te kese su zatvorene, zbog čega morate da prestanete sa primenom, izvadite cev, ponovo napunite kesu i onda ponovite postupak.

Sada ćemo puniti vodom desnu stranu. Osetićete vodu, naročito ako je prohladna, kako ide kroz silazni deo debelog creva, sve do cekuma i slepog creva, koje se nalazi na pola puta između pupka i kuka.

Cekum (crvuljak) se nalazi između pupka i onoga što se zove ilijačna kresta na vašoj karlici. Vodu ćete osetiti tu. Kada vam bude dosta, stanite. Recite: „Pun sam vode", i lezite. Možda biste mogli da se još više izdignete na nagibu, da vam zadnjica bude na još višem položaju, ako imate šta ispod da vas podrži.

To će pomoći da se voda zadrži?

- Pa, pomoći će samo da se voda više kreće po telu. Ako znate da uradite onu vežbu sa dizanjem nogu u vis, dok ste dole oslonjeni na laktove, ili nešto slično tome, uradite tako. Ili ako ne znate to, onda podignite noge na zid i pokušajte da se malo izdižete i spuštate. Lezite tako i opustite se.

Pokušajte da ostanete tako 5 minuta, ako ne i 10-15 minuta. Posle toga sedite na WC šolju. Samo se opustite. Možda u početku ništa ne bude izlazilo. Ali onda, kada se budete opustili, izaći će voda, a vi ćete se pitati: „Je l' to to?"

Opustite se još malo, pa će voda još više poteći. Onda će krenuti velike količine vode i fekalne materije. Kada budete završili, i ako budete mogli, postupak treba da ponovite.

Ne morate više da radite rektalni, već možete odmah preći na temeljni klistir. Primenite ga ponovo. Pre nego što voda koja izlazi počne da izgleda nešto čistije, moći ćete da uradite još dva-tri klistira.

Ako budete imali sreće, doći će do tzv. cekalnog ispuštanja. Odnosno, dok budete sedeli na WC šolji, iznenada ćete osetiti grč u crevima. Svo crevo se odjednom skuplja; to je cekalno ispuštanje, što znači da će sva voda iz cekuma i creva izaći iz vas. Pre nego što sednete na WC šolju osetićete nešto vruće, veoma toplo, kao talas kretanja creva koji ide od vaše desne do leve strane tela. Neverovatan osećaj. Tada ćete znati da je došlo do dobrog očišćenja. U medicini to zovu cekalno ispuštanje, koje možete uraditi kod kuće sa temeljnim klistirom.

Drugim rečima, nije vam potrebno na stotine litara vode ili šta god je već potrebno za klistiranje creva koje oni rade.

- Tako je, ne treba vam. Njihovo klistiranje čini primena 20 temeljnih klistira u sat vremena. Oni to rade brže, brže nego što vi možete sa jednom kesom za klistir. To je to. Ista stvar.

Kada se uhodate, vaš pomoćnik može da vas blago, po malo, udara po stomaku, dok ste vi na leđima. To vas ponekad može opustiti. Ako se uhodate, drugi može i da vas blago masira po stomaku.

Šta može biti korisnije za opuštanje od malo masaže stomaka ili trljanja vrata? Bilo šta što može da vas opusti. Bilo šta slično će imati efekta. Na kraju, kada završite, i ako želite, možete izbaciti svu vodu i ubaciti nešto što zovemo „umetak". To može biti i obična aloja, koja je od koristi za tkivo creva ako je prisutan kolitis (upala debelog creva).

Kako koristiti implant nakon temeljnog klistira

Ako neko pati od raka, da li se može koristiti crvena detelina?

- Crvena detelina, čaparal i kao najčuveniji – sok od pšenične trave. Možete uzeti oko 60, 90 ili 120 ml tog soka. Ako ga ima, možete uzeti i

sok od bokvice. Možete koristiti bilo koju biljku za ono što želite da uradite. Ubacite ih u creva, ali u malim količinama, oko 500 mg.

Zato što ne želimo da ih izbacimo?

- Tako je. Ne želimo da to izađe. Samo ostavite bilje unutra. Opustite se, ostavite ih, i jedan deo njih će biti upijen. Vaše debelo crevo upija velike količine vode, u redu, to je jedna od njegovih funkcija. Upija tečnosti. Ali ako stavite malo crvene deteline, čaparala, soka od pšenične trave ili aloje u creva, ono će ga upiti i odvesti direktno u crevno tkivo.

Šta je sa kritikama koje kažu da svim tim temeljnim klistirima vi ispirate i mineralne sastojke iz debelog creva?

- Tu veoma malu količinu ispranih minerala možete nadoknaditi sa malo morskih trava, bademom, malo brazilskih oraha; plus, temeljni klistiri se ne rade svakog dana tokom celog života. Već svakog drugog dana do trenutka ozdravljenja, a onda, oni koji nisu mnogo bolesni, primenjuju ga sa većim vremenskim razmacima.

Mačja metvica i lobelija za temeljne klistire

- Neki ljudi imaju creva koja se grče. Malo stavite vode u njih, i temeljni klistir nećete moći da primenite, jer se creva počnu grčiti i uvek sve izbacuju. Ovaj problem se rešava lobelijom. U vodu stavite malo tinkture od lobelije. Možete je napraviti i od mačje metvice, kao što je to radio dr Kristofer.

Dok primenjujete klistire, uvek imajte alevu papriku i lobeliju pri ruci

- Aleva paprika se koristi kada osoba oseća nesvesticu ili pada u nesvest, kada je klimava i želimo da joj damo stimulans, i ako će više krvi u glavi da je vrati u normalno stanje. Lobelija je korisna ako će osoba imati neku vrstu grča. Možda se creva zgrče ili dođe do ukočenosti ruku; lobelija ublažava i usporava te procese.

Temeljni klistir treba svi da koriste

Ako ste na programu za neizlečive bolesti, da li je zaista toliko neophodno da se koristi temeljni klistir?

- Naravno. Važno je zapamtiti da to treba raditi i tokom posta na sokovima, kada su creva sklona da ne funkcionišu kako treba. I to je ujedno

deo programa za neizlečive bolesti. Znači, ako vam creva ne rade, formule jedan i dva za creva su skoro potpuna garancija za aktiviranje creva. To se koristi tokom posta na sokovima. Takođe, primenjujte i klistir tokom tog posta, kako biste bili sigurni da creva ostaju uredna i čista, i da otpadne produkte izbacujete najvećom mogućom brzinom.

Temeljnim klistirima izbacuju se paraziti

Da li ste nekada videli da mnogo toga izađe iz creva?

- Neverovatne stvari sam viđao. Svašta. Jedanput sam video kako je jedna pacijentkinja izbacila iz creva gomilu parazita, crva. Nikada pre zbog toga nije imala probleme, nikad se ni zbog čega nije žalila, niti je pomislila da ima crve.

Videli ste crve?

- O da, video sam ih. Gomilu crva.

Odmah nakon prvog temeljnog klistira?

- Da, izbacila je gomilu njih.

Da li se desilo nekada da više puta primenite klistir i da se ništa ne desi, već tek kasnije izbacite crve posle nekoliko puta?

- Naravno.

Znači, ako ih nema prvog puta, to ne znači da ih uopšte nema?

- Da, upravo tako. Svako ko je duže vreme imao zatvor očistiće creva nakon prve primene temeljnog klistira. Neće biti taloga, kesica ili divertikula; biće izbačen stari sendvič sa salamom od kojeg ste se prejeli za praznik.

Koliko vremena je potrebno da se izbace crvi?

- Dve-tri sedmice, nakon 5, 6 do 8 temeljnih klistira. Tada ih može biti.

Postoji li neko lekovito bilje koje može pomoći u njihovom izbacivanju?

- Naravno. Možete koristiti ono što nazivaju biljnim sredstvom za izbacivanje glista; ponekad ih zovu vermicidima. Ovo prvo izbacuje crve, a vermicidi ih uništavaju. Ljudi će pomisliti da sam neki fanatik za belim lukom, ali jedan od najboljih lekova ove vrste jeste upravo beli luk. Postoje i druge egzotičnije biljke, ali beli luk je izvanredan. Naravno, tu su i gorke biljke: pelen, meksički čaj, koji su poznati po efektu izbacivanju crva iz creva.

Te biljke mogu da se koriste pri temeljnom klistiru?

- Da, naravno. Možete koristiti pelen pri temeljnom klistiru, ali treba biti oprezan koja količina se koristi, jer zapamtite, kada biljku ubacite u creva, to je skoro kao da je konzumirate.

O kojoj količini govorimo?

- Trebalo bi da napravite veoma blag čaj od pelena. Nekoliko punih kašičica listova pelena na par litara vode. To će imati efekta. I zapamtite ovo: beli luk uništava crve i izbacuje ih iz creva. Nijedan crv kome je stalo do života ne bi želeo ni da priđe belom luku. Nemojte stavljati bilje u kesu za klistir, jer će zapušiti otvor. Koristite samo isceđen biljni čaj.

Znam za mnoge lekare prirodne medicine koji uvek imaju neku svoju posebnu biljku, a za beli luk kažu da ne može da uništi crve. Kažu: „Morate da uzmete ove specijalne biljke iz Južne Amerike", ili tako nešto.

- Ako biste imali samo jednu, jednu jedinu biljku u kući, neka to bude beli luk. On može da vam spasi život.

Pitanje za kraj: Šta ste viđali da izlazi iz creva osim crva?

- Viđao sam kako izlaze učaurene fekalne materije. To nije tako često kako bi ljudi pomislili. U određenim slučajevima višegodišnjeg hroničnog zatvora, viđao sam kako čaure izlaze i raspadaju se. Viđao sam na litre sluzi kako izlaze iz creva. Mnogo guste sluzi, koja liči na sir. Viđao sam i krv kako izlazi, sveža krv.

Da li je ona izlazila kao posledica primene klistira?

- Ne, ne, ne. Apsolutno ne. Divertikuloza je kao neki balon sa strane vašeg creva. Fekalna materija, usled zatvora, pritiska zid debelog creva i tako stvara taj balon ili herniju. Naravno, u njemu se nalazi fekalna materija. Kada otklonite fekalije, ne ostaje samo uredno, čisto, lepo, ružičasto tkivo. To je inficirano, puno gnoja, izritirano, a možda čak i kancerogeno tkivo. Tu će biti gnoja i krvarenja, razlog više da se koristi prva biljna formula za creva, koja sadrži alevu papriku, radi zaustavljanja krvarenja. Formula sadrži i beli luk, zbog mogućnosti infekcije. Tu leži moć lekovitog bilja kod primene temeljnog klistira. Moji pacijenti su viđali i kamenje iz žučne kese izbačene u WC šolju iz creva, nakon urađenog temeljnog klistira.

Klistiranje protiv groznice

Sećam se da sam pre koristio klistir protiv groznice, koja je mogla da usmrti moju suprugu. Jedino je to moglo da snizi temperaturu.

- Preko klistira može da se ubaci voda koja će rashladiti telo, i koja će izbaciti otpadne produkte zbog kojih groznica biva gora. Sećam se da sam jedanput koristio klistir sa bentonit glinom nad jednim pacijentom koji je imao jako zapaljenje creva. Lekari su hteli da mu izvrše odstranjivanje jednog dela creva. Rekli su mu da nešto začepljuje debelo crevo, a da ga oni ne mogu dohvatiti. Tkivo se rasprslo i došlo je do curenja u stomačni zid. Mi smo mu dali bentonit glinu, a ona je sve otrove i opstrukcije momentalno otklonila. Lekari su ispitali pacijenta i rekli ovako: „Šta god da je bilo, više ga nema".

Kako ste mu to dali glinu?

- Bentonit glinu. Creva smo mu napunili velikim količinama gline i vode. Bentonit glina izvlači fekalne materije do 40 puta veće težine od sebe. Ona ih izvlači iz crevnih kesica i divertikula. Tako se radilo i pre sto godina, koliko mi je poznato. Ljudi su koristili tečnu bentonit glinu da pročiste creva, i to im je polazilo za rukom.

Kada to ubacite, koliko traje klistiranje – sat-dva?

- Trajalo je oko pola sata. Jednom kad završite, sve je očišćeno, nema više, sve je suvo.

Da li ste mešali sa vodom ili ste samo koristili tečni bentonit?

- Bentonit i voda. Koristite i aloju. Kada se radi o kolitisu (upali debelog creva) ili divertikulozi, napunite creva sokom ili gelom od aloje, kako biste ublažili upalu.

Suština je u tome da svi umiru zbog trulih creva

- Nedavno sam dao otkaz jednom nastavniku zbog toga što je mojim studentima govorio kako krkavina može da iziritira creva i da moraju biti oprezni sa njom. Reći tako nešto za mene je potpuno neodgovorno. Ja sam mu rekao: „Vidi, 100% Amerikanaca, ako požive dovoljno dugo, imaće prolapse ili herniju creva (ispadanje sluzokože), a najučestalija vrsta raka kod muškaraca i žena zajedno jeste rak debelog creva".

Suština je u tome da svi oni umiru zbog trulih creva. A nikada, ni od koga, u svom životu nisam čuo da je neko umro od biljke krkavine. Američki Indijanci su je zvali „sveta kora", i koristili je za sve.

Ta vrsta neodgovornosti kod herbalista, koji rade po udžbeniku, jeste nešto što me izluđuje. Kakve koristi imamo od gore spomenute informa-

cije? Time se studentima govori da ne treba da koriste lekovito bilje. A sve što one mogu da urade jeste da spasu nečiji život.

Tumor od 1,5 kg izašao iz creva

- Ovaj slučaj sa izbacivanjem tumora od 1,5 kg tipičan je prikaz onoga što čišćenje creva lekovitim biljem može da učini. To bilje ima moćno dejstvo, ali su ih zato savremeni herbalisti potisnuli svojim pričama o njima. Drugim rečima, stari herbalisti su znali za njihovu neverovatnu učinkovitost, ali ovi moderni herbalisti su ih potisnuli u pozadinu svojim pričama o nekakvom izdvajanju jednog ili više aktivnih sastojaka iz njih. Oni su zaboravili šta jedna cela biljka može da učini, ili jednostavno ne žele ni da znaju.

Biljke za creva, poput aloje, krkavine ili sene, sve sadrže emodin. Hemijski emodin je gorka supstanca koja stimuliše rad jetre, dok aloja stimuliše bolji rad creva. Pre nekoliko godina se govorilo da otklanja i rak iz tela, ali o tome se više ne govori, iz mnogo razloga.

Znate, nakon poslednjeg hapšenja, dr Kristoferu je bilo zabranjeno da koristi reč „rak". To je jedna od stvari sa kojom se složio, ali on jednostavno nije mogao da ne govori. Veliki broj puta je upadao u nevolje, jer je govorio da je ova biljka dobra za lečenje raka, tako da je sve propalo.

Najgore od svega je što se za te gorke hemikalije iz aloje, krkavine i sene pre znalo da podstiču peristaltičku aktivnost debelog creva, i ne samo to, već i da otklanjaju rak iz creva. Ali danas se niko od konvencionalnih lekara ne usuđuje da o tome govori. Niko se ne usuđuje da izgovori tu opasnu reč „rak", kada su u pitanju biljke, sokovi ili prirodan način lečenja. Niko ne sme da kaže da sok od pšenične trave definitivno leči rak, iako sam to hiljadu puta video kako se dešava.

Ali pošto niko ne priča o tome, tumori i dalje izlaze iz ljudi. Kad sam bio u Engleskoj, desilo se da je jedan pacijent izbacio tumor od 1,5 kg tokom pražnjenja creva. Da, tako se desilo. Bio je to rak debelog creva. Ličio je na spljeskanu pomorandžu. Do izlečenja su dovele biljke koje sam još od malopre preporučio vašim čitaocima.

Bio je toliko mali? Kako je onda mogao da teži 1,5 kg? Pomorandža nije toliko teška.

- Tumori su veoma zgusnuti, oni su recimo poput parčeta govedine. Oni se godinama razvijaju u koncentrisanoj masi, tako da su gušći od sveg tkiva. Skoro poput čvrste kože.

O ovome ne možete čitati po knjigama, jer niko o tome više ne govori. Ali ovo bilje zaista ima lekovito dejstvo. Ako budete pitali farmaceuta, on će vam nezvanično potvrditi. Čak su urađena i istraživanja Nacionalnog instituta za lečenje raka, koja su pokazala da emodin stvarno uništava određene vrste tumora. Međutim, niko o tome ne sme da govori. I ako vam život zavisi od toga, informacije o degenerativnim oboljenjima ne možete dobiti iz knjiga o lekovitom bilju, a više ni od herbalista. Oni se time ne bave, ne znaju ništa o tome i ne žele da imaju posla sa tim.

Onda ovaj priručnik treba nazvati „Kradljivci izgubljene umetnosti".

7. poglavlje

Čišćenje jetre

Uvideo sam da svi potcenjuju moć metode čišćenja organizma. Ako ih ne primenite na radikalan način i ako ne ponavljate postupak, može se desiti da **ne ozdravite**.

Imao sam ljude koji su mi se kleli da se pridržavaju programa lečenja teže izlečivih bolesti, ali su pritom jetru pročišćavali veoma retko, jedanput u nekoliko meseci. Mislili su da to nije mnogo važno. A to jeste nešto što stalno treba da se ponavlja.

Pogledajmo šta mi je dr Šulc ispričao o čišćenju organizma. Šulc kaže ovako: „Svi koji su dolazili kod mene nadali su se da ja imam negde neku bocu sa lekovitim biljem, od koje bi oni mogli da ozdrave za jedan dan ili jednu sedmicu; da poprave svu štetu na sebi, da izleče sve bolesti i isprave 30 godina nezdravog života. Ali, to ne ide tako. Svako ko kaže da može da vas izleči za jednu sedmicu pročišćavanjem tela, ne govori istinu.

„Kada biste videli te fotografije", govori dr Šulc, „na kojima se vidi koliko se otpadnih materija nalazi u telu prosečnog čoveka, shvatili biste koliko su beskorisni proizvodi iz mnogih prodavnica zdrave hrane."

Dr Šulc mi je govorio: „U Santa Barbari sam video kako hirurzi 'otvaraju' telo jednog čoveka, koji je bio prilično zdrav atletičar, nije pušio, nije pio, trenirao je, ali koji je umro od srčanog napada tokom trčanja. Imao je oko pedeset i nešto godina.

Reklo bi se da je živeo zdravo, nije imao višak kilograma. Ali tada sam video njegovu žučnu kesu. Bože, zamalo da nisam povratio. Bila je veličine teniske loptice, fluoroscentno zlatno-zelene boje, čvrsto popunjena sa holesterolom i na hiljade kamenja. Takvog čoveka su lekari smatrali zdravim.

Svaki put kad bih video unutrašnjost nekog čoveka, viđao sam žučnu kesu 2-3 puta veću od normalne. Prepuna je otpada iz jetre, velika kao teniska loptica i otečena na sve strane.

Jetra kod ljudi se uvećava i zbog toksina. Viđao sam groteskno velike jetre, a da uzrok nije bio u alkoholu, već se radilo o prosečnim ljudima koji misle da je sve u redu. Tako sam viđao jetre navodno zdravih ljudi, koje su bile od bele boje i masne, preko žute, s infekcijom ili krvarenjem, do crvene boje poput neke zakorele rane."

Postoje tri metode čišćenja jetre koje treba primenjivati.

To su: blago čišćenje jetre, jako čišćenje jetre/žučne kese i tinktura za jetru/žučnu kesu.

1) Blago čišćenje jetre – primenjuje se svakog dana. Može da se radi jednu sedmicu, a onda da se pređe na čišćenje bubrega, i na kraju opet ovo.

Pojedini ljudi, poput jednog čoveka koji se izlečio od demencije (propadanje intelektualnih sposobnosti i viših mentalnih funkcija) pročišćavanjem creva, primenjivali su metodu čišćenja jetre neprekidno više od 40 dana.

Ova metoda se primenjuje na prazan stomak, odmah po ustajanju. Količina se odnosi na jednu osobu. Uzmite oko 250 ml citrusnih sokova. Najbolje ako su sveži. Iscedite sve te pomorandže, i ubacite jedan limun, ako ste dovoljno hrabri. Ako vam citrusi previše isušuju kožu, onda uzmite sok od jabuke sa sve talogom. Dodajte oko 250 ml čiste vode, 1 češanj belog luka, 1 kašiku maslinovog ulja i komad đumbira veličine polovine palca. Nemojte seći luk, već ga samo izgnječite na stolu, da biste sklonili spoljnu ljusku, pa onda sve sastojke ubacite u blender. Dobijenu smesu popijte.

Ako možete da izdržite ukus, povećajte količinu maslinovog ulja na 4 kašike; beli luk na 4 velika češnja; i đumbir da bude onolike veličine koliko treba da biste izbegli mučninu zbog luka.

Otkrio sam da ponekad pomaže ako nakon čišćenja jetre popijete malo sveže isceđenog soka od pomorandže ili jabuke – kao vrstu nagrade za sebe, a u cilju otklanjanja ukusa belog luka iz usta.

Petnaest minuta nakon čišćenja jetre, nastavite pročišćavanje tako što ćete popiti dve šolje (1 šolja = 250 ml) sledećeg čaja.

Sastojci čaja za detoksikaciju su ovi:

- 2 dela isprženog korena maslačka
- 1 deo kore cimeta
- 1 deo semena kardamona
- 1 deo korena sladića
- 1 deo bobica kleke

- 1 deo korena đumbira
- 1 deo pupoljaka karanfilića
- 1 deo bibera
- 1 deo listova medvеđeg grožđa

I ako vam fale neki od sastojaka, probajte da napravite čaj približno istog sastava. U svakom slučaju je bolje nego uopšte ne popiti čaj.

Ovo je celokupni postupak metode blagog čišćenja jetre. Sledeća na redu je metoda jakog čišćenja jetre/žučne kese. Ali pre toga, pogledajmo slučaj žene koja je primenjivala metodu blagog čišćenja.

Kamenje je bilo zaglavljeno u žučnim kanalima. Metoda čišćenja jetre ih je isterala

- Kod mene je dolazila jedna žena, sva u suzama i pod velikim bolovima. Samo što je izašla iz bolnice. Lekari su joj rekli ovako: „Imate kamenje, veliko kamenje u žučnoj kesi. Zaglavljeni su u žučnim kanalima. Zato ćemo odmah morati da izvršimo operaciju."

Napustila je bolnicu, došla ovde kod mene i odmah pristupila metodi blagog čišćenja o kojoj smo do sad govorili. Koristila je 2-3 češnja belog luka i 2-3 kašike ulja. To je jedanput uradila uveče i još jednom sutra ujutru. Od tada više nije imala bolove. Nastavila je sa tim jednu i po sedmicu, i zatim se vratila u bolnicu, gde su joj rekli da joj je žučna kesa sada čista.

Kao što vidite, nemojte potcenjivati moć blagog čišćenja žučne kese.

Da li čišćenje jetre može dovesti do zaglavljivanja kamenja u žučnoj kesi?

- Tokom više od 20 godina rada, metodu čišćenja jetre sam primenio preko 4.000 puta na svojim pacijentima. Mnogi od njih su imali žučni kamen prečnika 40 mm, dok su drugi imali na stotine manjih. Mnogi od njih su od toga imali akutni bol, dok su neki povijeni i veoma bolesni izlazili iz bolnice, povraćajući usput, a odbijajući pritom hiruršku intervenciju.

NIKADA, NI KOD JEDNE OSOBE, NISAM VIDEO DA SE KAMEN ZAGLAVIO U ŽUČNIM KANALIMA. Naprotiv. Kao što sam vam rekao, viđao sam da je čišćenjem jetre kamenje odglavljeno i izbačeno iz žučnih kanala.

Tonik za jetru/žučnu kesu treba da raširi i OTVORI sfinkter žučne kese, radi lakšeg izlučivanja. Obolela osoba jedino bi trebalo da se plaši hirurškog noža. Odstranjivanje žučne kese iz jetre je isto kao i odstranjivanje rektuma (zadnjeg dela debelog creva) iz debelog creva. Nije baš pametna ideja. Zato se pripremite za čišćenje jetre.

„Nije bitno da li u žučnoj kesi ima kriptonit kamenja - na kraju će izaći!"

A šta je sa ljudima kojima je već odstranjena žučna kesa? Da li i oni treba da rade blago čišćenje jetre?

- U svakom slučaju. Jer to je odličan način da se zaštiti jetra. Kada se žučna kesa odstrani iz tela, onda jetra nema gde da izbacuje višak masti, te su veće šanse da kamenje nastane u samoj jetri, što je veoma opasno. Operacija žučne kese je odvratna stvar koja može da uzrokuje degeneraciju jetre.

Da li ista metoda sme da se primenjuje ako neko boluje od hepatitisa?

- Ja sam bazično čišćenje jetre primenjivao kod svih mojih pacijenata sa hepatitisom A, B i C. Od toga nikada nisu imali problema. Svako kome je zdravlje jako pogoršano savetovao bih da prvo poseti lekara prirodne medicine. Ako je potrebno čišćenje, onda bih prvo preporučio blago čišćenje jetre. Metodu jakog čišćenja jetre/žučne kese odmah primenjujem samo kada je neko kritično bolestan i kada nema vremena za gubljenje.

2) Jako čišćenje jetre/žučne kese – ako ste bolesni, treba da se primenjuje jedanput do dvaput sedmično. Kod težih slučajeva, može da se nekoliko dana radi bez prekida. Tokom ostalih dana primenjujte blago čišćenje jetre sa do 4 kašike ulja. Pogledajte poglavlje o raku jetre da biste videli šta se desilo kada je ova metoda rađena bez prekida.

Formula je sledeća:

Oko 250 ml maslinovog ulja

Oko 250 ml sveže isceđenog soka od pomorandže

Pomešajte to u blenderu. Pije se po 125 ml ove smese na svakih sat vremena, tokom 4 sata, počevši od 6 sati popodne do 10 sati uveče. Drugi način je oko 30 ml svakih 15 minuta. Evo nekoliko komentara dr Šulca...

- Uvek imajte komad svežeg đumbira pri ruci, za slučaj da vam pripadne muka. Imam studente koji hoće da piju još jaču smesu, i zapravo su pili oko litar iste. Oko 500 ml ulja i 500 ml soka neprekidno; i sve je bilo u redu.

Kamenje iz žučne kese koje se izbaci uglavnom je veličine, recimo, toliko da ga jedva možete videti, poput peska, pa sve do veličine leblebije. Ova osoba koja je primenjivala duplo jaču dozu izbacila je kamenje veličine gornje polovine palca.

Ako imate jetru 4 puta veće veličine od normalne i ako umirete, bolje je koristiti ovu metodu, a ne onu prvu verziju. Jedina mana ovoga, koju sam video, naravno, jeste što bivate malo usporeniji, s obzirom na količinu ulja koju vaše telo mora da svari.

Možda bude došlo i do dijareje (proliva), i u najgorem slučaju, naravno, povraćanje. Zaista ništa opasnije od toga neće biti. A za većinu ljudi stvarno je neverovatan osećaj kada iz sebe izbace žučno kamenje.

Ričarde, koliko ste najduže vremena radili postupak? 3-4 dana zaredom?
- Rekao bih 5 dana zaredom.

Nemojmo potcenjivati ni metodu blagog čišćenja jetre (ili kako god da nazovemo tu metodu), jer sam video da i ona čini čuda. Mada, po mom mišljenju, to uglavnom zavisi od izdržljivosti pacijenta.

Znate, ima takvih ljudi kojima možete da uradite bilo šta i oni će izdržati. Na primer, imao sam studente koji su mogli da sednu i popiju po 500 ml ulja i soka od citrusa. Samo bi olizali usta i rekli: „Šta je sledeće?" Kada imam takve studente, znate, ja idem do krajnjih granica.

Rekao bih da je za prosečnu osobu dovoljno 500 ml one smese. Po mom iskustvu (pošto radim često sa grupama od oko 30-40 ljudi), od otprilike 35 ljudi obično njih 8-10 povrati. Pa šta i ako povrate?

3) Biljni tonik za jetru/žučnu kesu

Svakog dana tokom primene programa lečenja teže izlečivih bolesti uzima se sledeća formula za jetru. Reč je o tinkturi koju možete sami napraviti ili kupiti.

Evo formule:

Zapamtite da se reč „delovi" odnosi na težinu, a ne zapreminu. I zapamtite i čak da vam neki sastojci nedostaju, još uvek se može napraviti ta formula koja će i dalje biti delotvorna. Uvek koristite ono što imate. U svakom je slučaju bolje od lekova iz apoteke.

- 4 dela semena šarenog čkalja. Ova biljka oblaže i štiti ćelije jetre od otrova iz okoline, hrane i vode. Ublažava upalu i zalečuje oštećeno tkivo jetre.

- 1,5 deo korena mahonije (ili kore korena šimširike, ili lista pelena). Ova biljka sadrži jake gorke supstance zvane alkaloidi, uključujući tu i berberin koji stimuliše rad jetre, žučne kese i protok žuči.

- 1 deo korena lincure. Isto kao prethodno.

- 1/2 dela korena maslačka. Pomalo gorka biljka koja ishranjuje jetru fitohemikalijama i hranljivim sastojcima, s tim da ima blaže dejstvo od gore opisane mahonije.

- 1 deo listova pelena. Njegova aromatična gorka esencijalna ulja imaju isti efekat kao i mahonija, ali su i snažan antelmintik (uništava parazite).

- 1/2 dela ljuske crnog oraha. Uništava parazite. (U svom lečilištu sam obično koristio i koru kinina kao dodatni sastojak protiv parazita, naročito u težim slučajevima i kod parazitskih infekcija krvi, poput malarije. Lečio sam ljude svake godine koji su dobili malariju još u Drugom svetskom ratu. Njih je ova formula izlečila.)

- 1/2 dela korena đumbira. Stimuliše protok krvi kroz jetru i žučnu kesu, ali i stimuliše mišićne kontrakcije nadole celog digestivnog trakta.

- 1/2 dela glavice belog luka. Ubija sve parazite, viruse, bakterije, gljivice i SVE što se nalazi u jetri, ili što iz nje izlazi.

- 1/2 dela semena komorača. Pomaže da se iz digestivnog trakta odstrani sve što ispusti jetra i žučna kesa, i ublažava nadimanje, grčeve, mučninu, loše varenje, gorušicu i ostalo, koji mogu biti prisutni tokom čišćenja jetre i žučne kese.

Za uputstva o pravljenju tinktura pogledajte poglavlje o pravljenju tinktura.

Dnevna doza iznosi 2 pune kapaljke (oko 60 kapi) 3 puta dnevno, sve do 12 punih kapaljki (oko 360 kapi) dnevno kod težih slučajeva. Kao što sam već rekao, ovo možete koristiti kao bazu na koju se doda čaparal ili pelen ili šimširika, ili neka druga vrsta biljke koja snažno pročišćava jetru, ako vam je potrebno jače dejstvo.

Pojedinim ljudima je potrebno da nakon 4-5 dana dobrog čišćenja jetre zastanu, da se odmore 1-2 dana, pa tek onda da nastave. Drugi ljudi moraju da to čine svakodnevno zbog svog narušenog zdravlja.

Ako biljnu formulu za jetru želite da prilagodite svojim zdravstvenim problemima, evo nekoliko sugestija...

Kako mogu moji čitaoci da prilagode ovu formulu svojim potrebama?

- Lako je. Samo treba da povećaju količinu neke od biljaka koje su deo formule.

Na primer, ako pacijent ima **upalu jetre, hepatitis, oštećenu jetru ili hronično ili akutno oboljenje jetre**, onda se poveća količina šarenog čkalja.

Ako oboleli ima **kamenje u žuči**, povećava se količina mahonije, lincure i maslačka, i primenjuje se moj 5-dnevni program pročišćavanja i detoksikacije sa tonicima za jetru/žučnu kesu.

Ako pacijent ima neku **poznatu parazitsku infekciju**, onda se povećava količina pelena i crnog oraha.

Ako pacijent **povraća** ili mu je muka, povećava se količina đumbira.

Ako pacijent ima **groznicu** i ako je **infekcija** prisutna, onda povećajte količinu belog luka i pijte čaj od korena ehinacee.

Ako oboleli ima bilo kakve **digestivne probleme**, ili bilo koji problem koji smo spomenuli da je povezan sa semenom komorača, onda povećajte njegovu količinu.

Jedan od poznatih lekara prirodne medicine kaže da je čišćenje jetre opasno. On je očigledno neupućen. A evo zašto...

Evo šta kaže jedan neupućeni lekar prirodne medicine, koji svojim izjavama plaši ljude. Posle toga sledi komentar Ričarda Šulca. Evo prve izjave spomenutog doktora...

„Mnogo ljudi priča neke priče o tome kako izbacuju veliko kamenje pročišćavanjem jetre. Međutim, oni ovde misle na žučno kamenje koje predstavlja skup minerala, maslinovog ulja i limunovog soka nastalog u gastro-intestinalnom traktu."

- Ovo je tačno rečeno, ali *samo delimično*. Kada budete radili prečišćavanje jetre, videćete kamenje koje je blistavo zelene boje. Ono je meko i sunđerasto. To je samo stvrdnuto maslinovo ulje koje ste konzumirali.

Ali šta je sa onim crnim kamenjem? Ili onim crvenim, koje sadrži krv u sebi? A sa onim što su veličine oko 5 cm, koji imaju braon tvrde izrasline spolja, i koje kada izlomimo, iznutra izgledaju crne i ružičaste boje. Je l' i to maslinovo ulje? To je nemoguće!

Na osnovu izjave ovog čoveka mogu lako zaključiti da nikada nije primenjivao metodu čišćenja jetre.

Evo njegovog sledećeg komentara. Ovo je uplašilo jednog od mojih čitalaca...

„Čišćenje jetre maslinovim uljem nije dobro iz više razloga. Prvo, konzumiranje veće količine bilo kog ulja uzrokovaće kontrakciju žučne kese. Veoma je moguće da će takva jaka kontrakcija žučne kese povećati rizik od začepljenja žučnog kanala kamenom. To je veoma opasno stanje koje zahteva hitnu hiruršku intervenciju, kako bi se sprečila smrt."

Sada, recite vaš odgovor.

- Zašto radimo čišćenje jetre? Da bismo izazvali kontrakciju žučne kese i tako izbacili sav sadržaj iz nje. Ljudima uvek govorim da je žučna kesa kao neka vrsta rektuma jetre. Kada radimo čišćenje jetre, to je kao da radimo klistiranje. Time se izbacuje sve što se nalazi u žučnoj kesi.

Pogledajte šta ovaj kaže: „Veoma je moguće..." Dakle, to je samo njegova *teorija*. Ja sam radio čišćenje jetre kod više od 4.000 ljudi, i nijednom od njih se nije zaglavilo kamenje.

A šta on kaže, ponovo: „Veoma je moguće..." Zato ja kažem da doktorska titula u našoj zemlji danas ne vredi mnogo.

Ali šta je sa njegovom tvrdnjom da može doći do smrtnog ishoda?

- Po mom mišljenju, taj čovek priča besmislice. Kod mene su iz bolnica dolazili pacijenti sa snimcima kamenja u žučnoj kesi i kamenjem koje ulazi i začepljuje žučne kanale, zbog čega su trpeli ogromne bolove. Imao sam mnogo takvih slučajeva. Onog trenutka kad bi uradili čišćenje jetre, odmah je dolazilo do olakšanja.

Dakle, ono za šta on kaže da je uzrok problema, zapravo je lek.

- Taj čovek ne poznaje stvari. Najgore od svega je što se i on plaši kao i savremeni lekari, a nema ni iskustva. On ne zna da se čišćenjem jetre ne izaziva samo kontrakcija žučne kese, već se i proširuju otvor i žučni kanali, koji polaze od žučne kese do dvanaestopalačnog creva. Dakle, oni se proširuju.

Takođe, njihova površina je klizava zbog maslinovog ulja koje se uzima. Tako će kamenje mnogo lakše da prođe. Svaki pacijent kog sam lečio... svaki sa kim sam radio, do svoje treće-četvrte posete prošao bi proceduru pročišćavanja žučne kese.

Ričarde, za tu metodu se zna godinama unazad. Kako to da vi imate bolje rezultate sa tim od bilo koga drugog?

- Prvo, ja na drugačiji način primenjujem metodu čišćenja jetre - kao deo celokupnog programa lečenja. Primenjujem je mnogo češće od drugih. Svi koji prečišćavaju žučnu kesu posle bivaju podvrgnuti biljnoj ishrani. Čak

i ako ne žele da pređu na biljnu ishranu, do izlečenja oni se hrane biljnom hranom, što znači da u svoje telo više ne unose zasićene masti.

Druga stvar je u tome što ja istovremeno koristim i lekovito bilje. Mnogo ljudi radi čišćenje jetre/žučne kese, ali ne konzumira ovde opisani čaj za detoksikaciju nakon toga, koji se sastoji od biljaka koje stimulišu žuč. Takođe, oni ne koriste ni biljni tonik za jetru/žučnu kesu.

Čišćenje jetre primenjujem kao deo programa, a ne kao zasebnu metodu lečenja. Njen najveći promoter bio je dr Randolf Stoun (Randolph Stone). Svako jutro, 15 minuta nakon toga, pilo bi se po dve šolje vrućeg čaja za stimulaciju varenja.

Poznajem ljude koji čiste jetru bez prekida pet dana, onda naprave pauzu od jedne sedmice, pa ponovo nastave sa pet dana čišćenja, i tako u krug.

I ja ću do toga stići. Jednu po jednu kašiku ulja, jedan po jedan češanj luka. Stići ću i ja. Svako ko je razuman treba da pojačava svoj program.

A kada budete uradili kompletno čišćenje jetre tokom primene programa za neizlečive bolesti, onda se ono radi jedanput sedmično. Sasvim suprotno, drugi lekari prirodne medicine rade ovo jedanput godišnje. Radim to *svakog dana*, pre bilo čega, ako znam da će pacijent umreti od bolesti koja ga muči. Toliko je spasonosno ovo čišćenje jetre. Ono ne izaziva smrt, već je sprečava.

Čak i u najtežim slučajevima, kada sam čišćenje radio odmah po dolasku pacijenta, jer sam se plašio da ne umru, nijedan od njih se nikada, ali nikad, nikad nije žalio, niti čak imao problema sa kamenom zaglavljenim u žučnoj kesi.

Po samom načinu pisanja možete videti da gore spomenuti čovek nije mislio ni na kog pacijenta posebno, već je napisao teoriju. Kakav čovek... Teško je poverovati da je on profesor botanike. Sada znate zašto nikome ne mogu da preporučim druge lekare u ovoj zemlji.

8. poglavlje

Čišćenje bubrega

Evo dve formule potrebne za čišćenje bubrega. Prva se priprema u vidu biljnog čaja za bubrege, a druga je tinktura koja se sipa u čaj, pa pije.

Evo čaja za *bubrege/bešiku:*

- 2 dela bobica kleke
- 1 deo listova medveđeg grožđa
- 1 deo listova maslačka
- 1 deo mahuna pasulja

Na to dodajte jedan deo bilo kojeg od sledećih sastojaka:

a) kukuruzna svila
b) koren ili list peršuna
c) zeleni deo šargarepe
d) kora i semenke lubenice

Na jednu kašiku ovog biljnog čaja stavite oko 500 ml kipuće vode, i zatim pustite da se krčka. Dodajte 140 kapi sledećeg tonika za *bubrege/bešiku*. Evo formule:

- 2 dela bobica kleke
- 1 deo kukuruzne svile
- 1 deo listova medveđeg grožđa
- 1 deo rastavića
- 1 deo lista kruščice (nije obavezno)
- 1 deo čička
- 1 deo cvetova zlatnice (nije obavezno)

Na programu za neizlečive bolesti piju se po 2 šolje čaja 3 puta dnevno. U svaku šolju se stavlja po kap biljnog tonika. Ako je potrebno, možete piti i 6 šolja čaja dnevno sa 12 kapi tonika za bubrege/bešiku.

Jedna formula je čaj, a druga tinktura, zato što su neke supstance iz biljaka rastvorljive u vodi, te će se lakše otpustiti u čaju, dok će se neke

lakše otpustiti u tinkturi. A kada koristite zajedno čaj i tinkturu, onda dobijate kompletan dijapazon supstanci iz ovog lekovitog bilja.

Uzimanje biljnih sastojaka na ovaj način u potpunosti se razlikuje od uzimanja istih za bubrege u vidu kapsule pune suvog praška. Dr Šulc kaže da je u takvim kapsulama sadržaj eteričnih ulja verovatno zanemarljiv, i da kada biste ih uzimali tim putem, da ne bi ni došlo do poboljšanja zdravlja.

Prema dr Šulcu, dr Kristofer je nosio sveže bobice kleke u svojoj torbi za prvu pomoć. Onda je mogao da priprema čajeve i tonike od njih. Ako biljke držite u kapsulama, onda neće biti čudno što ste i dalje bolesni.

Nikad nisam sreo nekog ko se nije izlečio od infekcije bubrega/bešike/urinarnog trakta za više od jedne sedmice ili manje od toga

Kako se radi čišćenje bubrega? Ono je neophodno u programu za neizlečive bolesti.

Sastojci:

- sok od jednog limuna
- 500-1000 ml čiste negazirane vode
- malo aleve paprike
- javorov sirup radi ukusa (nije obavezno)

Petnaest minuta nakon što popijete tečnosti za čišćenje jetre, popijte 2 šolje formule za bubrege/bešiku. Takođe popijte i 1-2 šolje ovog čaja tokom ranog popodneva i predveče.

U svaku šolju čaja za bubrege/bešiku sipajte 35 kapi tinkture za bubrege/bešiku.

- U programu za neizlečive bolesti se tokom perioda od 30 dana, svakog jutra radi čišćenje. Moj predlog je da se smenjuju metode. Prve sedmice da se radi čišćenje jetre/žučne kese (opisano u prethodnom poglavlju), a druge sedmice čišćenje bubrega/bešike, i onda opet čišćenje jetre/žučne kese. Tako se redovno primenjuju obe metode.

Otrovi izlaze iz bubrega kada koristite ove formule sa svežim biljem

Rekli ste mi da ste videli bubrege koji izgledaju kao koralne strukture iz dokumentarnih programa o živom svetu.

- Nema sumnje u to. Izgledaju kao morske sase, poput onih okruglih igrački sa pipcima. Ima ih od malih i većih kamenja sa pipcima koji idu u svim pravcima, sve do onih velikih što liče na rogove jelena i koji su zaista ogromni.

Koliko, oko 2,5 cm možda?

- Mogu biti i 7,5 do 10 cm. Mogu narasti i zauzeti celu unutrašnjost bubrega kada ceo bubreg kristališe i postane čvrst i okamenjen.

Kako ste uspeli da ih vidite?

- Njih jedino možete videti na fotografijama, mrtvačkom telu i odstranjenom organu.

Mada opet, možda nekoj osobi jednostavno slabije rade bubrezi, a da pritom i ne zna u kakvom su stanju.

- Apsolutno. Mislim da nema čoveka čiji je bubreg u potpunosti čist. Ovi ljudi čije vam bubrege opisujem nisu ni znali da imaju probleme sa istim. Viđao sam i maratonce koji su mislili da su zdravi, a zapravo su im žučne kese bile kao teniske loptice, sjedinjene sa holesterolom i kamenjem.

I ti ljudi su umrli nesrećnim slučajem ili tome slično?

- Upravo tako.

Dakle, oni nisu ni znali da su im bubrezi oboleli. Sada je jasno zašto ne može da se ozdravi kad se uzme malo isušenih bobica kleke i par kapsula.

- Znate, veći deo dejstva biljaka se veoma lako može poremetiti. Zato je najbolje kada se koriste sveže. Ako ih koristite suve, neće biti efekta. To je jedna od prednosti tinktura. Kada pravite tinkturu, možete uzeti sveže bilje i staviti ih direktno u rastvor.

I tako sačuvate sve hemijske odlike date biljke.

- Većina lekara prirodne medicine i herbalista u svetu preporučuje tečne ekstrakte. Nažalost, kao što uvek kažem, ti ekstrakti su toliko slabi da su beskorisni. Ali kada se bubrezi pročišćavaju kvalitetnim lekovitim biljem, prosto je neverovatno šta sve može izaći iz bubrega, naročito ako je neko godinama imao infekcije, upale i razvitak kristalizacije.

Viđao sam želaste mase kako izlaze, sa nekim nitima na sebi. Veoma, veoma neprijatan miris se osećao.

Koliko neprijatan? Poput čega?

- Toliko da sam morao da zadržavam vazduh. Muka vam dolazi od toga. Zato i za sebe uvek morate nositi tinkturu od aleve paprike. Mnogo puta

su mi pacijenti donosili uzorak svog urina, kako bi mi pokazali šta je sve izašlo.

Kako rastvoriti kamenje u bubregu

Ovo je čuvena formula za rastvaranje kamena. Koristio ju je dr Kristofer, a dr Ričard Šulc ju je usavršio. Ona rastvara kamenje u bubrezima i celom urinarnom traktu. Godi zapaljenom tkivu i potpomaže glatkom i bezbolnom izlasku kamenja.

Sastojci formule su:

- 60 mg korena hortenzije
- 60 mg crvene konopljuše
- 30 mg korena belog sleza

Treba uzimati oko 150 mg ove mešavine, iseckane ili skroz isitnjene. Nemojte uzimati, ako je moguće, komercijalne verzije biljaka, već organski uzgajane ili divlje biljke.

Uzmite dva litra sveže isceđenog soka od jabuke. Po polovinu biljne mešavine stavite u po jedan litar soka od jabuke. Neka odstoje preko noći, a ujutru kuvajte i neka se krčka 15 minuta.

Nakon što se ohladi, iscedite jednu polovinu biljaka i popijte ceo jedan litar soka prvog dana. Pijte po 60 ml na svakih sat vremena. Prvog dana treba takođe da popijete i oko 1 litar čiste vode.

Druga polovina soka neka bude na tamnom i hladnom mestu. Promućkajte par puta tokom prvog dana. Sledećeg jutra iscedite biljke i popijte taj litar soka, po 30 ml na svakih sat vremena. Dnevno treba da konzumirate oko pola litre.

Tokom ta dva dana treba da popijete i oko 1 litar vode i isto toliko svežih sokova. Četvrtog dana je preporučljivo biti na postu na sokovima, konzumirajući duplo veću količinu i vode i sokova.

Tokom ovog perioda pijte samo vodu i sveže isceđene sokove, ali samo jedan dodatan litar prvog dana, i do dva dodatna litra drugog i trećeg dana.

Obično je dovoljno jedanput, ali ovu metodu možete ponavljati sedmično, dok se ne rastvori svo kamenje. Znajte da će se jedan veliki kamen sporije rastvoriti nego 20 manjih. Kod težih slučajeva možda bude bilo potrebno ponavljati postupak 2-3 puta.

Sledeće je ZABRANJENO: Nijedna druga vrsta tečnosti ne sme se piti, naročito ne alkoholna i gazirana pića (ni prirodna), crni čaj, kafa (bez kofeina ili obična), mlečni proizvodi i mineralni dodaci.

Ishrana: Hrana ne treba da sadrži ništa životinjskog porekla (samo 100% biljna hrana je dozvoljena), a najbolje je da pacijent sva tri dana bude na postu sa sveže ceđenim sokovima. Ako se ne posti, onda je potrebna sirova ishrana; konzumira se samo voće, voćni sokovi, povrće i sokovi od povrća. Najbolji su sokovi od: pomorandže, limuna i/ili limete i vode, brusnice, lubenice i kombinacije povrća sa šargarepom, peršuna, belog luka i korena đumbira. Tokom trajanja programa mogu se dnevno piti 2-6 šolja spomenutog biljnog čaja za bubrege i bešiku (1 šolja = 250 ml).

Ova metoda je pomogla jednoj rok-zvezdi da eliminiše mnoštvo bubrežnih kamenova

- Bio je to glavni pevač jednog rok benda, koji je živeo na viskiju i brzoj hrani. Dok je bio na turnejama, počeo je da mokri krv. Došao je na UCLA (Univerzitet Kalifornije) i izvršio rendgenske snimke, na kojima se videlo mnoštvo kamenja u bubrezima veličine zrna graška. Oni su bili uzrok krvarenja. Lekari su mu predložili operaciju.

Tog popodneva trebalo je da kupi gitaru, te je otišao u prodavnicu gitara, u kojoj je radio moj brat. Reče mu ovaj: „Moram da operišem bubrege".

Moj brat mu odgovori: „Slušaj, nisam siguran oko toga, ali moj brat je neka vrsta holističkog lekara", i dade mu moju vizit kartu. „Pozovi ga i vidi šta on može da uradi za tebe". Ja sam mu rekao: „Dođi ovamo". On je došao i primenili smo metodu koju sam do maloprе opisivao vašim čitaocima.

Dr Šulc je koristio beli luk protiv infekcije urinarnog trakta, kada ništa drugo nije moglo da pomogne

Da li ste uspeli?

- Bio je na duplo jačoj seansi. Mislio sam da ćemo za jednu sedmicu proceduru uraditi dva puta. Ali on je bio tu dva i po dana, zatim otišao nazad u UCLA, gde je na rendgenskim snimcima pokazano da je potpuno očišćen. Ni krvarenja ni kamenja više nije bilo.

Lekari su mu potom davali sve moguće vrste antibiotika i terapija, ali infekciju urinarnog trakta nisu mogli da mu otklone. Ja sam mu davao 4-6

češnjeva belog luka dnevno, plus formule za čaj i tonik za bubrege o kojima sam malopre govorio, i tako se izlečio. Nikad nisam video da beli luk ne deluje.

Lekari su navikli da za bubrežne infekcije koriste lekove bazirane na sumporu. Beli luk sadrži preko 80 različitih jedinjenja sumpora.

U Prvom svetskom ratu koristili su lekove sa sumporom. Držali su kod sebe paket sa sumporom, i kada bi neko bio ranjen ili zadobio opekotine, oni su samo po tom delu tela posipali sumpor, pošto je on mineral koji deluje protiv infekcija.

Recimo, Britanci su posle prvih šest meseci rata ostali bez sumpora, pa su razmišljali: „Koja biljka sadrži najviše sumpora?" I kao što sam rekao, u češnju belog luka nalazi se preko 80 vrsta sumpornih jedinjenja.

Počeli su da gnječe beli luk na mahovini, pa da ga primenjuju na rane. Broj infekcija rana zadobijenih u bitkama smanjio se za 50% zbog belog luka. On je dao bolji učinak nego bilo kakav sumpor. Zato su vlasti upitale Engleze da u svojim dvorištima zasade beli luk, tako da su dobili velike zalihe. Bio je to zvaničan engleski način lečenja rana u Prvom svetskom ratu. Samo bi iseckali luk, stavili ga na mahovinu, prljavu mahovinu, i onda naneli na ranu. Nijednom nije bilo infekcija i rane su zalečivali. Takva metoda se vekovima koristi. Jedini razlog što se danas ne koristi jeste taj što niko ne može da ostvari profit nad njim.

Da li organski uzgajan beli luk ima jače dejstvo?

- Da. Generalno, organski uzgajane biljke imaju više lekovitih sastojaka u sebi. Biljke mogu da se razvijaju i da stvaraju hemijske supstance samo u bogatom zemljištu. U jednoj prodavnici ovde prodaje se beli luk koji nema skoro nikakvog dejstva. Ali zato je organski beli luk neverovatan. Veoma je bogat sumporom. On je lek za sve. Ima široko antibiotičko dejstvo, i kod bubrega i za sve ostale organe.

Lažna upozorenja za bobice kleke po popularnim udžbenicima

U jednoj knjizi piše da velike količine bobica kleke iritiraju bubrege ili potencijalno nanose štetu. Tamo piše ovako: „Ovu biljku ne treba da koristi niko ko boluje od infekcije bubrega ili je nekada imao problema sa istima. Čak i manje količine kada se uzimaju duže vreme mogu izazvati tegobe".

- Pre svega, bobice kleke nisu vrsta biljke koju ćete dati nekom da je konzumira celog svog života. One se koriste za čišćenje i dezinfekciju

bubrega. Znam za ljude koji su nekoliko meseci koristili sveže bobice bez problema.

Ne bih preporučivao da se koriste više meseci, pošto one služe za uklanjanje infekcije i omogućavaju vam da mokrite. Ako ne budu imale učinka, to znači da ne lečite nešto što treba istovremeno lečiti.

Ako neko i posle jedne sedmice uzimanja bobica kleke i dalje ima infekciju bubrega/bešike, to znači da nam je potrebna neka druga vrsta lekovite biljke.

U istoj knjizi piše da mnogo starijih ljudi ima problema sa bubrezima, te da zato ljudi stariji od 65 godina treba da se konsultuju sa svojim lekarom pre uzimanja biljke.

- Oni apsolutno ne znaju o čemu pričaju. Ponovite mi njihovu prethodnu tvrdnju.

Kažu: „Velike količine bobica kleke iritiraju bubrege ili potencijalno nanose štetu".

- Pre svega, šta sad to znači „velike količine"? Pretpostavljam da su nekim pacovima ubrizgavali smrtonosne doze čistog ulja od kleke, pa su na osnovu tog eksperimenta izveli takav zaključak. Dakle, šta im to znači „velike količine"? Da li misle na jednu bobicu ili puna kolica? Nisu naveli konkretnu količinu, te njihova tvrdnja nema smisla. Treba da kažu da li se radi o 25 kapi tinkture, 50 ili 5000 kapi.

Takođe piše da kleka ne uništava gljivice i da se nikada nije pokazala efikasnom protiv gonoreje ili infekcija bubrega i bešike.

- To recite mojim pacijentima koji su se izlečili na ovaj način. Moj odgovor njima bi bio ovakav: „Da li mi možete pokazati istraživanja koja to potvrđuju?" Čak i u medicinskim časopisima i knjigama piše da eterična ulja kleke i medvеđeg grožđa uništavaju bakterije. Kleka se nalazi na spisku dezinfektanata urinarnih infekcija britanske farmakopeje. Na isti način je opisana i u starim knjigama.

A niko ne koristi sveže bobice kleke. Oni koriste osušene bobice koje liče na pilulice.

Voleo bih da dođete ovde kod mene na livade južne Francuske. Juče smo pravili tinkturu od kleke. Samo smo pokupili sveže bobice sa drveća i pomešali u blenderu sa najjeftinijom votkom iz lokalnog supermarketa. Dobili smo svetloplavo-ružičastu tečnost na površini; danas smo je probali i ukus je neverovatan (konzumira se po nekoliko kapi i to u slučaju teških

bolesti). Ne možete ništa slično kupiti u Americi. Ovo je jedna od najboljih stvari koju sam do sada napravio.

Mislim da ovo ima direktne veze sa onim što ste pričali o kvalitetu biljaka. Moramo ljudima objasniti da su najbolje sveže, tek obrane biljke. Nećete verovati kakav je njihov ukus. Neverovatan je. I uvek je tako. Što je svežije, to bolje. Jednostavno je. Tako sam uspeo da izlečim mnogo ljudi.

Kad otkažu bubrezi...

Učitelj dr Šulca, pokojni dr Kristofer, koristio je koren peršuna kao oblogu i kao čaj, za teška oboljenja bubrega. Tako je izlečio jednu ženu koja je bila u komi. Jedna druga žena nije mogla da mokri tri dana. Dr Kristofer joj je dao šolju čaja od bobica kleke i ona je odmah nakon toga otišla u toalet da mokri.

9. poglavlje

Pročišćavanje krvi

Sledi glavna formula za prečišćavanje krvi, u okviru programa za neizlečive bolesti. Formulu možete i sami pripremiti, čak i ako nemate sve potrebne sastojke.

Evo sastojaka:

- 2 dela cvetova crvene deteline
- 1 deo lobelije
- 1 deo aleve paprike
- 2 dela čaparala
- 1 deo soka od belog luka (napravite ga u sokovniku ili blenderu)

Gornjim sastojcima dodajte jedan deo bilo čega što imate pri ruci od sledećeg:

- Seme i koren čička
- Vinobojka
- Štavelj
- Mahonija
- Sok iz crvenog korena
- Imela
- Cvetovi vinke

Napravite tinkturu od ovih biljaka i svakog dana uzimajte 140-420 kapi zajedno sa vodom ili sokom.

VAŽNA NAPOMENA: Cvetovi crvene deteline moraju biti tamno ljubičaste boje. To je njihova boja kada imaju najjače lekovito dejstvo. Ako je osoba od koje ste kupili bilje čekala dok cvetovi nisu počeli da primaju braon boju, to znači da su supstance za čišćenje krvi već počele da nestaju iz cvetova i da se vraćaju u koren, ili su isparile u vazduhu. Nečiji život može zavisiti od svežine biljaka koje uzimate, i vremena njihovog branja.

Ovu tinkturu možete i kupiti, umesto da je sami napravite. Neke od ovih biljaka, poput imele, vinobojke, vinke, lobelije, crvenog korena i čaparala, nije odobrila FDA (Američka Uprava za hranu i lekove) za internu upotrebu.

Vi možete odlučiti da li ćete slušati njih po ovom pitanju, ili nekog ko je izlečio bolesne i umiruće. Na vama je izbor.

Pravljenje sopstvenog tonika za prečišćavanje krvi

- Ovo je veoma slično popularnoj formuli dr Kristofera sa crvenom detelinom, samo sa dodatim biljem iz Hoksijeve (Hoxey) formule i evropskih formula.

A da li može da se napravi čaj od toga, Ričarde?

- Čaj može da se napravi upravo od tih sastojaka. U tom slučaju, 25% čaja treba da bude od crvene deteline i čaparala, u odnosu 50:50. Ostalih 75% treba da čine jednake količine svih ostalih biljaka.

Odlučio sam da pravim ovu tečnu formulu, pošto se obično i koristi u takvom obliku; kao što je bilo u dane braće Lojd (Lloyd), koji su koristili samo tečne ekstrakte. Njima je rok trajanja 50 godina; već za 2 minuta mogu ući u vaš krvotok. Oni su koncentrisaniji zato što se koriste alkohol i voda kao ekstraktori. Pored toga, možete uzeti i nešto poput soka od belog luka ili soka iz crvenog korena, a Hoksi tonik će i dalje ostati tečan.

Ali, onda su svi prešli na uzimanje kapsula, što se danas pak smatra normalnim. A to nije normalno i ne može dobro da funkcioniše.

Čitaoci koji žele, mogu da pomešaju sve biljke sa alkoholom i da naprave tinkturu. Sve što treba da se uradi jeste da se biljke pomešaju u odnosima koje sam gore naveo.

Šta ste rekli, kako čaparal deluje?

- Rekao sam da zbog njega tumori ispadaju iz tela. To je neverovatno. Tumori ispadaju iz tela. Indijanci su ga koristili za tu svrhu. Oni su znali. Znali su da od čaparala tumori nestaju.

Kada budete nabavljali bodljikavi jasenak za ovu formulu, pobrinite se da to bude upravo on. Od njega usta treba da vam utrnu i da vas bodu; u suprotnom, to nije bodljikavi jasenak.

Kritike crvene deteline, koja uništava kancer, od strane ljudi koji je <u>nikada nisu koristili</u>

U jednoj knjizi o lekovitom bilju koju je izdao Rodale Press piše da crvena detelina nije mnogo cenjena od strane stručnjaka. Evo šta kažu: „Uprava za hranu i lekove kaže da ne postoji dovoljno dobar dokaz da crvena detelina ima bilo kakvo lekovito dejstvo. U knjizi 'New Honest Herbal' dr Varo

Tajler piše da crvena detelina ne leči rak: 'Jednostavno to ne potvrđuju činjenice', kaže on." Ali u istoj knjizi dalje piše da je Nacionalni institut za lečenje raka otkrio nekoliko vrsta antitumornog dejstva ove biljke. Vaš komentar?

- To su besmislice. Ponovo kažem, da su ti ljudi videli na delu crvenu detelinu kako leči rak kod ljudi, i u lečilištu, kao što sam ja video mnogo puta, onda ne bi davali tako neozbiljne izjave. Radi se o ljudima koji nikada, ali nikada nisu lečili ljude kao što to ja radim, ali uprkos tome, oni opet daju neke izjave koje smatraju svojim stručnim poljem.

Bilo da se hemijskim analizama utvrdi ili ne utvrdi postojanje antitumornih jedinjenja crvene deteline, to ne znači da njih nema. Ne može se nikako odbaciti 400 godina prakse sa ovom biljkom. To što neki naš laboratorijski instrument ne očitava da nešto postoji, ne znači i da stvarno ne postoji. Na primer, pre 20 godina naučnici su govorili da je polio vakcina sterilna, ali sada znamo da nije.

Kada su napravili polio vakcinu tokom 50-tih godina 20. veka, uzeli su je i pročistili. Bila je pravljena od svinjskog gnoja; očistili su je tako da je postala sterilna, činilo se, osim za antitela polio-virusa. Tokom 70-tih, kada su ponovo vršili ispitivanja, pronašli su 149 živih virusa koje medicinska oprema iz 50-tih nije mogla da detektuje.

Nauka je ograničena i potpuno zavisna od kvaliteta i preciznosti opreme koje u datom momentu poseduje. Svaki naučnik koji za ozbiljno uzima njihove procene zaista je neznalica. Opet, posle 20 godina naučnici će shvatiti u čemu su pogrešili. Crvena detelina proređuje krv i poboljšava cirkulaciju; samo je to dovoljno da se izleči rak u mnogim slučajevima.

Savet od dr Džona Kristofera, učitelja dr Šulca, o korišćenju lista bokvice protiv trovanja krvi.

Čovek je došao kod dr Kristofera sa rukom koja je bila otečena od inficirane rane. On je posekao ruku nožem. Dr Kristofer je napravio oblogu od bokvice i postavio na ranu, držao je vlažnom, i za nekoliko dana ruka je ozdravila. Prijatelj od tog čoveka je imao sličnu ranu, otišao je kod lekara zvanične medicine, i ruka mu je bila odsečena.

Jedna žena je isekla nogu na školjci i njena noga je otekla, tako da je bila duplo veća. Umirala je od bolova. Ponovo je obloga od bokvice iscelila ranu. Bokvica je takođe dobra za neutralisanje otrova od ujeda pčele.

Jedan čovek je imao ukočenu vilicu od infekcije. Dr Kristofer je upotrebio tinkturu od lobelije, stavio je 4 kapi na njegov jezik, i vilica je ubrzo mogla da se pomera. Onda je uzeo oblogu od bokvice i otrovi su izašli iz rane koja je nastala ubodom zarđalog čekića.

10. poglavlje

Rak dojke

Slučaj 75-godišnje žene sa teškim rakom dojke

Ukratko o ovom slučaju može se videti na video snimku br. 10. Radi se o ženi koja nije mogla da ode na operaciju zbog svojih godina; operacija bi je mogla ubiti. To je bio najgori slučaj raka dojke koji je dr Ričard Šulc ikada video. Na video snimcima dr Šulc opisuje specijalne vrste kašnih obloga koje je koristio za lečenje raka dojke (pripremanje kašnih obloga objašnjeno je na str. 339). Evo šta se dešavalo kada je ova žena prešla na prirodan način lečenja.

U sledećim pasusima biće dosta reči o krvi. Pa šta? Da li biste više voleli da umrete na čistoj i urednoj bolničkoj posteljini dok monitor pored pokazuje ravnu liniju otkucaja srca, ili biste pre izbacili iz sebe odvratne otpadne produkte i mrtve ćelije raka, i posle toga živeli srećno?

Rak je uništio njene dojke. Tumor je izgledao poput neke čudne krofne prikačene na njene grudi. U sredini je bila rupa koja je dosezala skoro čak do kostiju

- Tumor na njenim grudima počeo se ljuštiti nekoliko sedmica nakon što smo počeli. Krajevi tumora su počeli da se odvajaju od ostatka. Morate znati da više nije bilo bradavice, i na vrhu njenih grudi nalazilo se nešto slično krofni prikačenoj na grudi. Tako je otprilike izgledalo; ne mogu bolje da vam opišem. Ličilo je pomalo na lanac kobasice. Na ivicama gde bi žena dodirivala, izlazila je krv.

Veoma ju je bolelo. „I dalje ćemo samo nanositi ovu oblogu. Izdržite". Posle toga je tumor postao dosta labav. Krajevi su počeli da se skroz otkačinju, sve dok se polovina tumora nije odvojila. Tu su se nalazile nekakve belkaste niti, neka vrsta žilavog tkiva koje je išlo od tumora ka njenim grudima. Ali, žena je nastavljala da se leči.

Zatim je tri četvrtine tumora otpalo, a onda je skoro i ceo otpao... tada je ova žena htela da ode kod hirurga da joj to odstrani, jer je bilo odvratno. Ja sam rekao „Ne!", pošto je htela da odstrani veći deo tumora. Rekao sam joj: „Ne, samo se vi držite."

Govorio sam joj da samo drži obloge koje sam joj davao. Tako je i uradila, te je ceo tumor otpao. Malo ga je povukla pre vremena, te je došlo do malo većeg krvarenja. Ali, zato smo koristili dosta aleve paprike protiv krvarenja. Znate, kada je ovo otpalo, ostala je rupa.

Da li je rupa dosezala do kostiju?

- Da, jeste. Grudi su joj bile prosečne, srednje veličine. U njih je mogla da stane šaka savijena u pesnicu; toliko tkiva je nedostajalo. Ali, vremenom, sve se to vratilo uz pomoć kašnih obloga.

Ponovo je izraslo?

- O, da. Ostalo je ožiljnog tkiva i više nije bilo bradavice.

Nije izrasla?

- Umesto bradavice nalazi se malo ožiljno tkivo. Izgleda bolje nego kada se uradi odsecanje dojke. Najbolje od svega je što sada zna da se sama izlečila. Mislim da je to bio najveći tumor koji sam ikada video. Ličio je na kobasicu koju su kupovali moji roditelji; zvali smo je jetrena kobasica. Strašno je izgledalo, onako kao uvijeno u neki lanac.

Da je otišla na operaciju, oni bi joj odstranili tumor, zar ne?

- Da, odstranili bi tumor, ali verovatno bi odsekli i deo limfnih žlezda, i sve bi bilo skoro isto, osim što bi možda trauma kroz koju je prošla bila manja. Problem je u tome što će se posle toga rak stalno iznova pojavljivati na dojki ili materici. Ovako je makar sigurna da je uništila rak. Sve metode čišćenja organizma je prošla i sve što je potrebno da telo odbije rak.

Svo tkivo njenih grudi je zaraslo. Sve se popunilo. Samo joj je jedna dojka malo manja od druge. Nije iste veličine kao ona.

Obnova tkiva dojke koju je uništio rak

Koje vrste kašnih obloga su izazvale zarastanje tkiva?

- Koristili smo dosta aloje, uglavnom istu vrstu kašne obloge, od bresta i aloje. Zapravo, i pre nego što je tumor nestao, tkivo je već počelo da se obnavlja.

Kada sam je prvi put video, imala je tu krofnastu tvorevinu na sebi. U sredini toga je bila rupa koja je verovatno dosezala sve do rebara. Bar ja

tako mislim. Nisam stavljao prst unutra, ali mogao sam videti dubinu negde do rebara. Ipak, još pre nego što je tumor otpao, veći deo te rupe je bio popunjen. Zapravo, kada je nestao, njene grudi su izgledale skoro isto kao da su zdrave, samo bez jednog dela kružnog tkiva na sebi, ako se može tako reći. Nije ostalo mnogo tkiva da se popuni nakon što je tumor potpuno otpao.

A kako je izgledao kada je otpao?

- Ovaj je bio crvenkaste boje. Znate, ako možete zamisliti, imao je boju poput ruke bez kože. Nije bilo nikakve kože na njemu. Izgledalo je poput bića bez kože. Možda kao jedna ljuta papričica, ili tako nešto. Mada ne baš toliko crvena, više je bio beo sa crvenom bojom u sredini. Na njemu je bilo dosta krvi i gnoja, kao i malo veoma grubih i crnih dlaka.

Iz sredine i na ivicama je malo krvarilo. Zabrinula se zbog krvarenja, pošto ono prosto nije htelo da stane. Naravno, u tom slučaju se primenjuje aleva paprika i internim i spoljnim putem.

Sudeći po mom iskustvu, aleva paprika ne peče mnogo kada se stavi na grudi koje krvare

- Beli luk je najbolji u mnogim stvarima. Ali aleva paprika je ta koju sam koristio kod krvarenja. Možda sam već spominjao da je mojoj supruzi pukla jedna vena tokom porođaja sa našim sinom Arturom. Došlo je do obilnog krvarenja. Za manje od jednog minuta istekla je bara krvi veličine volana u kolima. To je poprilično velika količina, reklo bi se, pola litra.

Ja sam odmah išpricao 175 kapi tinkture od aleve paprike u njenu vaginu, po usnama vagine i svuda okolo. Momentalno je krv počela samo da curi kap po kap, i potpuno se zaustavila za oko četiri sekunde. Njoj se zapravo jedna uklještena vena rascepala. Aleva paprika uvek deluje, i to veoma brzo.

Mlada žena se izlečila od raka dojke za deset dana

Molim vas, recite mi nešto više o slučaju žene koju ste spominjali na video snimcima, i koja se izlečila od raka za nekoliko dana.

- Naravno. Marijana je imala tada oko 23 godine. Došla je kod mene sa zloćudnim tumorom na levoj dojki. Rekao bih da je bio veličine golf loptice. Išla je kod tri hirurga u različitim bolnicama, i svi su joj rekli da treba da uradi odsecanje dojke. Rekli su joj da je minimum potrebno da se uradi

potpuna mastektomija (odsecanje dojke), dok je jedan predlagao radikalnu metodu odstranjivanja dela limfne žlezde i mišićnog tkiva.

A koliko joj je ostalo vremena do operacije?

- Par dana. Hteli su da je operišu za 2-3 dana, te sam zato rekao: „Hajmo odmah na posao".

Bila je apsolutno savršen pacijent. Radila je naporno, 19 sati dnevno, i za 6-7 dana jedva da je mogla da primeti bilo kakav grumen. Otišla je ponovo kod lekara koji su joj rekli da se tumor smanjio za 50%, ali svoju dijagnozu i dalje nisu hteli da izmene. Rekli su joj da se tumori neki put tako čas smanjuju, čas povećavaju. Otišla je ponovo kući i radila još napornije, i za 10 dana konačno se skroz izlečila. Kada je otišla tamo, nisu ništa mogli da joj nađu na grudima. Nestalo je, gotovo. I to je to što se tiče te priče.

Ponekad se rak dojke razloži iznutra, a ponekad izađe spolja kroz grudi

Ričarde, koliko često vidite da rak dojke izađe spolja kroz grudi? Da li je to redak slučaj?

- Ne, nimalo redak. Ako bih morao da procenjujem, rekao bih da je odnos 50:50. Izgleda kao da polovina njih ide kroz sistem, a druga polovina ne može. Baš je takva situacija iako koristim uvek iste kašne obloge. Ono što radite u cilju lečenja prosto stimuliše organizam i protok krvi na bilo koji način koji je tada moguć.

Kod žena koje se ne leče kod vas, da li i njima tumor izađe spolja, kao deo razvitka bolesti?

- Da, ponekad izađe direktno iz tela. Problem je u tome što ako se ne leče prirodnim putem, onda tumor neće otpasti. Ostaje tu.

Hoćete da kažete da samo tako stoji i nastavlja da raste?

- Ima ljudi koji su decenijama živeli sa zloćudnim tumorom koji im visi sa grudi. Ti tumori se samo pojave na površini i ostanu. Čak mogu i rascepiti kožu i izaći, ali neće otpasti. U tome je suštinska razlika. Oni neće otpasti sa tela osim ako nešto ne preduzmete.

Koliko velik može biti rak dojke?

Da li ste nekada videli tumor toliko veliki da prekriva čitavu dojku?

- O da, video sam ih i kako izlaze; ništa nije od dojke preostalo osim kože. Toliko su bili veliki.

Dakle, dojka se pretvorila u jedan veliki tumor.

- Upravo tako. Rak se hrani zdravim tkivom, tako da cela dojka postane tumorna. Tako da kada tumor otpadne, ostane otprilike 10% dojke, veoma mali deo. Ali ono što je zanimljivo jeste da nakon izvesnog vremena, naravno uz ožiljna tkiva, nastane neko blaže udubljenje i na kraju se popuni mesom.

Mislim, to je zaista zadivljujuće. Znam za mnoge žene kojima je tumor tako ispao sa grudi i onda ostala ravna dojka. Ali nakon 6-8 meseci dojka postane ponovo skoro istog oblika kao pre, sa manjim ulegnućem na sebi.

Kako uzrokovati regeneraciju dojke?

Šta radite pa se dojke regenerišu?

- Pa, glavna stvar je u tome da se vodi zdrav način života i da se nastavi sa brigom o dojkama. Drugim rečima, iste lekovite biljke imaju jedno dejstvo nad njima kada je tumor prisutan, a drugačije kada nije.

Lekovito bilje koje se nanosi izvlači tumor i odstranjuje ga iz tela. Ali, kada nema tumora, one ne čine ništa. To je jedno od onih izvanrednih dejstava biljaka. Isto to lekovito bilje, kada se tumor naprasno odstrani, neće više imati isto dejstvo. I onda, samo nastavite da ga koristite dok ne budete 100% sigurni da je sve nestalo i ozdravilo.

Nakon toga, i dalje nastavljate sa masažom i sa hidroterapijom, što naravno, dovodi krv i čini da se tkivo obnavlja. Isti program koji uništava i odstranjuje tumor leči i obnavlja dojke.

Mnogo ljudi prekine sa programom čim tumor otpadne, što je velika greška

Da li postoji još nešto posebno što potpomaže regeneraciju? Aloja možda?

- Apsolutno. Veoma je bitna i ishrana. Neka sokovnik bude u punoj radnoj snazi.

Da li nekada koristite obloge sa sokom od šargarepe na dojke, ili nešto slično?

- Pa da, svašta sam koristio. Uvek govorim ljudima da mesnati deo koji ostane u sokovniku, nakon dobijanja soka, da ga malo navlaže sokom i nanesu na telo.

Znači čak i to stavljate na grudi?

- O, apsolutno. Sok od šargarepe, pšenične trave, jabuke... sve, što da ne? Nemojte ništa bacati. I to je hranljivo; prija koži, pročišćava je i detoksikuje.

Da li od vinobojke peče koža nakon što se tumor odstrani?

- Ne baš. Da bi opeklo kožu, morali biste da iseckate svežu vinobojku i da je koristite u tako svežem stanju. Pa čak i tad neće mnogo peći zdravo tkivo. Možete staviti i vinobojku i beli luk na zdravu dojku, i neće doći ni do kakve veće promene. Morali biste mnogo veliku količinu da stavite da bi moglo da opeče zdravo tkivo.

Ove biljke odstranjuju rak i pojedu svo nezdravo tkivo u vašem telu. Ali zato kada ste zdravi, iste te biljke imaju mnogo blaže dejstvo. Video sam to stotinu puta i zaista deluje impresivno.

Kako znate kada se tumor sprema da otpadne?

- Slično je kao bebin zub koji se klima, i koji ne želite pre vremena da odstranite. Samo nastavljate da primenjujete lekovito bilje, ono sve više otpada, i vremenom, uz manju pomoć (naravno, ponekad je potrebno da se vuče i poteže), steknete dobar osećaj za pravo vreme.

Jednostavno se igrate. Vremenom steknete osećaj kada možete prosto da trgnete tumor. Oni postanu toliko klimavi, da ih možete samo otrgnuti. Obično kada se to desi, dođe i do manje povrede na tom delu tela. Tada nastavljate da primenjujete pročišćavajuće biljke, mada možete da počnete i sa biljkama koje umiruju kožu, poput aloje. Gavez je takođe izvanredan, te možete čak i napraviti obloge sa gavezom, alojom i brestom.

11. poglavlje

Rak grlića materice

„PAP testovi su osmišljeni da biste više puta išli kod lekara."

Zar ne mislite da PAP testovi štite zdravlje žena?

- Ne, nikako. Oni prisile žene ili da rade biopsiju ili operaciju nad matericom i pre nego što se javi bilo kakav problem. Sam PAP test može da izazove takvu upalu organa da ćete loše proći na sledećem istom takvom PAP testu.

Oni se dele na pet kategorija: 1, 2, 3, 4 i 5. Kategorija 1 je ništa, znači da ste dobro. Kod kategorije 2 ginekolozi vam kažu: „Pa znate kako je, ima ovde jedan problem". Sve preko kategorije 2 znači da je prisutno zapaljenje.

Pritom, ovde se ne radi o fazama razvoja raka, već kategorijama PAP testova. Takvo zapaljenje može nastati zbog jednog polnog odnosa, kada penis udari u matericu. Zapaljenje može dalje nastati od lošeg tampona. Ili samo od uzimanja antibiotika koji su doveli do pojave manje gljivične infekcije...

Vi čak ne znate ni uzrok zapaljenja, a lekar vam već kaže: „Pa, došlo je do zapaljenja, bolje da idemo dalje. Hajde da uradimo biopsiju". Nekada je biopsija značila „uzimanje malog dela tkiva". Sada se radi neka „kupasta biopsija", koja podrazumeva zamrzavanje i zatim odstranjivanja dela grlića materice.

„Moje mišljenje je da žene nikad ne treba da rade PAP testove. To je samo način da ginekolozi zarade novac."

- Oni odstranjuju ceo vrh grlića materice, pa onda pomisle: „Pa što bih radio biopsiju? Verovatno ćemo naći rak. Bolje je da odstranimo ceo grlić, i tako odjednom uradimo dva posla. A ako ne uradimo, vremenom će verovatno dobiti rak".

Ako bi ta žena posle pet godina otišla na pregled i uvidela da ima rak, mogla bi da tuži lekare zbog nepravilnog lečenja u slučaju da nisu uradili biopsiju. Tako da lekari imaju opravdanje da urade pun postupak.

Kod mene je dolazio veliki broj žena koji je prošao tu proceduru samo zato što su na PAP testu imali kategoriju dva. Recimo, prosečna žena koja dođe kod mene misli da ima rak zato što je na PAP testu imala kategoriju dva. Ja onda njoj dam medicinsku literaturu da pročita šta piše o kategoriji 2 PAP testa, gde piše: „Upala materice". Pa znate kako, možete povrediti ruku, i odmah dođe do upale. To je sve što to znači. Rekao bih da 99% žena koje čitaju ovo nemaju rak, već samo upalu.

Čak i kategorija 3 na PAP testu ne znači da imate rak. To samo znači da je prisutna upala opasnija i da postoje ćelije koje su potencijalno ćelije raka. Dakle, i dalje ne znači da imate rak.

Kategorije 4 i 5, naravno, znači da postoje ćelije raka. Međutim, kod mene je dolazilo na stotine žena sa takvom dijagnozom koje su se izlečile pročišćavanjem i detoksikacijom tog dela tela.

Ipak, retki su slučajevi žena sa kategorijom 4 i 5, pošto čim dostignu kategoriju 2 ili najviše 3, lekari već urade biopsiju ili odstrane grlić iz materice. A taj grlić jeste ulaz ili vrat materice. To je njen otvor koji mora da se proširi kada se žena porađa.

Tako da gore opisani postupak može samo da negativno utiče na vašu buduću trudnoću i polne odnose, kao i kontrolu rađanja ako koristite kontraceptivno sredstvo, i mnoge druge probleme. Naravno, tu je i opasnost od upale i oboljenja koje može dovesti do nastanka raka.

„Ja baš i nemam poverenja u savremenu medicinu. Ako ste imali prilike da vidite na kakve se sve načine žene 'kasape', onda ni vi ne biste imali poverenja."

- Kod mene je dolazila neka žena koja je imala ljuspasto tumorno tkivo u materici. Reč je o opasnom kancerogenom tumoru. Predložio sam joj da se leči na prirodan način. Ali njen onkolog joj je rekao ovako: „Dobro, kako hoćete, lečite se prirodnim putem, ali nam bar dopustite da uradimo lokalizovanu radioaktivnu terapiju. Da zracima spržimo taj tumor, da ga smanjimo ili uništimo, a posle toga ako hoćete, lečite se prirodnim putem." Mnogo sadašnjih onkologa tako govori.

A šta je loše u tome? Izgleda mi logično.

- To lokalizovano zračenje vam je poput pucnja iz puške sačmarice (kod koje sačma izleće na sve strane). Dakle, ništa tu nije lokalizovano.

Kako to nije?

- Nije, jer oštećuje i sva okolna tkiva. Žena o kojoj vam govorim je prošla kroz terapiju zračenja. Nisam mogao da je odgovorim od toga. A oni su joj spržili zidove između debelog creva (rektuma) i vagine, tako da su iz vaginalnog otvora počele da izlaze fekalne materije. Da, to je ta prava lokalizovana terapija! To je njihova metoda zračenja – „naučna", „visokotehnološka", laserska metoda „pametne prateće bombe".

Napravili su rupu?

- Pa bilo bi bolje da su joj stavili malu količinu C-4 eksploziva. Mislim, oni su joj doslovno razneli telo. Uništili su te zidove, i šta su dobili? Dobili su da fekalne materije izlaze kroz vaginu. To je baš „odlično" kada je reč o infekciji i raku. I ova žena nikada nije imala prilike da se leči prirodnim putem. Više nije živa.

Ali lekari objašnjavaju to na sasvim drugačiji način, kao da je to dobro. Čak im i ja poverujem.

- Cela ta mašinerija izgleda dobro, tehnologija im je fina, nerđajući čelik im blista, i sve miriše na izopropil-akohol; mislim, oni imaju najbolji marketing na svetu!

U budućnosti će se ljudi smejati kada pomisle na ovo doba, mada će pre toga plakati. Ovo doba je jedno od najvarvarskijih doba. Tada će ih zvati „Mračno doba medicine".

Znam za žene koje su uradile samo biopsiju, dakle čak ne ni operaciju grlića materice, od koje su kasnije dobile tako opasnu infekciju da su morale da se podvrgnu hirurškom uklanjanju materice. Odstranjena im je materica. Bilo je 26-godišnjih žena koje su to doživele. Pre toga su govorile da će ići na biopsiju jer su na PAP testu dobile kategoriju 2, što znači da su imale samo upalu.

Tako je ova žena uradila biopsiju, dobila upalu i posle toga infekciju. Završila je na intenzivnoj nezi, gde su joj odstranili grlić, matericu i jajnike. Odstranili.

Ne postoji jednostavna operacija. Znate, gledao sam ljude kako jedva čekaju da odu na operaciju, a onda dobiju infekciju, završe na intenzivnoj nezi i skoro da umru.

Imao sam pacijenta sa groznicom koja je trajala duže vreme. Lekari su znali da nešto nije u redu. Otišao je u bolnicu; tamo su mu dali lekove protiv groznice, od kojih se ona pak samo pogoršala. Pao je u komu, te su ga odveli na intenzivnu negu. Prsti na rukama i nogama su mu postali crni od gangrene. Lekari su mu amputirali sve prste, a umro je jednu sedmicu kasnije od groznice.

Zato je pokojni dr Mendelson govorio: „Ako ste bolesni, šta god da se desi, nemojte ići kod lekara konvencionalne medicine, nemojte nikada kročiti u njihovu bolnicu". A on je bio jedan od nekadašnjih najboljih lekara u Americi. Ja mu verujem.

„Jedna žena je mislila da samo prolazi kroz teže životne periode. Ali, ona je imala rak grlića i tela materice."

- Kod mene je dolazila i jedna 34-godišnja žena, sekretarica po zanimanju. Mislila je da samo prolazi kroz teže životne periode. Ali, ona je imala rak grlića i tela materice. Imala je porodičnu istoriju te bolesti. Mnogo je patila. Rekli su joj da se „tumor razvio", mada nisu ni znali koliko je rak napredovao. Mislili su da je već metastazirao na druge organe. Hteli su da je otvore, pročiste, urade operaciju, i verovatno primene hemoterapiju i malo zračenja.

Srećom, naišla je na spasenje. Primenjivala je celokupni program za lečenje neizlečivih bolesti, primenjivala je specijalne tuševe i supozitore (umetke) o kojima ćemo kasnije nešto reći, kao i posebno lekovito bilje za hormonalnu ravnotežu, o kojem ćemo isto kasnije govoriti. Prvo smo primetili da je krvarenje bilo sve ređe, što je dobar znak.

Potom je došlo do smanjenja grčeva u materici, koji su inače veoma bolni. U roku od tridesetak dana više nije bilo ni krvarenja, ni izlučivanja, ni bolova. Sve je uradila što treba da bi se pokrenula cirkulacija krvi, obloge sa ricinusovim uljem, tuševe, sve. Morali smo i creva da joj pročistimo, što je veoma bitno, jer je imala zatvor. Creva se i nalaze oko materice. Sigmoidni deo debelog creva se penje uz jednu stranu, obavija oko vrha i ide gore, a rektum se nalazi odmah ispod toga.

Mi mislimo da su naši anatomski delovi odvojene celine, međutim, oni su svi povezani. Matericu okružuju creva. Sada zamislite da se u njima nalazi 2,5 kg viška fekalnih materija i malo divertikulozne hernije prošarane fekalijama. Sve to pritiska i gura matericu, koja zatim počinje da otiče, i na kraju da boli.

„Kod 80% žena sa bolovima tokom menstrualnog ciklusa koje dođu kod nas, nakon pročišćavanja creva, ti bolovi nestanu."

- Materici morate dati malo prostora; videćete koliko će vam biti lakše nakon čišćenja creva, pošto je sigmoidni deo vašeg debelog creva verovatno pre toga pritiskao matericu i suzio je na polovinu njene veličine. Možda čak budete primetili i olakšanja tokom ciklusa i tome slično.

Deo materice može biti toliko pritisnut da to utiče na reakciju vaših hormona. U svakom slučaju, neophodno je uraditi prečišćavanje materice, creva i jetre.

Nakon dva meseca, žena o kojoj smo govorili htela je da ode kod lekara. Dugo vremena sam je ubeđivao da ne ide. Posle tri meseca je ipak otišla. Rekli su joj da više nigde ne vide rak. Jedino je i dalje izlučivala iz tela dosta one tvrde tvari iz jetre.

„Donela je u moju kancelariju komade mrtvog tumora u teglama, koje je njeno telo izbacilo iz sebe."

Kakve komade?

- Liče na jetru. Prvo je mislila da su to krvni ugrušci, ali smo onda primetili i pravo tkivo na tome. Donela ih je u moju kancelariju u teglama. Bilo ih je podosta.

To su komadi crvenkasto-crnog tkiva sa malo belkaste tvari na sebi. Iznutra je izgledalo poput graška. Radilo se o raku kojeg je telo izbacilo. Tako da smo posle baš pojačali program lečenja. Posle tri meseca je ponovo otišla kod ginekologa, koji joj je rekao da ničeg lošeg nije ostalo. Nije bilo ni raka grlića ni tela materice, ali su joj rekli ovako: „Al' znate, ipak je možda nešto ostalo. Trebalo bi da uradimo biopsiju".

Ne odustaju. Oni jednostavno ne odustaju. Čak i kad vide da je došlo do izlečenja, i čak kad su već uradili biopsije i videli da nema raka, da je osoba potpuno izlečena, oni opet kažu: „Mora da je bila loša dijagnoza ili je došlo do spontanog povlačenja raka". Oni neće priznati da se rak može izlečiti bez upotrebe zračenja, hemoterapije ili operacije. Zapravo, oni nikada neće priznati da se neko izlečio od raka.

Najbolje od svega je što se to desilo pre četiri godine. I od tada do danas ova žena nije imala nikakvih problema sa zdravljem. Sada nastavlja da radi, znate, održava svoje zdravlje.

Bila je poprilično zdrava osoba, ali očito da ovaj rak grlića materice nastaje zbog neizbacivanja otpadnih produkata iz tela. Kao kada se slivnik zapuši. Sve se vraća u creva, divertikule se pune fekalnim materijama, a one koje su već bile tu počinju da cure. To se naziva divertikuloza, koja izaziva kasnije infekciju sveg okolnog tkiva.

Koliko je bio opasan njen rak?

- Veoma opasan. Zahvaćeni su bili i grlić i deo sluzokože materice. Verovatno je išlo toliko duboko da je zahvatilo i druga tkiva. Drugim rečima, došlo je do metastaziranja, možda čak sve do creva. Ali, sada je ozdravila.

A evo još jedne zanimljivosti. Po zanimanju je bila sekretarica. Šta je ona onda radila? Po ceo dan je sedela. A kada žena sedi, to znači da pritiska i matericu. Nosila je na sebi tipični kancelarijski deo odeće od najlona, tako da vazduh nije mogao da cirkuliše tuda. Blokira se cirkulacija. Najlonske čarape prekidaju protok limfe. One su blokatori limfe.

Znate, ako bi žene htele, trebalo bi da počnu ponovo da nose svilene čarape sa podveznicama. To je zasigurno bilo zdravije nego ovo danas. Nosite odeću koja sadrži više prirodnih vlakana. Imajte na umu da se najlonske čarape prave od nafte; prave se od sirovog ulja, tj. benzina. Dakle, ovde se radi o petrohemijskim materijama naslonjenim tik do našeg tela.

Prvi korak u lečenju raka grlića materice: biljni umeci

- Tokom ovog programa lečenja, žene mogu da biraju između dve vrste prirodnih umetaka. Jedan predstavlja jednostavno ubacivanje belog luka, dok je drugi domaća biljna smesa.

Obično im kažem da jednu sedmicu koriste beli luk, a onda te biljne umetke sledeće sedmice. Ili mogu 6 dana da koriste beli luk, onda jedan dan da pauziraju, pa sledećih 6 dana biljne umetke. Takođe, može na primer, da se u ponedeljak koristi beli luk, u utorak biljni umeci, pa u sredu opet beli luk, i tako redom. Mogu same da biraju kako im odgovara. Ali, minimum je da se koristi 6 češnjeva belog luka i 6 biljnih umetaka.

Krenimo od belog luka. Radi se u tri faze. U prvoj fazi (prve noći) jednostavno ubacite beli luk. Sledeće noći ga ubacite izgnječenog. A od treće noći pa nadalje, beli luk iseckate na kriškice. Svaka sledeća faza je intenzivnija od prethodne.

U prvoj fazi uzmete jedan poveći češanj belog luka, oljuštite ga i ubacite uveče u vaginu, a izvučete sutradan ujutru. Da biste ga izvadili, dovoljno je samo da ustanete; on onda izađe, i vi ga izvučete. Koristite beli luk koji je bar veličine vašeg palca. Zatim...

U drugoj fazi uzmete isto poveći češanj belog luka, oljuštite, pritisnete i izgnječite, kako bi se alicin iz luka hemijski aktivirao. Alicina nema u belom luku, osim ako ga vi ne stvorite. To jest, nema ga u luku na početku. Postoje samo suve vlaknaste ćelije i tečne kisele. Kada iseckate ili zgnječite beli luk, onda kiselina naprska vlakna, pa se kao rezultat te hemijske reakcije stvori alicin. Beli luk nema efekta sve dok ga ne iseckamo, izgnječimo ili dok ne počnemo da ga žvaćemo. Zato beli luk ne miriše mnogo sve dok ga ne „aktivirate".

Alicin nastaje iz trenutne hemijske reakcije kiselina koje se rasprsnu po vlaknima luka. Zato on nema miris odmah na početku. Ali zato kada ga iseckate, onda odjednom, postali ste hemičar u sopstvenoj kuhinji. Zato pritisnite beli luk, izgnječite ga i onda ubacite.

Nakon gnječenja i ubacivanja luka, 99% žena ne oseti ništa u vagini. Ubacite ga uveče i izbacite sutra ujutru.

Trećeg dana izgnječite beli luk i isecite ga nožem sa bočnih strana. Tako se stvara još alicina. Poneke žene, kada ubace ovakav beli luk, tokom prvih 5 minuta osećaju blago golicanje, ali ništa strašno. To je sasvim uobičajeno i ne može da naškodi. Ako vam je teško to da trpite, onda izvadite taj luk i ubacite drugi koji ste manje seckali i manje gnječili. Stavite ga uveče i izvadite sutra ujutru.

Radite tako 6 dana, te u vaginalnom području neće ostati nijedna bakterija, nijedna gljivica, i nijedan virus. Smanjiće upalu, a kod onih sa rakom, uništiće tumore.

Trećina američkih medicinskih istraživanja u vezi sa belim lukom rađena je da bi se proverio njegov efekat na rak – naravno, o ovome se nigde ne govori. Beli luk se smatra zvaničnim lekom u mnogim državama sveta, gde je on stavljen na listu farmakopeje za lečenje skoro svega, od srčanih oboljenja do raka.

Nestali beli luk?

Nekoliko naših gledalaca su pisali i zvali, da kada su poslušali vaš savet i ubacili sveže češnjeve belog luka, da su im oni ostali unutar vagine.

- To je zato što su koristili premali češanj belog luka. On treba da bude veliki, a kada kažem to, mislim baš na VELIKI, veličine vašeg palca i ne manji od njegove polovine. Mali češnjevi mogu da ostanu unutra i onda teško da se izvade, dok veći lepo stanu unutra i lako se vade. Ali ako ubacite mali češanj i on nestane, samo ispirajte dok ne izađe. Pojedine žene vezuju konac za njega, ali mislim da to nije potrebno. Na hiljade žena je uspelo ovo da izvede kako treba. Samo koristite veoma veliki češanj luka!

Da li to stvarno ima efekta?

- Nema ničeg boljeg. Hemijska svojstva belog luka su mnogobrojna i antibakterijska. Uništava i gram-pozitivne i gram-negativne bakterije. Takođe je veoma snažan fungicidni i antivirusni agens. Ne postoji nijedna lekovita biljka koja može da priđe belom luku po pitanju njegovog dejstva pročišćavanja i lečenja vagine.

Jednom je kod mene dolazila neka 45-godišnja žena sa rakom tela materice. Nedavno je dobila dijagnozu i spremala se za operaciju. Po običaju, lekari su joj rekli da požuri da što pre ode na operaciju. Rekao sam joj da svakog dana ubacuje beli luk, a uveče da vaginu ispira belim lukom. Nakon toga bi takođe uveče ubacila beli luk, a ujutru još jednom ispirala. U roku od dve sedmice nije bilo ni traga od raka.

Šta podrazumevate pod „ispiranjem belim lukom"?

- oko 850 ml vode
- 60 ml jabukovog sirćeta
- sok od jednog limuna
- jedan češanj belog luka
(Neobavezno – 30-40 kapi ulja od čajnog drveta)

Svi sastojci se stave u blender, izmiksaju, iscede i time se zatim ispira.

Da li je rak izašao napolje?

- Ne, ništa nije primećeno. Samo je nestao. Kada je otišla opet kod lekara na kontrolu, oni su je pitali: „Zašto ste došli ovde? Treba da idete na operaciju." Ona im je odgovorila: „Samo vi proverite". Nisu mogli da veruju svojim očima. Raka nije bilo.

Video sam na hiljade čuda sa ovom biljkom. Video sam žene koje su zbog njega iz tela izbacile rak. On uništava i ubija ćelije raka, i spolja i iznutra!

Formula za vaginalne umetke

- Evo formule za biljni umetak. Prilagodite ga svojim potrebama. To jest, ako imate rak, dodajte vinobojku, a ako nemate, onda nemojte.

Uglavnom se koristi kod infekcije vagine, ali i za rak grlića i tela materice, i ostalo.

Evo šta vam je potrebno:

- ulje od kokosa
- ulje od čajnog drveta
- koren ljutića
- štavelj
(Neobavezno: vinobojka, aleva paprika, beli luk)

U jednu činiju stavite sitno iseckano bilje. „Sitno" je ključna reč, jer ako ostavite veće komadiće, oni će se zaglaviti u vagini. Stavite po jednu punu kašiku sitno iseckanog štavelja i ljutića u činiju.

U to se stavi 150-200 kapi ulja od čajnog drveta, koje ima mnogostruko antibakterijsko i fungicidno dejstvo. U prodavnicama se prodaje i kao ulje od australijskog žbunja.

Dodajte kokosovog ulja, toliko da se dobije gušća smesa. Činiju sa kokosovim uljem stavite u lonac sa toplom vodom. Ono je u čvrstom stanju na sobnoj temperaturi, ali postaje tečno kada se zagreje.

Kada pravite biljne umetke, ako budu imali previše vode, oni postanu kao palačinke. Napravite od toga 12 velikih ili 24 manja umetka. Stavite ih na staklene tacne, pa u frižider.

Ako imate rak i koristite isitnjenu vinobojku, možete da koristite jednake delove ljutića i štavelja. Morate biti oprezni sa upotrebom sveže vinobojke. Treba da je izrendate. Tada će pustiti vodu iz sebe. Većina ljudi je prodaje isitnjenu, a kao takva ima minimalan efekat, mada najmanje peče.

Kada umetke budete izvadili iz frižidera, oni će biti zamrznuti. Ali kada ih budete uzeli, oni će početi da se tope, samo zbog telesne toplote. Vaginalno područje se prvo namaže sa malo maslinovog ulja i onda se stavi biljni umetak. Vrlo je važno da se prvo nanese ulje.

Najbitnije je da umetak ostane u čvrstom stanju; a ako bude previše vlažan, kako kod većine ljudi biva, onda dodajte još ljutića i štavelja. A ako bude previše suv, onda dodajte kokosovog ulja, sve dok ne dobijete gustu smesu.

Sada, ako želite da pojačate efekat, možete dodati i malo aleve paprike. Ona ima veoma jako dejstvo i snažan je stimulator protoka krvi. Zapamtite da ako nema proticanja krvi, nema ni izlečenja.

Zar to neće da peče?

- Neće ništa da naškodi, ali će biti malo toplije u početku. Dakle, možda se oseti veoma, veoma slabo peckanje. A ako želite, možete dodati i kap-dve ulja od belog luka.

Koliko dugo treba da se primenjuje ova metoda kad je rak u pitanju?

- Najbolje je da se umetak stavi noću, i da ostane tako preko cele noći. Treba da se nosi i uložak. Svaka žena koja ima vaginalnih problema ne bi trebalo da stavlja tampone.

Tamponi se prave od izbeljivanog papira, što znači da sadrže kancerogeni dioksin. Velik broj ljudi smatra da rak grlića materice nastaje i zbog tih tampona. Najbolje bi bilo da se otarasite tampona i da koristite uloške. U prodavnicama zdrave hrane mogu se kupiti tamponi koji ne sadrže izbeljivana vlakna.

Šta mislite o komercijalnim biljnim proizvodima za lečenje vaginalnih problema?

- Mislim da su svi oni preslabog dejstva. Većina njih ima miris kao da su spaljivani ili dimljeni. Morate sami kod kuće da napravite lek.

Na primer, oni uzmu hrastovu koru i od nje naprave prah kao biljnu formulu. Kada biste hteli da isečete hrastovu koru na komade, vaša sečiva bi otupela. Sada zamislite šta je potrebno da bi se ista pretvorila u prah. Dakle, oni prže biljke, a kada je prže, onda je mogu i kuvati. Mislim da nakon svega u tim biljnim formulama ne ostane ništa lekovito.

Kada se biljke sitne u mašinama, da bi se prodavale kao lek, te mašine se puše. Hrastova kora uglavnom treba da bude bela ili svetlije boje, a ova ovde je tamnobraon boje i neprijatno miriše. Biljke koje su bile pržene da bi se od njih dobio prah imaju miris koji možete osetiti.

Da li biljni umetak može da se ubaci u rektum, pošto bi tako bio blizu prostate?

- Apsolutno. Možete ih napraviti bilo koje veličine, i opšte je pravilo, da se stavljaju u bilo koju telesnu šupljinu. Možete ih staviti u uši ili nos, ili bilo gde drugo.

Da li osoba sa rakom genitalija ili tome slično, može da umetak stavi spolja, kao vrstu kašne obloge?

- Apsolutno. Ja sam to radio stotinu puta.

Vaginalno ispiranje i pročišćavanje nakon vađenja umetka

- Ujutru ćete primetiti da lek polako izlazi napolje. To je u redu. Neka ostane tu ceo dan, a uveče uradite ispiranje.

Postoji nekoliko vrsta ispiranja koji odlično pročišćavaju. Jedna od mojih omiljenih jeste sa pola litra vode i nekoliko kašika sveže isceđenog limuna. Možete koristiti i nekoliko kašika jabukovog sirćeta.

Dakle, umetak ostaje preko noći?

- Da, i tako ostaje tu ceo dan, a kasnije tokom dana uradite ispiranje, pročistite, pa uveče ubacite drugi. To se radi 6 dana sedmično, i to je samo deo celokupnog programa za lečenje neizlečivih bolesti.

Kod težih slučajeva raka grlića materice koristi se ceo program lečenja

A šta radite kod težih slučajeva raka grlića materice?

- Pobrinite se da obolela osoba prati apsolutno celokupan program lečenja, uz par dodatnih stvari, poput obloga sa ricinusovim uljem. Možete čak koristiti i mešavinu tog ulja sa drugim uljima. Na primer, 25% ricinusovog i 75% maslinovog ulja; time se takođe vrši ispiranje. Slobodno nanesite unutra, neće vam ništa naškoditi.

Takođe, potrebno je da se kontrolišu ženski hormoni. Mislim da postoje tri najbolje lekovite biljke, od kojih se pravi formula, koja se u ispitivanjima pokazala kao spasilac žena. Sadrži jednake količine svih biljaka. Prva je divlji jam. Farmaceutska industrija od divljeg jama pravi progesteron. Međutim, to im je postalo previše skupo, pa ga sada prave od konjskog urina.

Da li se divlji jam gaji u Americi?

- Da, kao i u Južnoj i Centralnoj Americi, i Meksiku.

Druga je konopljika, biljka sa evropskog kontinenta. Po celoj Evropi je koriste za lečenje svih ženskih problema, od PMS-a (premenstrualni sindrom) do menopauze. To su bobice sa drveta. Najčešće se upotrebljavaju u Evropi za smanjivanje i neutralisanje fibroznih tumora u mokraćnim kanalima.

Treći sastojak je anđelika. U Kini je zovu don-kvai ili tang-kvai. To je najprodavanija biljka na svetu. Latinski naziv glasi *Angelica sinensis*. Slične vrste anđelike rastu u Americi.

Ove tri biljke koristim u jednakim razmerama, ili za pravljenje čaja ili tinkture. Ona održava kontrolu endokrinog lučenja.

(*Napomena autora:* U mnogim slučajevima dr Šulc je ovoj biljnoj formuli dodavao i biljke za smirenje. Moja supruga je rekla da je bolje rezultate dobila kada je ovoj Šulcovoj formuli dodala i 50% druge, sedativne biljne formule. Za više informacija o toj formuli videti poglavlje o poremećajima nervnog sistema. Evo nekoliko biljaka koje možete dodati u malopre opisanu formulu od tri biljke: koren valirijane, cvetovi pasiflore i cvetovi hmelja.)

Sve žene koje su dolazile kod mene odvikavao sam od Premarin/estrogen kreme i leka Provera/progesterona, te im davao svoju formulu, od koje nisu imale nikakvih problema. Oko 90% žena može mesec dana da izdrži bez Premarin/Provera leka, da uzima ovu formulu, a da nema tegoba. Ostalih 10% žena ima tegoba; tada treba da se prilagodi doza formule.

Kako sprovodite taj proces odvikavanja? Odvikavanje žene od njenih hormona...

- Prvo se zapitam: „Koliku dozu da dam ovoj ženi?" Bilo koja tinktura da je u pitanju, obično se uzima 70 kapi, 3 puta dnevno.

Potom se zapitam: „Kolika je doza leka koju trenutno uzimaju?" Recimo da je 100 mg, radi lakšeg računanja. Prve sedmice ja im je smanjim na 75 mg. Ljudi me pitaju: „Kako to radiš?"

Nije bitno kako... otvorite kapsulu, pa nekim sečivom razdvojite prah. Bilo kako zdrobite tabletu. Otvorite kapsulu, izvadite prah i razdvojite četvrtinu, koliko treba. Pa ne pravimo valjda nuklearnu bombu. Ne mora sve da bude baš precizno.

Ali ipak, čitaocima bi trebalo i njihov lekar to da odobri.

- Da, naravno. Prvo smanje dozu leka iz apoteke za 25%. Zatim počnu sa po 35 kapi tinkture, recimo, ujutru i popodne. Sledeće sedmice dozu leka smanje za još jednu četvrtinu. Dakle, smanjili su je za 50% sada, a počnu i da uzimaju 3 puta dnevno po 35 kapi biljnog tonika. Potom, sledeće sedmice smanje za još 25% od leka, tako da budu na 25% njegove prvobitne doze.

Dakle, u roku od 3 sedmice doza leka se smanji za 75%?

- Da. Sledeće sedmice se već potpuno skidaju sa leka, a uzimaju po 70 kapi biljne formule 3 puta dnevno.

Recept za jedan litar „ženskog tonika" dr Šulca

Ja znam da većina žena koje čitaju ovo neće nikada same napraviti biljne formule. Ali bih voleo da ih imaju, da bi znale kako da ih naprave. Ako bi postojala samo jedna biljna formula koju bi trebalo da znaju, to bi bila ova.

Za svoju suprugu Sendi ja napravim jedan galon (oko 3,8 litara) ove biljne formule, koju zovem „hranom za preživljavanje", to jest, za njene hormone. Tako, šta god da se desi, ona ima šta joj je potrebno da bi ostala mlada. Preporučujem i drugim ženama da isto učine.

- Ova formula se lako pravi. Količina je data otprilike. Kada pravite biljne formule, kolika količina će stati u činiju zavisi od toga da li je biljka stavljena cela, da li je iseckana i prosejana ili isitnjena, i koliko dugo se blendira pre mešanja.

Vreme branja i suvoća biljaka koja će se koristiti varira u maloj meri.

Kada biljni materijal stavite u posudu, on treba da dosegne najmanje 3/4 od njene visine. Ako ne doseže, jednostavno dodajte još biljaka. A ako imate viška biljaka, onda dodajte još alkohola i premestite sve u veću posudu.

Suvo korenje se teško iseca, ali se najbolje tinkture prave od fino isečkanog ili čak usitnjenog biljnog materijala. Samo **nemojte** kupovati biljke u prahu. Uzmite celu biljku, kako biste mogli da prepoznate vrstu. Za isecanje korenja možete koristiti makaze za ruže ili testericu. Nakon što ste biljke držali potopljene u alkoholu jednu sedmicu, možete svu tu smesu staviti u blender, sve dok biljni materijal ne počne da liči na sos od jabuke.

Kao i uvek, koristite votku sa 40-50% čistog alkohola. Držite je na tamnom mestu. Nakon otprilike 14 dana, iscedite i procedite kroz čisto pamučno platno.

Evo potrebnih biljaka i njihove količine. U pitanju je količina koja služi za pravljenje tinkture od **jednog litra**.

120 g **korena anđelike**
120 g **korena divljeg jama**
120 g **bobica konopljike**
60 g **korena sladića**
45 g **listova damiane** Veća je zapremina listova damijane, nego korena sladića, iako je koren sladića teži.

22,5 g **celih cvetova hmelja** sa žutim polenom na njima; tu se nalaze aktivni sastojci.

Ova formula, poput drugih tinktura, može da traje 50 godina i više. Držite je u tamnim bocama na tamnom mestu.

Uz pomoć ove formule na stotine žena se odviklo od medicinskih hormona za 30-60 dana

- Tokom više godina rada na svom lečilištu, video sam mnogo žena koje nisu mogle normalno da žive, i u fizičkom i u emocionalnom smislu, a sve zbog menopauze, PMS-a i hormonalnih poremećaja. Gore opisani tonik im je spasio život.

Ta formula je najbolji biljni tonik za žene. On im pruža fitohemikalije neophodne za stvaranje hormona, vraća ih u ravnotežu i umiruje nerve.

Osim očiglednih lekovitih dejstava na zdravlje, mnogi su uz pomoć ove formule spasili svoje brakove, porodice, karijere i zdrav razum. Toliko blagotvorno deluje na žene. On poboljšava komunikaciju između endokrinih organa u mozgu i jajnika. Usporava starenje kod žena na prirodan način i period od puberteta do posle menopauze čini prijatnim.

Ovo je jedna od mojih retkih formula koje možemo nazvati međunarodnom; drugim rečima, u ovom slučaju uzeo sam najbolju azijsku biljku, najbolju evropsku biljku i najbolje američke biljke.

„Ne sećam se da je ijednoj pacijentkinji osećaj vreline trajao duže od jedne sedmice nakon uzimanja ove formule. Obično je do rezultata dolazilo veoma brzo."

Na koji način ova formula deluje protiv osećaja vreline? Pitam zbog toga što se i meni dešavalo da uveče dobijem groznicu i skroz okvasim čaršav, te ne mogu da zaspim posle. Znam da to nije baš neki trivijalni simptom.

- Većina ljudi misli da je to blag simptom, da je to kao kada je žena malaksala. Može biti prisutan samo osećaj topline i sjaja na predelu lica, vrata i grudi, ali može biti i ozbiljniji simptom. Kada sam prvi put otvorio lečilište u Holivudu, imao sam pacijentkinju koja je preživljavala momentalna noćna preznojavanja. Čitave čaršave, ćebad i posteljinu ona bi natopila, ali stvarno *natopila* znojem.

Rekla mi je da kada joj se to prvi put dogodilo, mislila je da ju je neko polio vodom dok je spavala. Međutim, to je skoro ignorisala i mislila da ne

može ništa da se uradi u vezi s tim. Ali, jedne noći se probudila i zadobila je srčani napad. Došlo je do takvog gubitka vode i elektrolita, da je izazvalo srčani poremećaj i fibrilaciju (najteži oblik poremećaja srčanog ritma) usled dehidratacije. Odvedena je u hitnu službu, gde nije zamalo umrla. Ovo sam ispričao pošto većina ljudi misli ovako: „A, osećaj vreline, to je ništa. Neka uzmu neki časopis, pa neka njime hlade lice".

Sve je to lepo, ali osećaj vreline je samo početni simptom hormonalnog poremećaja, koji vam mogu naškoditi, ako ne i ubiti u ekstremnim slučajevima.

„Garantujem vam da ako osećate vrelinu da dolazi i do pojave *drugih* problema usled hormonalnog poremećaja."

Koja je početna doza protiv osećaja vreline?

- Počinje se sa 70 kapi 3 puta dnevno, povećava se na 140 kapi ako je neophodno, i ne zaboravite, ako proživljavate noćna znojenja ili osećaje vreline uveče, onda pre spavanja uzmite veću dozu. Ako se probudite uveče, tada uzmite dozu. Možete je uzimati kad god naiđe osećaj vreline. To je lak način da se odmah reaguje lekom.

Zatim, ako ne vidite rezultate, onda dozu povećavajte postepeno na 140, 210, i na kraju, 280 kapi 3 puta dnevno. Ipak, 140 kapi 3 puta dnevno je otklonilo simptome menopauze kod 98% pacijentkinja u mojoj klinici.

Ovde je reč i o drugim problemima: opadanju kose, emocionalnom nemiru, osteoporozi i naročito suvoj vagini i ostalim simptomima menopauze.

Svi simptomi menopauze kod žena posledica su nedostatka estrogena. Ali, uzrok problema najčešće nije slab rad jajnika. Oni ne prestaju da rade tek tako. Oni uspore rad, ali je komunikacija loša. Cirkulacija je loša. Zato ova formula čini čuda.

„Davao sam 210 kapi 3-4 puta dnevno nakon steriliteta uzrokovanog hirurškom intervencijom, poput histerektomije, kod koje se odstranjuju jedan ili oba jajnika."

- Čak i kada vam lekari kažu da nemate nijedan jajnik koji je u funkciji, nemojte verovati. Ne možete znati šta se zbilo; možda je ostao jedan jajnik ili mali deo jednog jajnika dovoljan da se stvaraju hormoni, te zato uzimajte ove lekovite biljke.

Nemojte zaboraviti ni to da je ljudsko telo prava čudesna mašina. Jer kada mu nedostaje neki deo, često puta će ga drugi deo tela zameniti u

funkciji, pod uslovom da vodite računa o svom zdravlju. Postoji veliki broj izveštaja da su drugi organi stvarali hormone onda kada bi jajnici bili odstranjeni; kod nekih ljudi su se stvarali čak i u crevima. Mnoge žene koje više nemaju jajovode i dalje mogu ostati trudne; jajna ćelija nekako pronađe put do materice.

NIKADA nemojte odustajati. Znam za mnoge žene kojima je urađena kompletna histerektomija, a da i dalje bez jajnika vode sasvim normalan način života zahvaljujući „ženskom toniku".

Zatim, ima i žena koje nemaju ni jajnike, ni matericu, i da čak i uz ženski tonik nisu mogle bez medicinskih hormona. Ipak, ponekad su dozu mogle da smanje za polovinu, a ponekad i za tri četvrtine.

Veoma mali broj žena nije mogao prirodnim putem da povrati sposobnost stvaranja hormona. Što je teži slučaj, tim su više morale da rade program lečenja kako bi došlo do rezultata. Znam za dve pacijentkinje koje su lekari tako „dobro" operisali, da one više nisu mogle da povrate hormonalnu ravnotežu. Dakle, to su dva slučaja od hiljadu, što je prilično dobar rezultat.

Spominjali ste i da ste kod nekih žena izazvali ponovnu pojavu menstruacije. Zašto bi to neka žena htela da se desi?

- Pojedine žene su me zbog toga jako grdile. Ovako su mi govorile: „Za mene je bio blagoslov kada su menstruacije prestale, a vi ste sada ponovo izazvali ta krvarenja". Ali ako se to desi, to samo znači da niste dostigli menopauzu. Ne zanima me šta drugi pričaju, vi niste spremni da prestanete sa menstruacijama. Mnoge žene dostignu ono što ja zovem „preranom menopauzom", pošto žive nezdravo. Ali prirodni zakoni su ti koji vam tada zaustave menstruacije, jer nije dobro da slabe i bolesne žene rađaju decu.

Ali ako te iste žene izlečimo, često puta se desi da ponovo imaju menstruacije u sledeće godinu, dve, tri, četiri ili pet. Znam za ženu koja je ušla u menopauzu, a posle dve godine, u svojoj 55. godini ponovo dobila menstruaciju, te dobila još jedno dete, koje su ona i njen muž želeli da imaju.

Dakle, ako je neka žena ljuta na mene što joj telo ponovo biva zdravije i obnavlja svoje normalne funkcije, onda ja tu nisam kriv. Ne može se žena odreći svoje ženstvenosti. A ako ne želite da ikada imate menstruacije, onda živite nezdravo. Ove reči samo prosledite onima koji žele bolji izgled, bolje zdravlje i bolji ljubavni život.

Menopauza se može dostići sa 40 godina. Sve što treba da radite jeste da živite kao na deponiji, da pušite cigare i da pijete dosta alkohola, te će menstruacije prestati. Da li je ovo zaista ono što svaka žena želi - da ostari? Ne bih rekao.

Dobrobiti kod starijih žena dugo vremena nakon menopauze

Da li ova formula i vaš program pročišćavanja tela može da pomogne ženama koje su u poodmaklim godinama?

- Naravno. Njihovo telo i dalje funkcioniše na preniskom nivou hormona. Zato se žene od 80 godina osećaju kao da imaju 90, a ako imaju 70, kao da imaju 80 godina. Ne možete znati koliko će vam bolje biti nakon pročišćavanja organizma i podizanja nivoa hormona, dok to zaista i ne uradite.

Postoje žene od 70 ili 90 godina koje se osećaju zdravim – ali one ne znaju koliko se *još bolje* mogu osećati. Šta mislite koliko bi vam bolje bilo kada biste podigli nivo energije svom telu, koji mu je bio potreban još od vaše 40. godine?

Dodatne informacije o dozama, o kojima sam saznao radeći sa svojom suprugom Sendi - *napisao Sem Bajser*

Postoji razlika u dozama opisivanog tonika za žene kada se koristi za otklanjanje simptoma i kada se koristi kako biste se osećali u svom najboljem izdanju. Ovo sam saznao od Sendi. Ona je morala da uzima oko 840 kapi dnevno, kako bi otklonila osećaje vreline. Ali tek kada je počela da uzima oko 1120 kapi dnevno, osećala se bolje. Pitao sam dr Šulca da li je nekada koristio veću doze od te, i on je rekao da jeste. Rekao mi je da je to maksimalna *srednja* doza.

On je koristio 1140 kapi dnevno, a jednom čak i 1680 kapi na dan. Takve doze se najčešće koriste zajedno sa postom na sokovima i programom za čišćenje organizma. Tada je privremeno povećao doze kako bi izazvao otvaranje cista i fibroidnog materijala u materici pacijentkinje, i to usred procesa pročišćavanja.

Rekao mi je i da ako je ženi potrebna toliko velika doza, da se veći deo toga ne koristi. Može neka žena da uzima 1140 kapi dnevno, a da samo 350 prođe gde treba.

Ili jetra ne radi ili je debelo crevo začepljeno i pritiska jajnike i blokira krvotok, ili je sama krv sluzasta, te mora da se pročisti. Možda je potrebno i da se krene sa drugačijom vrstom ishrane, ili da se poboljša. Moguće je da postoje i ožiljci na materici, o čijem lečenju smo govorili u ovom poglavlju.

Pročišćavanjem jetre može se najbolje uticati na smanjenje doze formule koja je ženi potrebna. Čišćenje jetre, zajedno sa u prethodnom poglavlju opisanim tonikom za jetru – čija se doza može znatno povećati ako bude neophodno – može toliko smanjiti potrebu za „ženskim tonikom" da više i ne bude potreban.

Šta je najgore što može da se desi ako se uzme prevelika doza tonika? Doći će do abnormalnog krvarenja. Ako još uvek imate menstruacije, krvarenje može biti konstantno. Ili do menstruacije će dolaziti svake sedmice ili svake dve sedmice, umesto na 28 dana. Ako ovaj tonik uzrokuje bilo kakva neželjena dejstva, samo smanjite njegovu dozu ili privremeno prekinite sa upotrebom.

Dr Šulc mi je rekao da često puta nije mogao da čeka da se proces pročišćavanja završi kako bi došlo do rezultata. Nije bilo vremena da se doza postepeno povećava. Morao je da počne sa velikom dozom, a onda da je spusti. Te žene su toliko imale tegoba da nisu mogle da čekaju jednu sedmicu ili jedan mesec bilo kojeg programa prirodnog načina lečenja. Do tada bi već otišle kod lekara po medicinske hormone ili na operaciju. Zato je dr Šulc morao brzo da reaguje, da bi im olakšao probleme, a tek onda da nastavi sa procesom pročišćavanja.

Informacije za žene kod kojih ne dolazi do poboljšanja

Kad god je dr Šulc nailazio na „tvrdoglave slučajeve", tj. kad god ne bi dolazilo do željenih rezultata, on bi počinjao da pored tinktura koristi i biljne čajeve.

Dr Šulc obično nije počinjao sa čajevima, jer pacijenti ne mogu da čekaju dok se oni spreme. Tinkture se brže prave. Problem kod tinktura je u tome što se pojedine lekovite komponente biljaka izvlače sa alkoholom, dok druge sa vodom. Razlikuje se od vrste do vrste.

Moguće je da pacijenti dobiju lekovite supstance preko čaja kojih *nema* u tinkturama. To je dr Šulc prvi put saznao od pacijentkinje koja je po celom telu imala osip kože. Koristila je velike doze tinkture od ehinacee, kako bi ojačala imuni sistem i zaustavila svrab. Ali, to nije delovalo.

Pitala je dr Šulca da li može da koristi korenje ehinacee za spravljenje čaja. Nije znao šta da joj kaže, ali je ona ipak pila taj čaj, i u roku od 48 sati osip je nestao.

Od tada je dr Šulc kod mnogih težih slučajeva koristio i tinkture i čajeve od iste biljke, jer oni pacijentu pružaju *različite* vrste lekovitih sastojaka.

Možete poneke, ili sve sastojke „ženskog tonika" spremiti u vidu čaja. To je jedan od glavnih načina kako Kinezi koriste anđeliku. Oni prave čaj od nje.

Kada pravite čaj od tih sastojaka, ne postoji pravilo o njegovoj količini. Možete staviti po nekoliko kašičica iseckane biljke u lonče za čaj, ili da ga još jačim napravite. Moraćete da eksperimentišete. Ako je biljka koju ste uzeli slabijeg dejstva, treba da koristite veću količinu.

Dakle, ako vam ne bude sve išlo po planu, evo nekoliko stvari koje možete preduzeti:

1) Povećati dozu formule u vidu tinkture;

2) Od biljaka koje su sastojci formule napraviti čaj;

3) Obaviti ceo proces pročišćavanja organizma. Ponavljati ga koliko god je neophodno ili pojačati njegov intenzitet. Ako ste toliko bolesni, možda treba da uradite celokupan program za lečenje teže izlečivih bolesti.

4) Eliminisati ožiljno tkivo sa jajnika uz pomoć obloga sa ricinusovim uljem, masažom na obolelo područje i primenom tople i hladne vode na predeo jajnika.

5) Poboljšati način ishrane; možete tome dodati i 15-30 ml ili više soka od pšenične trave. Budite pažljivi sa njim, jer je veoma jak, te treba da počnete sa malim količinama, poput 15 ml. Dr Šulc ga je koristio u svojim programima lečenja kod oko polovine slučajeva.

6) Eliminišite emocionalne faktore koji mogu sprečavati poboljšanje zdravlja, poput nerviranja zbog ponašanja prijatelja ili posla koji mrzite. Možete iz kuće izbaciti fizičke objekte koji vas podsećaju na loša vremena (slike, suveniri i drugo) i koji tako ometaju vaše ozdravljenje. Ne dozvolite da vam kuća ili stan postanu mauzolej loših sećanja.

Žene kojima su potrebni muški hormoni radi ravnoteže

- Kod mene su dolazile i žene koje su bile, rekao bih, previše „ženskaste". Drugim rečima, te žene su bile toliko kukavične da nisu mogle da donesu nijednu odluku u svom životu.

Kada bi dolazilo do hormonalnog poremećaja, tada bi postajale najveće kukavice u svom dotadašnjem životu. To se desi svakoj ženi ili muškarcu koji nemaju hormone – izgube „kičmu".

Hoću reći da hormonalni poremećaj uzrokuje isti gubitak volje kao i predmenstrualni sindrom (PMS). Takve žene nama deluju smešno. Na primer, kada muž ženu u takvom stanju pita: „Hoćeš da izađemo na večeru?", ona kaže: „Ne znam". Onda pita: „Kakvu hranu želiš da jedeš?", ona kaže: „Ne znam". I kada konačno izaberete restoran i stignete tamo, vi je pitate: „Gde ćemo da sednemo?", a ona opet kaže „Ne znam".

Kada se hormoni unište, onda nema donošenja odluka. Nema jake volje. Sve je nejasno. Isto se dešava kao i kod PMS-a, samo što duže traje. Te žene su toliko bile ženskaste, da su htele skoro sve vreme da plaču. Bile su preosetljive. Previše ženskaste. Radi ravnoteže, bilo im je potrebno više muške energičnosti.

Dakle, jedna od stvari koja može ojačati ženu jeste žen šen. Mnogi smatraju da je to tonična biljka za muškarce, ali njega mogu da koriste i žene. On će ih osnažiti, učiniti ih samopouzdanijim, voljnijim da donose odluke i da ne budu *toliko* osetljive na sve što neko *kaže*, *uradi* ili *ne* uradi.

Oko 70 kapi 3 puta dnevno jake tinkture od žen šena veoma će osnažiti žene, uzimajući ih zajedno sa „ženskim biljkama" o kojima smo već govorili. Naravno, pritom ne mislim na onaj prerađeni žen šen iz prodavnica zdrave hrane, već na prave stvari iz kineskih herbateka. Najbolja vrsta za žene jeste američki divlji žen šen (ne kultivisana vrsta). Ova američka vrsta postepeno osnažuje žene, za razliku od azijske koja brzo deluje.

Takođe, ovim ženama bi ponekad dao i muške tonične „hormonalne" biljke, poput sarsaparile i testeraste palme. Uzimaju se u vidu tinkture, čaja ili oba istovremeno.

„Estrogen *definitivno uzrokuje rak*. Svaki lekar koji potcenjuje taj rizik, ili tvrdi suprotno, ne govori istinu."

Pa zar lekari ne koriste manje doze estrogena, ili ga daju u kombinaciji sa drugim ženskim hormonima, kako bi upravo umanjili taj rizik?

- Osim ako žene misle da je terapija zamene hormona danas bezbednija nego pre, onda im predlažem da nabave neku knjigu koja se bavi neželjenim dejstvima lekova (ja imam knjigu *Physicians Desk Reference)*.

U toj knjizi se nalaze informacije o neželjenim efektima svih lekova i smrtonosnim oboljenjima uzrokovanim lekovima, dobijenih od farmaceutskih

kompanija. Uvek sam imao tu knjigu u mom lečilištu, kako bih pokazivao svim pacijentima pravu istinu o „blagim" ili „bezopasnim" lekovima koje su im lekari davali. Kad bi videli beskrajnu listu bolesti i smrti uzrokovanih lekovima, onda više nisam morao da ih ubeđujem da ne uzimaju te lekove. Knjiga je odradila posao za mene.

U mom izdanju iz 1995. godine ove knjige, za *Premarin* kao najčešće davanom leku koji sadrži estrogen, zapisano je na stotine neželjenih efekata od 2588 do 2601. stranice. Kada bi žene pročitale ovo, nikada više ne bi pomislile na estrogen-terapiju, isto kao što ne bi ni na cigarete.

Na tim stranicama proizvođač spomenutog leka daje upozorenje, napisano masnim slovima, da je ogroman broj nezavisnih istraživanja pokazao da postoji „povećan rizik od raka materice kod žena koje su dostigle menopauzu i uzimale estrogen više od godinu dana... estrogen može uzrokovati i rak dojke, grlića materice, vagine, jetre... Estrogen treba da se koristi samo kada je to neophodno". On povećava rizik od raka 13,9 puta.

Estrogen može neutralisati *pojedine* simptome menopauze. Ali, on izaziva rak.

„Terapija medicinskim hormonima uništava organe koje bi trebalo da leči. Davanjem estrogena uništavaju se jajnici žena."

Pa ko bi to uzimao ili radio bilo šta što povećava rizik od raka 14 puta?

- Jedino žene koje nisu informisane. Ali postoji još nešto gore od toga. Retko koja žena razume da kada dobije rak od estrogena, a verovatno hoće, onda im lekar odmah kaže da više ne uzimaju estrogen, bez odvikavanja i bez 30 dana postepenog smanjivanja doze, već samo hladnokrvna izjava: „Ne smete više da ga koristite". A to je otuda što lekari brinu o pilulama sa hormonima od kojih se rak pogoršava.

Šta biva posle toga?

- Te žene izgore. Kao da im je izmaknut tepih pod nogama. Naglo im je oduzeta droga na koju je njihovo telo naviklo. Kada nekom oduzmete tako jaku drogu, onda se jajnici dezaktiviraju. Kada uzimate bilo koji lek, naročito zamene za supstance koje vaš endokrini sistem treba da proizvodi, poput insulina, tiroksina, estrogena i ostalog, tada se ti endokrini organi dezaktiviraju. Kada počnete da uzimate estrogen, vaši jajnici ga detektuju, te zašto bi onda više morali da ga sami proizvode?

To postaje hendikep, i vaši jajnici proizvode sve manje i manje estrogena. Što ga više uzimate, to je vašem telu gore; to je poput hemijske sterilizacije. I ono malo estrogena što je produkovano, više se ne produkuje. Jajnici detektuju velike količine estrogena u krvi, zbog pilula koje vam je dao lekar, te isti atrofiraju, smežuraju se i odumru.

Zatim, kada se pojavi rak, lekar prestane sa davanjem estrogena, jer će svaki lekar prestati sa davanjem estrogena ili nekih drugih hormona kada dođe do pojave raka. Oni znaju da je i sam estrogen kancerogen.

Te žene su upravo time upropašćene. Bačene su pod prag savremene medicine, i onda su na kolenima i rukama došle u moju kancelariju, plačući i preklinjući me. Zato što se ne mogu ženi oduzeti hormoni, a da im se pritom ne upropasti život.

Kako ste pomogli tim ženama?

- Najpre sam im dao moju „žensku formulu" za hormonalnu ravnotežu, ali o tome ćemo malo kasnije. Evo jednog *tipičnog* strašnog slučaja. Možda bude delovalo kao ekstreman slučaj, ali imalo ih je mnogo takvih. Žene koje bi prošle kroz to sigurno ne bi volele da o tome pričaju.

Bila je jedna 54-godišnja žena iz Santa Barbare. Uzimala je estrogen 5 godina od početka menopauze, koji joj je prepisao blizak porodični prijatelj i lekar (ginekolog).

Ovo sada je *standardni* tretman. Kada odete kod ginekologa i kažete da ste ušli u menopauzu, iz njegove kancelarije ćete izaći sa receptom za *Premarin* ili estrogen. Pored toga, zaprepašćujuće je bilo to što ovaj ženi nije dao nikakva upozorenja u vezi sa neželjenim efektima leka. Ona je imala porodičnu istoriju raka i problema sa žučnom kesom, a kod oba estrogen povećava rizik.

Ni u kom slučaju lekar nije smeo da joj da estrogen, nikome sa porodičnom istorijom raka. On je nerazumno postupio i nije joj sugerisao kontra-efekte koje pružaju farmaceutske kompanije, što je *tipično* za sve lekare.

Pet godina nakon početka tretmana (tada je bila u 40-tim godinama) došlo je do pojave vaginalnog krvarenja, te je ona otišla opet kod njega. Uradio joj je biopsiju, jer je video abnormalno tkivo. Imala je zloćudni tumor materice. Video je da je rak metastazirao, što skoro pa znači da će umreti. Smatrao je da joj je ostalo još malo vremena, par godina, bez obzira šta dalje uradili. Odmah je ukinuo sav estrogen koji joj je davao, kao grom iz vedra neba. To lekar mora da učini istog trena kada primeti

rak. Kroz nekoliko meseci ovoj ženi se toliko pogoršalo zdravlje, da ja to nikada ranije nisam video. Izgledala je kao u onim naučno-fantastičnim filmovima, kada neko popije „eliksir mladosti" pa postane mlad, kad ono posle par trenutaka naglo ostari, ima 150 godina i pretvori se u prah.

Neverovatno je to kako strašno izgleda jedna žena kada joj se pet godina daje veštački estrogen, a onda joj se iznenada izvuče tepih ispod nogu. Nakon toga, onaj lekar me je zvao i zamolio me da pomognem.

Rekao mi je ovako: „Vidite, ona mi nije pacijent, već porodični prijatelj, i veoma je bolesna. Možete li nekako da joj pomognete?" Ja sam rekao: „Naravno".

Izgledala je zaprepašćujuće kada je došla kod mene. Njeno vaginalno područje je bilo suvo i jako se smežuralo i ispucalo. Iz vagine je krvarilo zbog raka.

Gde je bio rak?

- Rak je bio u materici, što je čest slučaj kada se koristi estrogen. Najučestalija vrsta raka pri upotrebi estrogena jeste rak unutrašnjeg dela materice. Ova žena je dobila i vaginalne infekcije zbog otvorenih rana u vagini.

Upala je bila toliko velika da je žena mogla jedva da hoda, s obzirom da čim bi zakoračila, došlo bi do krvarenja iz vagine i velikih bolova. Rekla mi je da noću nije mogla da zaspi od toga. Kod mene je došla držeći se jednom rukom za prijateljicu i hramljući na jednoj nozi. Tu se zapravo radilo o teškoj infekciji vagine, krvarenju, upali i pucanju.

A lekar ništa od toga nije umeo da spreči?

- Nije. Morao je odmah da je skine sa estrogena zbog pojave raka, tako da nisu mogli ništa. Ništa. Imali su samo vazelin, koji naravno ne pomaže, jer ga telo odbija.

Takođe je počela da gubi kosu i bila prilično ćelava za jednu ženu. Uradila je za mene malu demonstraciju, te rukom povukla kosu i iščupala grudvu dlaka, što je bilo malo zastrašujuće. Rasli su joj i brkovi, što je još jedan neželjeni efekat netolerancije prema estrogenu.

Prvo što sam hteo da uradim jeste da joj pomognem i da joj privremeno olakšam muke. Koristio sam ulje od čajnog drveta i jojobe. Za razliku od drugih ulja, koža najbolje upija ulje od jojobe. Dok ulje od čajnog drveta, u malim dozama, deluje antiupalno. Koristio sam 91-95% ulja od jojobe i 5-9% ulja od čajnog drveta.

Samo smo je prevrnuli i onda napunili sa oko 500 ml te mešavine ulja. Došlo je do momentalnog olakšanja. Tokom sledećih nekoliko sedmica u vaginu smo joj stavili aloju i zatim laneno ulje, koje je odlično antiupalno lekovito ulje.

Posle nekoliko sedmica upala se smirila. Rane su zalečene i krvarenje iz vagine je prestalo, ali nije ono od raka u materici. Tada smo počeli sa umecima od belog luka. Nisam mogao odmah da upotrebim beli luk zbog otvorenih rana koje je imala, zbog kojih bi imala još veće bolove. Ali, bolovi su sada prestali, pa smo nastavili sa lečenjem.

Odmah smo joj dali onaj tonik za žene. Naterao sam njeno telo da samo proizvodi hormone, da *samo* produkuje estrogen i da samo vrši podmazivanje. Naravno, primenjivali smo i druge programe pročišćavanja i detoksikacije.

Nakon mesec dana ovakvog lečenja rekla mi je da ima previše sluzi u svojoj vagini, previše izlučevina. Pošto sam imao na hiljade takvih slučajeva, rekao sam joj: „Ne brinite o tome sada, možete nositi uložak. Neka sva ta sluz teče onako kako mi želimo". To je česta pojava. Bilo je i mnogo žena koje su me zvale jer su ponovo dobile menstruaciju, nakon nekoliko godina. Pošto im je vraćena hormonalna ravnoteža, ponovo su postale plodne.

Promena njenog izgleda bila je upečatljiva. Ne samo da joj kosa više nije opadala, već je nestala i smežurana koža. Čim joj se vratila hormonalna ravnoteža i čim joj je bilo malo bolje, mogavši da bude i fizički aktivna, dobila je 20 godina mlađi izgled. Nije ni izgledala kao žena pred menopauzom.

Kada se sve završilo, onaj lekar je bio ljut na mene. Rekao mi je ovako: „Pitao sam vas da joj izlečite upalu vagine i da učinite da se bolje oseća, a *ne* da joj izlečite rak". Bio je *ljut*. Rekao sam mu da me mnogo briga za *njegov* ego i za to da li sam se umešao u *njegov* posao. *Moj* posao je bio da pomognem onoj jadnoj ženi da se izleči, a ne samo da lečim simptome, već sve, bilo šta što je ona htela.

Rekli ste da ste onim ženama davali svoju formulu za obnovu ženskih hormona. Znam da ona sadrži biljke koje podstiču lučenje ženskih hormona. Zar to nije opasno kada neko ima rak?

- Ne, u tome je i najbolji deo od svega. Te biljke ne sadrže nimalo estrogena. Ove žene koje su dostigle menopauzu su godinama bile na estro-

genu, te na kraju dobile rak. Lekar bi ih potom odmah skinuo sa estrogena, jer ne može da se on daje kada je prisutan rak.

One bi se onda još više razbolele, i na kraju došle kod mene. Svima sam na početku davao „žensku formulu", te bi se one osećale odlično u roku od samo par dana ili sati, čim bismo pronašli njima odgovarajuću dozu. Brojni lekari su dolazili kod mene da posmatraju pacijente dok radim ovo sa njima, i *nijedan* od pacijenata nije imao nikakve komplikacije ili pogoršanja raka, kao što bi to imali da su koristili estrogen. Njihovi simptomi menopauze su nestajali, a ako bi dalje radili na mojim programima lečenja, onda bi i rak nestajao.

Te biljke dakle nemaju hormone?

- Nemaju. Samo jedna od njih sadrži prirodne biljne hemikalije koje se koriste za spravljenje sintetičkih hormona. Ali nema pravih hormona u njima. Te tonične biljke sadrže supstance koje su telu potrebne da bi proizvodilo hormone, kao što su hranljive supstance ili hemikalije potrebne telu da stvara estrogen, ili neke druge biljne hemikalije koje aktiviraju rad jajnika.

Ako ste godinama imali izlučevine ili neprijatan miris ili infekciju vagine, onda su velike šanse da imate ožiljke na jajnicima, koji mogu sprečavati dovoljno produkovanje hormona.

- Tokom godina bakterije izazivaju upale koje stvaraju i gomilaju ožiljna tkiva. Ona se mogu javiti u materici, jajovodima i jajnicima. Da biste otklonili ta ožiljna tkiva, morate da uradite tri stvari:

1) primena obloga sa ricinusovim uljem na predeo jajnika – to je deo tela na sredini puta, malo dole, između pupka i linije gde se butina spaja sa trupom. Ricinusovo ulje razbija stare, okorele i kristalizovane materije.

2) Za razbijanje otvrdnjenog tkiva primenjujte duboku masažu. Jako pritiskajte to područje i masirajte, pojačavajući tako cirkulaciju i razbijajući začepljenja.

3) Primenjujte vruće i hladne obloge, koje treba da budu što vrelije, odnosno, što je moguće hladnije. Napravite najmanje sedam promena hladnog i vrućeg. Koristite flašu sa vrućom vodom i kesu sa ledom. Posle toga možete primeniti duboku masažu i obloge sa ricinusovim uljem.

<u>Hitan slučaj:</u> vaginalno krvarenje zaustavljeno alevom paprikom

- Jedna žena obolela od raka grlića materice se lečila kod mog kolege. Došlo je do obilnog krvarenja, jer izgleda da je ovaj bio previše agresivan u masaži i pritiskanju; kao kad neko skida koricu sa rane. Tako nešto se meni nikada nije desilo, ali želim da vaši čitaoci znaju kako da se nose sa hitnim slučajevima uz pomoć lekovitog bilja.

Ova žena je imala malo krvarenje, izlučevine tamne boje, ali sve je bilo sasvim u redu. Ipak, oko pet sati ujutru dobio sam telefonski poziv. Njen lekar mi je rekao ovako: „Ova žena je u mojoj ordinaciji i mislim da će iskrvariti na smrt".

Ja mu kažem: „Kako to misliš?"

On kaže: „Hemoragija" (krvarenje).

A ja mu odgovorim: „Pa, za to služi hitna služba". Znate, 91 se poziva u 50% slučajeva kada ljudi umiru ili kada je recimo nekome noga stradala u saobraćajnom udesu. Ali mi on kaže: „Ona neće da ide".

Kažem ja: „Kako to misliš neće?"

„Rekla mi je da pre želi da umre nego da ode kod lekara ili u bolnicu".

Razumeo sam takav stav i to poštujem. Rekao mi je: „Da li možeš da dođeš odmah?" Bilo je pet sati ujutru ovde u Los Anđelesu.

Zato i imam motor. Do Burbenka bi mi ovako trebalo da stignem tri sata. Uzeo sam motor, išao prečicama i stigao tamo za 25 minuta.

Rekao mi je: „Samo uđi, vrata su otvorena". Ja otvorim vrata, kad u dnevnoj sobi vidim baru krvi prečnika dva metra. Na njoj je bio i čaršav, jer su pokušavali da pokupe krv.

Uđem u kupatilo; ona sedi u kadi i lice joj belo. Sedela je naga i izgledala kao da je izgubila svest.

Stavili su je u kadu pošto je krvarila, a iz njene vagine je i dalje tekla krv. Dakle, reč je o hemoragiji.

Otišao sam do kuhinje da uzmem svoju torbu za prvu pomoć. U lonac sam direktno iz česme nasuo vruću vodu, i unutra ubacio nekoliko ljute šaka aleve paprike. Uzeo sam špricaljku i dobijenu smesu samo ubacio unutra. Potom sam otrčao do kupatila i odmah joj u vaginu ušpricao ceo špric. Čim sam to uradio, podigla je pogled. Naravno, verovatno joj je bilo veoma bolno.

„Ubacio sam vruć čaj od ljute aleve paprike u njenu vaginu. Krvarenje je prestalo za dve sekunde."

- Bila je još uvek u šoku zbog gubitka krvi, te sam uzeo svoju tinkturu od aleve paprike i napunio joj usta time. Jer čim je lice bele boje, uzimajte alevu papriku u ruke.

Lice joj je pocrvenelo. Pomislio sam: „Dobro je, izlazi iz šoka. Izgleda bolje." Izgubila je dosta krvi. Za dve sekunde je prestalo samo krvarenje, a za 20 joj je lice pocrvenelo i izgledala je bolje. Pomislio sam: „Trebalo bi da joj damo neku hranu". Pošto je izgubila dosta krvi, ubacili smo joj malo „superhrane" sa sokom.

Posle toga me je samo pogledala i onda povraćala svud po meni. Bilo je kao u nekom horor filmu. Onda sam opet izvadio tinkturu sa alevom paprikom i dao je sebi, jer mi je pripala muka. Njoj sam dao još malo od iste tinkture.

Iz njene vagine nije samo izašla krv, već se zaglavio odvod zbog parčića nečeg što je ličilo na jetru i meso. To nisu bili krvni ugrušci, već pravi mesnati delovi.

Skupila ih je, stavila u teglu i odnela nekom privatnom lekaru, koji joj je rekao da je to rak. Dakle, delovi raka su izašli iz nje. Ovo bih nazvao „ekstremni trenutni period izlečenja".

Ona i njen doktor su verovatno malo preterali sa brzinom lečenja, nisu dopuštali da sve ide prirodnim tokom. Već sam rekao, to je kao kada se skida korica sa rane. Samo treba pustiti da sve ide svojim prirodnim tokom. Oni nisu tako činili, već su malo preterali. Treba razumno raditi, što oni pak nisu. To je bilo pre 12 godina, a ova žena je sada živa, ima 65 godina i radi kao učiteljica.

A većina ljudi, znate, govore uvek: „Mogao si da budeš tužen; i ta žena je mogla da umre". Ili: „Zar ne mislite da je to bilo previše? Ubrizgavanje ljute aleve paprike?" Pa, ona žena ne misli tako. (Mada znam da niko ne bi koristio špricaljku, jer je to nesterilno sredstvo.) To stalno slušam od drugih.

Najvažnije je da je ona žena sada presrećna, i da nikada neće otići kod lekara. O ovim drugim lekarima prirodne medicine da i ne govorimo; oni su pravi paranoici. Kukavice.

Dakle, to nisu bili delovi jetre, već gomila kancerogenog tkiva?

- Upravo tako.

Ja sam mislio da je rak bele boje, a ne braon.

- Većina ima braon boje na sebi. Ponekad sadrže i neke loptice u sebi, a ponekad imaju na sebi i bele žilaste niti. Ponekad su pak malo veći, nalik letećem tanjiru, samo sa pipcima na sebi.

I videli ste takve stvari kako izlaze iz materice?

- Da, naravno. Izlazile su pravo iz vagine.

Ljude treba edukovati. Jer ovo lekari svakog dana vide, ali ne pričaju o tome. Oni uviju to u nešto, odstrane i bace, a ovamo kažu: „Sve je u redu, gospođo Džons". Znate šta ja kažem?

Ako o tome ne pričate sa ljudima, oni kad to vide prestrave se ili padnu u nesvest.

- Oni tad pozovu hitnu pomoć. Misle da je to nešto zaista neverovatno. Misle da će sigurno umreti, ili tome slično. Dr Kristofer je znao za te stvari. Znao je da kada odete kući kod pacijenta da mora da se dobro naradi i isprlja, da uprlja svoje ruke. Ako neko ima zatvor, da treba nekad da ugura prst unutra ako je potrebno, kako bi izvukao napolje fekalne materije. Možda budete morali da stavljate ruku u nečiju vaginu, u nečiji grkljan ili nos; možda se uprljate urinom, fekalnim materijama ili povraćkom.

Šta je gore... gledati nagu ili mrtvu ženu?

- Razumem vas. Ali ako hoćete da se bavite prirodnom medicinom, morate biti spremni da radite zajedno sa svojim sinom, ćerkom, mužem ili ženom. Znate kako ja kažem? Takva situacija spaja porodicu. Mislim, šta da vam kažem? Svi smo mi ljudi; ovde se radi o spasavanju nečijeg života. Ne smete se plašiti od malo fekalija.

„Kada ojačate organizam, bolest će nestati iz vašeg tela."

Ako se ljudi žele lečiti kod kuće, oni moraju znati šta da očekuju, ili bi mogli da se onesveste usled srčanog udara, kada budu videli one stvari, zar ne? Misliće da treba da idu kod lekara u bolnicu, jer im to deluje abnormalno.

- Ne, to je apsolutno normalna pojava kod raka grlića materice i materice. Ovi tumori izlaze u delovima. Neće sve odjednom da ispadne.

Jednom prilikom sam video poduži tumor kako izlazi iz materice, za koji sam mislio da je deo zida materice. Ta žena je mislila da je gotova kada je to videla, ali zapravo je dolazilo do izlečenja.

Telo samo zna kako da se izleči. Ono samo zna kako da sebe operiše, kako da rastvori tumore, i ono će uraditi to na najefikasniji i najbolji mogući način.

Mi smo izgubili svoju veru u Boga i prirodu, ali oni su ti koji će nas izlečiti.

12. poglavlje

Rak prostate

U ovom poglavlju će biti dodatnih informacija kojih nema na našim video snimcima. Oni, zajedno sa ovim priručnikom, čine kompletnu celinu.

„Prostata tog čoveka je bila toliko pritešnjena tumorom, da su je lekari jedva mogli videti. Tumor je potpuno obavio prostatu."

- Zato su morali da rade sa magnetnom rezonancom (MRI). Plašili su se da ako počnu da seku na tom mestu, da će morati da otklone ne samo prostatu, već da će morati da pomeraju i nameštaju mokraćne kanale i bešiku.

Ponekad oni otklanjaju celu prostatu, što je isto kao kada biste nekog lišili njegovog urinarnog trakta, pa onda pokušate nešto da improvizujete. Takva ideja se nije svidela ovom pacijentu. On je bio inženjer i imao je pedesetak godina.

Koliko vremena su rekli da mu je ostalo ako se ne bude lečio?

- Nimalo. Rekli su mu da će se tumor raširiti i metastazirati. Možda mu je ostalo samo par meseci pre nego što umre. Lekari su mu predlagali potpuno odstranjivanje cele prostate, tumora, mokraćnih kanala i verovatno bešike. Zanimljivo je da je taj čovek živeo prilično zdravo. Deluje neverovatno, ali je često išao na trke od po 10 km.

Bio je mršav, nije imao viška kilograma. Ovo pak može dati varljiv utisak, pošto je jeo mnogo mesa. Jeo je dosta crvenog mesa, namirnica životinjskog porekla, i po malo je pušio. Iako je povremeno bio fizički aktivan, pokatkad bi popušio po koju cigaretu. Njegov nivo holesterola bio je oko 300. U isto vreme bio je i vrlo disciplinovan, što je neretka odlika kod sportista, trkača. Imao je volje za sve: „Recite mi kakav je program lečenja, uradiću ga", govorio je on. Bio je dobar pacijent. Sve je radio. Stavljao je rektalne umetke koje smo spominjali u vezi sa rakom grlića materice, kao i rektalno ubacivanje belog luka, koji je mogao da se tuda probije, ode

pravo u područje gde treba i tamo da deluje. Radio je često i čišćenje creva.

Umeci belog luka protiv raka prostate

Koju vrstu umetaka je koristio?

- Uglavnom od belog luka, i to je dosta često radio. Samo bi uzimao češanj luka, oljuštio ga, istucao i zatim stavio u rektum.

Jedan po jedan?

- Jedan češanj luka dnevno.

Vruće i hladne obloge sa ricinusovim uljem za prostatu i druge vrste raka

- Neprekidno je uzimao lekovito bilje za pročišćavanje debelog creva. Radio je sve po programu za teže izlečive bolesti, kao i primenu obloga sa ricinusovim uljem na predeo između anusa i testisa. Prvo je primetio ne da se tumor smanjio, već da je omekšao. Bio je veoma, veoma tvrd, a ricinusovo ulje je najbolje u omekšavanju. Primenjivao je vruće obloge sa ricinusovim uljem, a između i hladne obloge.

Ponovite. Kako to mislite vruće obloge, pa hladne između?

- Vi možete, ako hoćete, da samo stavite oblogu sa ricinusovim uljem na određeni deo tela, pa preko nje flašu sa vrućom vodom, kako bi bilo vruće. Ali ako želite pravi efekat, onda držite vruće obloge sa ricinusovim uljem 10 minuta, pa onda to sklonite i stavite kesu sa ledom 5-10 minuta, te opet vratite vruće obloge sa ricinusovim uljem.

Kod prostate je veoma bitno da se poboljša cirkulacija. Ona se nalazi na dnu karlice. To područje može da ima mali protok krvi, naročito ako imate zatvor i slične stvari sa crevima. Taj deo tela se zaista odseče od ostatka. Imao je i hemoroide, zbog čega je na njih stavljao zagrevani melem. Morate biti dosta hrabri da biste to uradili, jer ovaj melem sadrži i alevu papriku. Ali, ona itekako stimuliše protok krvi. (Formula za spomenuti melem, sada u obliku ulja, nalazi se u poglavlju o artritisu, str. 234.)

Dakle, rak je omekšao?

- Da, omekšao je, ali se nije smanjivao. I dalje je mekšao i mekšao, ali se nije nimalo smanjio. Otišao je potom ponovo kod lekara, koji su mu tamo rekli ovako: „Vi ćete samo dopustiti da se rak još više uveća".

Ali on se osećao odlično zbog nastalih promena. U početku je rak bio tvrd poput bejzbol loptice, dok je kasnije postao mek kao loptica za decu. Iste veličine. Nastavio je i dalje da se drži programa lečenja, i zaista se tome posvetio.

Bio je potpuno posvećen lečenju. A dosta se i sam masirao. Baš je radio na tome, da stimuliše taj deo tela. Mislim da je posle 3,5 - 4 meseca rekao: „Osećam da je veoma sunđerast. Mislim da se smanjuje i da će se raspasti." I, ne slučajno, oko 6 meseci kasnije, rak se smanjio za 50%.

Da li ste primenjivali i kašne obloge sa vinobojkom?

- Da, apsolutno. To radi svako ko ima ovakav problem.

Koliko često u poređenju sa oblogama od ricinusovog ulja?

- Mislim da je ricinusovo ulje primenjivao svako drugo veče. Jedno veče obloge sa ricinusovim uljem u vidu toplih i hladnih obloga, a drugo veče ove kašne obloge. Čak je primenjivao i ekstremno hladne klistire, kako bi i na taj način stimulisao cirkulaciju.

Kako to mislite? Ledeno hladne klistire?

- Ne ledeno, ali veoma hladne.

A posle toga klistir vrućom vodom?

- Toplijom od telesne temperature, recimo, oko 39 stepeni.

Koliko dugo traje svaki od njih?

- Samo se brzo ubaci hladna voda, drži oko jedan minut, pa izbaci, i onda se ubaci vruća voda. Ovo je odličan način stimulacije protoka krvi.

Čovek je bio vrlo posvećen lečenju, dok je post na sokovima, naravno, bio dramatičan. Trideset dana posta na sokovima je jedno od najmoćnijih sredstava lečenja na početku programa. Neverovatno je šta se sve desilo tokom tog perioda. Tumor je omekšao. Smanjio se potom, mada je prostata ostala uvećana.

Nakon otprilike 10 meseci više ništa nije osećao. Stalno je pre išao na PSA testove (testovi za rak prostate), koji su pokazivali veoma velike brojke. Posle nekog vremena, njegov onkolog je konačno počeo da govori šta treba: „Šta god da radite, samo nastavite tako", pošto su PSA nivoi opadali.

Kada je počinjao da se leči, PSA nivo je bio oko 5000. Neverovatno visok. Normalnim nivoom se smatra 4. Nema mnogo slučajeva sa ovoliko visokim PSA nivoom. Počeo je da se snižava, i onda da fluktuira gore-dole, ali se postepeno smanjivao. Kada je došlo do brojke od 500, onkolog je konačno

rekao ovako: „Vidite, ja ne znam šta radite, ali šta god da je u pitanju, uputili ste se pravim putem".

PSA nivo se vremenom potpuno stabilizovao. Nikada više lekarima nije dao da ga operišu. Sada je živ i zdrav. Nema dole nikakvog bola, niti tegoba, a mislim da mu je PSA nivo sada oko 3-4, što znači normalan.

Da li su mu lekari rekli nešto pametno ili samo one uobičajene stvari?

- Lekar mu se u jednom trenutku poverio, i rekao nešto poput ovog: „Da sam na vašem mestu, verovatno bih isto uradio".

Operacija bi u ovom slučaju bila previše agresivna. Nijedan čovek ne voli ni samu pomisao da mu neko seče deo tela između testisa i rektuma, i da odatle izvadi poveći deo mesa. Na kraju završite sa operacijom debelog creva, uprkos tome što su mogla da se izleče. To je strašna pomisao. Mada su tako uradili mnogi ljudi. Čak je i onaj onkolog jedanput rekao: „Bolje je tako za tebe".

Nikada nisam sreo nijednog onkologa koji bi seo i rekao: „Neverovatno, ovaj program lečenja zaista deluje". Oni samo kažu da ste imali sreće, da ste bili jedan od onih srećnika kod kojih dolazi do spontanog povlačenja raka. Lekari nemaju nikakvo znanje o sposobnosti tela da samo sebe izleči od degenerativnih oboljenja.

Oko godinu dana kasnije, onaj izlečeni čovek je skrenuo sa svog programa i vratio se na staru ishranu. Naravno, ubrzo je dole opet nešto osetio. Osećao je neko probadanje, neki oštar bol. Tada je morao da se ponovo vrati svom programu lečenja.

Ovo je česta pojava kod ljudi izlečenih od raka. Rak se pojavi i nestane. Ljudi oboleli od raka moraju to znati. To ne znači da je onaj čovek opet imao rak, ali jeste došlo do upale prostate. Zbog toga je odmah morao da se vrati zdravom načinu života. Bilo je to pre nekoliko godina, rekao bih, pre 5-6 godina. Od tada nije imao nikakve probleme. Više nije na programu za teže izlečive bolesti, ali isto tako, više ne jede meso.

„Imao sam slučajeve oboljenja prostate kod kojih se ne može otkriti tumor. Pacijent ga ne oseća, ali mokri krv. Toalet se samo puni krvlju."

Mislite, umesto urina ide krv?

- Skoro je ceo urin od krvi, kao da čovek mokri krv. Mada i nije potrebno mnogo krvi da bi urin bio crvene boje.

A otkud krv?

- Od tumora koji se rasprsao u mokraćnom kanalu, te tuda curi. Dakle, dolazi do hemoragije, pa ljudi mokre krv. To je opasan simptom, jer znači da infekcija, rak i sve ostalo ide u bešiku. Mokraćni kanal je oštećen.

Video sam i krv kako izlazi iz rektuma, gnoj kako izlazi iz rektuma, pa čak i izlučevine tkiva iz rektuma. Opet, svi ti anatomski delovi su povezani, dok prostata dodiruje rektalni zid. Kada organ previše oboli, on pokušava da izbaci taj otpadni materijal. Ako prostata to ne može da učini prirodnim putevima – kroz debelo crevo, krvotok, bubrege ili kako već – onda će ga direktno gurnuti uz rektum.

Imao sam jednog pacijenta sa ogromnim bolom zbog raka prostate. Kod većine ljudi taj bol od raka prolazi u roku od 7 dana ili manje, ako se primenjuje program za lečenje teže izlečivih bolesti. Niko mi ne veruje da je tako, dok i sam ne vidi.

Čak i bez lekovitog bilja protiv bolova, samo program?

- Da, čak i bez bilja protiv bolova. Rekao bih da kod većine ljudi bol prestaje za 4 dana, ali za 7 dana sigurno. Bol će tako nestati ili se u tolikoj meri ublažiti, da pacijentima neće trebati morfijum. Ovaj moj pacijent je morfijum uzimao 3, 4, 5 puta dnevno. A za manje od jedne sedmice, više mu nije bio potreban. (Napomena autora: Više o ublažavanju bola u 21. poglavlju.)

Koliko loše je izgledao njegov rak, u onom najgorem obliku?

- Tumor na njegovoj prostati je bio zloćudan. Nije bilo spoljnih znakova oticanja koje bi mogao da oseti, niti je mokrio krv, ali je bio u velikim bolovima. Očito da je rak delovao na neke nervne završetke. Osećao je prejake bolove u predelu genitalija.

Naravno, bilo je bezbroj simptoma. Niko se ne budi jednog jutra sa rakom, a da pre toga nije ignorisao brojna upozorenja. Kada je konačno došlo do pojave raka, tada je počeo da oseća velike bolove. Ono što je najbolje kod programa za lečenje teže izlečivih bolesti jeste to da sam, recimo, ljude obolele od raka jetre, skinuo sa morfijuma koji su do tada uzimali 4-5 puta dnevno.

„Kada vam lekar prepiše morfijum, a vi imate rak, to znači da vas je već otpisao, ako vam nije naglas rekao da ćete umreti."

Dakle, ako vam lekari daju da uzimate morfijum 4-5 puta dnevno, to znači da misle kako vam više neće biti bolje?

- Da. Morfijum ne prepisuju onima kojima će da vrše operaciju, hemoterapiju ili zračenje. Morfijum daju nakon što im sve nade propadnu, onda kada ne uspeju da vas izleče. Kada vam lekar da veliku bocu tečnog morfijuma i kaže vam da je možete dopunjavati koliko god hoćete, to znači da on zna da nećete još dugo biti u bolnici. Njega nije briga da li ćete zbog toga postati zavisnik od morfijuma.

Ono što sam uvek uspevao jeste drastično i dramatično smanjenje količine uzimanog morfijuma, ako ne i potpuno lišavanje. Rekao bih da 7 od 10 mojih pacijenata prestane da uzima morfijum tokom prve sedmice lečenja. Oni budu oduševljeni. Telo vam tada aplaudira za vaš trud, jer ste možda po prvi put u svom životu uradili sve te dobre stvari koje su mu od pomoći. Otklonili ste pritisak na njega.

Kada prestanete da jedete čvrstu hranu, imate mnogo više energije. Oko 60% i više energije se koristi za varenje hrane. Tri obroka dnevno. Ako prestanete sa tim privremeno, sva ta energija ide da vas leči. Ojačava se vaš imuni sistem. On izjeda kancerogene tumore. Zaista je to neverovatno. Bolovi kod onog čoveka nestali su za manje od jedne sedmice.

Da li se njegov rak povukao?

- Da, otišao je... veoma brzo... kao što sam rekao, nije bilo opipljivog tumora koji bi mogao da primeti. Samo je imao velike bolove.

Ponovo su mu uradili biopsiju, posle čega je bio u još većim bolovima. Rekli su mu da ima zloćudni tumor na prostati. Dolazio je kod mene, i odlazio, rekao bih oko tri meseca. Bio je na programu lečenja teže izlečivih bolesti. Nije čak ni ostao svih 30 dana. Mislim da je bio poslušan prvih 20 dana, a onda je uzeo da pojede neke špagete ili nešto slično, zbog čega sam vikao na njega. Stalno sam ga vraćao nazad, a on se tada osećao dobro; teško je bilo držati ga na programu. Odvikao se od morfijuma, nije imao bolove, uradio je nekoliko PSA testova i odustao je da više ide kod lekara – što većina ljudi i uradi.

Da li ste nekada imali slučajeve sa tumorom prostate koji izlazi kroz kožu?

- Ne, nikada ih nisam video da prolaze kroz kožu. Obično su dobro zatvoreni. Povećaju se, te se mogu osetiti u rektumu. Tu se javlja bol, i čak ih ponekad možete osetiti između testisa i anusa. Mogu malo izvirati, ali ih

nikada nisam video da se probijaju kroz kožu. Mislim da je to zbog toga što je prostata žlezda, veoma mišićasta žlezda; zatvorena sa svih strana.

Nikad niste videli da delovi tumora izlaze na taj način?

- Nisam. Kod svih ljudi obolelih od raka prostate samo se cirkulacija poboljša i tumori se onda rastvore. Pojedini koji su mokrili krv izbacivali su i neke stvarno ružne materije i dosta gnoja.

Šulcova formula za prostatu

Da li ste ikada ubacivali vinobojku u rektum?

- Nisam, ali nije loša ideja. Između testisa i anusa sam stavljao kašne obloge, kao i obloge sa ricinusovim uljem. Kod ovih ljudi sam koristio i biljnu formulu za prostatu. Evo od čega se sastoji:

- 4 dela bobica testeraste palme
- 1 deo broćike
- 1 deo korena koprive – ne listova
- 1 deo listova tuje

Pomešajte sve ove biljke kao za čaj i dodajte oko 70 kapi mog tonika za bubrege/bešiku (formula je data u poglavlju o oboljenjima bubrega, str. 105). Pijte šest šolja ovog čaja na dan. Ako ne možete nabaviti sve ove biljke, onda pijte čaj od testeraste palme, dodajte mu tonik za bubrege/bešiku i pijte 3-6 šolja dnevno. Čaj od testeraste palme je veoma jakog ukusa.

Tuja je čuvena lekovita biljka za pročišćavanje krvi koja se koristila tokom cele istorije Amerike. Najviše su je koristili stari, dobri lekari. Za savremene herbaliste ona više nije u modi, dok je kod ovih starijih najčešće upotrebljavana za pročišćavanje krvi. Spada u rod četinara, poput bora. I ja volim da je koristim za istu svrhu; i sam sam se uverio da odlično deluje.

Netačna dijagnoza problema sa prostatom

- Dosta ljudi dođe kod mene sa netačnom dijagnozom. Dolazili su mi ljudi koji mi ovako kažu: „Lekar mi je rekao da imam uvećanu prostatu i da mi je PSA nivo 10, što je iznad normalne."

Lekari su hteli da mu urade biopsiju, ili pak da mu porade na prostati, ako ne i da je otklone.

Pitao sam tog čoveka: „Koliki je bio PSA nivo prošle godine?", a on kaže: „Ne znam, nisam ga proveravao".

Pitam ga: „Koliko velika vam je bila prostata?", a on kaže: „Ne znam, nisam nikad proveravao".

Pa onda kako znaju da je uvećana? I kako mogu da znaju da li mu je PSA nivo povišen? Njega su upoređivali sa brojkama iz Grejove „Anatomije". Ali one nisu iste kod svih ljudi. Mora se gledati svaka osoba pojedinačno, a ne kao kod prosečnog Amerikanca.

Dakle, ako sada odemo u bolnicu, recimo, sada, nas dvojica, i ako uradimo sve kliničke testove, nešto će nam faliti i lekari će nam prepisati terapiju. A znate zašto... zato što niko od nas nije savršen. Vama bi rekli, na primer, da morate da lečite jetru, meni bi rekli da treba da se zamene srčani zalisci, dok bi vašoj supruzi radili resekciju debelog creva. Ako im dopustite da dovoljno istraže, oni će „pronaći" neki problem.

Lekari treba najpre da preispitaju kako je ovaj čovek živeo pre. Da bismo dobili zaključak, moramo da imamo dve premise. U prošlosti, spomenuti čovek je uzimao droge, živeo promiskuitetno i nezdravo se hranio. Ne možete nikakav zaključak dobiti na osnovu jednog PSA testa. Pitao sam ga: „Šta ste radili u protekle dve godine?" Kaže on: „Hranio sam se samo biljkama, vežbao sam, popravio odnose sa ljudima i prošao određenu psihoterapiju".

Odgovorim mu ja: „Kada bih morao da odredim u kakvom ste stanju, po mom ličnom mišljenju, rekao bih da je vaša prostata pre bila još veća, kao i PSA nivo".

Rekao sam još: „Kako se oni usuđuju da zaključe kako vam je nekad taj nivo bio snižen, a da sada ide nagore. Ja bih rekao da je pre bio povišen, a da sada ide dole". Ovo mu se toliko svidelo da šta god da mu je i falilo, više ne fali. Sada je potpuno zdrav.

Dodatne napomene Sema Bajsera

Molim vas, obavezno pročitajte sve iz poglavlja o raku grlića materice, jer se podaci odatle odnose u većoj meri i na muškarce koji imaju problema sa prostatom. Takođe pogledajte i poglavlje o biljnim formulama za jačanje imunog sistema.

13. poglavlje

Rak mozga

Na početku da kažem, u ovom poglavlju se nalaze dodatne informacije o slučaju čoveka obolelog od neoperativnog raka mozga, koji se spominje na video snimku broj 10. On je svakog dana kolabirao zbog epileptičnih napada uzrokovanih tumorom. On je primenjivao metode sa video snimaka i ovog poglavlja dodatno, i na kraju se potpuno izlečio.

Lekari su mu rekli: „Idite kući i uživajte u ovo malo vremena što vam je ostalo". Ali, on se izlečio. A ako imate rak mozga, i vi se možete izlečiti.

- Video sam rendgenske snimke njegovog tumora. Bio je veličine 2,5 cm i oblika kao orah. Nalazio se u sredini mozga i lekari nisu mogli da dosegnu do njega, nisu mogli da ga operišu.

Nisu mogli da operišu?

- Da. Rekli su da bi ga operacija ubila.

A nisu mogli ni da ga zrače?

- Nisu hteli, jer su znali da bi time naneli nepopravljiva oštećenja. Zato su mu rekli: „Idite kući i uživajte u ovo malo vremena što vam je ostalo". Imao je 35 godina i bavio se marketingom. Često je iznenada padao u nesvest, i imao je dva grand-mal epileptična napada dnevno. Sav je bio u modricama i posekotinama.

Od padanja?

- Pa da. Znate, više nije mogao ni da se bavi svojim poslom – marketingom. Očigledno da ne možete ulaziti u tuđe kancelarije samo da biste im pali na pod zbog epileptičnog napada, tako da više nije imao para.

Otac ga je ranije svugde slao da radi. Bio je slikar po zanimanju. Jedanput mu je sin radio na građevini, i stajao je na oko 10 metara od zemlje, kada je prvi put doživeo epileptični napad, te pao skroz dole na sneg i ostao da leži.

Tada me je njegov otac nazvao. Čuo je za mene i poslao ga ovamo u Kaliforniju.

Jednom sam ga vozio kolima, i u toku vožnje zadobio je napad. Njegovo telo bi se čas ukočilo, a čas opuštalo, i tako u krug. Svaki put kad bi se ukočio, ispravljao se gore i udarao glavom u krov od kola. Mislio sam da će probiti gvozdeni krov. Hoću da kažem, nije bilo baš lepo na izgled. Mislio sam da će slomiti vrat ili da će zadobiti potres mozga.

Koliko dugo je to trajalo pre nego što je došlo do nekog poboljšanja?

- Negde u toku prve, druge sedmice. Ali bio je poslušan pacijent; ostavio je svu hranu životinjskog porekla, kupio sokovnik i postio na sokovima. Davali smo mu dosta lekovitog bilja za smirivanje živaca.

Koliko?

- Po 280 kapi tinkture, 6 puta dnevno. Prvo smo mu davali sedativne biljke; dosta lobelije i BiB formulu dr Kristofera, što će reći, divlji ruzmarin, plava stanićarka i lobelija. Možete dodati i kapicu i plavu verbenu, mada nije neophodno. Glavne su divlji ruzmarin i lobelija, one su standardne. Uzgred, kada sam spomenuo BiB tinkturu, najbolje je da nju napravite sami u svojoj kuhinji. One komercijalne vrste koje sam video imaju slabo dejstvo.

Šta je najpreče bilo u lečenju?

- Prva stvar je bila promena ishrane. Njegova ishrana se najviše sastojala od koka-kole, šećera i hrane životinjskog porekla. Imao je teške hemoroide, jer je imao i jak zatvor. Zato smo prvo pročistili creva, kako bi proradila, izbacili nezdravu hranu, i onda prešli na velike količine divljeg ruzmarina, plave stanićarke i lobelije. U isto vreme sam ga odvikao i od leka *Dilantin*, koji se daje protiv epileptičnih napada.

Da li su u tome pomogli lobelija i kapica?

- Nema sumnje. To je prvo što sam hteo - da zaustavimo epileptične napade, kako ne bi sam sebe ubio. Kada bi bio negde na javnom mestu i doživeo napad, ljudi bi zvali hitnu pomoć, te bi bio odveden u bolnicu. I tako stalno u krug; bio je u modricama od glave do pete, sav u plavoj i crnoj boji. I naravno, ovde nije bilo reči o petit-mal napadima (malim napadima), kako ih zovu, kada dođe samo do kraće nesvestice.

Radilo se o grand-mal napadima (velikim napadima), kada se celo telo ukoči, kad izlazi pena na usta, sam sebi grize jezik i kad se nema kontrole nad bešikom i crevima. Lekari misle da kad god se dogodi takav napad

nekome, da može doći do gubitka malog dela moždanog tkiva. Toliko je to opasno.

Tako su njegovi periodi nesvestice bivali sve gori. Memorija mu je slabila, a mozak sve slabije funkcionisao. Zbog toga mi je prva pomisao bila ova: „Moramo da mu pročistimo telo iznutra i da napade dovedemo pod kontrolu".

Da li ste odmah krenuli sa oblogama za glavu?

- Da. Mislim da smo prvu oblogu napravili isto od divljeg ruzmarina i plave stanićarke, i lobelije. Davali smo mu to bilje, ali ih je on nanosio i na uho uz pomoć vate i stavljao je fomentacije na glavu.

Da li ste to radili preko celog dana?

- Uveče, pred spavanje. Znate, jedna od važnih stvari u vezi sa njim jeste ta da je prestao da radi. Većina ljudi u takvim situacijama više ne može da podnese stres. Znate šta sam mu rekao? Rekao sam mu da sedne i da gleda travu kako raste. Jer ti ljudi moraju momentalno da se oslobode stresa. Ne smeju biti izloženi tome neko vreme, jer ova vrsta ljudi ne zna kako da se opusti.

Posle jedne sedmice više nije imao napade, ali je i dalje uzimao lek *Dilantin*. I pre ga je uzimao, pa je imao napade. Tada smo započeli proces odvikavanja od *Dilantina*. Prilično brzo smo smanjili dozu, i za oko 30 dana više ga nije uzimao, već je bio samo na lekovitom bilju. Sa novim programom lečenja, prešao je potpuno na biljnu ishranu, počeo je da bude umereno fizički aktivan i očistio je creva, pošto je imao jak zatvor.

Dakle, u roku od mesec dana napadi su prestali?

- Da, prestali su. Sada, ni posle 12 godina, nije ponovo išao na rendgen. Ja i ne predlažem ljudima da idu da posle lečenja urade rendgen. Njegov otac mi je nedavno poslao pismo u kojem piše da mu je sin dobio još jedno dete.

„Četvorogodišnje dete je umrlo od raka mozga, jer roditelji, iako su se držali programa lečenja, nisu hteli da prestanu sa uzimanjem leka *Decadron*."

- Kod ovog dečačića je došlo do ispoljavanja svih sporednih efekata leka, dok je otok prerastao u edem (veliki otok). Sve je to izazvao onaj lek.

Roditelji nisu hteli da se skroz posvete prirodnom načinu lečenja.

- Nisu, bilo im je teško da se odluče, jer se radilo o životu njihovog deteta. Ali ja bih predložio ljudima da ili odu kod bolničkih lekara ili da se leče prirodnim putem, a ne da idu u oba smera. Jer ove dve vrste medicine ne dopunjuju jedna drugu.

Ričarde, to je greška mnogih savremenih lekara prirodne medicine. Oni žele da idu u korak sa ovom drugom medicinom, te je zovu „komplementarna medicina", što lepše zvuči.

- Da, tako to rade u Engleskoj. Zovu je „komplementarna medicina", kao da treba da mi dopunjujemo (complement) znanje bolničkih lekara? Dajte, molim vas! Ono što govorim vašim čitaocima leči one bolesti koje ti lekari ne mogu. To nije dopuna znanja, to je zamena.

Možete koristiti kašne obloge sa glinom da biste izvukli otrove iz mozga.

Još jedna vrsta kašne obloge koju nismo spomenuli jeste kašna obloga od gline koja se stavlja na glavu. Glina ima veliku moć izvlačenja otrova iz tela. Preporučujem da se koristi bentonit glina, o kojoj smo govorili u poglavlju o tinkturama i kašnim oblogama.

„Žena je imala rak mozga, ali lekari prirodne medicine nisu znali šta da rade, te sam ja preduzeo korake."

Slučaj naveden ispod pokazuje kako dr Ričard Šulc ispravlja terapiju koju daje većina lekara prirodne medicine. Oni ne smeju da se sukobe sa kritičnim pacijentima. Plaše se da primene veći intenzitet lečenja i veće doze da daju, kao da će time povrediti onoga koji ionako umire. U sledećem dijalogu, Ričard Šulc se obraća pacijentkinji u jednom lečilištu u Engleskoj, u kojem je skoro držao predavanja.

- Ovog jutra sam govorio 16-orici stručnjaka o ženi koja je imala rak mozga veličine 2 cm, koji joj je pritisnuo auditorni nerv, te na levo uvo nije mogla ništa da čuje.

Šta su lekari preduzeli?

- Skoro ništa. Lekari su naravno predložili da ga otklone, ali su rekli da će onda izgubiti sluh i da će možda doći do oštećenja mozga i paralize.

A lekari prirodne medicine?

- Ni oni nisu dovoljno uradili. Nisu lečili sa dovoljnim intenzitetom.

Dobro, šta su radili kako treba, a šta nisu?

- Nisu razmišljali o njenom radnom mestu. Saznao sam da je radila u fabrici za hemijsko čišćenje odela. Ne možete se izlečiti od tumora ako celog dana udišete supstance u takvoj fabrici. Ali niko nije hteo to da joj kaže, jer bi im bilo neprijatno. Takođe sam saznao i druge stvari o njenom životu, jer su na njenom zdravstvenom kartonu zapisali da je bila strogi vegeterijanac.

Kad smo završili sa lečenjem, saznao sam da je jedanput sedmično jela šniclu, i svinjetinu, i piletinu, i ribu, i jaja – takva vrsta „vegeterijanca" je ona bila. A naravno, da biste imali dobru cirkulaciju, ne smete jesti toliko životinjskih masti. Bilo je i mnogo drugih stvari koji su ovi lekari prevideli.

A kakvo lekovito bilje su joj davali? U malim dozama, zar ne?

- Da, upravo tako.

Šta su joj davali... malo aleve paprike?

- Upravo tako. Oko 5 kapi rastvorenih u vodi.

To je kao tinktura od aleve paprike? Trebalo je da joj daju 60 kapi, je l' tako?

- Tako je. Oni daju malo ovoga, malo onoga, malo ginkoa, i to je to. Ja sam čitavu njihovu dnevnu količinu lekovitog bilja iskoristio u jednom satu. To joj je bila prva doza.

A koliko tih doza ste hteli da joj date?

- O, pa oko 6-8 dnevno.

Šta su vam rekli na to? Da je previše?

- Da, a ja sam njih pitao: „Kada ste poslednji put videli da je nekome škodila tolika količina aleve paprike, đumbira, ginkoa, belog luka ili crvene deteline?" Jer nijedna od tih biljaka nije otrovna. Ne može se preterati u njima.

Ali da li su rekli da je to previše, Ričarde?

- Da, apsolutno, ali vidite, ja sam poznat ovde kao neko ko zaista i izleči ljude.

Prvog dana njenog lečenja odmah sam joj dao da posti na sokovima. Treba da primenjuje tople i hladne tuševe na glavu i uvo. Oko uveta, na vrat i glavu smo joj naneli ulje koje prodire u dublja tkiva. Angažovao sam ljude koji sa njom rade vežbe za glavu i vrat. Takođe, išla je i na psihoterapiju, da promeni malo svoje emocionalno stanje. Ne zna šta ju je snašlo. Možda misli da ju je pregazio „kamion prirodne medicine".

14. poglavlje

Rak pluća

Rak pluća je najveći ubica žena, a ne rak dojke. Jeste da veći broj žena oboli od raka dojke, ali zapravo veći broj *umire* od raka pluća.

Rak pluća je takođe i najveći ubica muškaraca, a ne rak prostate.

Naučite kako da se sami izlečite od ove bolesti, čak i u poodmakloj fazi, čitajući naš priručnik i gledajući naše video snimke. Sada ću vam ispričati slučaj jednog čoveka sa rakom pluća, o kome se govori na snimku broj 12. Ovde su prikazana osnovna načela lečenja svih takvih slučajeva.

„Ako bolest zahvati jedno plućno krilo, njega uvek možete odstraniti. Ali operacija ne može da se vrši na oba plućna krila, jer ne biste mogli da dišete; to bi vas ubilo."

- Ovo je bio jedan od najgorih slučajeva, jer je ovaj čovek imao rak na oba plućna krila. Obično zahvata samo jedno, ali kod njega je prešao sa jednog na drugo krilo. Rak je dosegao do kosti, do grudne kosti, zbog čega je imao ogromne probleme pri disanju.

U bolnici mu nimalo nisu pomogli. Kada je stanje toliko loše, oni vam ništa ne sugerišu. A kada dođe do kostiju... već je prekasno. Uglavnom, ovaj čovek je bio pušač 30 godina.

Koliko su mu dali vremena do kraja života?

- Šest meseci. Rekli su mu da ide kući. Njegov brat ga je zapravo doveo kod mene. Želeo je da vidi da li može nešto da se učini. Njegov brat je bio plivač, a naš pacijent je već radio na traci za hodanje, što je bilo dobro.

Kako je uspevao da radi na traci za hodanje?

- Radio je po malo. Bio je tu, u kupaćem kostimu, vežbajući tek toliko da se preznoji. Naravno, imao je problema sa disanjem. Izgledalo je kao da nije u toliko lošem stanju kao što su lekari rekli, mada u većini slučajeva se i ne oseti kada je nešto tako loše. Stoga smo krenuli da radimo.

Reč je o čoveku u 60-tim godinama. Dali smo mu da posti na sokovima 30 dana. Promene kroz koje je prolazio su bile dramatične. Evo jednog de-

talja koji će biti zanimljiv za vaše čitaoce. Svako veče smo na njegove grudi stavljali dosta kašnih obloga, tačno iznad predela gde su plućna krila. Zbog toga se svako veče dobro preznojavao.

I tokom celog dana se na tom delu dosta znojio. Mi smo stavljali sve više kašnih obloga. Stavljali smo crne kašne obloge, obloge koje izvlače otrove, obloge sa ricinusovim uljem, kao i lekovito bilje za pluća, poput lobelije.

Čaj od lobelije?

- Da, i čaj i tinkture. Radili smo često i čišćenje creva. U stvari, njegov brat ga je vodio na klistiranje 2-3 puta sedmično.

Da li je radio inhalaciju sa nekom od biljaka?

- Naravno. Doneli su čak i osveživač vazduha u koji je moglo da se stavi bilo koje esencijalno ulje.

A šta ste vi stavili unutra?

- Eukaliptusovo ulje, ono je odlično. I eukaliptus i pitoma nana proširuju bronhije i deluju antibakterijski. Dobro je i ulje od čajnog drveta. To su moje tri omiljene vrste ulja. Takođe smo se držali celokupnog programa lečenja teže izlečivih bolesti.

Da li ste stavljali čaparal u inhalator?

- Ne, jer je on previše smolast. Ne deluje uopšte. Ništa sem blagih esencijalnih ulja. Ona veoma lako ispare. Čaparal bi se sav zalepio. Njega stavljam u velikim količinama u tonik za regeneraciju.

Koliko, oko 420 kapi dnevno ili više?

- Više. Davali smo mu po 140 kapi 4 puta dnevno, dakle, oko 560 kapi dnevno. Nakon tri sedmice lečenja, otišao je kod dvojice specijalista. Jedan od njih mu je rekao ovako: „Ne znam ni zašto ste došli ponovo". Ali on je rekao: „Želim da mi uradite rendgenski snimak pluća". I uradili su mu.

Lekar mu je potom rekao: „Šta ste očekivali da bude? Umrećete." Ali je zato drugi specijalista rekao da se stanje malo poboljšalo.

To je česta situacija kod rendgenskog snimanja. Čak i ako lekari vide promenu od nekih 10% na bolje, ili možda čak 30-40% (sve što je ispod 50%), često puta to ne kažu pacijentu.

Razlog tome je što misle da je to zbog jačine X-zraka ili zbog toga što je snimak ispao malo lošiji. Lekari su bili toliko ubeđeni da ovom čoveku neće biti bolje, da nisu hteli da mu daju ni lažnu nadu. Što se mene tiče, bolje i lažna nada, nego nikakva.

Drugi čovek kod kojeg je bio imao je drugačije mišljenje. Rekao je da se rak podosta smanjio. I naravno, do tada, ovome su svuda po grudima izašli mali plikovi. To je ono što je govorio dr Kristofer o toksinima, da mogu izaći iz tela na samo dva načina: ili bivaju apsorbovani ili izađu kroz kožu. Zato smo počeli da primenjujemo još više kašnih obloga, čišćenja kože i obloga za izvlačenje otrova.

„Bilo je toliko otrova u njegovim kancerogenim plućima da je svakih sat vremena bio sav u znoju, i plikovi puni otrova su mu izlazili po telu."

Kompresije za izvlačenje otrova, šta je to?

- Bentonit glina, vinobojka, beli luk i crvena detelina su moje omiljene za lečenje raka, zajedno sa većom količinom tinkture od srčenjaka – kao što je to Hogzi radio. Došlo je do toga da je svakih sat vremena bio sav u znoju; on nije mogao da veruje.

Mislite, noću?

- Ne, preko celog dana. Čim bi stao na traku za hodanje, kao da mu cele grudi plivaju u znoju. Dosta otpadnih materija je izlazilo kroz njegove grudi. Na kraju su mu tu nastali i plikovi.

Ti plikovi puni toksina bili su veličine masline. Dakle, na površinu kože su tako izbijali otrovi. Zbog toga je 30 dana bio na strogom postu na sokovima. Njegov brat je mnogo paničio, mislio je da će da umre. Takođe, i groznice su bitne tokom postojanja raka u telu, jer će ga telo izjesti u tom slučaju.

Njegov brat je podosta pomogao. Po mišljenju jednog lekara, nakon 3 sedmice lečenja, došlo je do malog smanjenja raka. Nakon 30 dana ovaj se vratio na staru hranu; izgleda kao da je izludeo za njom. Morao sam da ga smirim.

Jeli su dosta prepržene i kuvane hrane. Ja sam mu rekao ovako: „Moraš jesti samo sirovu hranu. Za tebe više nema te 'hrane'. Možeš jesti samo zdravu hranu i kada rak bude nestao. Nema opuštanja".

Nekoliko puta sam morao da ga vraćam na pravi put. Dobro u tome jeste što je primetio da sada bolje diše; njegov brat ga je onda terao da vežba kao lud.

Da li je iz njega ikada izašao katran od cigareta?

- Da. Ponekad je radio i čišćenje jetre. Povraćao je dosta odvratnog sluza. Nešto zelene i crne boje bi izlazilo iz njegovih pluća. Samo je liptilo. A dosta se i preznojavao, znoj nije stajao. Rekao bih da je nakon dva meseca došlo do najvećih promena. Otišao je, uradio opet rendgenske snimke, i jedan drugi lekar mu rekao da se rak smanjio za 60%, dakle, više od polovine.

„Ako prekinete sa programom lečenja pre potpunog izlečenja, možete umreti."

Šta je bilo posle toga?

- Ponovo je hteo da prekine sa programom lečenja, jer se osećao bolje. Većina ljudi u tom periodu kaže: „Pustite me da napravimo pauzu od svega ovoga". Ali ne sme da bude pauze. Iz iskustva znam da ako se prekine sa lečenjem, čovek može umreti. Ako želite da jedete meso i nezdrave kolače, idite u bolnicu.

Nema pauze, samo se nastavlja sa radom. Kažu oni: „Uh, prošlo je čak dva meseca". A ja im kažem: „Ljudi se drže za taoce i po 5 godina. A kada su oslobođeni, verovatno su bili zdraviji nego pre toga".

Kažem im i ovo: „Hajde da popričamo šta ćemo raditi do kraja godine". Tako je ostao na programu još 4-5 meseci, a mogao je i šest. Ne mogu baš da se setim tačno... jer kad se drže programa lečenja, ne viđam ih prečesto.

Nakon toga je ponovo otišao kod lekara, koji nisu mogli da veruju svojim očima. Čak su ga dva puta pregledali. Zatim je otišao i kod onog prvog lekara, da proveri da li mu sada dobro radi rendgen. Međutim, lekari su rekli da nema ničega na plućima, osim malo ožiljnog tkiva, kao da je imao zapaljenje pluća. Ali, nigde nije bilo tumora, ništa.

Poveći deo toga je izašao kroz njegove grudi. To je bilo to.

Šta se dešavalo kada je primenjivao hidroterapijsku metodu sa hladnim čaršavom?

- Mnogo toga je izašlo kroz njegovu kožu. Dobro je uflekao čaršav. Ličilo je na nikotin. Kao da je pušio cigarete, uzimajući dim preko kože. Jednostavno, bilo je odvratno. Čak se često i osećao na duvanski dim. Neverovatno.

Pored toga, primenio sam i metodu dr Kristofera – čišćenje tela lobelijom. To uvek u jednom trenutku uradim kod ljudi sa rakom pluća, samo

kako bih ih naterao da povraćaju i da bih video šta će izaći iz njihovog tela. Ali, obično to ne uradim odmah na početku, već sačekam malo. Sačekam do sredine procesa pročišćavanja tela, a onda ubacimo i lobeliju.

„Povraćao je i niti katrana, kao i kraste, krvave kraste, i velike količine sluzi."

Da li je sve to izašlo iz njega?

- Video sam niti katrana. Izbacio je katran iz svojih pluća.

Koliko se to razlikuje od obične sluzi koju izbacujemo kroz nos?

- Obično izgleda zelene boje, svetlozelene, tamnozelene, braon, pa sve do crne. Video sam kako izlazi nešto crne boje, dosta katrana i crne niti, kao i kraste i krv, koje sam već spomenuo.

Kakve su to kraste?

- Krvni ugrušci, usled krvarenja plućnog tkiva. Pluća budu pod tolikom iritacijom i upalom, da krvni sudovi puknu. I naravno, sluz se javlja usled infekcije, kao posledica borbe imunog sistema. To je dobar znak, i ona treba samo da nastavi da ističe. Samo da ide.

Rak pluća: Koliko je lobelije potrebno da se izazove povraćanje?

Da li se primenjuje čaj ili tinktura od lobelije, i koliko?

- Tinktura. Koristi se količina koja stane u kašičicu, pa sve do kašike, u zavisnosti od toga koliko je osoba slaba. Većina ljudi može da izdrži celu kašiku tinkture na svakih 15 minuta, dok ne dođe do povraćanja. Prva stvar koja se posle toga uradi jeste pijenje čaja od pitome nane, kako bi se malo stomak smirio.

Lobelija prvo proširuje bronhije. To je glavni efekat hemijskog jedinjenja lobelin. Drugi efekat jeste stimulisanje desetog kranijalnog nerva, vagusa, do tolike mere da povratite. Pluća se skupe, a tečnost se izbaci u vidu povraćanja.

Tako se pročišćavaju pluća. Svakome je potrebna različita količina. Pokazivao sam mahune od lobelije koje sam davao svojim studentima. Jedan od njih je sat vremena povraćao i dva dana imao dijareju (proliv), od samo jedne mahune. Dakle, kod svakog je drugačiji nivo tolerancije na lobeliju.

Galama lekara oko navodne otrovnosti lobelije

Još kad ju je herbalista Samjuel Tompson (Samuel Thompson) uveo kao lekovito sredstvo, lobelija je postala meta savremenih lekara, zbog njene navodne otrovnosti. Dobri herbalisti znaju da to nije istina.

Smrtonosna doza lobelije data je samo nekom pacovu, kada mu je ubrizgana alkaloidno ekstrahovana lobelija iz jednog celog paketa iste. Ričard je govorio o ovome: „Ti lekarčići imaju baš bujnu maštu, kad su uspeli da izmisle tako nešto".

- Meni su se smučila ta okolišanja savremenih lekara i njihova bojazan od lobelije. A naravno, u Americi je zabranjeno interno uzimati lobeliju. Čak je sada i u Evropi dozvoljeno koristiti samo minornu količinu koja nije dovoljna da bi imala lekovito dejstvo.

Bilo je studenata u mom razredu koji su govorili da su doze lobelije koje preporučujem opasne po život. Stvarno mi je došlo preko glave kada sam malopre čitao vaš tekst o tom okolišanju lekara i njihovoj većoj brizi da budu priznati od strane države, i da se nikome ne zamere, od brige za zdravlje pacijenata. To je ono najgore.

Jedan student je zbog ovih stvari otišao iz učionice kod dekana, i rekao mu da su doze lobelije koje ja preporučujem opasne po život. Ja sam samo prokomentarisao ovako: „Da, odlično zapažanje – za osobu koja nikad nije koristila lobeliju. Kako on može da zna to?"

Lobelija je izvanredna lekovita biljka za decu. Ona proširuje njihove bronhije i omogućava im da bolje dišu. Hiljadama dece od 2, 3 i 4 godine sam davao lobeliju, zbog koje su posle mogli lakše da dišu.

U pojedinim državama su rekli sledeće: „Pa, ove biljke jesu opasne, tako da smete da dajete samo prepisanu količinu". Takve legalne doze su toliko male da neće imati nikakvog efekta.

Ja preporučujem metodu dr Kristofera – uzimanje jedne kašike lobelije na svakih 10 minuta, dok ne dođe do povraćanja. Neki od naših studenata su pili i po 50 ml. To je pak opasna i zabranjena doza u Velikoj Britaniji, iako će tolika količina pročistiti pluća ponekih astmatičara.

Čuveni herbalista Samjuel Tompson od lekovitog bilja najčešće je koristio lobeliju i alevu papriku. Procenjuje se da je sa samo te dve biljke pomogao 3,5 miliona ljudi da se oporave od svojih bolesti. Aleva paprika stimuliše cirkulaciju, govorio je, dok lobelija umiruje i opušta telo.

Koristio ih je kao što ja koristim hladnu i toplu vodu. Malo od jednog, malo od drugog, pa čišćenje tela, povraćanje, i na kraju, date im alevu papriku da se povrate u normalu. Radi se o dvema izvanrednim biljkama. Ako vam upotreba lobelije izgleda previše radikalno, onda šta mislite o sečenju i pravljenju proreza na vašem telu, i ubacivanje jedne sprave koja treba da vam izvlači tečnost iz pluća? Ja bih pre izabrao lobeliju.

Savet od dr Kristofera, učitelja dr Šulca, o lečenju astme

U Vajomingu, dva dečaka su dovela svog oca u 2 sata ujutru, dok je ovaj sve vreme kašljao i pokušavao da udahne. Njihov otac 20 godina nije mogao da normalno legne na krevet zbog astme. Dr Kristofer mu je dao da popije šolju čaja od pitome nane, a 10 minuta kasnije jednu kašičicu tinkture od lobelije. Svakih 10 minuta mu je davao po jednu kašičicu tinkture. Čovek je zatim počeo da povraća zelenu i okorelu crnu sluz iz pluća. Povraćao je tri sata.

Posle toga, dr Kristofer ga je poslao kući, gde je po prvi put posle 20 godina legao da spava. Kasnije je dobio i posao baštovana, i nikad više nije imao problema sa astmom.

15. poglavlje

Rak jetre

U ovom poglavlju ćemo saznati neke praktične stvari o lečenju raka jetre, a na osnovu slučaja jedne žene koja je imala taj rak u terminalnoj fazi. Njen slučaj je opisan na video snimcima, ali ćemo ovde govoriti o stvarima koje tamo nisu spomenute.

„Ova 50-godišnja žena je imala rak jetre koji je napravio izbočinu na njenom telu."

- Rak je bio i više nego u terminalnoj fazi!

Kako to mislite?

- Pa, kada vam lekari kažu da ćete umreti za mesec dana, a vi poživite još šest meseci, a oni ne mogu da veruju da vi uopšte hodate, e pa, to je post-terminalna faza.

Koliko dugo je bila u takvom stanju?

- Mislim da je živela šest meseci duže od prognoziranog maksimalnog trenutka smrti; mislili su da nema šanse da preživi.

Da li je loše izgledala kada je došla kod vas?

- Užasno. Jedva je hodala i bila je pogrbljena.

Da li se videla izbočina?

- O da. Tumor je verovatno bio težak 10 kilograma. Mislim, stajao je izbočen na levoj strani njenog tela.

A kada je takva situacija, onda lekari ne smeju da operišu?

- Ne smeju, jer se radi o jetri. Imate samo jednu jetru, i bez nje se ne može živeti. Dakle, kada vam je jetra toliko obolela, onda nema dalje. Znate, ne može više da se živi tako.

Da li je bolno?

- Da. Uzimala je tečni morfijum. Obično vam daju morfijum kada znaju da ste gotovi. Više ih i ne zanima šta će vam dati.

„Dve žene sa tumorom na jetri su došle kod mene. Ona sa manje opasnim tumorom je htela da umre – i umrla je. A ova sa ogromnim tumorom se borila i htela je da živi – i preživela je."

Nije došla kod vas da se izleči, bila je spremna da ode?

- Upravo tako. Bile su dve žene sa istom bolešću koje su došle istovremeno. Doživele su različitu sudbinu. Jedna od njih je samo htela da umre, da se samo malo oseti bolje. I umrla je. Učinio sam da se oseća malo bolje, priredili smo joj slavlje i onda je umrla. A ova druga, o kojoj smo do sada pričali, imala je istu vrstu tumora. Bili su identični slučajevi.

Znate, dr Kristofer je uvek govorio da povremeno dođu i takvi slučajevi. Nisam to baš razumevao, sve dok nisam krenuo sa praksom. Tada sam uvideo da povremeno ima takvih. Ali i ova druga žena je bila slična onoj prvoj.

Ova kojoj smo priredili slavlje nije imala toliko opasan tumor. Ali ova koja je ozdravila imala je ogroman tumor. Počeli smo intenzivno da radimo na lečenju, naročito na čišćenju creva i jetre.

Šta se desilo kada je uradila čišćenje jetre?

- Ključ je u tome da se počne sa jednim češnjem belog luka i kašikom maslinovog ulja. Kada je to mogla da izdrži, onda smo krenuli sa većom količinom.

Je l' mogla da podnese?

- Da, mogla je. A čim smo dospeli do 3 kašike ulja i 3 češnja belog luka, odmah smo krenuli sa jakim čišćenjem žučne kese.

Koje izgleda kako?

- Oko 250 ml maslinovog ulja i oko 250 ml soka od pomorandže. Dodam i par limuna. Pije se četiri sata: po 125 ml na svakih sat vremena. Posle prvog puta mislim da je iz nje izašlo sitnog 500-600 žučnog kamenja. Bilo ih je mnogo... celu WC šolju je ispunila.

„Izbacivala je zeleno i zelenkasto, gusto i staklasto kamenje, kao i crno, braon i crveno poput krvi."

Kritičari će vam reći da to nije bilo sve kamenje, već da je nešto od toga nastalo usled maslinovog ulja koje ste joj dali.

- Oni će reći da je to zgusnuto maslinovo ulje, i ja se sa tim mogu složiti do neke mere. Ali nije *svo* kamenje takvo. Može se među njima pronaći i takvo kamenje, ako zaista jesu to što oni kažu. Svetlozelene do zelenkaste su boje.

Ipak, na brojnim autopsijama sam video da i pravo žučno kamenje može imati svetlozelenu ili zelenkastu boju. Tako da mislim da se ne može sa sigurnošću odrediti da li je to od maslinovog ulja ili je izašlo iz obolele osobe.

Kada imate zeleno kamenje, dakle, ono može biti od ulja, ali ne mora da znači. Bio sam jednom prilikom u prostoriji kada su lekari otvorili stomak pacijenta; unutra je žučna kesa bila ispunjena tim zelenim kamenčićima, iako čovek nikada nije konzumirao maslinovo ulje.

Sigurno je da je ono crveno-krvavo i crno kamenje nastalo u njenom telu.

Da li je to prvo čišćenje jetre imalo uticaja na kancerogenu jetru?

- Imalo je. Žena mi je rekla da se osećala kao da je praznila creva iz jetre. Primetila je da se smanjio otok i veličina raka. To je i logično. Funkcija jetre jeste da detoksikuje i pročisti krv. Ali i ona mora da izbacuje otpadne produkte preko svoje žučne kese. Kada ne bi to radila, bilo bi isto kao kada ne biste mogli da praznite debelo crevo. Za nju je imalo blagotvornog uticaja što smo uspeli da otčepimo tu žučnu kesu. Stoga smo nakon toga još jedanput uradili čišćenje iste.

Koliko dana kasnije?

- Već sutradan. Uradili smo još jednom, pa onda opet uzastopno u sledeća 3-4 dana.

Šta se dešavalo tokom tih dana?

- Sve je manje i manje izlazilo onih stvari iz nje. Nakon 4-5 dana rekao sam „dosta". A znate šta je najbolje kada se leče takve osobe?

Šta?

- Što nemate šta da izgubite. Šta mogu da uradim? Mogu da pokušam da spasim pacijenta. A toliko mnogo lekara prirodne medicine se plaši da će im pacijent umreti.

Lakše je raditi sa smrtno obolelim osobama nego sa manje obolelim – ali, lekari se plaše da bi to mogli da uvide.

Ona i nije trebalo da bude kod vas?

- Da, već je prošlo 6 meseci više od prognozirane joj smrti. Kako sad mogu ja da je povredim? Prosto ne razumem zašto se ljudi toliko plaše toga. Za mene je to kao izazov, pošto znam da ne mogu da izgubim. Ova osoba je već mrtva u očima zvanične medicine.

Kao da radite sa „lešom".

- Upravo tako. Kako onda mogu bilo šta da izgubim?

A da li su iz te žene izlazile gljivice ili nešto tako?

- Bilo je sluzi. I niti sluzi koje kao da su od gume. Mislim da je njena žučna kesa bila 2-3 puta veća od normalne samo od svega onog što se nalazilo u njoj. Izgledala je poput mišićnog tkiva ili piletine i tome slično.

Izlazile su niti nečega što ne spada u uobičajen otpadni materijal iz creva, za koje mislim da su izašle iz žučne kese. A nakon drugog čišćenja iste, osetila je da se pritisak smanjio; jer kad je prvi put došla kod mene, mislila je da će jetra da joj eksplodira. Rekla mi je da od tada više nije osećala taj pritisak. Verujem da smo joj tako dobro očistili žučnu kesu, da je jetra počela da radi. U početku smo radili dosta na tome, kao i na masaži, i naravno, na oblogama sa ricinusovim uljem.

Na kraju je odlučila i da pije ricinusovo ulje. To nikome ne bih preporučio, mada ga je ona dodala u svoj tonik za jetru.

Koliko je popila?

- Većina ljudi vam ne bi preporučila da pijete ricinusovo ulje, jer je jako, a u procesu njegovog pravljenja može biti korišćeno i dosta toksičnih materija. Ipak, ona je uzela to da pije. Opet kažem, šta je imala da izgubi?

U roku od 10 dana osećala se kao da je jedna četvrtina tumora nestala. Nestalo je otoka, bolova i pritiska. Čak se za samo 5 dana odvikla od morfijuma.

Da li je i ona bila svesna da se sa njom dešavalo čudo?

- Da, iako u početku nije baš verovala, ubrzo je počela da veruje, kao i većina ljudi.

Ono što skoro uvek možete uraditi kod ovog prirodnog načina lečenja jeste ublažavanje bola i intenziteta lečenja. Jer nama je cilj zapravo da otvorimo prirodne kanale za izlučivanje. To je prvi zakon prirodnog načina lečenja: otvoriti kanale za izlučivanje.

Da li ste joj davali neke druge obloge osim ovih sa ricinusovim uljem?

- Ne u početku. Ne tokom čišćenja jetre.

Koliko dugo je držala obloge sa ricinusovim uljem?

- Mislim da je primenjivala 2-3 obloge dnevno. Takođe je dobro masirala i desnu i levu stranu, gde joj je bila ona izbočina od tumora. A primenjivala je i tople i hladne tuševe 2 puta dnevno na predeo jetre.

Da li ste radili i metodu sa hladnim čaršavom ili to nije trebalo?

- Naravno da jesmo. Čim vidim da je neko dovoljno spreman za to... ali se najpre pobrinem da su kanali za izlučivanje otvoreni. Radili smo i detaljno čišćenje creva.

Kakvo je to detaljno čišćenje creva?

- Velike količine biljne formule br. 1 za creva.

Koliko tačno?

- Ona je uzimala 8 kapsula dnevno, a praznila je creva 6 puta dnevno. Zatim smo koristili i formulu za creva br. 2. Dosta smo radili na crevu, jer je to neophodno kada jetra oboli.

„Posle dve sedmice lečenja izbočina tumora se skoro nije ni primećivala."

Koju dnevnu količinu formule 2 za creva je koristila?

- Uzimala je oko 6 punih kašičica dnevno. Radili smo klistiranje, a onda i metodu sa hladnim čaršavom, na koju je itekako reagovala.

Posle dve sedmice lečenja izbočina tumora se skoro nije ni primećivala. Samo je...

Dve sedmice?

- Upravo tako. Prvo se smanjio na veličinu pesnice, a onda je nestao na levoj strani. Ne može se ni primetiti da je imala tumor. Posle toga smo samo imali posla sa onim koji se nalazio ispod rebara na desnoj strani tela. Zato je nastavila sa istim programom lečenja.

Koliko dugo je bila na programu pre nego što je došlo do velikih promena?

- Ona je bila od onih koji nisu hteli da idu ponovo kod lekara. Većina ljudi *hoće* da se vrati. Ali ona nije htela, jer su svi digli ruke od nje i rekli da će umreti. Mislim da nije otišla nijednom u sledeća četiri meseca.

Posle toga je otišla kod nekog sasvim drugog lekara, kome nije rekla ništa o svojoj istoriji bolesti. Lekar je dijagnostikovao hepatitis. Dakle, više nije bilo raka. Samo je rekao da joj je jetra pod upalom i da se zbog toga loše osećala, na šta mu je ona odgovorila: „Mislila sam da ćete me testirati na rak".

Kaže on: „Nema razloga za tim, osim ako vi nemate neki poseban razlog". Rekla mu je da nema. Otišla je sa dijagnozom hepatitisa, nastavila da se leči, i posle nekih 8 meseci mi se javila. Bila je i u jednom lečilištu u Meksiku, bila je na različitim programima, ništa previše – mislim da je bila i na Geršonovom programu – i pila je dosta prirodnih sokova. Samo je želela da bude u krugu drugih ljudi, ali mi se posle 8 meseci javila i rekla mi da je potpuno ozdravila. Nije bilo ni traga tumoru.

Šta su na to rekli njen suprug i porodica?

- Bili su oduševljeni. Nisu verovali. Mislim čak da je na njenu bolest uticao i bes koji je osećala prema suprugu. On je bio malo povučen i nije mnogo pričao sa njom – njihovi odnosi su bili skoro prekinuti. Zapravo, ja sam joj zbog toga predlagao da poparvi odnose sa njim, u cilju izlečenja. Bila je baš besna na njega, što je bio jedan od okidača njene bolesti.

Jetra je ta koja joj je obolela, ali je na to uticao i ogroman bes u njoj. Mislim da ju je njen suprug varao ili tako nešto, zbog čega je bila ljuta kao ris, što se moglo videti i tokom lečenja. Imao sam prilike da vidim njene izlive besa, ali njenog muža nije bilo briga za to. Ipak, definitivno je izbacivanje nakupljenog besa postao deo njenog izlečenja.

Najviše se sećam toga da je bila pod ogromnim bolovima kada je prvi put došla. Zato je bila na morfijumu, na maksimalnoj dozi. Naravno, problem je bio u tome što od morfijuma nema mnogo vajde, jer on blokira rad jetre i creva. On zaustavlja funkcije većeg broja organa.

Dakle, od morfijuma nema vajde?

- Nema, baš tako.

„Po mojim uputstvima, radila je dosta na masaži predela jetre."

Nikad niste videli da su delovi raka izašli iz nje, zar ne?

- Da, nikad. Bilo je samo nekih otpadnih materija nakon čišćenja jetre, ali od raka ni traga. Siguran sam da se njen rak polako razlagao, onda ušao u njen krvotok i na kraju bio izbačen prirodnim putevima. To se dešava kod velikog broja ljudi kod kojih nema naglog izbacivanja delića tumora, kao što je slučaj kod lečenja raka grlića materice.

Ali kod nje toga nije bilo?

- Kod nje je prvo otok nestao, a onda i rak. Nije bilo većih „kriza izlečenja", za razliku od onog čoveka sa rakom pluća.

Radili smo dosta na fizičkoj aktivnosti sa njom. Poslao sam je kod jednog stručnjaka za telesno vežbanje, koji je dosta masirao oboleli predeo tela; kao da je istiskivao stvari iz jetre i pankreasa. Dali smo joj i da dosta radi vežbe dubokog disanja. Kod svih vrsta raka koji zahvataju organe ispod dijafragme, sama dijafragma treba što više da se širi i kontrahuje. To pozitivno utiče na jetru i pankreas.

A obloge sa ricinusovim uljem na to područje?

- Obavezno.

Još nešto osim toga, neka vrsta kašne obloge?

- Kašna obloga sa vinobojkom i belim lukom. Kod oboljenja pankreasa i jetre koristimo veće količine čaparala. Naravno, savremeni herbalisti kažu da čaparal izaziva rak jetre. Dok mi dajemo velike količine čaparala pacijentima obolelim od raka, i oni bivaju izlečeni. Jer on razlaže i uništava zloćudne tumore.

16. poglavlje

Rak pankreasa

„Prirodnim lekovima rak pankreasa se može izlečiti. Međutim, obično je slučaj da je zdravlje pacijenta, pre nego što dođe kod mene, već uništeno savremenim medicinskim tretmanima, a ne samom bolešću."

- Kod mene je dolazila jedna žena obolela od raka pankreasa, koji joj je još i blokirao kanal pankreasa. Nije mogla ni da vari hranu, jer se iz pankreasa luči hlorovodonična kiselina.

Lekari joj nisu rekli šta treba da radi, već samo da ide kući, pošto je tumor bio zloćudan i preveliki. Retko ko preživi ovu vrstu raka. Čak i kod nas mogu umreti, ako su predugo čekali pre nego što su odlučili da se leče prirodnim putem.

Ako bi trebalo birati kod koje vrste raka imamo najmanje rezultata, to bi bili leukemija i rak pankreasa, zbog toga što se njihove ćelije raka brzo umnožavaju i napreduju. Procena je da ljudi mogu izdržati sa njim 6 meseci, s tim da takvi dolaze kod mene tek posle 4-5 meseci provedenog vremena sa lekarima i njihovim „vitaminima".

Do vremena kada dođu kod mene skoro je sve već gotovo. Njihov imuni sistem je toliko oslabio da ne može da izleči telo.

Znate, lekari velikom broju tih ljudi odstrane bubreg, plućno krilo ili deo jetre, zrače ih po 5-6 puta, ubace im radijum u matericu, i ko zna šta sve još, tako da ja ponekad ne mogu sve to da preokrenem na dobro i ljude izlečim.

Jednostavno, previše štete je već načinjeno. To je kao da stojite u dometu atomske bombe u trenutku kada ona eksplodira, a onda tražite nekog da vam pomogne da ne budete ozračeni. E pa, malo je kasno za to. Stoga, ljudi oboleli od ovog raka moraju brzo reagovati i bez odlaganja krenuti sa našim programom lečenja teže izlečivih bolesti.

A u koliko lošem stanju je bila?

- Dovoljno loše da su joj dali još 3-6 meseci života.

Da li vam je delovala iznureno?

- Ne, izgledala je sasvim dobro, s tim da je bila depresivna.

Koji su simptomi raka pankreasa? Možete li to znati?

- Nije bilo mnogo simptoma kod nje. Odnosno, ona je mislila da uopšte nije bilo simptoma, iako niko ne može da se razboli, a da pre toga ne oseti neke simptome.

Kako je onda saznala da je obolela od raka?

- Na kraju je otišla kod lekara jer se osećala kao da nema energije, mada je već 10 godina imala probleme sa varenjem i šećerom u krvi. Telo tako izdaje sve te znake bolesti, ali ljudi ih prosto ignorišu. Mislim da je čak uzimala i insulin, ali u obliku tableta, ne preko injekcija.

Dijagnoza joj je bila mnogo gora nego što je izgledala.

- O da. Samo su joj rekli da će umreti. Izložili su je prvo blagoj hemoterapiji, posle koje su joj rekli samo da „sredi papire". Uradila je sve što je bilo potrebno. Kupila je parče zemlje za sebe, tako da je sve bilo spremno. Čak je sebi i odabrala grob, urezala svoje ime i datum rođenja, te je samo ostao da se dopiše datum smrti.

Imala je 45 godina i bila je još uvek neudata, zbog te urinarne inkontinencije (nemogućnost zadržavanja mokraće) koju je imala, a i zbog toga nikada nije ni bila u nekoj „vezi".

Kod mene je došla zbog te inkontinencije; bila je toliko bolesna da je izgubila kontrolu nad bešikom. Mnogo ljudi dođe kod mene ne verujući da postoji lek za njihovu bolest, već dođu zbog nekog manjeg problema za koji misle da im mogu pomoći. Zato je ona došla kod mene samo zbog inkontinencije.

Izlečili smo je od toga, tako da smo stekli njeno poverenje. Jer znate, do tada je morala da nosi pelene za odrasle.

Da li ste nešto posebno uradili za njen pankreas?

- Jedna od važnih stvari jeste što smo joj rekli da više ne jede slatkiše. Uloga pankreasa jeste da stvara insulin, i on je endokrini organ. Tokom posta na sokovima, morao sam sve njene sokove da razblažujem sa vodom, i to sa 50% od ukupne količine. Takvi ljudi obično ne mogu da podnesu sok od jabuke ili šargarepe, jer jednostavno sadrže previše šećera za nekog kome pankreas ne funkcioniše.

A da, dao sam joj i biljnu formulu za hormonalnu ravnotežu, o kojoj smo govorili u poglavlju o raku grlića materice.

Kakve veze ima ta formula sa rakom pankreasa?

- Pankreas je endokrini organ. Ne verujem da može samo jedan takav organ biti van ravnoteže, već trebalo bi da je onda ceo endokrini sistem u istom stanju. Ti ljudi treba da koriste i bilje za endokrine organe. Tako uvek radimo u slučaju oboljenja pankreasa.

Koje su to biljke?

- Kod muškaraca, to je tonična formula za muškarce, a kod žena, to je formula za hormonalnu ravnotežu, o kojoj smo govorili u poglavlju o raku grlića materice.

A kakva je ta tonična formula za muškarce?

- Ovo su sastojci:

2 dela žen šena
2 dela sibirskog žen šena
1 deo sarsaparile
1 deo testeraste palme
1 deo kurkume

Od toga napravite ili čaj ili tinkturu. Kod pravljenja čaja, sastojci treba prvo da odstoje u vodi preko noći i da se kuvaju na laganoj vatri 15 minuta.

Da li ste koristili kašne obloge sa vinobojkom?

- Da, apsolutno. Uvek, čak i kad rak zahvati dublje tkivo, vinobojka izvlači otrove. Da. Mislim da sam koristio standardnu oblogu: srčenjak, cvetovi crvene deteline, beli luk, vinobojka i čaparal, svi zajedno izblendirani u kašu.

To je jedna od kaša za rak?

- Da, kaša za rak. Dr Kristofer je imao nekoliko recepata u svojoj knjizi, koje je zvao „melemi za rak". Ali ove sastojke ja uvek stavim u svoj blender: cvetovi crvene deteline, sveži češnjevi belog luka, listovi čaparala i vinobojka, s dosta tinkture od srčenjaka. Ispadne neka vrsta kaše.

To se stavi u blender i dobije se crvenkasta kaša koja se nanosi. Naročito je lekovita za rak kože i tome slično, mada može da se koristi i kod raka dubljeg tkiva.

Znači, ona i u tom slučaju izvlači otrove kroz kožu?

- Upravo tako. Izvlači ih i apsorbuje kroz kožu.

Takođe smo dosta masirali predeo pankreasa. Zapravo, poslao sam je kod jednog stručnjaka za telesne vežbe, koji joj je dobro izmasirao taj deo tela, kao da je istiskivao sve otrove iz pankreasa. Radila je podosta i na dubokom disanju. Kod raka bilo kojeg organa ispod dijafragme treba dosta da se radi na širenju i skupljanju iste.

Isto tako, pila je velike količine čaja od čaparala. Jednostavno je morala da se navikne na to. Uzimala je i podosta belog luka.

Gde se nanose obloge od ricinusovog ulja kada pankreas oboli?

- U principu, trebalo bi na predeo od grudne kosti do levog boka i do najnižeg rebra do malo ispod bradavice. Prekrijte celo to područje. A ako bi trebalo da se stavlja na predeo jetre, onda se obuhvati deo tela od najnižeg rebra na desnoj strani do ključne kosti. Zato treba natopiti pola kvadratnog metra obloge.

Pretpostavljam da većina ljudi ne stavlja dovoljno velike obloge.

- Baš tako. Jer neće vam ništa naškoditi ako obloga bude malo veća i prekrije i druge delove tela, koji su ionako verovatno isto oboleli i inficirani.

Da li su ovoj ženi ikada zbog tih obloga počeli da izlaze otrovi iz pankreasa ili kroz kožu?

- Taj deo tela joj je bio dosta osetljiv i natekao, te smo zato nanosili dosta obloga, ali otrovi su izašli putem creva. Izlazila je krv, sluz, gnoj, sve kroz creva, a ništa kroz kožu.

Kako je to izlazilo, osetljivost i otok su spadali, zar ne?

- Upravo tako. U početku, kada smo počinjali sa lečenjem, bilo je velikog otoka i jakih bolova, mada je nekoliko puta dosta stvari izašlo iz creva. Naravno, posle toga je otok odmah počeo da spada, te je i ona osećala manji pritisak na pankreas.

Kao što sam rekao, ona je kod mene došla pre svega zbog nemogućnosti kontrole bešike, i pre nego što umre, htela je da ozdravi da može imati polne odnose, da više ne nosi one pelene. Radio sam na tome.

Zato smo joj na neverovatan način izlečili bubrege. Bila je srećnija zbog toga što je mogla da kontroliše mokrenje, nego zbog lečenja raka. Posle toga je upoznala jednog čoveka. Sa njima je trenirala jedan sport koji nikad do tada nije trenirala – zmajarstvo, ili tako nešto, i udala se za njega.

Imala je sa njim odnose, i bila je veoma srećna, jer nije mogla da ih ima dok joj je bešika bila bolesna. Zbog toga pre nikad nije izlazila. Svako veče

posle posla bi otišla kući. Po ceo dan je sedela za kompjuterom, išla na posao i gledala TV program. Naterao sam je da prestane sa gledanjem televizije i sedenjem po celi dan.

Počela je da izlazi, postala je aktivnija. Završila je ceo program lečenja, do kraja, i potpuno je ozdravila. Otišla je zatim kod lekara, koji su rekli: „Doživeli ste čudo". Mislili su da je dijagnoza pogrešna. To se stalno dešava; kažu kako su verovatno dali netačnu dijagnozu. A većina tih ljudi ode kod 2-3 lekara. Tako da je na kraju ova žena postala izlečena od raka pankreasa.

Izlečila se. Smešno mi je bilo kada mi je poslala razglednicu sa Materhorna; sada se bavi i planinarenjem. Udata je, putuje svuda i planinari. Rekao bih da mi svake druge godine šalje razglednicu sa nekog dalekog mesta.

17. poglavlje

Leukemija

Čovek se potpuno izlečio od leukemije nakon godinu dana na programu lečenja teže izlečivih bolesti

- Svi ljudi o kojima govorim, svi koji su nastavili da se pridržavaju ovde opisanog programa, uvek su uspevali da se izleče. Ne znam ni za koga sa kim sam radio u poslednjih 20 godina na ovom programu, a da se nije izlečio.

Ljudi samo treba da nauče da je potrebno pojačati intenzitet lečenja, i da treba nastaviti u tom smeru. Leukemija je jedna od vrsti kancera koja se smatra neizlečivom. Pritom je najveći problem u tome što ljudi za svakog ko je imao leukemiju znaju da je umro od toga.

Čovek sa leukemijom je došao kod mene, samo radi poboljšanja krvne slike, pošto nije verovao da se leukemija može izlečiti.

Znao je da će umreti, ali je hteo da popravi svoj nivo holesterola? To mi nema smisla.

- Dosta ljudi tako radi, jer se oseća užasno. Nije on došao samo zbog holesterola, već što je uopšte bio gojazan.

Znači, samo žele da umru sa što manje muka?

- Oni su svašta preživeli. Ovaj je teško disao, imao je jake bolove u stomaku, visok pritisak, visok nivo holesterola. Bio je u jadnom stanju, i plus je imao leukemiju.

Kako je to kada neko ima leukemiju?

- Često se ništa ne oseća. Ali vremenom se postaje anemičan i potom dolazi do gubitka energije. Naravno, većina ljudi misli da je sve u redu, ali oni su godinama ignorisali simptome, poput zatvora, visokog pritiska, holesterola i viška kilograma.

Da li se izlečio od leukemije?

- Naravno da jeste. S druge strane, lekari nisu ništa učinili da mu pomognu, jer je on bio u toliko lošem stanju da su ovi mislili da će ga terapija ubiti. Mislili su da će njegovo srce otkazati tokom tretmana.

Davanje hemoterapije pacijentu je kao neka vrsta „oporezivanja tela". Oduzima vam energiju i još više vam slabi imuni sistem. Dok post na sokovima vraća energiju telu i daje mu vitamine, minerale i enzime.

Upravo je to neophodno, ali je za varenje hrane potrebno najmanje 60% energije tela. Zato, kada prestanete sa uzimanjem čvrste hrane dobijete više energije, a enzime, vitamine i minerale dobijate iz sokova.

Ovo je jedna od stvari iz našeg programa lečenja koju ljudi ne shvataju. Oni misle da ako prestanu da jedu da će biti slabiji. Naprotiv, kada se prestane sa jelom, postaje se jači. I naravno, to se dešava momentalno.

Da li je i on ojačao tada?

- Naravno. Pritisak i holesterol su momentalno počeli da se snižavaju. Bio je previše gojazan i imao je jak zatvor. Njegova creva skoro da nisu funkcionisala.

Odmah smo počeli da radimo na tome da mu creva prorade, i da ih prazni jedanput dnevno, ako ne i više puta. Nakon nekoliko prvih sedmica zatvor je nestao, holesterol se snizio i pritisak se stabilizovao. Za oko 30 dana sve brojke su bile na normali, mada je još uvek imao višak kilograma.

„Čovek izgubio 25 kg za šest meseci – jedan deo od toga zbog čišćenja creva."

A šta je sa belim krvnim zrncima?

- Testovi su pokazivali sve bolje rezultate. Ali jednom kada dobijete leukemiju, lekari ne veruju da će se išta okrenuti na bolje. Ponekad oni i ne kažu pacijentima rezultate, jer i ako vide 20-30% poboljšanja, oni misle da je to zbog nepreciznosti testova ili zbog greške pri prvom merenju.

Oni kažu: „Došlo je do manjih devijacija", ali nikada neće reći: „Hej, pa vama se zdravlje poboljšalo". Lekari nikada neće pogledati u oči pacijenta sa leukemijom i reći mu da će se izlečiti – osim ako ne ide na hemoterapiju. A ako se leči prirodnim putem, onda mu to neće reći.

Nastavio je da se leči. Nije razmišljao o leukemiji, već je samo želeo da može da diše normalno, da šeta i da ulazi i izlazi iz kola, a da pritom ne izgubi dah. Za 6 meseci čovek je stekao odličnu kondiciju; izgubio je 25 kg. Koliko je od toga bilo u fekalnim materijama, ne znam, ali znam da su

mu creva bila potpuno zapušena. Pritisak mu se vratio u normalu i više nije bio na lekovima.

A leukemija?

- U roku od par meseci krvna slika mu se poboljšala za 30%. To je dokazalo da postoji pozitivna reakcija njegovog tela, mada uprkos tome, lekari su mu rekli da se ništa značajno nije promenilo. Osetio je da mu se energija vraća, postajao je jači, za oko 6 meseci izgubio je 25 kg, bivao je sve zdraviji, i naravno...

Dakle, za 6 meseci je došlo do poboljšanja krvne slike za 30% i smršao je 25 kg?

- Upravo tako. I posle drugih šest meseci se potpuno izlečio. Leukemije više nije bilo. Mislim da je kod većine ljudi dovoljno godinu dana lečenja.

Nije bio na programu za teže izlečive bolesti sve to vreme, već samo prvih 30 dana. Često nakon tih 30 dana pacijentima dam neku vrstu pauze za reakciju, pošto su dobro odradili veći deo posla.

Bio je na raznim dobrim programima lečenja. Postao je fanatično fizički aktivan – neprestano je šetao naokolo. Došao je dotle da je 10 puta više prelazio i 10 puta brže hodao.

Krajem godine je bio skroz izlečen. Ali ni tada nije hteo da stane. Takvi ljudi obično nastave da rade, jer sada veruju u čuda.

Prirodnim lečenjem može da se obnovi koštana srž

Šta su rekli njegovi lekari?

- Spontano povlačenje. Rekli su mu da je došlo do spontanog povlačenja raka, remisije. Rekli su mu da je jedan od najvećih srećnika na svetu. Naravno, on je bio jedan od onih koji su se ljutili na lekare, te im je uzvratio: „Nisam ja jedan od tih 'srećnika', meni su pomogle lekovite biljke i prirodni načini lečenja".

Naravno, nema boljeg načina od ovog da učinite vašeg lekara nesigurnim i besnim.

Da li ste izlečili još neke slučajeve leukemije ili se ona retko ovako izleči?

- Imao sam veliki broj ljudi sa leukemijom. Moje je mišljenje da kada govorimo o raku krvi, mi zapravo govorimo o zdravlju koštane srži u vašem telu. U koštanoj srži se stvaraju sve imuno-ćelije i crvena krvna zrnca. Tu se stvaraju sve krvne ćelije. Do samo pre nekoliko godina lekari su smatrali

da kada koštana srž pređe iz svog crvenog, aktivnog stanja u žuto, masno, da onda ona ne može više da se regeneriše.

Sada, u poslednjih nekoliko godina, nova naučna otkrića su pokazala da se koštana srž obnavlja i da ponovo može da stvara nove, zdrave krvne ćelije. Međutim, kada čovek dođe u takvu situaciju, lekari vrše presađivanje koštane srži, tj. zamenjuju staru, mrtvu srž.

Pošto je postala žuta i masna.

- Tako je. Oni je zamene sa crvenom, tako da se ponovo mogu stvarati krvne ćelije. Ali, dokazano je da je kod mnogih ljudi stara žuta koštana srž postala ponovo crvena.

Kako? Kako to nastaje?

- Sigurno ne uz pomoć lekova iz apoteke. Naučnici ne znaju zašto, ali je činjenica da se to kod nekih dešavalo. Očigledno je da se to postiže uz pomoć programa lečenja teže izlečivih bolesti.

Dr Kristofer je znao za ovo. Imao je dosta pacijenata obolelih upravo od leukemije. I ono što je on znao bolje od svih ostalih jeste da krv može ozdraviti.

Dr Kristofer je čak primao i žene koje su bile Rh negativne sa svojim drugim detetom. Nije verovao da im je potrebna transfuzija krvi. Dok, naravno, savremena nauka deci u takvim situacijama uvek daje transfuziju.

On je rekao da to nije potrebno ako se pročisti majčina krv, tj. promeni integritet njene krvi. To je drastična metoda, koju sam i ja primenjivao kod mnogih svojih pacijenata.

18. poglavlje

Lečenje dece od raka

Uz pomoć programa lečenja iz ove kolekcije „Lečenje neizlečivih bolesti" mogu se izlečiti i deca kojoj savremena medicina nije pomogla. Ovi programi leče decu koju bi inače u bolnicama ubili varvarskim hirurškim metodama i „antilekovitim" drogama.

Na našem video snimku broj 12 prikazano je kako smanjiti dozu za odrasle na dozu za decu. Tamo ćete takođe videti kako je u težim slučajevima neophodno da se detetu da i doza za odrasle, u što kraćem roku.

U pojedinim slučajevima metode lečenja treba da se prilagođavaju deci i odraslima. O tome će biti reči u ovom poglavlju.

Leukemija kod dece i beli luk

Da li ste lečili decu sa leukemijom?

- Da. Samo što je kod dece teže, jer kako kaže dr Kristofer, ona nose teret nezdravog načina života njihovih roditelja. Ta deca su toliko slabašna da su dobila leukemiju ili nešto slično, zbog genetske veze sa svojim roditeljima.

Znam za mnogo dece koja su se izlečila. Mislim da je jedan od razloga tome to što deca nemaju toliko negativnih misli o tome kao odrasli. Na njih ne utiče mnogo ono što im lekari kažu. Dok je za starije ljude težak udarac kada im lekari kažu da će umreti.

Najteži deo lečenja kod dece jeste naterati ih da naprave 100-procentnu promenu u načinu ishrane. Dolazilo je kod mene dosta 3-godišnje i 4-godišnje dece sa leukemijom, za koju su lekari rekli da će umreti, ali koja su se izlečila – najviše zbog toga što su učinila tu 100-procentnu promenu.

Radi se o voću, povrću i sokovima – veoma moćnom leku. Zato roditelji treba sve ostalo da im sklone sa vida: slatkiše, brzu hranu i hranu životinjskog porekla. Naravno, tu su nam i lekovite biljke. One mogu itekako delovati na krv.

Jedna od najboljih jeste beli luk. Morate naučiti dete da ga stalno uzima.

Beli luk najviše pomaže kod leukemije

- Jedna od važnijih stvari jeste davati deci belog luka u velikim količinama.

Koliko?

- Najmanje 3 češnja luka. Čak i 4-godišnjacima.

Treba da ih isitnite i stavite u kapsule da ih deca progutaju. Jer beli luk definitivno koči razvitak leukemije u telu. On sprečava grudvanje belih krvnih zrnaca, što i podstiče širenje leukemije. Mnogo ljudi bude tad previše popustljivo prema deci.

Mislim da je gora situacija kod njih, pošto su skoro od svog rođenja bolesna. Naškodili su im njihovi roditelji svojim načinom života. Ta deca veoma brzo umiru od leukemije. Medicina ima veoma malo uspeha u njihovom lečenju.

Ja sam mislio da se medicina izborila sa leukemijom kod dece?

- O ne, nije tako kao što mislite. Deca umiru od toga na sve strane. Jer da je kao što vi kažete, zašto bi onda roditelji dovodili decu sa tom bolešću kod mene? Ponekad je to zbog lekara koji je rekao da će dete verovatno umreti, a po neki put je dovoljno da se samo prošetaju „šarenim, veselim" dečjim odeljenjem u centrima za lečenje raka, i vide kakve sve košmare preživljavaju oni tamo. To ih natera da pomognu svojoj deci na neki drugi način.

Trogodišnje dete se izlečilo od leukemije nakon 6-8 meseci lečenja

Da li se sećate neke od te dece, konkretno?

- Sećam se da sam lečio jedno trogodišnje dete sa leukemijom. Njegovi roditelji, nije da su baš bili religiozni naučnici, ali ipak nisu verovali ovoj savremenoj medicini. Plus, mislim da su imali i nekog rođaka koji je umro od hemoterapije, te obično tako ljudi shvate o čemu se radi.

Ovaj dečačić je tek bio u početnoj fazi bolesti; još uvek nije bio anemičan i nije bio na transfuzijama krvi. Dobro je bilo što nije prošao ni kroz jednu medicinsku terapiju. Jer kod mene su dolazila i deca koja su bila na hemoterapiji i koja nisu imala ni jednu dlaku na glavi.

U koliko je lošem stanju bio?

- Procenili su da će živeti još 3 godine uz određenu terapiju.

Mada oni nikad ne kažu sa sigurnošću. Kažu da će možda živeti još tri godine, ali može da preživi i pet; a možda umre sledeće godine. Sve u zavisnosti od toga koliko bolest bude brzo napredovala, zbog čega se lekari okreću hemoterapiji. Njegovi roditelji to nisu hteli. Pored toga, već su i živeli umereno zdravim životom. Dete se odlično pridržavalo programa, i nakon 6-8 meseci lečenja svi testovi krvi su pokazali dobre rezultate.

U roku od 4 meseca sva krv iz tela bude zamenjena sa novom krvlju. Kvalitet te krvi određuje način života tokom ta 4 meseca. Moje je mišljenje da će svako ozdraviti od leukemije za 4 meseca ako tokom tog perioda bude radio ono što treba.

Medicina kaže da se sluzokoža stomaka može obnoviti u roku od 5 dana, dok sam ja, recimo, izlečio neke ljude od čireva na stomaku koji krvare za tri dana. Mislim da može još brže da se ozdravi, te ne vidim razloga zašto neko ne bi mogao da se izleči od leukemije za manje od 4 meseca, od vremena kada se počne sa programom.

Bio je u dobrom stanju. Leukemija kod dece se baš i ne primećuje, osim toga što naglo postanu anemična i što izgube svu energiju. Kod odraslih može da ne bude ni toga. Mada ipak, uvek bude bar 20 znakova i simptoma pre toga, koje oni ignorišu.

Leukemija se često dijagnostikuje kada se primeti mutirana ćelija. Vi zapravo možete videti pravu mutiranu krvnu ćeliju. Pitanje je zašto naš imuni sistem nije reagovao na nju, bilo o kojoj vrsti raka da se radi, a naročito u slučaju leukemije? Odgovor je da sistem ne reaguje zato što smo ga onesposobili svojim načinom života i sredinom u kojoj živimo.

Tumori na mozgu i leukemija kod dece

Ričarde, imate li neki savet za roditelje čija deca boluju od tumora na mozgu ili leukemije?

- Budite uporni. Nemojte misliti da će deci biti bolje ako im budete udovoljavali i davali slatkiše. Većina te dece je izdržljivija nego što se misli. Recimo, ja sam oduševljen njima. Kada počnete sa našim programom lečenja, ta deca su poslušnija od svojih roditelja, i reaguju normalnije od njih.

Roditelji uglavnom misle ovako: „Uh, ne mogu to da radim svom detetu", ali samoj deci to ništa ne smeta. Imali smo na hiljade dece koja su prošla kroz ceo program lečenja teže izlečivih bolesti. Na tome se dugo vremena radi.

Učestalost slučajeva leukemije kod dece skoro da je bila ravna nuli pre uvođenja vakcinacije. Evo šta ja mislim da se desilo: imuni sistem dece smo prosto izbombardovali svim tim toksinima i tolikim otrovima, toliko da nisu mogla da se odbrane od bolesti ni na samom rođenju. Jednostavno su prenatrpana otrovima.

Uvideli smo da se deca sasvim dobro nose sa našim programom detoksikacije tela. Počne se lagano, osim u slučaju umiranja, a onda se postepeno pojačava intenzitet koliko god je moguće. Deca su dovoljno snažna. Prosto je neverovatno šta sve mogu da izdrže i urade. Imali smo decu koja su prošla ceo program lečenja teže izlečivih bolesti, od kojih su mnoga bila na dozi za odrasle, a tu se radilo o deci od 4, 5 i 6 godina.

Dakle, to je vaš glavni savet za roditelje: da ne budu preterano nežni pri lečenju dece?

- Da, da ne budu preterano nežni. Jer oni ne znaju da je takvo lečenje neophodno. Deca su pametna i ona hoće da preuzmu tu ulogu u svom izlečenju.

Kod mene se deca leče oblogama od ricinusovog ulja, toplim i hladnim tuševima, primenjuju klistire, jedu sirovu hranu, beli luk u kapsulama, sok od šargarepe, lekovito bilje za creva i sve ostalo. Deca to mogu da podnesu. Roditelji su kukavice.

Da li roditelji te dece nekada ne stave dovoljno ricinusovog ulja na obloge, i tome slično?

- Upravo tako, žele da sve ublaže. Mislim da njihove dede i babe bolje uče decu tome nego roditelji dece. Zato je ponekad bolje da se oni sklone i da svoje mesto ustupe dekama i bakama. Mislim da se oni mnogo više zanimaju za tekstove o zdravlju.

Sada, evo nečega što je podjednako važno za sve. Ostati isti je sasvim u redu, pošto znamo da bi većina ljudi želela odmah da vidi dramatične promene. A ono što ne bismo voleli da se desi jesu promene na gore. Ali ostati istog zdravlja neko vreme nije toliko loše. Jer često puta je telu potrebno dugo vremena da ojača, da se zaista pripremi i onda da počne sa promenama na bolje. Tako ljudi, pošto odmah žele promene, počnu da brinu o tome da njihovo dete možda ne unosi dovoljno proteina i da im tobož treba životinjske hrane, pa ga odvedu kod „psihijatra", koji im kaže da treba da jedu šnicle, i onda ovi počnu da izvrću izvorni program lečenja, što na kraju ispadne na gore.

Dakle, deci ide sasvim dobro dok su na programu, ali čim prestanu da ga se pridržavaju – bude im gore. Problem je u posvećenosti.

Znači, deca se ne pridržavaju uvek programa koji ste im vi dali?

- Da, to se često dešava. Obično su dede i babe malo poslušniji od roditelja dece, jer imaju manje poverenja u zvaničnu medicinu. Zbog njihove starosti, prirodna medicina im deluje razumnije.

Metoda sa hladnim čaršavom za decu

- Ni kod šestomesečne dece nema razloga da se ne primenjuje. Nad hiljadama dece sam primenjivao ovu metodu sa hladnim čaršavom. To ih je spasilo smrti.

Počne se sa klistiranjem.

A rektalni umeci belog luka?

- Pa, sa tim se ide polako. To je već druga faza lečenja. U prvoj se krene sa klistirom. To važi za sve pacijente. Svako može da radi klistir sa mačjom metvicom, malinom ili bilo koju vrstu klistira koju žele.

Druga faza je primena jabukovog sirćeta i vode kao baze, sa češnjevima belog luka. Za one najmlađe se promeni količina. Jer ne možete isto raditi sa bebom kao sa odraslima. Ako je beba veoma bolesna, onda se koristi blaži rastvor od onog za odrasle. Generalno gledano, za metodu sa hladnim čaršavom za odrasle koristi se sledeće: oko 250 ml jabukovog sirćeta, 250 ml vode, koji se stave u blender zajedno sa 8-10 češnjeva belog luka. To je sasvim dovoljno za pročišćavanje tela odraslog čoveka, ona najblaža verzija.

Za bebu se koristi najmanja moguća količina belog luka, i ista količina baze, po 250ml, iako im nećete dati ni blizu te količine. Možete uzeti samo komadić luka, čisto da se oseti.

Ali to ne treba da bude ni blizu veličine češnja. Ni pola češnja. A isto važi i za starije osobe. Dakle, sve što kažemo za decu da treba da rade, to se isto odnosi i na starije ljude.

A kako to da se, recimo, šestomesečna beba stavi u kadu sa vodom?

- Ni tu nema problema. Kada se ubaci beli luk, koji niko ne zadržava previše dugo, beba odmah isprazni sve, posle čega sledi faza lečenja sa kadom tople vode.

Kompletna formula se sastoji iz vruće vode u kadi i najmanje 30 mg aleve paprike, slačice i đumbira u platnenim vrećicama, tako da cela kada postane poput vrućeg čaja. Genitalni predeo tela se premaže vazelinom.

Kod bebe i starih ljudi koristi se samo voda u kadi, bez aleve paprike, slačice i đumbira, jer je to za njih previše iritirajuće. Mada opet sve zavisi. Ako, na primer, neka beba umire od zapaljenja pluća i nema se više gde, onda šta možete da izgubite?

Za većinu ljudi čija beba ima temperaturu, recimo, od 39 stepeni pa naviše, definitivno treba primeniti tretman sa hladnim čaršavom. Ne ubacujte pomenute biljke, već samo pripremite vruću kupku.

I za bebu važi ta vruća kupka, samo što počnete od tople. Kada stavite bebu unutra, onda postepeno dodajete sve topliju vodu. One mogu da izdrže istu temperaturu vode kao i mi. I tako dok je unutra, dajte joj da iz flašice pije neki biljni čaj.

Od hajdučke trave, ili ne baš?

- Hajdučka trava je prejaka za njih.

Šta onda dalje?

- Zbog toga što će beba tu dehidrirati, potrebno je da joj dajete dosta tečnosti. Stoga, možete joj dati da pije malo čaja od mačje metvice ili đumbira, a ako hoćete sredstvo koje pomaže varenju, onda čaj od pitome nane. A čak i malo lavande deluje sasvim dobro.

Bebama odgovora blagi biljni čaj, mada svejedno koji. Kod dece je glavno da se toliko razblaži da treba da liči na obojenu vodu. Moraju da ga u što većoj količini popiju, preko flašice. Flašicu koristimo jedino kod biljnih čajeva.

Koliko dugo unutra ostaje beba, odnosno stariji ljudi?

- Najviše 15 minuta – i to je to.

A koliko odrastao čovek?

- Sve dok ne počne da moli da izađe, pa još malo duže od toga.

Ali kada tačno?

- Veoma retko to bude duže od pola sata. I onda, naravno, u drugoj fazi tretmana sa hladnim čaršavom, izvadite ih odatle i uvijete u hladan čaršav.

A kako će beba podneti ledeno hladan čaršav?

- Pošto je to za njih previše, ja uradim sledeće: izvadim bebu iz kade i na nju pustim samo tuš tople vode, koju postepeno menjam u hladnu, a isključujem toplu, dok ne dođe do hladne vode. Na kraju, samo malo pus-

tim da hladna vode teče po njoj. Dakle, kod beba se primenjuje prohladna i hladna voda. Ali ne predugo, najduže jedan minut.

I onda ih prekrijete nečim?

- Onda ih prekrijete i obučete u nešto toplo, naravno, sa prirodnim vlaknima.

Ne morate da stavljate kašu od belog luka na bebina stopala. To je gotovo nemoguće, te je zato bolje da ih majke obavezno što više doje. Zato one moraju da jedu, otprilike, 10 češnjeva belog luka dnevno.

Beli luk je jedna od retkih stvari koje će proći kroz majčino mleko. Mogli biste da stavite i kašne obloge sa lukom na bebina stopala, ali od toga neće biti mnogo koristi i mnogo je teško da se izvede.

Pošto se beba vrpolji sve vreme?

- Da, to je prava noćna mora. Pokušavao sam to da uradim. Ipak, najbolje je da se majke najedu sirovog belog luka, 10-12 češnjeva, koliko god mogu da pojedu tokom jednog dana, i onda da stalno doje bebu. Najvažnije je da se beba što više doji u tim trenucima, jer najveća bojazan za svakog sa groznicom tiče se dehidratacije.

Ali roditelji tih beba će da se brinu. Znate kako će da govore? Misliće da će tako ubiti svoju bebu.

- O da, znam. Najveće šanse da beba umre imaće ako je odvedete u bolnicu, pošto će oni po svaku cenu da zaustave groznicu. A onda će bakterije ili virusi da se prenamnože, te ćete posle u svojim rukama držati mrtvu bebu, a lekari će tvrditi kako je bolest ta koja ju je ubila.

Znate, <u>neko</u> će ubeđivati, plašiti roditelje da će na ovaj način naškoditi svojoj bebi.

- Pobogu, nema ni govora o tome. Zapravo, ovo je odlična metoda lečenja dece.

Dijabetes kod dece

Ričarde, imate li neki savet za decu koja boluju od dijabetesa?

- Glavna stvar kod toga je što su deca zavisna od šećera. Njihova ishrana je prepuna njime.

Zar to nije svima poznato?

- Možete samo misliti da jeste. Da li znate koliko sam dijabetične dece video kako piju koka-kolu?

Ljudi ne shvataju da svakih 30 ml koka-kole sadrži jednu kašičicu šećera. Pored toga, mnogo dece jede svakakve vrste slatkiša, dok roditelji, naravno, misle da su med i javorov sirup nešto zdraviji od njih.

Slušajte, šećer je šećer, i dokle god imate problem sa šećerom u krvi, dotle ne smete da ga konzumirate, sve dok ne ozdravite. Sve gore navedeno sadrži šećer. Ponekad se ne sme jesti ni voće koje je previše slatko, poput suvog grožđa. A isto važi čak i za ceđene sokove, bilo da su od voća ili povrća. Ja ih zato razblažim sa vodom, u razmeri 50:50. U svim drugim slučajevima, to je previše šećera za dijabetičare.

Ipak, kod dece sa dijabetesom situacija je još gora, jer se tu radi o onome što je dr Kristofer zvao „grehovi roditelja". Dakle, takvu decu je najpre potrebno odviknuti od hrane sa šećerom, a onda im umesto nje dati dobru, zdravu hranu.

Da li beli luk pomaže deci sa dijabetesom?

- Da, apsolutno. Radio sam sa mnogo dece koju sam lečio lukom. U stvari, svako sa dijabetesom ko je došao kod mene, morao je da radi sa belim lukom. I mogu vam reći, odlično deluje.

Deci dajem po tri češnja luka dnevno. Samo ih isitnim i stavim u kapsule. Bilo je mnogo dece kod nas kojoj su lekari govorili da treba da uzimaju neke pilule, a onda im iznenada kažu da će lek uzimati intravenoznim putem. Kod nas je drugačije. Ali znate, pošto su ta deca od samog početka živela na pogrešan način, treba vremena da se stanje popravi. Mada kada se jednom stane na pravi put, nikada više posle toga nemaju isti problem.

Sada, Ričarde, recite mi da li beli luk malo ili mnogo snižava nivo šećera u krvi?

- Ja mislim da itekako mnogo snižava. Naravno, putem analize krvi, rezultate možete pratiti svakodnevno. Znam za ljude koji su svoju dozu insulina smanjili u toku manje od sedam dana.

Deca sa srčanim oboljenjima

Šta mi možete reći o deci i srčanim oboljenjima? Govorili smo već o odraslima; o oblogama na grudima i ostalom. Postoji li nešto specifično za decu?

- Da, ima nekoliko opštih stavki. Ranije se smatralo da su srčana oboljenja kod dece nasledna... jer očito je da ne mogu deci da otvrdnu arterije. Međutim, kako sve više dece umire od toga, i sa sve većim brojem

autopsija, lekari su uvideli da se arterioskleroza razvija već od 3., 4. godine. Dakle, i kod dece se radi o visokom nivou holesterola u krvi.

Znam za decu sa nivoom holesterola od 200 i 300. Očigledno je da je ishrana današnje dece gora nego ikada. Rešenje leži u što većoj količini hrane za srce, poput bobica gloga. Mogu biti na umerenoj dijeti sa tim bobicama. One sadrže dosta pektina. Od njih lako možete napraviti hranu za bebe. Dakle, uzmete te bobice i stavite ih u vodu ili neki biljni čaj, pa od toga napravite kašu. Tako se dobija odlična hrana za bebe. One je mnogo vole.

Nije baš za flašicu, pošto sadrži dosta pektina, ali kada imate bebe od šest meseci, one će ionako-iovako sve hteti da stavljaju u usta, naročito glog. Njega uvek možete izmešati sa malo banane ili nekim drugim voćem. Banana i glog su odlična kombinacija. Ishrana beba skoro da može da se sastoji samo iz toga, u cilju jačanja srca.

Vi ste izlečili neke bebe od kogenitalnog srčanog oboljenja?

- Imali smo bebe sa takvim srčanim problemima da ovaj moj slučaj izgleda kao mačji kašalj. Bilo je i onih koji su imali rupe na srcu.

Ali glog je to izlečio?

- Upravo tako. Ne mogu, a da ne nahvalim tu biljku.

Hemičari danas potvrđuju da je glog lekovit za srce. Da upotrebim analogiju... to vam je kao biljni sok za srce. Svi kažu: „Pa da, biljni sok se vezuje za ćelije jetre i tako ih štiti".

E pa, glog to isto čini, samo za srce. Sprečava sva moguća oštećenja srcu, a ako se ipak dese, on ih ublažava. Glog odlično deluje i njegova je lekovitost naučno dokazana. Stari herbalisti iz Engleske su znali to; ona je bila najpopularnija lekovita biljka širom Evrope. Zapravo ju je dr Kristofer najviše popularizovao u toj zemlji.

Još jedna stvar koju bih spomenuo jeste da sam jednom prilikom bebama starim po jedan i dva dana davao tinkturu od aleve paprike.

Tinktura od aleve paprike spasila život bebi staroj šest sati

Stvarno ste dali? Zbog čega?

- Zato što su bebe umirale. Prejake porođajne traume ili nezdrav život roditelja bili su uzrok zašto su ove bebe bile toliko blizu smrti.

Mislili ste da mogu umreti?

- Da. U stvari, to sam prvi put uradio pre nekih 20 godina, kada je mama te bebe kolabirala. Došlo je do velikog krvarenja tokom porođaja, tako da su babice bile jako zauzete oko nje. Otac je bio prosto zbunjen, nije znao šta da radi. I ja sam bio tu sa bebom, koja je teško disala. Bila je stara oko šest sati.

Dao sam bebi jednu kap tinkture od aleve paprike, za koju svaka knjiga koju sam čitao kaže da se ne radi, jer bi imalo štetne posledice. Međutim, kada pored sebe imate bebu od šest sati koja umire, morate bar nešto preduzeti.

Pa ste joj dali jednu kap tinkture?

- Dao sam joj tu kap, i nećete verovati, njene oči su se otvorile. Počela je da vrišti; iskašljala je oko 30 ml sluzi iz svojih pluća.

Isto sam ponovio verovatno još deset puta u sledećih 12 sati. Ta beba sada ima 18 godina i ne voli me. Radio sam to kasnije sa mnogim bebama, tako da je to sada postalo uobičajena praksa kod babica u državi Juta. Pošto sam o tom događaju često pričao, društva babica su prihvatile tu metodu lečenja, i često je primenjuju.

Zapravo, oni koriste i moj melem od aleve paprike, koji nakon rođenja bebe mažu po njihovim leđima, što se pokazalo itekako lekovitim.

Jedna od najboljih babica, predsednik njihovog udruženja, kaže da one svakoj bebi namažu ruke i istrljaju leđa tim melemom. Kažu još da to bebe razbuđuje na najbolji moguć način.

Ne treba se plašiti davanja bebi malo tinkture od aleve paprike. Jeste jaka, i bebe će plakati i vrištati, ali to će ih naterati da iskašlju sve što treba. Ako želite, uvek je možete i malo razblažiti.

Lečili smo veliki broj beba sa visokom temperaturom, poput 39 i 40 stepeni, ili čak sa upalom sinusa i infekcijama. Primenjivali smo metodu sa hladnim čaršavom.

Onog trenutka kada telu omogućite da samo sebe leči, sve bolesti nestaju onoliko brzo koliko su se brzo i pojavile. Jedino mesto gde sam viđao da se dešavaju strašne stvari jeste bolnica.

Da li zbog brzog širenja te infekcije i dolazi do srčanih problema kod beba?

- Da, tačno tako. A to se uglavnom desi zbog toga što savremena medicina čini mnogo toga što je suprotno samoizlečenju tela. Naime, naša prva linija odbrane jesu imune ćelije zvane makrofage. Čim pronađu infekciju,

recimo, od bakterija i virusa, one počnu da ih jedu. Ali to je kao u onim vestern filmovima kada kauboji jure četiri Indijanca, koji pobegnu iza brda. A kada se ovi popnu na brdo i vide da nema četiri Indijanca, već njih četiri miliona, samo izuste: „E sad smo ga nagrabusili!"

Dakle, kada se makrofage nađu u takvoj situaciji, one beže nazad, dublje u područja imunog sistema, da pronađu i pozovu T-ćelije i B-ćelije, zbog velike invazije stranih tela. Pritom, na tom putu makrofage ispuštaju nešto čime kao da se mokre...

Radi analogije, kažem, oni kao da mokre po sebi samima. A mokre se hemijskom supstancom zvanom interleukin-1, koja kada je ispuste ove makrofage izaziva groznicu, povećavajući telesnu temperaturu. Tako dakle nastaje groznica.

Za svaki stepen više, makrofage se vraćaju duplo većom brzinom, dok T-ćelije duplo brže putuju napred da unište strana tela. Dakle, ako je prisutna velika infekcija, makrofage ispuštaju interleukin-1 sve vreme dok se temperatura penje na 38, 39, 40 stepeni, kako bi se potpomoglo izlečenje.

Kada neko odvede bolesne bebe u bolnicu, prva stvar koju im tamo daju jesu lekovi koji snižavaju temperaturu.

A onda se i smanjuje i brzina kretanja belih krvnih zrnaca...

- Tako je. Dok ona usporavaju, bakterije i virusi se prenamnožavaju. Lekari nesvesno, zapravo, čine ono što najviše odgovara bakterijama i virusima, a ne zdravlju bebe.

Oni čine sve ono što je u suštoj *suprotnosti* sa naporima tela. Savremene medicinske tehnike su skoro u potpunoj suprotnosti sa onim što telo pokušava da učini da bi se izlečilo, što mora da učini. O tome stoji zapisano i u današnjim udžbenicima koji govore o imunom sistemu, ali nema ko da čita.

U 21. veku garantujem da će ljudi na drugu polovinu 20. veka gledati kao na „Mračno doba medicine". Oni su usmrtili milione i milione dece.